

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 76 E

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums
2010. gada 25. marts

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi	
	REZOLŪCIJAS	
	Eiropas Parlaments	
	2008.—2009. GADA SESIJA	
	2009. gada 18. un 19. februāra sēdes	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 202 E, 27.8.2009.	
	PIEŅEMTIE TEKSTI	
	Trešdiena, 2009. gada 18. februāris	
2010/C 76 E/01	Humānās palīdzības sniegšana Gazas joslā Eiropas Parlamenta 2009. gada 18. februāra rezolūcija par humānās palīdzības sniegšanu Gazas joslā	1
	Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris	
2010/C 76 E/02	Īpaša vieta bērniem ES ārējās darbībās Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par īpašu vietu bērniem ES ārējās darbībās (2008/2203(INI))	3
2010/C 76 E/03	Direktīvas 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklausišanai Eiropas Kopienā, piemērošana Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Direktīvas 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklausišanai Eiropas Kopienā, piemērošanu (2008/2246(INI))	11
2010/C 76 E/04	Sociālā ekonomika Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par sociālo ekonomiku (2008/2250(INI))	16

LV

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2010/C 76 E/05	Garīgā veselība Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par garīgo veselību (2008/2209(INI))	23
2010/C 76 E/06	Valstu energoefektivitātes rīcības plānu īstenošanas uzraudzību — pirmais novērtējums Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par valstu energoefektivitātes rīcības plānu īstenošanas uzraudzību — pirmais novērtējums (2008/2214(INI))	30
Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāra		
2010/C 76 E/07	Lietišķi pētījumi kopējās zivsaimniecības politikas jomā Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par lietišķiem pētījumiem kopējās zivsaimniecības politikas jomā (2008/2222(INI))	38
Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris		
2010/C 76 E/08	Eiropas profesionālā karte pakalpojumu sniedzējiem Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Eiropas profesionālo karti pakalpojumu sniedzējiem (2008/2172(INI))	42
2010/C 76 E/09	Kopienas rīcība attiecībā uz vaļu medībām Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Kopienas rīcību attiecībā uz vaļu medībām (2008/2101(INI))	46
2010/C 76 E/10	Kopienas dalība Eiropas Audiovizuālajā observatorijā Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Kopienas dalību Eiropas Audiovizuālajā observatorijā (2008/2179(INI))	49
2010/C 76 E/11	Iespējamā CIP veiktā Eiropas valstu izmantošana, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus	51
2010/C 76 E/12	2007. gada ziņojums par KĀDP svarīgākajiem aspektiem un pamatvirzieniem Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Padomes ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un prioritātēm 2007. gadā, kuru Eiropas Parlamentam iesniedza, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma G daļas 43. punktu (2008/2241(INI))	54
2010/C 76 E/13	Eiropas drošības stratēģija un EDAP Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Eiropas drošības stratēģiju un EDAP (2008/2202(INI))	61
2010/C 76 E/14	NATO loma ES drošības sistēmā Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par NATO lomu ES drošības sistēmā (2008/2197(INI))	69
2010/C 76 E/15	Barselonas process - Savienība Vidusjūras reģionam Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Barselonas procesu – Vidusjūras reģiona valstu savienību (2008/2231(INI))	76

Trešdiena, 2009. gada 18. februāris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Humānās palīdzības sniegšana Gazas joslā

P6_TA(2009)0057

Eiropas Parlamenta 2009. gada 18. februāra rezolūcija par humānās palīdzības sniegšanu Gazas joslā

(2010/C 76 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Gazu, jo īpaši 2006. gada 16. novembra rezolūciju par situāciju Gazas joslā ⁽¹⁾, 2007. gada 11. oktobra rezolūciju par humanitāro stāvokli Gazā ⁽²⁾, 2008. gada 21. februāra rezolūciju par stāvokli Gazas joslā ⁽³⁾ un 2009. gada 15. janvāra rezolūciju par situāciju Gazas joslā ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes 1967. gada 22. novembra Rezolūciju Nr. 242 (S/RES/242), 1973. gada 22. oktobra Rezolūciju Nr. 338 (S/RES/338) un 2009. gada 8. janvāris Rezolūciju Nr. 1860 (S/RES/1860),
 - ņemot vērā 1949. gada 12. augusta Ceturto Ženēvas konvenciju par civilpersonu aizsardzību karadarbības laikā,
 - ņemot vērā ANO Palīdzības un darba aģentūras Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos (UNRWA) ātrās reaģēšanas plānu, kas paredzēts, lai atjaunotu būtiskus pakalpojumus bēgļiem Gazā (2009. gada janvāris-septembris),
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā konflikts Gazas joslā ir vēl vairāk saasinājies humanitāro krīzi šajā reģionā, liekot tai sasniegt necilvēcīgu līmeni, un tā kā 88 % Gazas iedzīvotāju ir atkarīgi no pārtikas palīdzības;
- B. tā kā robežšķērsošanas punkti iekļūšanai Gazas joslā un izkļūšanai no tās ir slēgti jau 18 mēnešus, tā kā personu pārvietošanās un preču kustības ierobežojumi kavē humānās palīdzības sūtījumu piegādi iedzīvotājiem un tā kā to preču daudzums, kuras drīkst ievest Gazas joslā, ir nepietiekams pat cilvēku pamatvajadzību apmierināšanai;
- C. tā kā galveno sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā ir vērojami nopietni trūkumi, jo trūkst pašu nepieciešamāko materiālu to nodrošināšanai, un tā kā palestīniešu dzīvību apdraud tas, ka slimnīcās nav zāļu un degvielas;

⁽¹⁾ OV C 314 E, 21.12.2006., 324. lpp.⁽²⁾ OV C 227 E, 4.9.2008., 138. lpp.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0064.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0025.

Trešdiena, 2009. gada 18. februāris

- D. tā kā UNRWA un Pasaules pārtikas programmai (WFP), saņemot pilnīgu starptautiskās sabiedrības atbalstu, ir nozīmīga loma pašu nepieciešamāko preču nodrošināšanā Gazas joslas iedzīvotājiem; tā kā daļa no reģiona iedzīvotāju dzīves apstākļu uzlabošanai paredzētajiem humānās palīdzības sūtījumiem ir sabojājušies piegādes ķēdē radušos šķēršļu dēļ, un tā kā 2009. gada 3. un 5. februārī Hamas grupējums konfiscēja simtiem pārtikas paku un tūkstošiem segu, kas bija paredzētas Gazas civiliedzīvotājiem, un šie sūtījumi tika nosūtīti atpakaļ pēc tam, kad UNRWA pārtrauca visu palīdzības sūtījumu piegādi Gazas joslai;
- E. tā kā būtiskajam finansiālajam atbalstam, ko Eiropas Savienība ir sniegusi palestīniešiem, ir bijusi svarīga loma humanitārās katastrofas novēršanā Gazas joslā, un tā kā Savienība par spīti visiem šķēršļiem turpina nodrošināt humāno palīdzību;
- F. tā kā 2009. gada 2. martā Šarm el Šeihā notiks starptautiska konference Palestīnas ekonomikas atbalstam un Gazas joslas atjaunošanai,
1. norāda uz palestīniešu ciešanām Gazas joslā un aicina sniegt viņiem tūlītēju un neierobežotu humāno palīdzību, kuru nodrošināt ir morāls pienākums un kuru jāpiegādā bez jebkādiem nosacījumiem un ierobežojumiem; aicina Izraēlas varas iestādes atļaut nepārtraukti un pietiekamā apjomā piegādāt humāno palīdzību, tai skaitā visus materiālus, kas nepieciešami UNRWA un citām ANO un starptautiskām struktūrām, lai tās varētu pildīt savus pienākumus atbilstoši iedzīvotāju vajadzībām;
 2. atkārtoti aicina pārtraukt Gazas joslas blokādi saskaņā ar 2005. gada 15. novembra Nolīgumu par pārvietošanos un piekļuvi, nekavējoties atvērt robežšķersošanas punktus iedzīvotāju un preču kustībai, un rūpēties par to, lai tos vairs neslēdz, kā arī novērst ieroču un municijas kontrabandu un nelikumīgu tirdzniecību;
 3. aicina veikt Gazas joslā detalizētu postījumu novērtējumu un Gazas iedzīvotāju vajadzību padziļinātu izvērtējumu, kas var kalpot par pamatu atjaunošanas plāniem;
 4. aicina uzsākt finansiālu, ekonomisku un sociālu Gazas joslas rehabilitāciju, kas ir būtisks reģiona drošības elements; atgādina, ka saskaņā ar starptautiskās sabiedrības un Savienības apņemšanos, palīdzībā būtu jāiekļauj skaidras naudas maksājumi, lai izmaksātu algas, pensijas un pabalstus visneaizsargātākajām personām un ģimenēm, kā arī aicina Izraēlas iestādes nekavēt naudas pārvedumus ar banku starpniecību;
 5. uzskata, ņemot vērā, *inter alia*, 2009. gada 2. martā Šarm el Šeihā gaidāmo starptautisko konferenci Palestīnas ekonomikas atbalstam un Gazas joslas atjaunošanai, ka jebkādas noturīgas atjaunošanas un attīstības politikas īstenošanai Gazas joslā ir nepieciešams ilgstošs pamiers, kuru atbalsta, atsākot nopietnas miera sarunas starp Izraēlu un palestīniešiem, kā arī palestīniešu samierināšanās procesu;
 6. atkārtoti uzsver, ka nevajadzētu pieļaut, ka Eiropas finansiālo atbalstu palestīniešiem apdraud nepārtraukti postījumi, kuru dēļ mazinās Eiropas sabiedrības atbalsts atjaunošanas projektiem;
 7. aicina Komisiju izstrādāt visaptverošu pārskatu un novērtējumu par Eiropas Savienības PEGASE (Palestīnas-Eiropas sociālekonomiskās palīdzības vadības mehānisms) un ECHO (Eiropas Komisijas humānās palīdzības birojs) ietvarā finansēto Gazas joslas atjaunošanas projektu vidēja termiņa un ilgtermiņa perspektīvu un ietekmi uz budžetu; mudina citus palīdzības sniedzējus iepriekšminētajā starptautiskajā konferencē paust apņemšanās, kā arī pildīt solījumus, kas tika doti pēdējā palīdzības sniedzēju konferencē Parīzē, 2007. gada 17. decembrī;
 8. atkārtoti uzsver, ka budžeta 4 sadaļā regulāri nepietiek finansējuma un, ka papildus palīdzības pieprasīšanai Gazai nevajadzētu būt uz citu politiku rēķina; tāpat uzsver, ka papildus finanšu līdzekļus var piesaistīt, tikai izmantojot Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un budžeta procedūras uzlabošanu noteiktos līdzekļus⁽¹⁾;

(1) OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, augstajam pārstāvim kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Kvarteta īpašajam sūtnim Tuvajos Austrumos, Palestīniešu pašpārvaldes prezidentam, Palestīniešu likumdošanas padomei, Izraēlas valdībai un Knesetam.

Īpaša vieta bērniem ES ārējās darbībās

P6_TA(2009)0060

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par īpašu vietu bērniem ES ārējās darbībās (2008/2203(INI))

(2010/C 76 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 5. februāra paziņojumu “Īpaša vieta bērniem ES ārējās darbībās” (COM(2008)0055),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2008. gada 5. februāra darba dokumentu “Bērni avārijās un krīzes situācijās” (SEC(2008)0135),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2008. gada 5. februāra darba dokumentu “Eiropas Savienības rīcības plāns par bērnu tiesībām ārējās darbībās” (SEC(2008)0136),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 9. aprīļa paziņojumu “ES — globālais partneris attīstības jomā; progresa paātrināšana Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanā” (COM(2008)0177),
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 26. maija secinājumus “Bērnu tiesību veicināšana un aizsardzība Eiropas Savienības ārējās darbībās — humānās un attīstības politikas aspekti”,
- ņemot vērā Eiropadomes 2008. gada 19. un 20. jūnija secinājumus,
- ņemot vērā ES pamatnostādnes par bērnu tiesību veicināšanu un aizsardzību, ko Padome pieņēma 2007. gada decembrī,
- ņemot vērā ES pamatnostādnes par bērnu izmantošanu bruņotos konfliktos, ko Padome pieņēma 2003. gada decembrī, kā arī to 2008. gada jūnija atjauninājumu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada maijā izdoto Pārbaudes protokolu par bruņotu konfliktu ietekmē nonākušu bērnu aizsardzības iekļaušanu Eiropas drošības un aizsardzības politikas (EDAP) darbībās,
- ņemot vērā ANO Bērnu tiesību konvenciju (CRC), kuru ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 1989. gada 20. novembrī, un tās fakultatīvos protokolus,
- ņemot vērā ES darba kārtību attiecībā uz Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM), kuru Padome pieņēma 2008. gada 18. jūnijā,
- ņemot vērā ANO rezolūciju Nr. 1612 (2005) par bērniem un bruņotiem konfliktiem, ko ANO Drošības padome pieņēma 5235. sanāksmē 2005. gada 26. jūlijā,

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Starptautiskās darba organizācijas konvenciju Nr. 138 par minimālo vecumu (pieņemta 1973. gada 26. jūnijā Ženēvā) un konvenciju Nr. 182 par smagāko bērnu darba veidu aizliegšanu un tūlītēju darbību to izskaušanai, kas pieņemta Ženēvā 1999. gada 17. jūnijā,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Tūkstošgades deklarāciju, ko ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 2000. gada 8. septembrī,
- ņemot vērā 2002. gada maijā ANO galvenajā mītnē notikušās ANO ārkārtas sesijas par bērniem noslēguma dokumentu “Bērniem piemērota pasaule”,
- ņemot vērā ANO ģenerālsēkretāra pētījumu par vardarbību pret bērniem, ar kuru ANO Ģenerālā asambleja tika iepazīstināta 2006. gada 11. oktobrī,
- ņemot vērā ziņojumu “Bērni un Tūkstošgades attīstības mērķi”, kuru 2007. gada decembrī Apvienoto Nāciju Organizācijai sagatavoja Apvienoto Nāciju Organizācijas Bērnu fonds (UNICEF),
- ņemot vērā ziņojumu “Pasaules bērnu stāvoklis 2008. gadā”, kuru UNICEF publicēja 2007. gada decembrī,
- ņemot vērā 2008. gada Ziņojumu par Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM), kuru 2008. gada augustā publicēja ANO Ekonomisko un Sociālo lietu departaments,
- ņemot vērā Parīzes apņemšanos sargāt bērnus no prettiesiskas savervēšanas vai izmantošanas bruņotajos spēkos vai bruņotās grupās, kā arī Parīzes principus un pamatnostādnes par bērniem, kas saistīti ar bruņotajiem spēkiem vai bruņotām grupām, kurus pieņēma ministri un valstu pārstāvji, kuri bija sapulcējušies Parīzē 2007. gada 5. un 6. februārī,
- ņemot vērā Āfrikas hartu par bērna tiesībām un labklājību, kuru 1990. gadā pieņēma Āfrikas Vienības organizācija (OAU) un kura stājās spēkā 1999. gada 29. novembrī,
- ņemot vērā Kotonū nolīgumu ⁽¹⁾, pārskatītajā redakcijā ⁽²⁾, jo īpaši tā 9. pantu par svarīgākiem elementiem cilvēktiesību, demokrātijas principu un tiesiskuma jomā un labas vadīšanas pamatelementu, un 26. pantu par jauniešu lietām,
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2004. gada 19. februārī Adisabebā pieņemto rezolūciju par bērnu tiesībām un par bērniem kareivjiem ⁽³⁾,
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2008. gada 28. novembrī Portmorsbijā pieņemto rezolūciju par bērnu darba sociālajām sekām un bērnu darba izskaušanas stratēģiju,
- ņemot vērā Lisabonas līgumu, ar kuru groza Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienu dibināšanas līgumu, kas parakstīts Lisabonā 2007. gada 13. decembrī, kā arī Līguma par Eiropas Savienību un Līguma par Eiropas Savienības darbību konsolidētās versijas, it īpaši Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu, kurā noteikts, ka Eiropas Savienība apkaro sociālo atstumtību un diskrimināciju, veicina sociālo taisnīgumu un aizsardzību, sieviešu un vīriešu līdztiesību, paaudžu solidaritāti un bērnu tiesību aizsardzību un ka tā savās attiecībās ar citām pasaules valstīm “veicina mieru, drošību, ilgtspējīgu Zemes attīstību, solidaritāti un savstarpēja cieņu starp tautām, brīvu un godīgu tirdzniecību, nabadzības izskaušanu un cilvēktiesību, īpaši bērnu tiesību, aizsardzību”,

⁽¹⁾ Partnerattiecību nolīgums starp Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, ko parakstīja 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (OV L 317, 15.12.2000, 3. lpp.).

⁽²⁾ OV L 209, 11.8.2005., 27. lpp.

⁽³⁾ OV C 26, 29.1.2004., 17. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju, Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas kopīgo ziņojumu: “Eiropas Konsenss attīstības jomā” ⁽¹⁾ it īpaši prasību par to, lai bērnu tiesības tiktu izvirzītas priekšplānā visos Kopienas attīstības politikas īstenošanas aspektos,
 - ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju, Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas kopīgo ziņojumu “Eiropas konsenss par humāno palīdzību” ⁽²⁾, it īpaši prasību pievērst īpašu uzmanību bērniem un viņu specifisko vajadzību risināšanai,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, it īpaši tās 24. pantu par bērna tiesībām,
 - ņemot vērā rīcības programmu, kas pieņemta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 24. janvāra Lēmumu Nr. 293/2000/EK, ar ko pieņem Kopienas rīcības programmu (programma Daphne) (2000.–2003.) par preventīviem pasākumiem, lai apkarotu vardarbību pret bērniem, jauniešiem un sievietēm ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2007. gada 4. jūnijā Berlīnē Eiropas forumā par bērnu tiesībām pieņemto politisko deklarāciju, kurā atkārtoti uzsvērta vēlēšanās sistemātiski ņemt vērā bērnu tiesības Eiropas Savienības iekšpolitikā un ārpolitikā,
 - ņemot vērā Globālo partneru foruma 2004. gada jūlijā publicēto “Regulējumu bāreņu un neaizsargātu bērnu aizsardzībai, aprūpei un atbalstam pasaulē, kurā pastāv HIV un AIDS”,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2003. gada 3. jūlija rezolūciju par tirdzniecību ar bērniem un bērnu iesaukšanu armijā ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2005. gada 5. jūlija rezolūciju par bērnu izmantošanu jaunattīstības valstīs, īpašu uzmanību pievēršot bērnu darbam ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 16. janvāra rezolūciju “Ceļā uz ES stratēģiju par bērna tiesībām” ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā tā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas, Kultūras un izglītības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0039/2009),
- A. tā kā bērnu tiesību ievērošana ir būtisks faktors viņu individuālo dzīves izredžu, kā arī nabadzības izskausanas sekmīgai norisei;
- B. tā kā dzimumu lomas, ko sabiedrība piešķir bērniem, nosaka visu viņu turpmāko dzīvi — viņu piekļuvi pārtikai un izglītībai, viņu dalību darba tirgū, viņu stāvokli savstarpējās attiecībās un viņu fizisko un psiholoģisko veselību;
- C. tā kā Bērna tiesību konvencijā noteiktie mērķi vēl lielā mērā nav sasniegti;

⁽¹⁾ OV C 46, 24.2.2006, 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 25, 30.1.2008, 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 34, 9.2.2000., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 74 E, 24.3.2004, 854. lpp.

⁽⁵⁾ OJ C 157 E, 6.7.2006, p. 84.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0012.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- D. tā kā no 2,2 miljardiem pasaules bērnu 1,9 miljardi (86 %) dzīvo jaunattīstības valstīs, bet no bērniem, kuri dzīvo galējā nabadzībā, vairāk nekā 98 % dzīvo jaunattīstības valstīs;
- E. tā kā ik dienas pasaulē mirst vairāk nekā 26 000 bērnu, kas nav sasnieguši piecu gadu vecumu, lielākoties novēršamu iemeslu dēļ, un, saglabājoties pašreizējām tendencēm, neizdosies agrāk par 2045. gadu sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķi saistībā ar bērnu mirstības samazināšanu par divām trešdaļām;
- F. tā kā Pasaules sieviešu konferencē, kas notika Pekinā 1995. gada 4.–15. septembrī, darbības programmas 9. punkts, ir arī atzīts kā pamatprincips visās bērna tiesībām veltītajās starptautiskajās konferencēs iepriekšējā desmitgadē;
- G. tā kā bērnu tiesību aizsardzība kļūs par konkrētu Eiropas Savienības ārpolitikas mērķi, ja Lisabonas līgumu ratificēs visas dalībvalstis;
- H. tā kā Padome Komisijai ir piešķirusi pilnvaras analizēt to, kā pozitīvi stimuli ietekmē tādu preču tirdzniecību, kuras ražotas, neizmantojot bērnu darbu, kā arī izpētīt un ziņot par iespēju ieviest papildu pasākumus saistībā ar tādām precēm, kuras ražotas, izmantojot smagākos bērnu darba veidus;
- I. tā kā bērnu tiesības uz izglītību nav apstrīdamas un ka bērnu darba pakāpeniskas likvidēšanas stratēģijā izglītībai un profesionālajai apmācībai ir svarīga nozīme;
- J. tā kā bērnu komerciālā izmantošana ir rupjš cilvēka cieņas aizskārums un ir pretrunā sociālā taisnīguma principam;
- K. tā kā pircējiem, kas iegādājas preces no jaunattīstības valstīm, ir vislabākās iespējas atklāt un atteikties pirkt tādas preces, kas pilnībā vai daļēji ražotas, izmantojot bērnu darbu, un tādējādi īstenot tiešu un efektīvu ekonomisko spiedienu,
1. atzinīgi vērtē iepriekšminēto Komisijas paziņojumu "Īpaša vieta bērniem ES ārējās darbībās" un papildinošos dienestu darba dokumentus, kā arī Padomes papildu secinājumus kā nozīmīgus soļus virzībā uz ES stratēģiju bērnu tiesību jomā;
 2. atzīst, ka ES institūcijas ir piešķirušas arvien lielāku nozīmi bērnu tiesībām, taču uzsver, ka ir vēl daudz darba, lai politiskās apņemšanās īstenotu praksē, un ka neviens no izstrādātajiem plāniem netiks realizēts, ja šim mērķim nebūs pietiekama finansējuma;
 3. uzsver, ka ir svarīgi sasniegt Tūkstošgades mērķus attiecībā uz centieniem aizsargāt bērnu tiesības, un mudina ES dalībvalstis pildīt apņemšanos, lai nodrošinātu atbilstīgu un prognozējamu finansējumu, izmantojot grafikam piesaistītu budžeta palīdzību, kas domāta, lai sasniegtu 2010. gada kritērijus;
 4. aicina Eiropas Savienību darboties noteikti, lai likvidētu meiteņu visu veidu diskrimināciju (sākot ar ieņemšanu) un piešķirt pietiekamus finanšu resursus, lai apkarotu no tās izrietošo nevienlīdzību;
 5. atzinīgi vērtē četrus vadošos principus, kas noteikti Komisijas rīcības plānā "Par bērnu tiesībām ārējās darbībās", iekļaujot holistisku un saskaņotu uz bērna tiesībām balstītu pieeju;
 6. atzīst, ka uz bērna tiesībām balstīta pieeja pamatojas uz tiem standartiem un principiem, kas noteikti Bērna tiesību konvencijā, un ir vērsta uz to īstenošanu;
 7. aicina Eiropas Kopienas pievienoties Eiropas Cilvēktiesību konvencijai un citām konvencijām, kas attiecas uz bērnu tiesību īstenošanu, adopciju, seksuālo izmantošanu, bērnu darbu, bērnu aizsardzību bruņotos konfliktos un bērnu ļaunprātīgu izmantošanu;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

8. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt Konvencijas par bērna tiesībām un tās protokolu ieviešanu, kā arī pastiprināt palīdzību, kas sniegta trešo valstu tiesisko sistēmu reformām, kas paredzētas bērnu aizsardzībai;
9. uzsver, ka visos bērna tiesību pasākumos jāņem vērā vecāku un ģimenes pamatloma, kā arī to personu, kas pirmām kārtām ir atbildīgi par bērnu vai aprūpē viņu, īpašu uzmanību veltot mātes statusa uzlabošanai;
10. atgādina tomēr, ka savā ģimenē grūtībās nonākuša bērna interesēs var būt bērnu uz kādu laiku no ģimenes šķirt, ja tas ir aizsardzības pasākums, jo īpaši vecāku psiholoģisku, sociālu vai psihiatrisku problēmu, ģimenē notiekošas vardarbības, sliktas izturēšanās un seksuālas izmantošanas gadījumos;
11. uzsver, ka ir steidzami nepieciešams pievērst īpašu uzmanību visneaizsargātākajām un sociāli izslēgtākajām meitenēm un zēniem, tostarp bērniem ar invaliditāti, migrantu bērniem, minoritāšu bērniem, no ģimenes atšķirti bērniem vai bērniem bez pavadības, kā arī bērniem bez vecāku aprūpes;
12. uzsver, ka, lai praksē īstenotu uz bērna tiesībām balstīto pieeju, Eiropas Savienībai ir jāsāk rūpīga bērnu tiesību analīze, vislabāk tad, kad tiek pieņemti vai pārskatīti valstu, reģionālie un tematiskie stratēģiju dokumenti, uz kuru pamata var izvēlēties darbības un programmas, kas paredzētas bērnu jautājumu risināšanai; šajā saistībā aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk vai reizē ar attīstības programmu vidusposma pārskatiem iesniegt Parlamentam ar bērniem saistīto darbību un finanšu piešķirumu apskatu;
13. uzsver, ka bērnu tiesības ir sistemātiski jāiekļauj ES politiskajā dialogā un diskusijās par politiku ar partnervalstīm;
14. aicina Komisiju sagatavot ziņojumu par to, vai spēkā esošajos starptautiskajos nolīgumos starp Eiropas Savienību un trešām valstīm ir iekļauta juridiski saistoša klauzula par bērnu tiesību aizsardzību, ja nē — vai šādu klauzulu nolīgumos varētu iekļaut;
15. uzskata, ka bērnu iesaisti nepieciešams institucionalizēt un piešķirt tai labāku finansējumu partnervalstīs, kā arī ES līmenī;
16. atbalsta pastāvošo jauniešu un bērnu tīklu attīstību, veidojot tos par ilgtspējīgām platformām bērnu iesaistīšanai un uzklaušīšanai, un aicina Komisiju sistemātiski uzaicināt šīs organizācijas piedalīties diskusijās par valstu stratēģijas dokumentiem, kā arī veicināt viņu iesaisti nacionālo plānošanas instrumentu izstrādē;
17. aicina Komisiju palīdzēt partnervalstīm pieņemt bērniem draudzīgu budžetu, īpaši, kad Eiropas Savienība nodrošina budžeta palīdzību, un bērnu jautājumos izstrādāt integrētus, vispusīgus valstu rīcības plānus ar skaidriem kritērijiem, izmērāmiem mērķiem, termiņiem un pārskatīšanas un ziņošanas mehānismiem attiecībā uz bērnu tiesībām;
18. uzstāj, ka Eiropas Savienības vispārējā budžeta atbalstā jāiekļauj finansējums attiecīgo ministriju resursu palielināšanai (piemēram, labklājības, veselības, izglītības un tieslietu ministrijām), lai nodrošinātu atbilstīgas politikas izstrādi un budžeta līdzekļus bērniem paredzētu pakalpojumu ieviešanai;
19. uzsver, ka Eiropas Savienībai savās ārējās darbībās noteikti jāmudina trešo valstu valdības ievērot starptautiskās bērnu tiesību normas, jo īpaši attiecībā uz sociālās labklājības pamatpakalpojumu nodrošināšanu bērniem, piemēram, bezmaksas pārtikas izsniegšanu skolās un mazbērnu novietnēs un piekļuvi veselības aprūpei; vienlaikus uzsver, ka vienāda izglītības pieejamība bērniem bruņotu konfliktu laikā un pēc bruņota konflikta ir būtisks ieguldījums konfliktu novēršanā;
20. atzīmē, ka, neraugoties uz pēdējā laikā notikušajām pozitīvajām pārmaiņām ES līmenī, ES bērnu tiesību iestāžu un personāla resursi joprojām nav pietiekami;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

21. iesaka redzamības un vadības nodrošināšanai bērnu tiesību jomā iecelt ES īpašo pārstāvi;
22. uzskata, ka atbildība par bērnu jautājumiem jāuztic vienai personai katrā Komisijas delegācijā, un aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai visi darbinieki kā galvenajā mītnē, tā arī misijās/ delegācijās saņemtu pietiekamu apmācību un vadošus norādījumus par to, kā iekļaut bērnu tiesības ES ārējās darbībās un organizēt drošu un efektīvu bērnu iesaisti;
23. prasa, lai Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras daudzgadu pamatprogrammā galvenā vieta tiktu ierādīta bērnu tiesību aizsardzībai saskaņā ar ANO Bērnu tiesību konvenciju; uzskata, ka šai aģentūrai jāveido tīkls ar starptautiskām organizācijām, bērnu ombudiem un nevalstiskām organizācijām, lai varētu izmantot šo struktūru uzkrātās zināšanas un pieredzi;
24. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos risināt bērnu tiesību pārkāpšanas gadījumus, piemēram, bērnu darbu, tirdzniecību ar bērniem, bērnu izmantošanu par kareivjiem, bērnu nonākšanu bruņotu konfliktu un jebkāda veida vardarbības pret bērniem ietekmē, tostarp seksuālu izmantošanu un kaitīgus tradicionālus paradumus, taču uzstāj, ka būtu uzmanības centrā jāizvirza uz šo parādību dziļākie cēloņi un uz bērnu tiesību pārkāpumu novēršana;
25. pieprasa Komisijai tās ārējās darbībās un attiecībās ar trešām valstīm iekļaut cīņu ar nesodāmību kā nozīmīgu pasākumu bērnu tiesību pārkāpumu novēršanai;
26. aicina Komisiju un dalībvalstis piešķirt prioritātes statusu valsts bērnu aizsardzības stratēģiju un sistēmu izstrādei partnervalstīs, kas var sniegt bērniem un ģimenēm atbalsta pakalpojumus, pirms bērniem tiek nodarīts kaitējums;
27. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt partnervalstu institucionālās struktūras, arī neatkarīgus tiesībsargus, lai aizsargātu bērnu tiesības un sekmētu to ievērošanu;
28. uzskata, ka ir jācenšas padziļināt arī vecāku un aprūpētāju, kā arī to cilvēku, kas strādā ar bērniem, piemēram, skolotāju un medicīnas darbinieku, izpratni par bērnu tiesībām un to ievērošanu;
29. aicina Padomi un Komisiju iekļaut sadarbības politikā attīstības veicināšanai oficiālu bērna dzimšanas reģistrāciju kā vienas no pamattiesībām un kā nozīmīgu bērna tiesību aizsardzības līdzekli;
30. atzīst, ka aprūpe un izglītība agrā bērnībā, tostarp imunizāciju, audzināšanu, iespēju izmantot bērnu-dārzu un mazbērnu novietni, ir bērna tiesības, un atzīst, ka agrā bērnībā ir nozīmīgs laiks cilvēka attīstībā un slikta pārtika un aprūpes trūkums var izraisīt gan fiziskās, gan intelektuālās attīstības traucējumus;
31. uzsver, ka TAM 2 — vispārējās sākumskolas izglītības — un TAM 3 — dzimumu līdztiesības — sasniegšanai ir izšķiroša nozīme bērnu tiesību pārkāpumu novēršanā;
32. uzsver, ka ir nepieciešama iejaukšanās, kas īpaši domāta meitenēm, lai sniegtu viņām tādas pašas iespējas kā zēniem apmeklēt skolu, saņemt pietiekami daudz pārtikas, paust savu viedokli un piekļūt veselības aprūpei;
33. neatlaidīgi prasa, lai Eiropas Savienība atbalsta programmās un saistībā ar dialogu ar partnervalstīm par īstenojamo politiku, par prioritārām uzskatītu tiesības uz izglītību, jo īpaši meitenēm; uzsver nepieciešamību apkarot joprojām pastāvošo diskrimināciju nelabvēlīgās ģimenēs, kas nevar apmaksāt skolas izdevumus visiem bērniem un nolemj skolā sūtīt zēnus, kaitējot meitenēm;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

34. uzsver, ka izglītības iespējas un programmas jāpielāgo meiteņu vajadzībām, piemēram, līdzās oficiālajām mācību iestādēm piedāvājot alternatīvas izglītības formas vai elastīgu mācību laiku tām meitenēm, kas aprūpē brāļus un māsas;
35. uzsver, ka ieguldījums meiteņu izglītībā ir ieguldījums, kurš ļoti ietekmēs nabadzības izskaušanu, iedzīvotāju skaita pieauguma mazināšanu, zīdaiņu un bērnu mirstības pazemināšanu, nepietiekama uztura problēmas izplatības ierobežošanu, skolu apmeklētības palielināšanu un veselības uzlabošanu;
36. uzsver, ka kvalitatīvai izglītībai būtu jābūt prioritārai, tostarp situācijās, kas saistītas ar konfliktiem un ievainojamību, un atzinīgi vērtē Komisijas plānu savās humānās palīdzības operācijās risināt izglītības jautājumus; uzsver vajadzību pēc tādām darbības pamatnostādņēm, kas stimulētu izglītības jautājumu iekļaušanu visos ES humānās palīdzības posmos atbilstīgi obligātajiem standartiem, ko noteicis Starptautiskais aģentūru tīkls izglītībai ārkārtas situācijās, un aicina ES līmenī nodrošināt pietiekamu finansējumu un darbinieku skaitu, lai īstenotu jauno politisko apņemšanos;
37. uzsver, ka ekonomisko resursu trūkuma dēļ nevienam bērnam nedrīkst liegt pamattiesības uz izglītību, un atkārtoti aicina visas jaunattīstības valstu valdības sagatavot precīzu grafiku, lai nekavējoties atceltu tiešu un netiešu mācību maksu par pamatzglītību, vienlaikus saglabājot augstu izglītības līmeni;
38. uzsver, ka ES attiecībās ar trešām valstīm ārkārtīgi būtiska nozīme ir projektiem, kas paredzēti bērnu sociālo prasmju, iecietības, solidaritātes un atbildīgas attieksmes pret vidi attīstīšanai, jo īpaši klimata pārmaiņu novēršanas kontekstā;
39. atgādina, ka politiskas saistības pieņemt konsekventus politikas lēmumus nabadzības mazināšanas, kvalitatīvas izglītības un cilvēktiesību jomā ir būtiskas, lai mazinātu faktorus, kas mudina izmantot bērnu darbu;
40. aicina Eiropas Kopienu un dalībvalstis nodrošināt lielāku atbalstu iniciatīvām, kas vērstas uz godīgu tirdzniecību un preču marķēšanu un kas mudina uzņēmumus neizmantot bērnu darbu; iesaka stingrāk uzraudzīt atbilstību brīvprātīgiem rīcības kodeksiem attiecībā uz galvenajām darba tiesībām un šajā ziņā nodrošināt Eiropas patērētājiem pārredzamību; uzskata, ka valsts pasūtījuma līgumu slēgšanas tiesību saņemšanai par priekšnosacījumu būtu jānosaka starptautisko normu ievērošana attiecībā uz bērnu darbu;
41. atzinīgi vērtē Padomes iniciatīvu sākt pētījumu par pozitīvu stimulu ietekmi uz tādu ražojumu pārdošanu, kas ražoti, neizmantojot bērnu darbu, un par iespējamiem papildu pasākumiem, tostarp tādējiem, kas saistīti ar tirdzniecību; aicina Komisiju informēt Parlamentu par šā pētījuma izstrādi, īstenošanu un rezultātiem;
42. mudina Komisiju ierosināt vienotu metodi Eiropas Savienībā ievesto ražojumu marķēšanai, kas apliecinātu, ka nevienā no to ražošanas ķēdes posmiem nav izmantots bērnu darbs, piemēram, izvietojot uz šo ražojumu iepakojuma norādi "ražots, neizmantojot bērnu darbu", un tādējādi nodrošināt šīs sistēmas atbilstību PTO starptautiskās tirdzniecības noteikumiem;
43. norāda TAM 4 — bērnu mirstības samazināšanu — un TAM 6 — HIV/AIDS, malārijas un citu slimību apkarošanu, un mudina Kopien un citus līdzekļu piešķirējus stiprināt sabiedriskās veselības aprūpes sistēmas, kuras sniedz rentablus dzemdību palīdzības, jaundzimušo aprūpes un bērnu veselības aprūpes pakalpojumus visiem iedzīvotājiem, un iekļaut šajos veselības aprūpes pakalpojumos konkrētu slimību apkarošanai paredzētus pasākumus, piemēram, pretodu tīklus aizsardzībai pret malāriju un pretretrovīrusu medikamentus;
44. pauž nožēlu par tiem faktoriem, kuri traucē ar seksuālās un reproduktīvās veselības tiesībām saistītās politikas īstenošanu, kā rezultātā pieaug negribētās grūtniecības gadījumu un sievietes dzīvībai bīstamo abortu skaits jaunu sieviešu vidū, un mudina ES nemazināt finansējuma līmeni visiem seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumiem, lai varētu sasniegt TAM 5 — māšu veselības uzlabošanu;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

45. atzīmē pārtikas cenu krīzes īpaši negatīvo ietekmi uz bērniem un uzsver vajadzību pēc plašas stratēģijas, kas ļautu palielināt nodrošinātību ar uzturu, ar to saprotot ne tikai piekļuvi atbilstošai pārtikai, bet arī piekļuvi piemērotām mikrouzturvielām, drošam ūdenim, higiēnai un sanitārijai, veselības aprūpei, pienācīgai bērnu aprūpei un veselīgai videi;

46. atzīst Eiropas Savienības iespaidīgo politikas regulējumu, lai risinātu traģisko to bērnu stāvokli, kurus ietekmē bruņoti konflikti, un aicina pastiprināt uzraudzības, informētības uzlabošanas un apmācību mehānismus, lai nodrošinātu, ka šis regulējums tiek pienācīgi īstenots praksē;

47. uzskata, ka visās EDAP misijās jābūt bērnu aizsardzības konsultantam, un uzsver, ka EDAP misiju darbinieku apmācībā jāietver arī bērnu aizsardzības jautājumi;

48. uzsver, ka Eiropas Drošības un aizsardzības politikas (EDAP) misiju atbalstītajās atbrūšanas, demobilizācijas un reintegrācijas (ADR) programmās jāņem vērā bērnu īpašās vajadzības;

49. aicina konfliktu un pēckonfliktu situācijās īpašu uzmanību pievērst mazgadīgu meiteņu māšu vajadzībām, kā arī bēgļiem un valsts iekšienē pārvietotajām meitenēm, ko apdraud izvarošanas un seksuālas vardarbības risks;

50. aicina Komisiju ieguldīt tādās programmās, kuru mērķis ir novērst un reaģēt uz seksuālo vardarbību un dzimumvardarbību pret meitenēm un zēniem, kurās būtu iekļauta iespēja sniegt profilaktisko palīdzību pēc vardarbības akta (PEP), lai novērstu inficēšanos ar HIV, atbalstīt atveseļošanās un sociālās reintegrācijas dienestus un konfidencialus ziņošanas mehānismus;

51. uzsver, ka ES būtu jāatbalsta arī aizspriedumu un diskriminācijas pārvarēšanas pasākumi, jo kopienas bieži atstumj neaizsargātas meitenes un jaunas sievietes — piemēram, tās, kuras ir inficētas ar HIV, kļuvušas par izvarošanas vai seksuālas vardarbības upuriem, kurām pēc izvarošanas piedzimis bērns vai kurām bijis aborts;

52. vērš uzmanību uz to bērnu īpaši grūto stāvokli, kuri inficēti ar HIV un slimo ar AIDS, kā arī to, kuri kļuvuši par bāreņiem AIDS rezultātā; jo īpaši nosoda vardarbību pret sievietēm un meitenēm, kas balstīta uz ticību, ka seksuālas attiecības ar jaunavu var izārstēt no AIDS, un neatlaidīgi prasa organizēt vietējas informācijas kampaņas, lai kļiedētu šo kļūdaino ticējumu un tādējādi vairāk jo īpaši aizstāvētu meitenes;

53. uzstāj, ka jāievēro ANO Konvencija par migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību, lai nodrošinātu bērnu tiesības migrējošajās ģimenēs;

54. aicina ES patvēruma un migrācijas tematiskajā programmā, kas ir daļa no Attīstības sadarbības instrumenta, iekļaut atbalstu īpaši neaizsargātām grupām, piemēram, migrantu bērniem un bērniem, kas dzīvo nabadzībā;

55. aicina Eiropas Savienību tās ārējās darbībās veltīt īpašu vērību to bērnu stāvoklim, kuri saskaras ar diskrimināciju, ieskaitot bērnus, kuri nonākuši konfliktā ar likumu, un bērnus, kam atņemta brīvība un kas ievietoti slēgtās iestādēs; uzsver, ka bērniem jābūt vieglāk pieejamai tiesiskajai un specializētajai palīdzībai un ka visā tiesas procesa gaitā jāņem vērā viņu vecums, izmantojot īpašus aizsardzības pasākumus;

56. aicina Padomi un Komisiju, apspriežot ar trešām valstīm rīcības plānus tieslietu un iekšlietu jautājumos, pievērsties nepilngadīgo tiesībām, ņemot vērā ne vien attiecīgo starptautisko un reģionālo normu ratificēšanu, bet arī to efektīvu īstenošanu;

57. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt politikas saskaņotību attiecībā uz bērniem, iekļaujot bērnu tiesību ņemšanu vērā citās nozīmīgās politikas jomās, piemēram, tajās, kas saistītas ar drošību, klimata pārmaiņām, migrāciju un atbalsta efektivitāti;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

58. aicina veikt ietekmes uz bērnu tiesībām konsekventu izvērtējumu pirms ikviena tāda ES politikas virziena pieņemšanas, kas var ietekmēt bērnus trešās valstīs, kā arī veikt šo politikas virzienu turpmāko izvērtēšanu; uzsver, ka bērni būtu jāuzskata par atsevišķu un atšķirīgu grupu, jo ietekme uz bērniem atšķiras no ietekmes uz pieaugušajiem;
59. atzinīgi vērtē iepriekšminētajos Padomes secinājumos izklāstīto iniciatīvu precīzāk saskaņot un uzlabot darba dalīšanu bērnu tiesību jomā, detalizēti izstrādājot pašreizējo Komisijas un dalībvalstu politiku un darbību izmēģinājuma valstīs;
60. pauž bažas par to, ka izmēģinājuma valstis joprojām nav izraudzītas, un aicina dalībvalstis cieši sadarboties ar Komisiju, lai panāktu drīzu šī uzdevuma izpildi;
61. aicina Komisiju izstrādāt procedūras, kritērijus un rādītājus, lai nodrošinātu, ka bērnu tiesību izvirzīšana priekšplānā nepazūd no darba kārtības, un piekrist Komisijas uzskatam, ka līdztekus bērnu tiesību "izvirzīšanai priekšplānā" nepieciešami arī specifiski pasākumi saistībā ar ģeogrāfiskajiem fondiem un Eiropas Attīstības fondu tajās nozarēs, iespējams, nozarēs, kas nav galvenās;
62. uzskata, ka Parlaments varētu būt saskaņotāka un sistemātiskāka nozīme ES saistību pārraudzībā, ko tā uzņēmusies attiecībā uz bērniem, izmantojot, piemēram, Gada pārskatu par cilvēktiesībām;
63. ierosina parlamentārajām asamblejām (ĀKK-ES APA, Eurolat, Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārajai asamblejai) uzaicināt uz savām sanāksmēm uzņēmajas valsts bērnu organizācijas un atzinīgi vērtē starpreģionu jaunatnes forumu, piemēram, ES un Āfrikas jaunatnes platformas, izveidi;
64. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram un ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem.

Direktīvas 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Eiropas Kopienā, piemērošana

P6_TA(2009)0061

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Direktīvas 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Eiropas Kopienā, piemērošanu (2008/2246(INI))

(2010/C 76 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 136. līdz 145. pantu,
- ņemot vērā valstu vadītāju 1989. gada 9. decembra paziņojumu par Kopienas Hartu par strādājošo sociālajām pamattiesībām un īpaši tās 17. un 18. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes pieņemto un 1996. gadā pārskatīto Eiropas Sociālo hartu un īpaši tās 21. pantu,
- ņemot vērā Nicā 2000. gada 7. decembrī pieņemto un 2007. gada decembrī Eiropas Parlamentā 27 dalībvalstu valsts un valdības vadītāju oficiāli parakstīto Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un īpaši tās 27. pantu,

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas 1971. gada 23. jūnijā pieņemto Konvenciju Nr. 135 par darbinieku pārstāvju aizsardzību un apstākļiem, kas uzņēmumā jārada darbinieku pārstāvjiem, un īpaši tās 5. pantu,
- ņemot vērā Padomes 1994. gada 22. septembra Direktīvu 94/45/EK par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/59/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atlaišanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvu 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējiesabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējiesabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2001. gada 8. oktobra Regulu (EK) Nr. 2157/2001 par Eiropas uzņēmējiesabiedrības (SE) statūtiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2001. gada 8. oktobra Direktīvu 2001/86/EK, ar ko papildina Eiropas uzņēmējiesabiedrības statūtus darbinieku iesaistīšanas jomā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīvu 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Eiropas Kopienā ⁽⁶⁾, un Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo deklarāciju par darba ņēmēju pārstāvību ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 22. jūlija Direktīvu 2003/72/EK, ar ko papildina Eiropas Kooperatīvās sabiedrības statūtus darbinieku iesaistīšanas jomā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 10. maija rezolūciju par Eiropas tiesību aktu stiprināšanu darbinieku informēšanas un uzklaušīšanas jomā ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās (pārstrādāta versija) (COM(2008)0419), un tā pielikumu (SEC(2008)2166),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 17. marta paziņojumu par Direktīvas 2002/14/EK piemērošanas Eiropas Savienībā pārskatīšanu (COM(2008)0146) un tās darba dokumentu (SEC(2008)0334),
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu, kā arī Ekonomikas un monetārās komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A6-0023/2009),

⁽¹⁾ OV L 254, 30.9.1994., 64. lpp.

⁽²⁾ OV L 225, 12.8.1998., 16. lpp.

⁽³⁾ OV L 82, 22.3.2001., 16. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 294, 10.11.2001., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 294, 10.11.2001., 22. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 80, 23.3.2002., 29. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 80, 23.3.2002., 34. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 207, 18.8.2003., 25. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 76 E, 27.3.2008., 138. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- A. tā kā dalībvalstis vilcinās transponēt Direktīvu 2002/14/EK un tā kā dažas dalībvalstis ir aprobežojušas tikai ar to, ka ir transponējušas direktīvā noteiktās minimālās prasības atsevišķos aspektos;
- B. tā kā pašreizējā finanšu krīze ietekmēs ES ekonomiku un šī ietekme izpaudīsies kā uzņēmumu pārstrukturēšana, apvienošana un pārvietošana ES līmenī;
- C. tā kā Direktīvas 2002/14/EK mērķis ir izveidot vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai par to uzņēmumu nākotni, kuros viņi strādā, lai rezultatīvi apsvērtu šo uzņēmumu ekonomisko attīstību;
- D. tā kā darbinieku informēšana un uzklaušīšana ir sociāli atbildīgas tirgus ekonomikas būtiskākie elementi un uzņēmēji tos nedrīkst uzskatīt par uzņēmumu ekonomiskās attīstības traucēkli;
- E. tā kā Eiropas Savienībā ir 23 000 000 uzņēmumu, kuros ir mazāk par 250 algotu darbinieku (tie ir 99 % uzņēmumu, kuros nodarbināti vairāk nekā 100 000 000 cilvēku), un tā kā ES iestāžu pienākums ir nodrošināt un uzlabot darbinieku tiesības būt informētiem un uzklaušītiem,

Pakāpeniski palielināt darbinieku informēšanu un uzklaušīšanu Eiropas Savienībā

1. atzīst, ka atsevišķās dalībvalstīs Direktīvas 2002/14/EK transponēšana ir būtiski aizkavējusies un tāpēc būs vajadzīgs vairāk laika tās novērtēšanai; tomēr uzsver, ka dalībvalstīs, kur nav nekādas vispārējas darbinieku informēšanas un uzklaušīšanas sistēmas, šai direktīvai būs acimredzama ietekme;
2. mudina dalībvalstis, kas vēl nav pienācīgi transponējušas Direktīvu 2002/14/EK, to izdarīt cik iespējams drīz;
3. uzskata, ka iniciatīvās, ko šajā nolūkā ir ierosinājusi Komisija ciešā sadarbībā ar attiecīgo dalībvalstu iestādēm un sociālajiem partneriem, ir jāatspoguļo un jārisina problēmas, kas konstatētas, interpretējot Direktīvu 2002/14/EK un saskaņojot transponēšanas pasākumus;
4. konstatē, ka atsevišķās dalībvalstīs savos Direktīvas 2002/14/EK transponēšanas pasākumos nav ņēmušas vērā atsevišķas jauno darba ņēmēju grupas, sievietes, kas strādā nepilnu darba dienu, vai darbiniekus, kurus nodarbina neilgu laiku saskaņā ar noteikta termiņa līgumu; ņemot vērā šo situāciju, mudina dalībvalstis savus attiecīgos noteikumus par uzņēmuma darbaspēka aprēķināšanu pielāgot direktīvas saturam un būtībai, proti, robežvērtības vienmēr aprēķināt pēc faktiskā darbinieku skaita, neizvirzot citus nosacījumus;
5. uzskata, ka būtu vēlams, lai dalībvalstis, ievērojot savas valsts praksi, tomēr precīzi noteiktu nosacījumus un ierobežojumus attiecībā uz Direktīvas 2002/14/EK 6. pantā minēto konfidenciālo informāciju un ņemtu vērā šādus aspektus:
 - a) šo saistību ilgums pēc minēto pārstāvju pilnvaru termiņa beigām,
 - b) kritēriji un gadījumi attiecībā uz uzņēmuma interešu likumību neizpaust konfidenciālo informāciju vai uzņēmuma interešu aizskāruma risks, ja šāda informācija ir izpausta;
6. aicina dalībvalstis savos transponēšanas pasākumos nodrošināt, ka
 - a) precīzi ir definēts jēdziens "informācija", nedodot iespējas to dažādi interpretēt un ievērojot Direktīvas 2002/14/EK principus, proti, ja uzņēmumu lēmumi tieši iespaido darbiniekus, ļaujot darbinieku pārstāvjiem iepazīties ar sniegtajiem datiem, nevis tikai gaidīt informēšanas procedūras beigas,

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- b) attiecībā uz informācijas saturu ir iekļautas Direktīvas 2002/14/EK 4. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētās norādes,
- c) ir noteikta prasība šādu informāciju sniegt savlaicīgi pirms uzklaušanās,
- d) ir nodrošināts, ka pilnībā tiek ievērotas Direktīvas 2002/14/EK 4. pantā noteiktās prasības par tiesībām uz informāciju un uzklaušanu, kā arī par vienošanās panākšanu, kā noteikts 4. panta 4. punkta e) apakšpunktā,
- e) ir iesaistītas arī uzņēmumu arodbiedrības, lai nostiprinātu sociālo dialogu;
7. aicina dalībvalstis, kas nav noteikušas iedarbīgas, samērīgas un preventīvas sankcijas, kādas ir paredzētas 6. panta 3. punktā, to izdarīt, ja netiek ievēroti noteikumi par darbinieku informēšanas un uzklaušanas tiesību īstenošanu;
8. aicina visas dalībvalstis, kurās nav darbinieku pārstāvju aizsardzības sistēmas, tādu izveidot;
9. ierosina dalībvalstīm, kurās darbinieku pārstāvju aizsardzību tradicionāli nodrošina vienošanās, kas panākta sarunās starp arodbiedrībām un darba devēju asociācijām, nodrošināt šo darbinieku pārstāvju spēcīgu papildu aizsardzību gadījumā, ja sarunas neizdodas;

Uzlabot un īstenot Direktīvas 2002/14/EK transponēšanas pasākumus

10. uzskata, ka jāizstrādā un dalībvalstu rīcībā jānodod dažādas iespējamās sankcijas, ko valstis varētu piemērot pret darba devējiem, kuri neievēro Direktīvā 2002/14/EK noteiktās darbinieku tiesības būt informētiem un uzklaušiem;
11. uzsver, ka dalībvalstis nedrīkst atsaukties uz subsidiaritātes principu, lai pamatotu, kāpēc nav ievērots šo valstu pienākums noteikt pietiekami stingras sankcijas, kas attur darba devējus no Direktīvas 2002/14/EK pārkāpšanas;
12. norāda uz attiecīgu Eiropas Kopienų Tiesas 1994. gada 8. jūnija spriedumu⁽¹⁾, saskaņā ar kuru ir noteikts princips, ka dalībvalstīm, kuru procesuālie un institucionālie pasākumi nav pietiekami, ir steidzami jāievieš piemērotas tiesiskās normas, nosakot atbilstīgas administratīvās un tiesiskās apelācijas procedūras, kā arī piemērotas, iedarbīgas, samērīgas un preventīvas sankcijas pret darba devējiem, kuri nepilda tiem noteiktos darbinieku informēšanas un uzklaušanas pienākumus;
13. aicina dalībvalstis laikā, kamēr Direktīva 2002/14/EK tiek pārstrādāta, vadīties pēc Tiesas judikatūras, lai noteiktu administratīvās vai tiesiskās apelācijas pasākumus un sankcijas pret darba devējiem, kuri nepilda tiem noteiktos darbinieku informēšanas un uzklaušanas pienākumus;
14. uzskata, ka dalībvalstu pieņemtajos transponēšanas pasākumos jānodrošina automātiskas tiesības darbinieku pārstāvjiem būt informētiem un uzklaušiem atbilstoši pareizai Direktīvas 2002/14/EK interpretācijai;
15. uzskata, ka jāizstrādā noteikumi par darbinieku pārstāvja pienākumu pildīšanu tādējādi, lai tos varētu veikt darba laikā un attiecīgi apmaksātu;

⁽¹⁾ Tiesas 1994. gada 8. jūnija spriedums lietā Komisija/Apvienotā Karaliste (C-382/92, *Recueil* 1994, I-2435. lpp.); Tiesas 1994. gada 8. jūnija spriedums lietā Komisija/Apvienotā Karaliste (C-383/92, *Recueil* 1994, I-2479. lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

16. uzskata, ka jāgarantē iespēja valsts pārvaldes iestāžu darbinieku pārstāvjiem, kā arī valsts un finanšu sektora darbiniekiem izmantot tādas pašas tiesības uz informēšanu un uzklaušīšanu, kādas ir nodrošinātas pārējiem darbiniekiem;
17. uzskata, ka jāpārskata iespējas piemērot tiešu uzklaušīšanu gadījumos, kad darbojas vēlētā pārstāvniecības struktūra vai arodbiedrību struktūra, tādējādi nodrošinot, ka darba devēji neizmanto tiešu uzklaušīšanu, lai iejauktos jautājumos, uz kuriem attiecas arodbiedrību tiesības par koplīguma noslēgšanu, piemēram, attiecībā uz darba samaksu;
18. aicina izvērtēt nepieciešamību mainīt uzņēmuma vai iestādes darbaspēka skaita ierobežojumus, ar kuriem sākot, piemēro Direktīvu 2002/14/EK, paredzot izņēmumu tikai attiecībā uz mikrouzņēmumiem;
19. norāda dalībvalstīm, ka, kaut gan vēl pastāv šaubas par jēdziena “uzņēmums” precīzu definīciju Direktīvā 2002/14/EK, Tiesas judikatūra šajā jomā ir visaptveroša, un aicina dalībvalstis transponēšanas pasākumos atsaukties uz šo judikatūru, tādējādi novēršot iespēju šos pasākumus apstrīdēt pārkāpumu dēļ;
20. uzstājīgi prasa, lai Komisija iespējami drīz veic pasākumus, kas ļauj nodrošināt, ka dalībvalstis pareizi transponē Direktīvu 2002/14/EK, un dara to, pārbaudot visus punktus, kuri ir nepilnīgi vai rada grūtības, piemēram, valstu noteikumus un praksi, ko piemēro uzņēmumu darbaspēka aprēķināšanai, 3. panta 2. un 3. punktā paredzēto īpašo noteikumu izmantošanu, kā arī garantijas, kuras būtu jāpiemēro attiecībā uz 6. pantā paredzēto konfidencialitātes klauzulu; aicina Komisiju sākt pārkāpuma izmeklēšanas procedūras pret dalībvalstīm, kas nav transponējušas direktīvu vai nav to transponējušas pareizi;
21. aicina Komisiju iesniegt novērtējuma ziņojumu par rezultātiem, kas sasniegti, piemērojot Direktīvu 2002/14/EK, attiecībā uz sociālā dialoga nostiprināšanu, spēju sagatavoties, rīkoties preventīvi un gūt nodarbinātības iespēju darba tirgū, kā arī attiecībā uz tās spēju novērst administratīvas, juridiskas un finansiālas grūtības mazajos un vidējos uzņēmumos, un aicina vajadzības gadījumā pievienot piemērotus priekšlikumus;
22. atzinīgi vērtē priekšlikumu Padomes direktīvai par privātā uzņēmuma statūtiem (COM(2008)0396), kurā ir ņemtas vērā mazo uzņēmumu īpašās vajadzības;
23. aicina Komisiju, kas ir atbildīga par uzņēmumu apvienošanas un pārņemšanas uzraudzību, nodrošināt noteikumu atbilstību valsts un Kopienas tiesību aktos par darbinieku informēšanu un apspriešanos ar tiem, kad tiek pieņemti lēmumi par uzņēmumu apvienošanu un pārņemšanu;
24. uzskata, ka informācijai, kuras publiskošana varētu ārkārtīgi negatīvi ietekmēt uzņēmuma ekonomisko darbību, jābūt pilnībā konfidencialai, kamēr nav pieņemts galīgais lēmums (piemēram, noslēgts priekšlīgums) par uzņēmumam svarīgiem ekonomiskiem jautājumiem;
25. aicina Komisiju regulāri ziņot, kā tiek uzlabotas darbinieku tiesības tikt informētiem un uzklaušītiem, un iekļaut šo jautājumu Eiropas sociālā dialoga darba kārtībā gan starpnozaru, gan nozaru līmenī;
26. aicina Komisiju mudināt sociālos partnerus, lai tie īsteno aktīvus, konstruktīvus pasākumus, tādējādi ietekmējot īstenošanu valsts līmenī, piemēram, popularizējot atzītu praksi;
27. aicina Komisiju pēc iespējas drīz uzņemties iniciatīvas, lai Savienībā darbinieku informēšanas un uzklaušīšanas jomā pastiprinātu efektīvu sadarbības kultūru starp sociālajiem partneriem, vienlaikus ņemot vērā temata īpašās iezīmes un uzņēmumu īpatnības un lielumu;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

28. ar gandarījumu konstatē, ka Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju un Eiropas Transporta darbinieku federācijas nolīgumā par 2006. gada konvenciju par darbu jūrniecībā ir iekļauta norāde uz uzklauššanu attiecībā uz dažādiem jautājumiem, piemēram, darbinieku veselības un drošības apdraudējumiem un priekšlaicīgu darba līguma laušanu;

29. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu, kas pausta tās 2007. gada 10. oktobra paziņojumā “Sociālā regulējuma atkārtota izvērtēšana vairāk un labākām darba vietām ES jūrniecības nozarē” (COM(2007)0591) un kas paredz pārskatīt Direktīvu 2002/14/EK, un aicina Komisiju, to darot, no jauna izskatīt iespēju atkāpties no Direktīvas 2002/14/EK piemērošanas, kā tas noteikts direktīvas 3. panta 3. punktā;

30. aicina Komisiju izvērtēt prasības saskaņot Direktīvu 94/45/EK, Direktīvu 98/59/EK, Direktīvu 2001/23/EK, Direktīvu 2001/86/EK, Direktīvu 2002/14/EK, Direktīvu 2003/72/EK un Regulu (EK) Nr. 2157/2001, lai izpētītu nepieciešamību veikt kādus grozījumus, kuru mērķis būtu novērst noteikumu pārklāšanos un pretrunas; uzskata, ka iespējamie grozījumi būtu jāizdara vienlaikus;

*

* *

31. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Reģionu komitejai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Sociālā ekonomika

P6_TA(2009)0062

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par sociālo ekonomiku (2008/2250(INI))

(2010/C 76 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 3., 48., 125.–130. un 136. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 22. jūlija Regulu (EK) Nr. 1435/2003 par Eiropas Kooperatīvās sabiedrības statūtiem ⁽¹⁾ un Padomes 2003. gada 22. jūlija Direktīvu 2003/72/EK, ar ko papildina Eiropas Kooperatīvās sabiedrības statūtus darbinieku iesaistīšanas jomā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 15. jūlija Lēmumu 2008/618/EK par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 30. janvāra paziņojumu par priekšlikumu kopīgajam ziņojumam par sociālo aizsardzību un sociālo iekļaušanu 2008. gadā (COM(2008)0042), Komisijas paziņojuma par priekšlikumu kopīgajam dokumentam pavaddokumentu (SEC(2008)0091) un Vienoto nodarbinātības ziņojumu 2007.–2008. gadam, ko atbalstīja prezidentūras secinājumos pēc 2008. gada 13. un 14. marta Eiropadomes,
- ņemot vērā Parlamenta 1994. gada 6. maija rezolūciju par alternatīvo sociālo ekonomiku ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 207, 18.8.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 207, 18.8.2003., 25. lpp.

⁽³⁾ OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 198, 26.7.2008., 47. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 205, 25.7.1994., 481. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Parlamenta 1998. gada 18. septembra rezolūciju par kooperatīvu lomu sieviešu nodarbinātības pieaugumā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 17. jūnija nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas Eiropas gadu (2010) ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 23. maija rezolūciju par pienācīgas kvalitātes darba visiem veicināšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par sociālās integrācijas veicināšanu un nabadzības, tostarp bērnu nabadzības, apkarošanu ES ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2004. gada 23. februāra paziņojumu par kooperatīvo sabiedrību darbības sekmēšanu Eiropā (COM(2004)0018),
- ņemot vērā Komisijas 1997. gada 4. jūnija paziņojumu par brīvprātīgo organizāciju un fondu nozīmes palielināšanu Eiropā (COM(1997)0241) un Parlamenta 1998. gada 2. jūlija rezolūciju par šo tēmu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2000. gada 7. aprīļa paziņojumu par nodarbinātības veicināšanu vietējā līmenī — Eiropas nodarbinātības stratēģijas lokālā dimensija (COM(2000)0196),
- ņemot vērā Komisijas 2001. gada 6. novembra paziņojumu par Eiropas nodarbinātības stratēģijas vietējās dimensijas stiprināšanu (COM(2001)0629) un Parlamenta 2002. gada 4. jūlija rezolūciju par šo tēmu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumus par sociālo ekonomiku, it īpaši atzinumu par sociālo ekonomiku un vienoto tirgu ⁽⁷⁾, atzinumu par ekonomisko diversifikāciju kandidātvalstīs — MVU un sociālās ekonomikas uzņēmumu lomu ⁽⁸⁾ un atzinumu par MVU un sociālās ekonomikas uzņēmumu spēju pielāgoties ekonomiskās izaugsmes radītajām pārmaiņām ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 22. aprīļa rezolūciju par brīvprātīgā darba nozīmi ekonomiskajā un sociālajā kohēzijā ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 6. septembra rezolūciju par Eiropas nākotnes sociālo modeli ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. jūlija paziņojumu “Atjaunota sociālā programma — iespējas, pieejamība un solidaritāte 21. gadsimta Eiropā” (COM(2008)0412),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. jūlija paziņojumu “Atjaunotas saistības veidot sociālu Eiropu — stiprināt atklāto koordinācijas metodi sociālajai aizsardzībai un sociālajai integrācijai” (COM (2008)0418) un tā paša datuma pirmo divgadu ziņojumu par vispārējās nozīmes sociālajiem pakalpojumiem (SEC(2008)2179),
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,

⁽¹⁾ OV C 313, 12.10.1998., 234. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0286.

⁽³⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 321. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0467.

⁽⁵⁾ OV C 226, 20.7.1998., 66. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 271 E, 12.11.2003., 593. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 117, 26.4.2000., 52. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 112, 30.4.2004., 105. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 120, 20.5.2005., 10. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0131.

⁽¹¹⁾ OV C 305E, 14.12.2006., 141. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A6-0015/2009),
- A. tā kā Eiropas sociālo modeļi galvenokārt veido augsta līmeņa pakalpojumi, preces un darbavietas, ko rada sociālā ekonomika, kā arī tās veicinātāju atbalsts prognozēšanas un jauninājumu spējai;
- B. tā kā sociālā ekonomika ir balstīta uz sociālo paradigmu, kas atbilst Eiropas sociālā un labklājības modeļa pamatprincipiem, un tā kā sociālajai ekonomikai mūsdienās ir nozīmīga loma šī modeļa saglabāšanā un stiprināšanā, regulējot ražošanu un daudzu vispārējas nozīmes sociālo pakalpojumu piedāvājumu;
- C. tā kā tādēļ sociālās ekonomikas modeļus jāturpina attīstīt, lai sasniegtu ekonomikas izaugsmes, nodarbinātības iespēju, apmācības un individuālo pakalpojumu mērķus, kas caurvij visas ES politikas jomas;
- D. tā kā sabiedrības dažādība rada bagātību un stabilitāti un tā kā sociālā ekonomika aktīvi veicina dažādību, uzlabojot un stiprinot Eiropas sociālo modeļi un ieviešot noteiktu uzņēmējdarbības modeļi, kas ļauj sociālajai ekonomikai dot ieguldījumu stabilā un ilgtspējīgā izaugsmē;
- E. tā kā sociālās ekonomikas vērtības precīzi atbilst kopējām ES sociālās integrācijas vērtībām un tā kā ar to būtu jāsaista pienācīgas kvalitātes nodarbinātība, apmācība un reintegrācija; tā kā sociālā ekonomika ir parādījusi, ka ar to var ievērojami paaugstināt sociālo statusu personām, kurām ir nelabvēlīgi apstākļi (kā apstiprinājies, piemēram, gadījumā, kad Nobela Prēmijas laureāta *Mohammed Yunus* izveidotie mikro-kredīta kooperatīvi, veicinot finansiālu iekļaušanu, palielināja sieviešu ietekmi), un ka sociālajai ekonomikai ir būtiskas sociālo inovāciju spējas, atbalstot personas, kurām ir grūtības atrisināt savas sociālās problēmas, piemēram, attiecībā uz profesionālās un privātās dzīves saskaņošanu, dzimumu līdztiesību, ģimenes dzīves kvalitāti, kā arī iespējām rūpēties par bērniem, vecākiem cilvēkiem un personām ar invaliditāti;
- F. tā kā sociālo ekonomiku pārstāv 10 % no kopējā Eiropas uzņēmumu skaita, tas ir, 2 miljoni uzņēmumu vai 6 % no kopējās nodarbinātības un tai ir augsts potenciāls radīt un saglabāt stabilu nodarbinātības līmeni, galvenokārt tāpēc, ka netiek mainīta uzņēmumu darbības vieta;
- G. tā kā sociālās ekonomikas uzņēmumi parasti ir mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), kas sekmē ilgtspējīgas ekonomikas modeļi, kurā cilvēkresursi ir svarīgāki par kapitālu, un tā kā šādi uzņēmumi bieži darbojas vienotajā tirgū, un tāpēc jānodrošina, ka to darbības atbilst attiecīgajiem tiesību aktiem;
- H. tā kā sociālā ekonomika ir attīstījusies no konkrētām organizatoriskām un/vai juridiskām uzņēmējdarbības formām, piemēram, kooperatīviem, savstarpējām sabiedrībām, asociācijām, sociāliem uzņēmumiem un organizācijām, fondiem, kā arī no cita veida formām, kas raksturīgas katrai dalībvalstij; tā kā uz sociālo ekonomiku attiecas dažādi dalībvalstīs izmantoti jēdzieni, piemēram, "solidārā ekonomika" un "trešais sektors", un, lai gan šie jēdzieni ne visās dalībvalstīs apraksta to, ko dēvē par "sociālo ekonomiku", toties visā Eiropā ir atrodamas līdzīgi raksturojamas darbības;
- I. tā kā ES līmenī jāatzīst statūti dažiem sociālo ekonomiku veidojošu organizāciju veidiem, ņemot vērā iekšējā tirgus noteikumus, lai samazinātu birokrātiskos šķēršļus Kopienas finansējuma saņemšanai;
- J. tā kā sociālā ekonomika izceļ uzņēmējdarbības modeļi, ko nevar raksturot ne pēc izmēra, ne pēc darbības jomas, bet vienīgi pēc tā, kā tas apliecina kopīgās vērtības, proti, demokrātijas prioritāti, sociāli iesaistīto personu līdzdalību un indivīda un sabiedrības mērķus, kas ir svarīgāki par peļņu; solidaritātes un atbildības principu aizstāvība un īstenošana, personas un vispārējo interešu apvienošana; dalībnieku demokrātiska kontrole; labprātīga un brīva dalība, pārvaldības autonomija un neatkarība no publiskās varas; lielākās daļas uzkrājumu izmantošana ilgtspējīgas attīstības mērķiem un pakalpojumiem dalībniekiem saskaņā ar vispārējām interesēm;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- K. tā kā, neraugoties uz sociālās ekonomikas un to veidojošo organizāciju nozīmi, tā joprojām ir mazpazīstama un bieži vien saņem kritiku kļūdainas tehniskas pieejas dēļ; tā kā viena no smagākajām problēmām, ar ko saskaras sociālā ekonomika ES un dažās tās dalībvalstīs, ir tās pamanāmības trūkums, ko daļēji rada valstu uzskaites sistēmu īpatnības;
- L. tā kā Parlamenta sociālās ekonomikas sadarbības grupa ir uzsākusi konkrētu darbu,

Vispārīgas piezīmes

1. uzsver, ka sociālajai ekonomikai ir viena no galvenajām lomām Eiropas ekonomikā, jo tā apvieno ienesīgumu un solidaritāti, rada kvalitatīvas darbavietas, veicina sociālo, ekonomisko un reģionālo kohēziju, vairo sociālo kapitālu, veicina aktīvu pilsonisko darbību, solidaritāti un ekonomikas veidu, kurā valda demokrātiskas vērtības, par prioritāti izvirzot cilvēku, turklāt atbalstot ilgtspējīgu attīstību, kā arī sociālus, ekoloģiskus un tehnoloģiskus jauninājumus;
2. uzskata, ka sociālā ekonomika gan simboliskā, gan rezultātu ziņā ir nozīmīgs līdzeklis industriālās un ekonomiskās demokrātijas stiprināšanā;
3. norāda, ka sociālā ekonomika varēs uzplaukt un īstenot visu tās potenciālu tikai tad, ja tai tiks nodrošināti labvēlīgi politiskie, tiesiskie un darbības apstākļi un priekšnosacījumi, pienācīgi ņemot vērā sociālās ekonomikas institūciju lielo daudzveidību un to raksturīgās iezīmes;
4. uzskata, ka sociālās ekonomikas uzņēmumiem nebūtu jāpiemēro tie paši konkurences noteikumi kā citiem uzņēmumiem un ka tiem vajadzīgs drošs tiesisks regulējums, kas pamatojas uz to īpašo vērtību atzīšanu, lai tie spētu darboties līdzvērtīgas konkurences apstākļos ar citiem šādiem uzņēmumiem;
5. uzsver to, ka ar ekonomisko sistēmu, kurā sociālās ekonomikas uzņēmumiem ir nozīmīgāka loma, samazinātu spekulācijas finanšu tirgos, kuros dažas privātās sabiedrības nav pakļautas akcionāru un regulatoru struktūru uzraudzībai;

Sociālās ekonomikas jēdziena atzīšana

6. norāda, ka uzņēmējdarbības formu daudzveidība ir atzīta EK līgumā, kā arī pieņemtajos Eiropas kooperatīvās sabiedrības statūtos;
7. norāda, ka Komisija ir vairākkārt atzinusi sociālās ekonomikas jēdzienu;
8. prasa Komisijai jaunajās politikas programmās veicināt sociālo ekonomiku un aizstāvēt sociālās ekonomikas jēdzienu "atšķirīga pieeja uzņēmējdarbībai", kuras galvenais dzinējs nav peļņa, bet sociāls labums, un nodrošināt, ka likumdošanā tiek pietiekami ņemti vērā sociālajai ekonomikai raksturīgi elementi;
9. uzskata, ka Eiropas Savienībai un dalībvalstīm tiesību aktos un politikas virzienos ir jāatzīst sociālā ekonomika un tās ieinteresētās personas — kooperatīvi, savstarpējās sabiedrības, asociācijas un fondi; iesaka šajos pasākumos iekļaut viegli pieejamus kredītus un nodokļu atvieglojumus, mikrokredītu attīstību, Eiropas apvienību, fondu un savstarpējo sabiedrību statūtu izstrādi, kā arī pielāgotu ES finansējumu un veicināšanas pasākumus, ar ko labāk atbalstīt sociālās ekonomikas organizācijas, kuras darbojas tirgus un ārpus tirgus sektoros un kuru izveidošanas mērķis ir sociālā lietderība;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

Juridiska atzīšana — Eiropas statūti asociācijām, fondiem un savstarpējām sabiedrībām

10. norāda, ka ir jāpanāk atzīšana Eiropas statūtiem asociācijām, savstarpējām sabiedrībām un fondiem, lai iekšējā tirgus noteikumos nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret sociālās ekonomikas uzņēmumiem; uzskata, ka Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai attiecībā uz Eiropas asociācijas statūtiem un Eiropas Parlamenta un Padomes regulai attiecībā Eiropas savstarpējās sabiedrības statūtiem atsaukums COM(1991)0273, ir radījis ievērojamu šķērslī šo sociālās ekonomikas uzņēmumu veidu attīstībai Eiropas Savienībā; tāpēc prasa, lai Komisija attiecīgi pārskatītu savu darba programmu;

11. aicina Komisiju turpināt darbu pēc priekšizpētes ziņojuma par Eiropas fondu statūtiem, ko publicēs 2008. gada beigās, un veikt ietekmes novērtējumu Eiropas asociācijas un Eiropas savstarpējās sabiedrības statūtiem;

12. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt tiesisku regulējumu, kurā tiktu atzīti sociālās ekonomikas komponenti;

13. aicina Komisiju nodrošināt, lai Eiropas slēgtā sabiedrība būtu uzņēmējsabiedrības veids, kuru varētu piemērot visiem uzņēmējdarbības tiem;

14. aicina Komisiju paredzēt skaidrus noteikumus, lai noteiktu, kuras struktūras var likumīgi darboties kā sociālās ekonomikas uzņēmumi, un ieviestu efektīvas juridiskās barjeras piekļuvei, lai tikai sociālās ekonomikas uzņēmumi varētu izmantot finansējumu, kas paredzēts sociālās ekonomikas uzņēmumiem, vai izmantot to valsts politikas jomu līdzekļus, ar kuriem veicina sociālās ekonomikas uzņēmumus;

Statistiskā atzīšana

15. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt sociālās ekonomikas uzņēmumu statistikas reģistru izveidi valstīs, izveidot valsts satelītkontus katram institucionālajam sektoram un darbības jomai un ļaut šos datus iekļaut Statistikas biroja datos, izmantojot arī universitātēs pieejamās prasmes;

16. norāda, ka sociālās ekonomikas rādītāju apkopošana ir papildus bezpeļņas institūciju devuma rādītājiem, un aicina Komisiju un dalībvalstis rosināt izmantot ANO Rokasgrāmatu par bezpeļņas institūcijām valstu kontu sistēmā un izveidot satelītkontus, ar kuriem uzlabotu bezpeļņas institūciju un sociālās ekonomikas organizāciju pamanāmību;

Atzīšana par sociālo partneri

17. atbalsta to, ka sociālās ekonomikas komponentēm jābūt atzītām ES nozaru sociālajā dialogā, un iesaka Komisijai un dalībvalstīm stingri atbalstīt procesu, kurā sociālās ekonomikas dalībnieki tiktu iekļauti sabiedriskajās apspriedēs un pilsoniskajā dialogā;

Sociālā ekonomika kā viens no pamatinstrumentiem Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanā

18. norāda, ka sociālās ekonomikas uzņēmumi un organizācijas palīdz stiprināt "uzņēmējdarbības garu", veicina demokrātiskāku uzņēmējdarbību, paredz sociālo atbildību un veicina neaizsargāto iedzīvotāju kategoriju aktīvu sociālo integrāciju;

19. uzsver, ka darba devēji sociālajā ekonomikā ir nozīmīgi reintegrācijas aģenti, un atzinīgi vērtē to centienus izveidot un uzturēt kvalitatīvas, labas, stabilas darbavietas, kā arī investēt darba ņēmējos; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt un stiprināt sociālās ekonomikas kā laba darba devēja nozīmi un respektēt tās īpašo statusu;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

20. uzsver, ka sociālā ekonomika palīdz koriģēt trīs galvenās darba tirgus nepilnības: bezdarbu, nodarbinātības nestabilitāti un bezdarbnieku sociālo atstumtību un to atstumtību no darba tirgus; turklāt norāda, ka sociālajai ekonomikai ir loma nodarbinātības iespēju uzlabošanā un tā rada darbavietas, kuras parasti netiek pārvietotas, kas veicina Lisabonas stratēģijas mērķu īstenošanu;
21. uzskata, ka dalībvalsts atbalsts sociālās ekonomikas uzņēmumiem būtu jāinterpretē kā reāls ieguldījums tādu solidaritātes tīklu izveidē, kuri var stiprināt vietējo kopienu un iestāžu lomu sociālās politikas izstrādē;
22. uzskata, ka attiecībā uz sociālajām problēmām vajadzīgs pārdomu periods, taču pašreizējos apstākļos rīcība ir visvairāk nepieciešama; uzskata, ka vairākums sociālo problēmu būtu jārisina vietējā mērogā, lai ņemtu vērā reālo situāciju un problēmas; uzskata — lai šādas darbības būtu efektīvas, nepieciešami stingri koordinēšanas noteikumi, kas nozīmē valsts iestāžu un sociālās ekonomikas uzņēmumu sadarbības augstu līmeni;
23. norāda — tādēļ, ka sociālās ekonomikas uzņēmumi ir cieši saistīti ar vietējo līmeni, tie var izveidot saiknes starp pilsoņiem un viņu reģionālajām, valsts un Eiropas pārstāvniecības struktūrām, kā arī spēj dot ieguldījumu ES pārvaldībā, kas ir noderīgi sociālajai kohēzijai; ļoti atzinīgi vērtē sociālās ekonomikas uzņēmumu un organizāciju centienus pārgrupēties koordinācijas platformās ES līmenī;
24. norāda, ka sociālajai ekonomikai ir nozīmīga loma Lisabonas stratēģijas ilgtspējīgas izaugsmes un pilnīgas nodarbinātības mērķu sasniegšanā, jo tā pievēršas daudzu darba tirgus nepilnību novēršanai, jo īpaši atbalstot sieviešu nodarbinātību, kā arī izveido un nodrošina sabiedriskos aprūpes pakalpojumus (piemēram, sociālos, veselības un sociālās palīdzības pakalpojumus) papildus sabiedrības ekonomiskās struktūras veidošanai un uzturēšanai, tādējādi palīdzot veicināt vietējo kopienu attīstību un sociālo kohēziju;
25. uzskata, ka Eiropas Savienībai jārikojas, lai izstrādātu sociālās ekonomikas programmas pamatu, jo tas stiprinātu vietējo un ES konkurētspēju un jauninājumu ieviešanas spēju, ņemot vērā sociālās ekonomikas spēju ieviest stabilitāti kontekstā ar ekonomikas neizbēgami ciklisko attīstību, vajadzības gadījumā pārdalot un no jauna ieguldot peļņu vietējā līmenī, veicinot uzņēmējdarbības kultūru, saistot saimniecisko darbību ar vietējām vajadzībām, atbalstot apdraudētas jomas (piem., amatniecību) un radot sociālo kapitālu;
26. aicina atbildīgās iestādes un šīs nozares uzņēmējus novērtēt un palielināt sieviešu lomu sociālajā ekonomikā gan kvantitatīvi, ņemot vērā lielo sieviešu nodarbinātības līmeni visās nozares jomās, tostarp asociācijās un brīvprātīgajā darbā, gan kvalitatīvi, kā arī saistībā ar organizatoriskajiem darba un pakalpojumu sniegšanas aspektiem; pauž bažas par noturīgo vertikālās integrācijas problēmu, kas pastāv pat sociālajā ekonomikā un ierobežo sieviešu dalību lēmumu pieņemšanā;
27. aicina dalībvalstu valdības, vietējās iestādes un nozares uzņēmējus veicināt un atbalstīt tās iespējamās sinerģijas, kuras sociālās ekonomikas pakalpojumu nozarē varētu radīt šādos pakalpojumos ieinteresētās personas un to lietotāji, paplašinot dalības, apspriežu un kopīgas atbildības apjomu;
28. aicina Komisiju, pārskatot valsts atbalsta politiku, ņemt vērā sociālās ekonomikas realitāti, jo vietējā līmenī strādājošiem maziem uzņēmumiem un organizācijām ir ļoti grūti piekļūt finansējumam, īpaši pašreizējās ekonomiskās un finanšu krīzes laikā; tāpat aicina Komisiju neradīt šķēršļus valstu uzņēmējdarbības tiesībām un fiskālajiem noteikumiem, piemēram, tiem, kas attiecas uz kooperatīviem banku un izplatīšanas nozarē un kuru darbības tiek balstītas uz savstarpīguma principiem, uzņēmuma demokrātiju, līdzekļu nodošanu no paaudzes paaudzē, rezervju nedalāmību, solidaritāti un darba un uzņēmējdarbības ētiku;
29. uzsver, ka daži sociālās ekonomikas uzņēmumi ir mikrouzņēmumi un mazie uzņēmumi, kuriem var nepietikt vajadzīgo resursu darbībai iekšējā tirgū un dalībai valstu un ES programmās, un iesaka nodrošināt konkrētu atbalstu un instrumentus, lai šie uzņēmumi varētu veiksmīgāk piedalīties Eiropas Savienības ilgtspējīgas ekonomiskās izaugsmes veicināšanā, kā arī uzņēmējdarbības krīzes laikā veicināt iespēju uzņēmumus pārveidot par darba ņēmējiem piederīgiem uzņēmumiem;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

30. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt programmas, kuras paredzētas potenciālajiem un pašreizējiem sociālajiem uzņēmumiem, piedāvājot finansiālu atbalstu, informāciju, konsultācijas un apmācību, kā arī vienkāršojot dibināšanas procesu (tostarp mīkstinot prasību attiecībā uz sākuma kapitālu uzņēmumiem), lai palīdzētu tiem pielāgoties aizvien globālākai ekonomikai, kuru patlaban ir skārusi finanšu krīze;

31. uzsver, ka sociālās ekonomikas uzņēmumiem ir vairāk grūtību nekā lieliem uzņēmumiem, piemēram, saskaroties ar birokrātijas slogu finansējuma saņemšanai un piekļuvē jaunām tehnoloģijām un informācijai;

32. norāda uz sociālās ekonomikas nozīmi saistībā ar vispārējās nozīmes pakalpojumiem; norāda uz pievienoto vērtību, ko sniedz valsts un privātā sektora integrētie tīkli, kā arī uz risku, ka tos izmanto, piemēram, kā attaisnojumu ārpalpojumiem valsts iestāžu izmaksu samazināšanai, it sevišķi izmantojot ieguldījumus brīvprātīga darba veidā;

33. mudina Komisiju turpināt dialogu un skaidrošanu darbā ar iesaistītajām pusēm, kā arī turpināt atbalstīt dalībvalstis saistībā ar vispārējās nozīmes pakalpojumiem un vispārējās nozīmes sociālajiem pakalpojumiem un izmantot indikatoru grupu metodi;

Mērķu sasniegšanai nepieciešamie līdzekļi

34. aicina Komisiju nodrošināt, ka Eiropas politikas izstrādē tiek ņemti vērā sociālās ekonomikas raksturlielumi (mērķi, vērtības un darba metodes), un it īpaši iekļaut sociālo ekonomiku tās politikas virzienos un stratēģijās, kas paredzētas sociālās jomas, ekonomikas un uzņēmējdarbības attīstībai, īpaši saistībā ar Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu (COM(2008)0394); prasa, lai sociālo ekonomiku nelabvēlīgi ietekmējošos apstākļos tiktu veikti ietekmes novērtējumi, ievērotas sociālās ekonomikas intereses un tām piešķirta prioritāte; turklāt mudina Komisiju atkārtoti apsvērt iespēju izveidot sociālās ekonomikas starpdienestu nodaļu, kura koordinētu attiecīgo ģenerāldirektorātu sadarbību;

35. aicina Komisiju nodrošināt, lai Eiropas mazo un vidējo uzņēmumu novērošanas centrs apsekojumus sistemātiski iekļautu sociālās ekonomikas uzņēmumus un lai tas sagatavotu ieteikumus pasākumiem, kas palīdzētu tiem darboties un pilnveidoties; aicina Komisiju arī veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu sociālās ekonomikas uzņēmumu savstarpējās saiknes un to darbību sekmētu Eiropas Biznesa atbalsta tīkls;

36. aicina dalībvalstis atbalstīt sociālās ekonomikas mazās un vidējās organizācijas ar mērķi samazināt atkarību no dotācijām un veicināt ilgtspējību;

37. mudina Komisiju aicināt sociālās ekonomikas dalībniekus pievienoties pastāvīgām dialoga struktūrām, kā arī piedalīties darba grupās un strādāt kopā ar augsta līmeņa ekspertiem, kas risina jautājumus saistībā ar sociālo ekonomiku; aicina Komisiju piedalīties sociālās ekonomikas pārstāvniecības stiprināšanā reģionu, valsts un Kopienas līmenī, kā arī izveidot tiesisku regulējumu nolūkā veicināt vietējo iestāžu un sociālās ekonomikas uzņēmumu aktīvu partnerību;

38. aicina Komisiju veicināt valsts aģentūru un sociālās ekonomikas pārstāvju dialogu dalībvalstu un Kopienas līmenī un tādējādi sekmēt savstarpēju sapratni un labu praksi;

39. aicina Komisiju atbalstīt Eiropas ideju laboratoriju attiecībā uz kooperatīvām bankām, ko izveidojušas nozares asociācijas, vai citiem finanšu pakalpojumiem, ko varētu izmantot sociālās ekonomikas organizācijas, veicot izpēti par to, kādus rezultātus līdz šim ES ir sasnieguši šie īpašie sociālās ekonomikas veidojumi, jo sevišķi pašreizējās globālās kredītu un finanšu krīzes laikā, kā arī par to, kā tie izvairīsies no turpmāka šāda veida riska;

40. aicina Komisiju izskatīt iespēju atjaunot īpašu budžeta pozīciju sociālajai ekonomikai;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

41. aicina izstrādāt programmas, kas veicinās eksperimentus ar jauniem ekonomikas un sociāliem modeļiem, veicināt pētniecības pamatprogrammas, ietverot sociālās ekonomikas jautājumus uzaicinājumos iesniegt priekšlikumus saskaņā ar Septīto pamatprogrammu, paredzēt izmantot koeficientu, ko piemēro oficiālajiem statistikas datiem, un ieviest instrumentus, lai aprēķinātu gan kvalitatīvo, gan kvantitatīvo ekonomisko izaugsmi;

42. aicina Komisiju un dalībvalstis integrēt sociālo ekonomiku Kopienas un valstu politikā, kā arī ES programmās, kas paredzētas uzņēmumiem pētniecības, jauninājumu, finanšu, reģionālās attīstības un sadarbības attīstības jomā, un atbalstīt sociālās ekonomikas apmācības programmu ieviešanu ES, valstu un vietējiem administratoriem, un nodrošināt sociālās ekonomikas uzņēmumu piekļuvu programmām un darbībām, kas saistītas ar attīstību un ārējiem sakariem;

43. mudina dalībvalstis augstākajā izglītībā, universitāšu un profesionālajā izglītībā paredzēt mācību kursu projektus, kas palielinātu izpratni par sociālo ekonomiku un uzņēmējdarbības iniciatīvām, kuras ir balstītas uz tās vērtībām;

44. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt prasmju un profesionālisma pilnveidi nozarē, lai paaugstinātu sociālās ekonomikas nozīmi darba tirgus integrācijā;

45. aicina Komisiju izstrādāt ES tiesisko regulējumu, kas dotu iespēju izveidot un uzturēt teritoriālu sociālās ekonomikas un vietējo iestāžu partnerību, kā arī noteikt kritērijus, lai atpazītu un veicinātu sociālo ekonomiku, sekmētu ilgtspējīgu attīstību vietējā mērogā un veicinātu vispārējo interešu ievērošanu;

46. aicina Komisiju censties izveidot nosacījumus, kas atvieglos investīcijas sociālajā ekonomikā, jo īpaši izmantojot investīciju fondus, un garantētu aizdevumu un subsīdiju piešķiršanu;

47. prasa Komisijai veikt atkārtotu vērtējumu

— paziņojumam par kooperatīvo sabiedrību veicināšanu Eiropā un Regulai (EK) Nr. 1435/2003 par Eiropas kooperatīvās sabiedrības statūtiem, kā šajos paziņojumos noteikts,

— paziņojumam par brīvprātīgo organizāciju un fondu nozīmes palielināšanu Eiropā;

*

* *

48. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Reģionu komitejai un Sociālās aizsardzības komitejai.

Garīgā veselība

P6_TA(2009)0063

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par garīgo veselību (2008/2209(INI))

(2010/C 76 E/05)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā ES augsta līmeņa konferenci “Kopā par garīgo veselību un labklājību”, kas 2008. gada 12. un 13. jūnijā notika Briselē un kur tika izstrādāts Eiropas pakts par garīgo veselību un labklājību,

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu "Iedzīvotāju garīgās veselības uzlabošana. Veidojot Eiropas Savienības stratēģiju par garīgo veselību", (COM(2005)0484),
 - ņemot vērā 2006. gada 6. septembra rezolūciju par iedzīvotāju garīgās veselības uzlabošanu — veidojot Eiropas Savienības stratēģiju par garīgo veselību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas (PVO) 2005. gada 15. janvāra Eiropas ministru konferences deklarāciju par garīgās veselības problēmu pārvarēšanu Eiropā un risinājumu izstrādāšanu,
 - ņemot vērā 2008. gada 19. un 20. jūnija Eiropadomes secinājumus, kuros tika izcelts, cik svarīgi ir samazināt veselības stāvokļa un mūža ilguma starpību starp dalībvalstīm un pašās dalībvalstīs, un uzsvērts profilakses darbību svarīgums nozīmīgāko hronisko nelipīgo slimību jomā,
 - ņemot vērā tās 2008. gada 15. janvāra rezolūciju par Kopienas stratēģiju par veselības aizsardzību un drošību darbā 2007.– 2012. gadam ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām,
 - ņemot vērā EK līguma 2., 13. un 152. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
 - ņemot vērā tās Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīgum komitejas ziņojumu (A6-0034/2009),
- A. tā kā garīgajai veselībai un labklājībai ir liela nozīme indivīdu un sabiedrības dzīves kvalitātē un tās abas ir būtiski faktori ES Lisabonas stratēģijas mērķu un pārskatītās stratēģijas par ilgtspējīgu attīstību izpildē, un tā kā garīgo traucējumu novēršana, savlaicīga atklāšana, ieviešana un ārstēšana ievērojami samazina šo traucējumu ietekmi uz personisko dzīvi un finansiālās un sociālās sekas;
- B. tā kā dažādos ES stratēģiskajos dokumentos ir izcelta garīgās veselības nozīme šo mērķu īstenošanā un nepieciešamība pēc praktiskiem pasākumiem šajā jomā;
- C. tā kā Kopienas garīgās veselības stratēģijas pievienoto vērtību rada galvenokārt profilakses joma un to cilvēku cilvēktiesību ievērošanas veicināšana, kuriem ir garīgās veselības problēmas;
- D. tā kā garīgās veselības problēmas ir plaši izplatītas Eiropā, jo viena ceturtdaļa cilvēku vismaz vienreiz mūžā ir saskārušies ar garīgās veselības problēmām, bet vēl vairāk cilvēku ir izjutuši netiešu ietekmi, un tā kā garīgās veselības aprūpes standarti dalībvalstīs ir stipri atšķirīgi, īpaši starp vecajām dalībvalstīm un dažām jaunajām dalībvalstīm;
- E. tā kā, apsverot garīgās veselības jautājumu, ir jāņem vērā ar dzimumu saistīti aspekti un tā kā aizvien vairāk sievietes kā vīrieši cieš no garīgās veselības traucējumiem un aizvien vairāk vīrieši izdara pašnāvību;

⁽¹⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 148. lpp.

⁽²⁾ Teksts pieņemts, P6_TA(2008)0009.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- F. tā kā pašnāvība joprojām ir vērā ņemams pāragras nāves cēlonis Eiropā un ik gadu ES pašnāvībā mirst vairāk nekā 50 000 cilvēku, tā kā deviņos gadījumos no desmit šādā veidā mirušajiem pirms tam ir bijuši garīgās veselības traucējumi, kas bieži ir bijusi depresija, un turklāt tā kā cietumos un aizturēšanas centros ievietoto personu vidū ir augstāks pašnāvību un pašnāvības mēģinājumu skaits nekā pārējā sabiedrībā;
- G. tā kā tādu politikas virzienu izstrāde, kuru mērķis ir mazināt depresijas un pašnāvību gadījumu skaitu, ir cieši saistīta ar cilvēka cieņas aizsardzību;
- H. tā kā, lai gan depresija ir viens no visizplatītākajiem un nopietnākajiem traucējumiem, pasākumi tās novēršanai vēl joprojām bieži vien ir nepietiekami un tā kā tikai dažas dalībvalstis ir īstenojušas profilakses programmas;
- I. tā kā par garīgās veselības uzlabošanu un traucējumu profilaksi joprojām trūkst izpratnes, šajās jomās trūkst ieguldījumu un medicīniskiem pētījumiem un cilvēkiem ar garīgās veselības problēmām trūkst atbalsta;
- J. tā kā garīgās slimības sabiedrībai saskaņā ar aplēsēm izmaksā 3 % līdz 4 % no dalībvalstu iekšzemes kopprodukta (IKP), tā kā 2006. gadā ar garīgajām slimībām saistītās izmaksas ES bija 436 000 miljoni eiro, tā kā lielākā daļa no šiem izdevumiem neradās veselības aizsardzības nozarē, proti, tie galvenokārt radās sistemātisku darba kavējumu, darbnespējas un pirmstermiņa pensionēšanās dēļ un tā kā aplēsēs daudzos gadījumos nav atspoguļota blakusslimību radītā finansiālā slodze, kas biežāk skar personas ar garīgās veselības problēmām;
- K. tā kā sociālā un ekonomiskā nevienlīdzība saasina garīgās veselības problēmas, tā kā garīgo slimību izplatības rādītāji ir lielāki tādās marginalizētās un neaizsargātās grupās kā bezdarbnieki, imigranti, cietumnieki un bijušie cietumnieki, psihotropo vielu lietotāji, invalīdi un personas, kas ilgstoši slimo, un tā kā ir vajadzīgi noteikti pasākumi un piemērota politika, lai palīdzētu viņiem integrēties un iekļauties sabiedrībā;
- L. tā kā garīgās veselības jomā, tostarp ārstēšanās un sociālās integrācijas jomā, starp dalībvalstīm un pašās dalībvalstīs ir ievērojamas atšķirības;
- M. tā kā personas ar garīgās veselības problēmām vairāk nekā pārējie sabiedrības locekļi ir pakļautas riskam saslimt ar fizisku slimību un tām ir mazāk iespēju saņemt šo fizisko slimību ārstēšanu;
- N. tā kā, lai gan garīgā veselība ir tikpat svarīga, cik fiziskā veselība un tās ir savstarpēji saistītas, garīgās veselības problēmas bieži netiek diagnosticētas vai netiek pietiekami novērtētas un pienācīgi ārstētas;
- O. tā kā vairākumā dalībvalstu ir notikusi pāreja no ilgtermiņa ārstēšanās aprūpes iestādēs uz dzīvi sabiedrībā, saņemot palīdzību, un tā kā šis process tomēr ir noticis bez pienācīgas plānošanas un resursu sadales, bez kontroles mehānismiem un bieži nepietiekama budžeta apstākļos, kā rezultātā tūkstošiem iedzīvotāju ar garīgām slimībām draud atgriešanās aprūpes iestādēs;
- P. tā kā 2008. gadā izveidotā Eiropas Garīgās un fiziskās veselības darba grupa pulcē augsta līmeņa pārstāvjus no svarīgākajām organizācijām;
- Q. tā kā pamatus garīgajai veselībai mūža garumā ieliek cilvēka pirmajos dzīves gados un tā kā garīgās slimības ir izplatītas jauniešu vidū, kuru gadījumā agrīna diagnostika un ārstēšana ir ārkārtīgi svarīga;
- R. tā kā ES iedzīvotāju novecošanās ir saistīta ar biežāku neirodeģeneratīvu saslimšanu sastopamību;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- S. tā kā diskriminācija un sociālā atstumtība, ko izjūt cilvēki ar garīgās veselības problēmām un viņu ģimenes, ir ne tikai garīgās saslimšanas sekas, bet rada arī stigmatu, noraidījumu un marginalizāciju, ar ko šie cilvēki sastopas, un ir riska faktori, kas traucē viņiem vērsties pēc palīdzības un ārstēšanas;
- T. tā kā 2010. gadu Eiropas Savienība ir pasludinājusi par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību;
- U. tā kā pētījumi sniedz jaunus datus par garīgās veselības medicīniskajām un sociālajām dimensijām un tā kā joprojām tomēr ir ievērojamas nepilnības un tāpēc ir jācenšas nelikt šķēršļus valsts vai privātiem medicīniskiem pētījumiem, piemērojot lielas un bieži vien apgrūtināšanas administratīvās prasības vai pārlietu lielus ierobežojumus attiecīgo modeļu izmantošanai, lai izstrādātu drošus un iedarbīgus medikamentus;
- V. tā kā zināšanu apguves grūtībām (garīgai atpalcībai) raksturīgas daudzas tādas pašas īpatnības un vajadzības kā garīgās veselības traucējumiem;
- W. tā kā ir būtiski svarīgi ievērojami uzlabot to medicīnas darbinieku, tostarp ārstu, kā arī tiesu iestāžu darbinieku, apmācību, kuri savā darbā saskaras ar cilvēkiem, kas sirgst ar garīgām slimībām;
- X. tā kā garīgās veselības traucējumi saslimšanas gadījumu skaita ziņā ierindojas pirmajā vietā,
1. atzinīgi vērtē Eiropas paktu par garīgo veselību un labklājību par garīgās veselības un labklājības atzīšanu par rīcības pamatprioritāti;
 2. noteikti atbalsta aicinājumu ES iestādēm, dalībvalstīm, reģionālajām un vietējām iestādēm un sociālajiem partneriem sadarboties un pastiprināt rīcību piecās prioritārās jomās attiecībā uz iedzīvotāju garīgās veselības un labklājības uzlabošanu, aptverot visas vecuma grupas, abus dzimumus, dažādas etniskās un sociāli ekonomiskās grupas, cīņu ar stigmatizāciju un sociālo atstumtību, profilaktiskās darbības un pašpalīdzības nostiprināšanu, kā arī atbalsta un pietiekamas ārstēšanas nodrošināšanu cilvēkiem ar garīgās veselības problēmām, kā arī šādu cilvēku ģimenēm un aprūpētājiem; uzsver, ka jebkādi šādi sadarbībai ir pilnībā jāatbilst subsidiaritātes principam;
 3. aicina dalībvalstis palielināt informētību par labas garīgās veselības nozīmīgumu, jo īpaši veselības aprūpes darbinieku vidū un tādās mērķgrupās kā vecāki, skolotāji, sociālo un juridisko dienestu darbinieki, darba devēji, aprūpes darbinieki, bet īpaši sabiedrību kopumā;
 4. aicina dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju un Eurostat uzlabot informētību par garīgo veselību un saikni starp garīgo veselību un veselīgu mūžu, veidojot skaidras, viegli pieejamas un saprotamas informācijas apmaiņas un izplatīšanas mehānismus;
 5. aicina Komisiju ierosināt kopējus indikatorus, lai uzlabotu datu salīdzināmību un sekmētu apmaiņu ar labas prakses piemēriem un dalībvalstu sadarbību un tādejādi uzlabotu garīgo veselību;
 6. uzskata, ka uzsvars jāliek uz garīgo saslimšanu profilaksi, izmantojot sociālo iekļaušanos un īpašu uzmanību veltot visneaizsargātākajām grupām; uzsver, ka gadījumos, kad ar profilaksi nepietiek, jāsekmē un jāatvieglo nediskriminējoša pieeja terapeitiskai ārstēšanai un jānodrošina, ka cilvēkiem ar garīgās veselības problēmām ir pieejama visa iespējamā informācija par jaunākajiem ārstēšanas veidiem;
 7. aicina ES izmantot Septītās pamatprogrammas piedāvātās finansēšanas iespējas, lai garīgās veselības un labklājības jomā veiktu vairāk pētījumu, kā arī pētītu saikni starp garīgām un fiziskām veselības problēmām; aicina dalībvalstis izpētīt iespējas finansēt garīgās veselības iniciatīvas no Eiropas Sociālā fonda un Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzekļiem;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

8. aicina dalībvalstis optimāli izmantot pieejamos Kopienas un savus resursus, lai veicinātu garīgo veselību un rīkotu informētības palielināšanas un mācību programmas ikvienam, kurš savā amatā varētu veicināt diagnosticēšanu agrīnā slimības attīstības stadijā, tūlītēju iejaukšanos un garīgās veselības problēmu pareizu pārvaldību;
9. aicina Komisiju veikt un publicēt pētījumu par garīgo slimību ārstēšanas iespējām un garīgās veselības veicināšanas politiku visā ES;
10. aicina dalībvalstis pieņemt ANO Rezolūciju Nr. 46/119 par “garīgi slimo personu aizsardzību un garīgās veselības aprūpes uzlabošanu”, ko izstrādāja ANO Cilvēktiesību komisija un 1991. gadā pieņēma ANO Ģenerālā asambleja;
11. aicina dalībvalstis cilvēkiem ar garīgās veselības problēmām nodrošināt tiesības uz vienlīdzīgu, pilnīgu un pienācīgu piekļuvi izglītībai, mācībām un nodarbinātībai atbilstīgi mūžizglītības principiem, kā arī nodrošināt, lai šie cilvēki saņemtu pietiekamu atbalstu savām vajadzībām;
12. uzsver vajadzību pēc skaidras un ilgtermiņa plānošanas, lai sniegtu augstas kvalitātes, iedarbīgus, pieejamus un visaptverošus garīgās veselības aprūpes pakalpojumus ārstniecības iestādēs un ārpus tām un pieņemtu kritērijus uzraudzībai, ko veiktu neatkarīgas struktūras; aicina uzlabot sadarbību un saziņu starp nozīmīgākajiem veselības aizsardzības darbiniekiem un garīgās veselības aizsardzības darbiniekiem, lai efektīvi risinātu ar garīgo un fizisko veselību saistītas problēmas, veicinot holistiskas pieejas izmantošanu, kurā tiek ņemts vērā indivīdu vispārējais fiziskās un garīgās veselības stāvoklis;
13. aicina dalībvalstis ieviest garīgās veselības problēmu skrīningu vispārējās veselības aprūpes iestādēs un fizisko veselības problēmu skrīningu — garīgās veselības aprūpes iestādēs; turklāt aicina dalībvalstis izveidot visaptverošu aprūpes modeli;
14. aicina Komisiju interesēties par medikamentu blaknēm, ar kurām pacienti saskārušies, un reģistrēt tās, izmantojot Eiropas Medicīnas aģentūras (EMA) pamatnostādnes;
15. aicina Komisiju paplašināt Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra (ESPKC) mandātu, ietverot tajā arī garīgo veselību;
16. aicina Komisiju izplatīt to tematisko konferenču rezultātus, kuras tiks rīkotas, lai īstenotu Eiropas pakta mērķus, un nākt klajā ar priekšlikumu “Eiropas rīcības plānam iedzīvotāju garīgās veselības un labklājības un medicīniskās pētniecības jomā”;
17. lai īstenotu Eiropas pakta, mudina izveidot ES Garīgās veselības un labklājības paneli, kurā piedalītos Komisija, Padomes prezidējošā valsts, Parlaments, PVO, pakalpojumu lietotāji, cilvēki ar garīgās veselības problēmām, viņu ģimenes locekļi, aprūpētāji, nevalstiskās organizācijas, farmācijas industrijas pārstāvji, akademiķi un citas ieinteresētās puses, un tajā pašā laikā pauž nožēlu par to, ka nav pieņemta direktīva Eiropas līmenī, ko atbalstīja Eiropas Parlaments rezolūcijā par Komisijas Zaļo grāmatu “Iedzīvotāju garīgās veselības uzlabošana”;
18. aicina Komisiju saglabāt Eiropas Garīgās veselības un labklājības stratēģijas priekšlikumu par savu ilgtermiņa mērķi;
19. aicina dalībvalstis izstrādāt mūsdienīgus garīgās veselības tiesību aktus, kas atbilst starptautiskajām saistībām cilvēktiesību jomā — vienlīdzībai un diskriminācijas izskaušanai, privātās dzīves neaizskaramībai, autonomijai, fiziskai integritātei un tiesībām uz informāciju un līdzdalību — un kuros iekļauti un nostiprināti garīgās veselības politikas pamatprincipi, vērtības un mērķi;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

20. aicina pieņemt kopējas Eiropas pamatnostādnes, kurās invaliditāte definēta atbilstīgi Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijai par personu ar invaliditāti tiesībām;

Depresijas un pašnāvību profilakse

21. aicina dalībvalstis ieviest starpnozaru programmas pašnāvību profilaksei (īpaši jauniešu un pusaudžu vidū), veselīga dzīvesveida veicināšanai un tādu riska faktoru kā viegla pieceja medikamentiem, narkotikām, kaitīgām ķīmiskām vielām un alkohola lietošana samazināšanai; uzskata, ka ir īpaši nepieciešams garantēt, ka tiek nodrošināta ārstēšana cilvēkiem, kas mēģinājuši izdarīt pašnāvību, un psihoterapeitiskā ārstēšana pašnāvību izdarījušu cilvēku ģimenes locekļiem;

22. aicina dalībvalstis veidot reģionālus informācijas tīklus, kuros ietilpst veselības aizsardzības sistēmas darbinieki, pakalpojumu lietotāji un cilvēki ar garīgās veselības problēmām, viņu ģimenes, izglītības iestādes un darbavietas kopā ar vietējām organizācijām un sabiedrības pārstāvji, lai samazinātu depresijas un noslieces uz pašnāvību izplatību;

23. aicina plašāk publiskot informāciju par Eiropas vienoto telefona numuru 112, uz kuru zvanīt ārkārtas gadījumos, piemēram, pašnāvības mēģinājuma vai garīgu krīžu gadījumā, lai būtu iespējama ātra iejaukšanās un neatliekamās medicīniskās palīdzības sniegšana;

24. aicina dalībvalstis izveidot īpašus apmācības kursus ģimenes ārstiem un psihiatrisko ārstniecības iestāžu personālam, tostarp ārstiem, psihologiem un medmāsām, par depresīviem traucējumiem un pašnāvības riska atpazīšanu un novēršanu;

Garīgā veselība jauniešu vidū un izglītības sistēmā

25. aicina dalībvalstis atbalstīt skolu personālu, lai izveidotu veselīgu atmosfēru un attiecības starp skolu, vecākiem, veselības aizsardzības pakalpojumu sniedzējiem un sabiedrību, lai uzlabotu jauniešu sociālo integrāciju;

26. aicina dalībvalstis rīkot atbalsta programmas vecākiem, jo īpaši nelabvēlīgajām ģimenēm, un veicināt sociālā darbinieka amata izveidi katrā vidusskolā, kura uzdevums būtu rūpēties par jauniešu sociāli emocionālajām vajadzībām, īpašu uzmanību pievēršot tādām profilakses programmām kā pašvērtības celšana un krīžu risināšana;

27. uzsver vajadzību plānot veselības aizsardzības sistēmu tā, lai tā apmierinātu vajadzību pēc specializētiem garīgās veselības aprūpes pakalpojumiem bērniem un pusaudžiem, ņemot vērā pāreju no ilgtermiņa ārstēšanas aprūpes iestādēs uz dzīvi sabiedrībā, saņemot palīdzību;

28. uzsver, ka ir nepieciešama agrīna garīgās veselības problēmu atklāšana un ārstēšana mazāk aizsargātās iedzīvotāju grupās, īpašu uzmanību pievēršot nepilngadīgajiem;

29. ierosina iekļaut garīgo veselību visu veselības aizsardzības darbinieku mācību programmās un paredzēt šajā nozarē nepārtrauktas izglītošanās un mācību iespējas;

30. aicina dalībvalstis un Eiropas Savienību sadarboties, lai veicinātu informētību par garīgās veselības pasliktināšanos emigrantu bērniem, un izveidot mācību programmas skolās, kuru mērķis ir palīdzēt šiem bērniem risināt ar vecāku prombūtni saistītās psiholoģiskās problēmas;

Garīgā veselība darbavietās

31. paziņo, ka darbavietām ir būtiska nozīme tādu cilvēku sociālajā integrācijā, kuriem ir garīgās veselības problēmas, un aicina atbalstīt šo cilvēku pieņemšanu un paturēšanu darbā, rehabilitāciju un atgriešanos darbā, liekot uzsvāru uz visneaizsargātāko grupu, tostarp mazākumtautību kopienu, integrāciju;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

32. aicina dalībvalstis veicināt izpēti, lai apzinātu, kādi darba apstākļi var palielināt saslimstību ar garīgām slimībām, īpaši sieviešu vidū;
33. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt un īstenot tādas īpašas arodapmācības kursus cilvēkiem ar garīgās veselības problēmām, kuros tiek ņemtas vērā viņu spējas un potenciāls, lai veicinātu šādu cilvēku integrāciju darba tirgū, kā arī izveidotu programmas reintegrācijai darbavietā; uzsver arī to, ka darba devējiem un viņu darbiniekiem ir nepieciešama pienācīga apmācība, lai viņi varētu rūpēties par to cilvēku specifiskajām vajadzībām, kuriem ir garīgās veselības problēmas;
34. aicina darba devējus popularizēt veselīgu darba atmosfēru, pievēršot uzmanību ar darbu saistītam stresam, garīgo traucējumu cēloņiem darbavietā un cīņai ar šiem cēloņiem;
35. aicina Komisiju pieprasīt, lai uzņēmumi un valsts iestādes katru gadu publicē ziņojumu par savu politiku un pasākumiem attiecībā uz darbinieku garīgo veselību tāpat, kā tās ziņo par fizisko veselību un darba drošību;
36. mudina darba devējus kā veselības aizsardzības un darba drošības stratēģiju daļu pieņemt programmas darbinieku emocionālās un garīgās veselības veicināšanai, nodrošināt konfidenciala un nestigmatizējoša atbalsta iespējas un ieviest pretiebiedēšanas politiku; aicina Komisiju izplatīt pozitīvus piemērus, publicējot šādas programmas internetā;
37. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai cilvēkiem, kuriem ir tiesības saņemt slimības vai invaliditātes pabalstus garīgās veselības problēmu dēļ, netiktu atņemtas tiesības uz iespēju strādāt, un ka viņi nezaudē ar invaliditāti/saslimšanu saistītos pabalstus, tiklīdz ir atraduši jaunu darbu;
38. aicina dalībvalstis pilnībā un efektīvi īstenot Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽¹⁾;

Vecāka gadagājuma cilvēku garīgā veselība

39. aicina dalībvalstis pieņemt piemērotus pasākumus, lai uzlabotu un saglabātu vecāka gadagājuma cilvēku dzīves kvalitāti augstā līmenī un veicinātu veselības aizsardzību un aktīvu novecošanu, piedaloties sabiedrības dzīvē, tostarp nodrošinot elastīgu pensionēšanās shēmu izveidi;
40. uzsver nepieciešamību veicināt pētījumus par neirodeģeneratīvo saslimšanu un citu ar vecumu saistītu garīgo slimību profilaksi un aprūpi un nepieciešamību pēc jebkādas turpmākas Komisijas rīcības vai priekšlikuma par Alcheimera slimības vai tai līdzīgu neirodeģeneratīvu saslimšanu nošķiršanu no citiem garīgo slimību veidiem;
41. mudina izveidot saikni starp pētniecību un politiku garīgās veselības un labklājības jomā;
42. atzīst nepieciešamību novērtēt vecāka gadagājuma cilvēku saslimstību ar blakusslimībām un apmācīt veselības aprūpes darbiniekus, lai uzlabotu viņu zināšanas par tādu vecāka gadagājuma cilvēku vajadzībām, kuriem ir garīgās veselības problēmas;
43. aicina Komisiju un dalībvalstis saistībā ar sociālās aizsardzības un integrācijas atvērtās koordinācijas metodi veikt pasākumus aprūpētāju atbalstam un izstrādāt kopšanas un ilgtermiņa aprūpes pamatnostādnes, lai palīdzētu novērst sliktu apiešanos ar vecāka gadagājuma cilvēkiem un viņiem būtu iespējams dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi piemērotā vidē;

(1) OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

Cīņa ar stigmatizāciju un sociālo atstumtību

44. aicina rīkot sabiedrības informēšanas un izpratnes veicināšanas kampaņas plašsaziņas līdzekļos, internetā, skolās un darbavietās, lai veicinātu garīgo veselību, palielinātu zināšanu līmeni par visbiežāk sastopamajiem depresijas un noslieces uz pašnāvību simptomiem, likvidētu aizspriedumus pret garīgām saslimšanām, mudinātu cilvēkus meklēt labāko un efektīvāko palīdzību un sekmētu to cilvēku aktīvu integrāciju, kuriem ir garīgās veselības problēmas;

45. uzsver plašsaziņas līdzekļu svarīgo lomu attieksmes mainīšanā pret garīgajām slimībām un aicina izstrādāt Eiropas pamatnostādnes par atbildīgu garīgo slimību atainošanu plašsaziņas līdzekļos;

46. aicina dalībvalstis atbalstīt un sniegt lielākas iespējas tādām organizācijām, kas pārstāv cilvēkus ar garīgās veselības problēmām un aprūpētājus, lai sekmētu viņu dalību politikas formulēšanā un īstenošanā, un visos garīgās veselības pētījumu posmos;

47. uzskata, ka, lai likvidētu aizspriedumus pret garīgām saslimšanām, ir jāizbeidz invazīvi un necilvēcīgi ārstēšanas paņēmieni, kā arī ārstēšana slēgta tipa iestādēs;

48. uzskata, ka ir jāveicina un jāatbalsta psiholoģiskās un sociālās rehabilitācijas pasākumi, kurus sniedz nelieli valsts, privāti, vai daļēji valsts, daļēji privāti aprūpes centri, kuri nodrošina dienas stacionāru vai ilgtermiņa aprūpi, sava mēroga un uzbūves ziņā ir līdzīgi ģimenei un atrodas pilsētvidē, lai veicinātu aprūpējamo integrāciju visos ārstēšanas un rehabilitācijas procesa posmos;

49. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu jaunai direktīvai pret diskrimināciju ārpus darba attiecībām reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma, seksuālās orientācijas dēļ un aicina nekavējoties pieņemt šo direktīvu, lai efektīvi pasargātu no diskriminācijas cilvēkus ar garīgās veselības problēmām;

50. aicina visas dalībvalstis nekavējoties ratificēt 2000. gada 13. janvāra Hāgas Konvenciju par pieaugušo starptautisko aizsardzību;

*

* * *

51. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un PVO Eiropas birojam.

Valstu energoefektivitātes rīcības plānu īstenošanas uzraudzību — pirmais novērtējums

P6_TA(2009)0064

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par valstu energoefektivitātes rīcības plānu īstenošanas uzraudzību — pirmais novērtējums (2008/2214(INI))

(2010/C 76 E/06)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Padomes 1998. gada 7. decembra rezolūciju par energoefektivitāti Eiropas Kopienā ⁽¹⁾,

— ņemot vērā Komisijas 2006. gada 19. oktobra paziņojumu "Energoefektivitātes rīcības plāns. Potenciāla izmantošana" (COM(2006)0545),

⁽¹⁾ OV C 394, 17.12.1998., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā iepriekšminētajam paziņojumam pievienotos Komisijas darba dokumentus, proti, rīcības plāna analīzi (SEC(2006)1173), rīcības plāna ietekmes novērtējumu (SEC(2006)1174) un tā kopsavilkumu (SEC(2006)1175),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. janvāra paziņojumu “Energētikas politika Eiropai” (COM(2007)0001),
- ņemot vērā Eiropadomes prezidentvalsts 2007. gada 8. un 9. marta secinājumus par Eiropadomes pieņemto Eiropadomes rīcības plānu (2007.–2009. gadam) “Energētikas politika Eiropai”,
- ņemot vērā Padomes 1992. gada 22. septembra Direktīvu 92/75/EEK par sadzīves tehnikas enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvu 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīvu 2004/8/EK par tādas koģenerācijas veicināšanu, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu iekšējā enerģijas tirgū ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 6. jūlija Direktīvu 2005/32/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvu 2006/32/EK par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu 2006/1005/EK par Amerikas Savienoto Valstu valdības un Eiropas Kopienas nolīgumu par biroja iekārtu energoefektivitātes marķēšanas programmu koordinēšanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Regulas (EK) Nr. 106/2008 priekšlikumu par biroja iekārtu energoefektivitātes marķēšanas programmu (pārstrādāta versija) ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Lēmumu Nr. 1639/2006/EK, ar ko izveido konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (2007. līdz 2013. gads) ⁽⁸⁾, un jo īpaši tā II sadaļas III nodaļu, kas attiecas uz programmu “Saprātīga enerģija Eiropai”,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu Nr. 1982/2006/EK par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ OV L 297, 13.10.1992., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 1, 4.1.2003., 65. lpp.

⁽³⁾ OV L 52, 21.2.2004., 50. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 191, 22.7.2005., 29. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 114, 27.4.2006., 64. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 381, 28.12.2006., 24. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 39, 13.02.2008., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 310, 9.11.2006., 15. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par energoefektivitāti vai kā ar ierobežotiem resursiem sasniegt labāku rezultātu — Zaļā grāmata ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 14. decembra rezolūciju par Eiropas stratēģiju ilgtspējīgai, konkurētspējīgai un drošai enerģijai — Zaļā grāmata ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 23. janvāra paziņojumu par pirmo novērtējumu, kas sniegts par valstu energoefektivitātes rīcības plāniem, kuri noteikti Direktīvā 2006/32/EK par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem (COM(2008)0011),
 - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu un veicināšanu (COM(2008)0019),
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu "Energoefektivitāte: kā sasniegt plānotos 20 %" (COM(2008)0772),
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas atzinumu (A6-0030/2009),
- A. tā kā efektivitātes trūkuma dēļ Eiropas Savienība nelietderīgi izmanto vairāk nekā 20 % enerģijas un, ja tiktu sasniegts mērķis par 20 % enerģijas ietaupīšanu, ES primārās enerģijas patēriņš būtu par 400 Mtne (miljons tonnu naftas ekvivalenta) mazāks un CO₂ emisijas samazinātos par aptuveni 800 Mt;
- B. tā kā enerģijas patēriņš un dalībvalstu izmantotā enerģija, kas galvenokārt ir iegūta no tradicionālajiem enerģijas avotiem, joprojām ir galvenais siltumnīcefekta gāzu emisiju avots Eiropas Savienībā;
- C. tā kā enerģijas avotu imports ES saistās ar aizvien lielāku risku attiecībā uz piegādes drošību un atkarību no tās;
- D. tā kā ekonomikas attīstību varētu veicināt tas, ka finanšu krīzes vai recesijas laikā, kā arī naftas cenu svārstību un neparedzamības periodā ir vairāk stimulu ieguldīt energoefektivitātē;
- E. tā kā enerģijas cenu pieaugums var kļūt par vienu no galvenajiem nabadzības iemesliem; tā kā energoefektivitātes uzlabošana ir viens no efektīvākajiem veidiem, kā samazināt trūkumcietēju neaizsargātību;
- F. tā kā energoefektivitātes uzlabošana ir visrentablākais paņēmieni, kā ES īstenot saistības, ko tā uzņēmusies emisiju samazināšanas un atjaunojamās enerģijas izmantošanas jomā;
- G. tā kā energoefektivitātes uzlabošana un tās iespēju izmantošana ir dalībvalstu kopīgajās interesēs; tā kā dalībvalstīm būtu ieteicams piemērot dažādus pasākumus atkarībā no to ekonomiskajām un klimatiskajām iezīmēm;
- H. tā kā ar energoefektivitātes pasākumiem var sasniegt vēlamu rezultātu vienīgi tad, ja tos piemēro visu nozaru politikai;

⁽¹⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 273. lpp.

⁽²⁾ OV C 317 E, 23.12.2006., 876. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- I. tā kā, ņemot vērā, ka vairākas dalībvalstis nav iesniegušas energoefektivitātes rīcības plānus, Komisijai ir jāveic pasākumi, lai mudinātu vairāk dalībvalstu īstenot šajā jomā pieņemtos lēmumus;
- J. tā kā starptautiskā ekonomikas krīze un aizvien nepastāvīgākās enerģijas avotu cenas palielina energoefektivitātes vērtību, kas var ievērojami uzlabot Eiropas uzņēmumu starptautisko konkurētspēju;
- K. tā kā saskaņā ar Komisijas paziņojumu "Energoefektivitāte: kā sasniegt plānotos 20 %" pastāv reāli draudi, ka 2020. gadam izvirzītais energoefektivitātes mērķis netiks sasniegts,
- L. tā kā saskaņā ar priekšlikumu direktīvai par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu dalībvalstīm ir jāveicina un jāsekmē energoefektivitāte un energotaupība, lai vieglāk varētu sasniegt mērķi par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas apjomu;
- M. tā kā dzīvošanai paredzētajās ēkās iespējams ietaupīt aptuveni 27 % enerģijas;
- N. tā kā ne ES, ne dalībvalstu līmenī joprojām nav noteikti juridiski saistoši energoefektivitātes mērķi;
- O. tā kā acīmredzami trūkst spējas īstenot energoefektivitātes projektus,
1. atzinīgi vērtē dalībvalstu izstrādātos rīcības plānus; tomēr vienlaicīgi pauž bažas, ka novēlota iesniegšana un vairāku dalībvalstu rīcības plānu saturs norāda uz trūkumiem, kas var apdraudēt ES energoefektivitātes un klimata aizsardzības plānu sasniegšanu; uzsver, ka šobrīd ir jākoncentrējas uz energoefektivitātes pasākumu efektīvu īstenošanu, tostarp paraugprakses un sinerģiju izstrādi, un tiešo patērētāju labāku informēšanu un konsultēšanu par energoefektivitātes jautājumiem;
 2. uzskata, ka ir pienācis brīdis rīcības plānu 2009. gada pārskata ietvaros detalizēti izvērtēt to, cik lielā mērā tiesību akti un rīcības plāni aptver visas enerģijas taupīšanas iespējas, kā arī Komisijas, dalībvalstu, reģionālo un vietējo iestāžu pienākumu sadali īstenošanas un izpildes jomā;
 3. mudina Komisiju noteikt energoefektivitāti un energotaupību par Eiropas enerģētikas politikas pamatelementiem; atzinīgi vērtē iepriekšminētajā paziņojumā "Energoefektivitāte: kā sasniegt plānotos 20 %" Komisijas pausto apņemšanos izstrādāt pārskatītu ES rīcības plānu energoefektivitātes jomā; aicina Komisiju novērtējumā, kas tai jā sagatavo par Kopienas panākumiem energoefektivitātes mērķa sasniegšanā, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 406/2009/EK par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas jomā, padarīt juridiski saistošu mērķi līdz 2020. gadam par 20 % palielināt energoefektivitāti (1);
 4. atzinīgi vērtē Komisijas cilvēkresursu palielināšanu energoefektivitātes jomā, kas, lai gan nav pietiekama, lai sistēma pilnībā darbotos, ir paātrinājusi likumdošanas priekšlikumu sagatavošanu, piemēram, ekoproduktu dizaina, ēku energoefektivitātes un energoefektivitātes marķēšanas, transporta nozares un gala lietotāju iekārtu jomā; uzsver, ka šajās jomās vēl joprojām ir nepieciešami tiesību akti;
 5. uzskata, ka Direktīva 2006/32/EK ir labs tiesiskais regulējums; vienlaicīgi norāda, ka šīs direktīvas piemērošana ir ierobežota līdz 2016. gadam un ka jebkurā gadījumā tās mērķi ir pārāk piezemēti, lai līdz 2020. gadam vismaz par 20 % uzlabotu energoefektivitāti, tādēļ to aicina pārskatīt 2012. gadā, pamatojoties uz dalībvalstu pieredzes visaptverošu izpēti;

(1) OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

6. atzinīgi vērtē faktu, ka vairākās valstīs enerģijas piegādātāji un profesionālās apvienības, pamatojoties uz šo direktīvu, ir uzsākušas savu viedās uzskaites sistēmu uzlabošanu un koordinēšanu; tomēr norāda, ka, izmantojot pašreizējo tiesisko regulējumu, ir maz ticams, ka viedos skaitītājus izmantos mājsaimniecībās; tādēļ atbalsta viedo skaitītāju obligātu uzstādīšanu visās ēkās 10 gadu laikā pēc tam, kad būs stājusies spēkā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu ⁽¹⁾; mudina Komisiju stingrāk piemērot Direktīvas 2006/32/EK 13. panta noteikumus, lai veicinātu viedo uzskaites sistēmu ieviešanu;
7. uzskata, ka Komisijai jāatbalsta viedās uzskaites sistēmu obligāta ieviešana un jāizstrādā vispusīgs pētījums par dalībvalstu pieredzi šajā jomā; uzskata, ka turpmākajos noteikumos būtu jāparedz prasība patērētāju mājās reizē ar uzskaites sistēmu uzstādīt arī nolasāmus displejus un ka Komisijai būtu jāpievērš uzmanība arī noteikumiem par uzskaites sistēmu savietojamību un datu pārraidi, diferencētiem tarifiem un mikroraržošanu;
8. uzskata, ka ir jāatbalsta noteikumi, kas pastiprina valsts sektora parauga lomu; uzskata, ka, ņemot vērā pieaugošās enerģijas cenas, ir jānosaka energoefektivitātes kritēriji valsts sektora iestāžu publiskā iepirkuma procedūrām;
9. atzīst, ka ēku energoefektivitātes uzlabošanai ir milzīgs potenciāls siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā un cīņā ar klimata pārmaiņām gan attiecībā uz pielāgošanos, gan klimata pārmaiņu cēloņu novēršanu;
10. mudina dalībvalstis vērā ņemamā apjomā izmantot alternatīvos atjaunojamus enerģijas avotus, piemēram, vēju, biomasu, biodegvielu, kā arī, ja iespējams, viļņu un plūdmaiņu enerģiju;
11. atzinīgi vērtē Komisijas gatavošanos paplašināt Direktīvu 2002/91/EK saistībā ar ēku ar zemu enerģijas intensitāti un nulles emisijām standartizēšanu, un aicina pieņemt ES mēroga prasības par "pozitīvās enerģijas" ēkām, jo tas var samazināt tiešo lietotāju izmaksas; mudina noteikt precīzu standartizēšanas grafiku un minimālo atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas apjomu gan jaunajām, gan jau esošajām ēkām;
12. uzsver, ka dzīvošanai paredzētās ēkas ir viena no tām jomā, kurā enerģiju izmanto visnelietderīgāk, un tādēļ mudina gan dalībvalsti, gan Kopienas līmenī palielināt finansiālo atbalstu ēku energoefektivitātes veicināšanai un, Komisijai pārskatot rīcības plānus, pastāvošos finanšu stimulus pielāgot valsts rīcību plānos noteiktajām saistībām;
13. mudina īpaši dalībvalstis un reģionus izmantot struktūrfondus tematisku tīklu veidošanai savās teritorijās atbilstīgi saskaņotajai rīcībai, kas paredzēta 2008. gada darba programmā "Saprātīga enerģijas nodrošināšana Eiropai", lai tādējādi gūtu informāciju par citu ES reģionu praksi attiecībā uz enerģijas efektīvu izmantošanu un apmainītos ar zināšanām un pieredzi šajā jomā;
14. uzsver, ka valstu rīcības plānos minētajā enerģētikas politikā attiecībā uz mājokļu nozari par prioritāti būtu jānosaka to mājokļu kvalitātes uzlabošana, kuros mitinās personas ar zemiem ienākumiem, ņemot vērā to, ka neparedzamās degvielas cenas būtiski pasliktinās šo mājsaimniecību ekonomisko stāvokli un var radīt nopietnas sociālās problēmas;
15. atzinīgi vērtē to, ka pašreiz atbilstoši grafikam tiek izstrādāti tiesību aktu papildinājumi ar noteikumiem par iekārtu marķēšanu un minimālo energoefektivitāti attiecībā uz rīcības plāniem un Direktīvu 2005/32/EK; uzskata, ka ir svarīgi paplašināt to iekārtu sarakstu, uz kurām attiecas attiecīgie tiesību akti, un uzraudzīt lietotāju ieradumus;
16. iesaka Komisijai izskatīt iespēju regulēt ārējos strāvas avotus, pie kuriem pieslēgtas dažādas ierīces, lai tādējādi samazinātu nodrošes režīma izmantošanu; aicina Komisiju saskaņā ar Direktīvas 2005/32/EK noteikumiem nodrošināt, lai attiecībā uz energoefektivitātes sekām šajos noteikumos iekļautu visu ražojuma izmantošanas ciklu; šajā sakarā aicina šo direktīvu papildināt ar noteikumiem par visu ražojuma izmantošanas ciklu, ražojumatbildību un labošanas iespējām;

(1) OV L 211, 14.8.2009., 55. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

17. uzskata, ka ir svarīgi, lai energoefektivitātes palielināšanā tiktu iesaistīti arī uzņēmumi, uz kuriem neattiecas Eiropas emisiju tirdzniecības sistēma, jo īpaši gadījumos, kad slēptās izmaksas vai citas grūtības apdraud energoefektivitātes panākšanu tirgū; uzskata — lai sasniegtu šādu energoefektivitāti, papildus ekodizaina paplašināšanai ir jāievieš “balto apliecību” sistēma; uzskata — lai tas būtu iespējams, Komisijai pēc iespējas ātrāk jāpabeidz attiecīgās pārbaudes; atzīmē, ka energoefektivitātei var būt izšķiroša nozīme, palīdzot dalībvalstīm sasniegt obligātos mērķus par pienākumu sadali; uzsver īpašo rentabilitātes palielināšanas potenciālu, uzlabojot ēku energoefektivitāti;

18. atzinīgi vērtē Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 443/2009, ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem⁽¹⁾ un jaunu tiesību aktu apspriešanu, lai uzlabotu automobiļu specifisko energoefektivitāti; uzsver, ka rūpniecības nozares noteiktības labad ir svarīgi pēc iespējas drīzāk noteikt stingrākus turpmāko emisiju mērķus; pauž nožēlu, ka vēl nav apstiprināts Parlamenta aicinājums noteikt 95 g CO₂ ierobežojumu 2020. gadam; tomēr ar bažām atzīmē, ka ar jaunajiem tiesību aktiem nebūs kompensēts pieaugošais enerģijas pieprasījums transporta nozarei;

19. atzinīgi vērtē to, ka ir izstrādāta Zaļā grāmata par pilsētu mobilitāti (COM(2007)0551), tomēr atzīmē, ka efektivitātes potenciālu nevar izmantot, ja nav īpašu kvantitatīvu noteikumu; aicina Komisiju izvērtēt, kā energoefektīvas pilsētu mobilitātes veicināšana un sabiedriskā transporta attīstīšana varētu iegūt nozīmīgāku lomu struktūrpolitikā un kohēzijas politikā un kā mobilitātes efektivitātei varētu piešķirt lielāku nozīmi Kopienas līdzfinansēšanas projektu nosacījumu sistēmā;

20. uzsver, ka informācijas un komunikācijas līdzekļu izplatība ir ļāvusi piemērot ceļa nodevas iekasēšanas metodes kravu autotransportam ne tikai ātrgaitas ceļu tīklos; mudina apzināt iespējas izstrādāt vienotas uzraudzības tiesību aktus iekšējam tirgum;

21. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par efektīvas koģenerācijas veicināšanu, tomēr konstatē, ka šīs tehnoloģijas veicināšanai var būt nozīme tad, ja tā efektīvi palīdz nodrošināt lietderīgā siltuma prasības; atzīmē, ka centralizētās siltumapgādes sistēmās tīkla efektivitātei ir tikpat liela nozīme kā patērētāja izmantoto iekārtu efektivitātei; uzskata, ka turpmāk, sadalot struktūrfondu līdzekļus, ievērojami lielāka nozīme ir jāpiešķir pašreizējo centralizētās siltumapgādes sistēmu tīkla efektivitātei;

22. joprojām uzskata, ka atsevišķu nozaru politika ir pretrunā Eiropas Savienības centieniem panākt energoefektivitāti; uzskata, ka tas pats attiecas uz pašreizējo strukturālā un kohēzijas atbalsta struktūru;

23. uzskata, ka MVU ir liela nozīme energoefektivitātes uzlabošanā, bet tie nespēj līdzvērtīgi ievērot tiesību aktus vai jaunus standartus enerģētikas nozarē; tādēļ uzskata, ka struktūrām, ko izveidos saskaņā ar Mazās uzņēmējdarbības aktu, jāveic arī MVU informēšana un saziņa ar tiem energoefektivitātes jomā;

24. aicina dalībvalstis izvirzīt vērienīgākus mērķus un padarīt savus valsts energoefektivitātes rīcības plānus (VEERP) par praktisku līdzekli, ar ko sasniegt ne tikai Direktīvā 2006/32/EK paredzētos energoefektivitātes mērķus, bet arī savus plašākos ilgāka termiņa mērķus, jo īpaši mērķi līdz 2020. gadam uzlabot energoefektivitāti vismaz par 20 %, un sasniegt saistošos valstu mērķus par pienākumu sadali attiecībā uz emisiju samazināšanu;

25. aicina dalībvalstis izvirzīt stingrāku mērķi, kas pārsniedz Direktīvā 2006/32/EK noteikto minimālo infikāto enerģijas ietaupījuma mērķi — 9 % līdz 2016. gadam, un noteikt skaidrus starpposma mērķus, lai sasniegtu galīgo mērķi;

(1) OV L 140, 5.6.2009., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

26. uzskata, ka ir svarīgi valstu rīcības plānos formulēt reālus un atbilstīgus saistošus mērķus, kā arī precizēt, kādi pasākumi jāīsteno, lai nodrošinātu šo mērķu sasniegšanu;
27. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi valstu rīcības plānus pielāgot ģeogrāfiskajam stāvoklim, klimatam, ekonomikas struktūrai un patērētāju īpatnībām, kas dažādos reģionos var būtiski atšķirties;
28. uzsver enerģētikas un teritoriālās kohēzijas saistību, uz ko norādīts Komisijas Zaļajā grāmatā par teritoriālo kohēziju (COM(2008)0616) un kas var izpausties kā energoefektivitātes pasākumu pozitīva ietekme uz ilgtspējīgu attīstību un energoapgādes drošību, kā arī uzsver, cik svarīga ir labi izstrādāta teritoriālā stratēģija un ilgtermiņa risinājumu izstrāde visiem reģioniem;
29. uzskata, ka valstu rīcības plānos jāparedz tādu energoefektivitātes mērķu sasniegšana, kuri noteikti atkarībā no rentabilitātes, un jāgarantē valsts atbalsta pievienotā vērtība;
30. aicina dalībvalstis savās pašreizējās struktūrās, kas nodrošina saziņu starp valsts aģentūrām un sabiedrību, iekļaut informāciju par energoefektivitāti, paraugpraksi šajās jomās un patērētāju tiesībām enerģētikas un klimata nozarē;
31. uzskata, ka ir ļoti svarīgi — atšķirībā no vairāku dalībvalstu pašreizējās prakses — valstu rīcības plānos paredzēt vietējo un reģionālo pašvaldību, sabiedrisko organizāciju un ekonomisko partneru būtisku iesaistīšanu, lai nodrošinātu labāku īstenošanu pamatlīmenī;
32. uzskata, ka ir svarīgi valstu rīcības plānos īpašu uzmanību pievērst enerģijas cenu paaugstināšanās izraisītai nabadzībai un garantēt pietiekamu aizsardzību personām, kas dzīvo uz nabadzības robežas; uzskata, ka energoefektivitātes un informētības uzlabošana ir ļoti svarīgs un steidzams pasākums;
33. uzsver, cik svarīgi ir tas, lai dalībvalstis savos VEERP iekļautu atbilstīgus enerģijas taupīšanas finanšu instrumentus, kā tas prasīts Direktīvas 2006/32/EK 9. pantā; uzskata, ka šie finanšu instrumenti ir jāizstrādā, lai pārvarētu zināmos energoefektivitātes uzlabošanas šķēršļus, piemēram, izmaksu un ieguvumu sadali starp īpašnieku un īrnieku un to, ka ir vajadzīgs ilgāks laiks, kamēr atmaksājamas vecāku un grūtāk pārveidojamu īpašumu pielāgošana pašreizējiem energoefektivitātes standartiem;
34. uzskata, ka valstu rīcības plānos īpaši jāuzsver, kā valdība plāno veicināt un atbalstīt MVU ieguldījumus energoefektivitātes jomā; tādēļ uzsver, ka šie ieguldījumi ir īpaši jāņem vērā valstu rīcības plānu izstrādē;
35. ar nožēlu atzīmē, ka lielākajā daļā dalībvalstu energoefektivitātes projektiem piešķirtais finansējums arvien vēl ir nepietiekams un, to piešķirot, nav pietiekami ņemtas vērā reģionālās atšķirības; aicina dalībvalstis un reģionus pievērst uzmanību tam, kā tiek īstenotas valsts attiecīgās darbības programmas par novatoriskiem pasākumiem, lai izstrādātu izmaksu ziņā lietderīgus energoefektivitātes risinājumus;
36. uzsver, ka šie pasākumi tagad ir efektīvi jāīsteno, tostarp jāizstrādā paraugprakse un sinerģijas un jāorganizē informācijas apmaiņa un koordinācija starp dažādajiem un izklīdētajiem energoefektivitātes nozares dalībniekiem;
37. uzsver, ka otrajos valstu rīcības plānos 2011. gadā ir jānosaka vispusīgākas un skaidrākas saistības, lai tirgus dalībniekiem radītu labvēlīgu uzņēmējdarbības vidi un prognozējamus ieguldījumu nosacījumus;
38. uzsver, ka vairāk jāiesaistās ar valsts pasākumiem atbalstītām privātajam sektoram, investējot līdzekļus jaunās, ilgtspējīgās energotehnoloģijās un pilnveidojot tās, tajā pašā laikā īstenojot inovatīvus pasākumus, lai sekmētu vairāk uz energoefektivitāti vērstu pieeju;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

39. uzsver ES valsts iestāžu stratēģisko nozīmi, īpaši reģionālā un vietējā līmenī, lai labāk īstenotu energoefektivitātes iniciatīvām nepieciešamo institucionālo atbalstu, kā paredzēts Direktīvā 2006/32/EK; iesaka pastiprināt detalizētas informatīvās un izglītojošās kampaņas, piemēram, izmantojot viegli saprotamu energoefektivitātes marķējumu, kā arī ar enerģētiku saistītas izmēģinājuma iniciatīvas un mācības to reģionālo un vietējo varas iestāžu teritorijās, kuru mērķis ir paaugstināt pilsoņu informētību un mainīt viņu attieksmi;

40. aicina dalībvalstis veidot informatīvās kampaņas par ilgtermiņa energoefektivitāti, galveno uzmanību pievēršot energoefektivitātei gan sabiedriskajās, gan privātajās ēkās un arī pārliecinot sabiedrību, ka energoefektivitāte var dot reālu ietaupījumu;

41. aicina Komisiju izplatīt visu pirmās kārtas plānu detalizētu analīzi, lai būtu pilnībā zināmi iemesli, kāpēc rīcības plāni iesniegti ar nokavēšanos, un veikt stingrus pasākumus turpmāko kavējumu un nolaidību novēršanai;

42. aicina Komisiju Kopienas un dalībvalstu mērogā izvērtēt katras nozares politikas atbilstību energoefektivitātes mērķiem; šajā sakarībā noteikti ir detalizēti jāpārskata Kopienas atbalsta shēmas;

43. aicina Komisiju ievērojami palielināt struktūrfondu un Kohēzijas fonda finansējuma īpatsvaru, kas jau esošu māju energoefektivitātes uzlabošanai paredzēts saskaņā ar 7. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulā (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu⁽¹⁾, un prasīt dalībvalstīm šo iespēju pilnībā izmantot;

44. mudina dalībvalstis un reģionus jo īpaši izmantot struktūrfondus tematisku tīklu veidošanai savās teritorijās atbilstīgi saskaņotajai rīcībai, kas paredzēta 2008. gada darba programmā "Saprātīga enerģijas nodrošināšana Eiropā", lai tādējādi gūtu informāciju par citu ES reģionu praksi attiecībā uz enerģijas efektīvu izmantošanu un apmainītos ar zināšanām un pieredzi šajā jomā;

45. aicina Komisiju nākamajā struktūrfondu plānošanas laikposmā atbalstīt energoefektivitātes mērķus, pastiprināt ar šiem mērķiem saistītos prioritāšu kritērijus un atbalstīt konkrētu enerģijas taupīšanas un efektīvas izmantošanas pasākumu un tehnoloģiju īstenošanu, tostarp veicinot partnerību tādos projektos kā ēku atjaunošana, ielu apgaismojuma modernizēšana un videi labvēlīgs transports, pilsētu siltumapgādes, siltuma un elektroenerģijas ražošanas iekārtu modernizēšana;

46. aicina Komisiju pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai dalībvalstis būtu institucionāli spējīgas izstrādāt un īstenot efektīvus valstu rīcības plānus, tostarp atsevišķu pasākumu — arī tādu, kuru pieņemšana izriet no pienākumiem saistībā ar ēku energosertifikātiem — oficiālu uzraudzību un kvalitātes kontroli, un atbalstīt sabiedrībai paredzētas izglītības un apmācības programmas energoefektivitātes jomā; aicina Komisiju izveidot dalībvalstu energoefektivitātes pasākumu un/vai to īstenošanas būtiskāko elementu publisku datu bāzi;

47. aicina Komisiju izstrādāt VEERP saskaņotā modeļa obligātās prasības, metodiku un novērtēšanas procesu; atzīmē, ka tas samazinās dalībvalstu administratīvo slogu, nodrošinās VEERP pamatotību un atvieglos salīdzinošo analīzi; uzskata, ka šajā saskaņotajā modelī un metodikā ir jāparedz nozaru noaļas un skaidri jānošķir dalībvalstu iepriekš pieņemtā energoefektivitātes politika un pasākumi no jaunās papildu politikas un pasākumiem; norāda, ka attiecīgi noteikumi ir paredzēti direktīvā par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu; uzsver, ka pakārtotos pasākumus varētu īstenot kvalitatīvāk, ja Komisija valstu rīcības plānu iesniegšanas laikā tos kontrolētu un, ja nepieciešams, noraidītu; aicina koordinēt valstu rīcības plānus un ziņojumus, kas paredzēti dažādos lēģislatīvajos instrumentos, kuri saistīti ar mērķiem klimata pārmaiņu jomā; aicina Komisiju salīdzināt VEERP ar citiem šāda veida valstu rīcības plāniem un ziņojumiem, tostarp tiem, kas iesniegti saistībā ar Kioto protokolu un valsts stratēģiskā plānā iekļautajiem struktūrfondu dokumentiem;

(1) OV L 210, 31.7.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāra

48. aicina Komisiju izstrādāt vienotus principus enerģijas ietaupījumu mērīšanas metodēm, pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu; atzīmē, ka ar energoefektivitātes uzlabošanas pasākumiem panākto enerģijas ietaupījumu noteikšana un pārbaude ir vajadzīga ne tikai saskaņā ar Direktīvas 2006/32/EK darbības jomu, bet arī tādēļ, lai varētu izmērīt, kā tiek īstenots 2020. gada mērķis par 20 % enerģijas ietaupījumu un jebkuri citi turpmākie energotaupības mērķi;

49. mudina Komisiju nodrošināt, lai VEER plānos būtu skaidra un vienota pieeja un jo īpaši, lai tajos būtu pilnībā iekļautas Direktīvas 2002/91/EK prasības, tostarp jebkuras turpmāk pārstrādātās prasības, tādējādi nodrošinot, ka VEERP paredz pasākumus, kas patiesi papildina valstu un Kopienas tiesību aktos jau prasītos energoefektivitātes uzlabošanas pasākumus;

50. mudina Komisiju pieprasīt, lai VEER plānos skaidri norādītu, kā tiks īstenots Direktīvā 2006/32/EK paredzētais publiskā sektora pienākums sniegt piemēru, un vajadzības gadījumā iesniegt Kopienas likumdošanas priekšlikumu, kas nodrošinātu publiskā sektora galveno lomu energoefektivitātes ieguldījumu jomā;

51. aicina Komisiju apzināt iespējas, kā publiskā iepirkuma procedūrās iekļaut energoefektivitātes nosacījumus, kas jāīsteno, publiskajos iepirkumos dodot priekšroku videi draudzīgiem ražojumiem, tostarp kā obligāti piemērot energoefektivitātes standartus un kā ieguldījumu novērtējumā obligāti iekļaut cikla enerģētiskās izmaksas; uzsver, ka visu līmeņu valsts iestādēm jābūt pirmajām, kas rāda piemēru, publiskā iepirkuma procedūrās ieviešot videi draudzīgus noteikumus;

52. aicina Komisiju izvērtēt Kopienas resursus, kas paredzēti pētniecībai un izstrādei, lai palielinātu resursus energoefektivitātes palielināšanai nākamajā finanšu plānā;

53. uzskata, ka Komisijai ir jānudina valsts energoefektivitātes plānu vēl nepieņemušās dalībvalstīs īstenot šajā jomā pieņemtos lēmumus;

54. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Lietišķi pētījumi kopējās zivsaimniecības politikas jomā

P6_TA(2009)0065

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par lietišķiem pētījumiem kopējās zivsaimniecības politikas jomā (2008/2222(INI))

(2010/C 76 E/07)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽¹⁾,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu Nr. 1982/2006/EK par Eiropas Kopienas septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) ⁽²⁾,

— ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. septembra paziņojumu "Eiropas stratēģija jūras zinātniskajai un tehniskajai pētniecībai. Saskaņota sistēma Eiropas Pētniecības telpā okeānu un jūru ilgtspējīgas izmantošanas veicināšanai" (COM(2008)0534) ("Stratēģija jūras zinātniskajai un tehniskajai pētniecībai"),

⁽¹⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

⁽²⁾ OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāra

- ņemot vērā Komisijas 2002. gada 19. septembra paziņojumu “Stratēģija Eiropas akvakultūras ilgtspējīgai attīstībai” (COM(2002)0511),
 - ņemot vērā 2006. gada 15. jūnija pirmajā lasījumā pieņemto nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (no 2007. līdz 2013. gadam) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 20. maija rezolūciju par integrētu Eiropas Savienības jūrniecības politiku ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 25. februāra Regulu (EK) Nr. 199/2008 par Kopienas sistēmas izveidi datu vākšanai, pārvaldībai un izmantošanai zivsaimniecības nozarē un par atbalstu zinātniskā padoma izstrādei saistībā ar kopējo zivsaimniecības politiku ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā 2002. gadā no 26. augusta līdz 4. septembrim Johannesburgā (Dienvidāfrikā) notikušā Pasaules sammita par ilgtspējīgu attīstību ziņojumu,
 - ņemot vērā Aberdīnas deklarāciju, ko 2007. gada 22. jūnijā EurOCEAN konferencē pieņēma Eiropas jūras zinātniskās un tehniskās pētniecības organizācijas, zinātniskās sadarbības tīkli un daudzi zinātnieki no visas Eiropas,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A6-0016/2009),
- A. tā kā Komisija kopš 4. pamatprogrammas ir centusies Eiropā veicināt pētniecību zvejniecības un akvakultūras jomā, lai atbalstītu kopējo zivsaimniecības politiku (KZP);
- B. tā kā 7. pamatprogrammā visa pētniecība zvejniecības un akvakultūras jomā ir ietverta pētniecībā lauksaimniecības jomā (2. tēma), kura ir daudz plašāka, taču jūras zinātnes un piekrastes zonu pārvaldība ir vides zinātnes pārziņā;
- C. tā kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas Atbildīgas zvejas rīcības kodeksā, kā arī Nolikumā par Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz transzonāli migrējošiem zivju krājumiem un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu ir uzsvērtā nepieciešamība paplašināt pētniecības un datu vākšanas darbu, lai uzlabotu šīs jomas zinātnisko atziņu krājumu;
- D. tā kā KZP ir viena no tām Kopienas politikas jomām, kas visvairāk atkarīga no zinātniskās pētniecības, un tā kā saistībā ar šo politikas jomu pieņemto pasākumu ticamība ir atkarīga no augsta līmeņa zinātniskiem atzinumiem;

⁽¹⁾ OV C 300 E, 9.12.2006., 400. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0213.

⁽³⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 60, 5.3.2008., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāra

- E. tā kā KZP ir balstīta uz labas pārvaldības principiem, atbilstīgi kuriem lēmumu pieņemšanas procesa pamatā ir jābūt nopietniem zinātniskiem atzinumiem un tā rezultāti ir jāsasniedz paredzētajā laikā;
- F. tā kā zinātniskie dati ir jāizmanto par pamatu kvotu un maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma noteikšanai;
- G. tā kā zvejnieki un zinātnieki bieži atšķirīgi vērtē jūras vidi un zivju krājumus;
- H. tā kā, lai gan ir atzīts, ka svarīgi ir turpināt darbu dažādās jūras un jūrniecības pētniecības nozarēs, jūras zinātniskās un tehniskās pētniecības stratēģija ir vērsta uz jūras zinātnes un jūrniecības zinātnes nozaru mijiedarbības uzlabošanu, nevis uz vispārattīstām pētījumu nozarēm;
- I. tā kā attālākos reģionos pastāvošiem pētniecības izcilības centriem ir īpaša nozīme Eiropas jūras vides novērošanā jūras pētniecības stratēģijas kontekstā;
- J. tā kā gaidāmai KZP pārskatīšanai, kuras prioritāte ir reģionāla un ekosistēmiska pārvaldība, ir vajadzīgs spēcīgs zinātnes atziņu pamats,
1. ir pārliecināts, ka pētniecības jomā īstenotajā politikā lielāka uzmanība jāpievērš zvejniecības un akvakultūras specifiskajām problēmām, jo šai nozarei Eiropas Savienībā ir liela ekonomiskā, sociālā un politiskā nozīme;
 2. atzinīgi vērtē darbu, ko Komisija ir veikusi ar jūras zinātniskās un tehniskās pētniecības stratēģiju, lai mobilizētu līdzekļus ar mērķi panākt labāku integrāciju starp jūras zinātnisko un tehnisko pētniecību;
 3. atgādina Komisijai, ka saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2371/2002 tai ir juridisks pienākums priekšlikumus KZP jomā balstīt "uz pamatotiem zinātniskiem ieteikumiem un uz piesardzīgu pieeju"; aicina Komisiju saistībā ar jūras vides un zivju krājumu stāvokli uzsvērt un ņemt vērā zinātniskās pētniecības nozīmi;
 4. ir noraižējies par tēmu pārgrupēšanu 7. pamatprogrammā, jo līdz ar to pētījumi par zivkopību ir šķirti no zvejniecības un jūras ekoloģijas, lai gan atbilstīgi skaidrajai KZP pārorientācijai uz ekosistēmisku pieeju būtu nepieciešama tieši dziļāka integrācija;
 5. pauž nožēlu, ka 7. pamatprogrammā zvejniecība un akvakultūra nav noteiktas par īpašām jomām, bet atsauc uz tām ir ietverta tikai 2. tēmā "Pārtika, lauksaimniecība un zvejniecība, un biotehnoloģija", kura, iespējams, vien attālināti un interpretējot plašākā nozīmē varētu ietvert pētniecību zvejniecības jomā; konstatē, ka tas pats attiecas arī uz 6. tēmu "Vide (tostarp klimata pārmaiņas)";
 6. aicina Komisiju 2010. gadā paredzētās termiņa vidus vērtēšanas saistībā pārskatīt 7. pamatprogrammu, ņemot vērā šo rezolūciju un lielāku uzmanību pievēršot zvejniecībai un akvakultūrai raksturīgajām problēmām;
 7. ir pārliecināts, ka gan politisko lēmumu pieņēmējiem, gan zvejniecības nozares speciālistiem ir ārkārtīgi nepieciešams praktiskāks pētniecības veids un ka, ņemot vērā 7. pamatprogrammas ilgumu, ir obligāti jāietver sasniedzamie mērķi;
 8. uzskata, ka 7. pamatprogrammā zvejniecību un akvakultūru neizdalot kā atsevišķas tēmas, šajā jomā tiek kavēta pietiekama pētījumu projektu skaita izstrāde, tādējādi mazinot atlasīto projektu nozīmi un saskaņu;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāra

9. uzsver, ka KZP efektīvas īstenošanas nolūkā lietišķo pētījumu jomā ir jāievieš īpašas programmas un to finansējums ir jānodrošina ar piemērotu budžeta dotāciju; uzskata, ka šajā nolūkā ir nepieciešams 7. pamatprogrammā iekļaut sadales skalu;
10. aicina Komisiju lietišķās pētniecības finansējumu KZP jomā saistībā ar 7. pamatprogrammu izmantot kā stimulu dažādu valstu pētniecības darba sinerģijas veicināšanai un tādas kritiskās masas sasniegšanai, kas nepieciešama multitematiskas jūras pētniecības lielo uzdevumu atrisināšanai;
11. iesaka jūras zinātniskās pētniecības jomā priekšroku dot ne vien pētniecībai, kuras mērķis ir noskaidrot zivju krājumu stāvokli, bet arī ekosistēmiskiem, tirdzniecības, ekonomiskiem un sociāliem aspektiem, kuri nosaka zvejas pārvaldību, jo tie visi ir ļoti svarīgi;
12. uzskata, ka īpaši zvejniecības un akvakultūras jomā priekšroka ir jādod lietišķiem pētījumiem, kuru pamata mērķis ir uzlabot tos zinātniskos datus, kas ir tiesību aktu un zvejniecības pārvaldības pamatā un pirmām kārtām tos, kuri attiecas uz bioloģiska riska apdraudētu sugu atjaunošanas plāniem;
13. konstatē skaidru interešu konfliktu starp zvejniekiem un zinātniekiem īstermiņā, lai gan viņu mērķi ilgtermiņā ir vienotāki; uzskata, ka uz ilgtspējību vērsta zivsaimniecības politika ir jābalsta uz vienotu jūras vides stāvokļa redzējumu; aicina Komisiju atbalstīt sadarbības uzlabošanu starp zvejniekiem un zinātniekiem;
14. aicina Komisiju un dalībvalstis parādīt un labāk skaidrot zvejniekiem to, ka viņu interesēs ir ņemt vērā to ekonomisko ieguvumu, uz kuru viņi var cerēt ilgtermiņā, vērtējot potenciālos ekonomiskos zaudējumus īstermiņā;
15. uzsver nomācošo jaunu pie lietišķajiem pētījumiem strādājošu zinātnieku trūkumu zvejniecības jomā, jo karjeras iespējas nav tik saistošas kā fundamentālo pētījumu jomā un citās zinātnes nozarēs;
16. uzsver nepieciešamību atkal izveidot interesantas un lietderīgas studiju programmas universitātēs, kas pavērtu ceļu uz labi atalgotu karjeru šajā zinātnes nozarē;
17. atbalsta tādu izglītības politiku, kura vairāk ieinteresē jaunos zinātniekus pievērsties lietišķiem pētījumiem zivsaimniecības jomā, nevis fundamentāliem pētījumiem;
18. mudina Komisiju atbalstīt stabila Eiropas tīkla izveidi, kas balstīts uz dalībvalstīs pastāvošajām fiziskajām infrastruktūrām un būtu paredzēts novērojumiem un datu vākšanai par jūras vidi, jo tas atvieglotu informācijas apmaiņu starp nozares vienībām un Eiropas pētniecības organizācijām un ļautu saglabāt Eiropas Savienības izcilības statusu; aicina Komisiju šā tīkla saistībā īpašu vērību pievērst attālākos reģionos pastāvošiem pētniecības centriem;
19. atgādina par nepieciešamību saskaņot dalībvalstīs spēkā esošos lietišķās pētniecības modeļus, lai palielinātu rezultātu salīdzināmību un vienkāršotu datu apkopošanu;
20. aicina Komisiju mudināt zinātniekus izstrādāt vairāk kopēju metodoloģijas normu zivsaimniecības jomā un pastiprināt valsts pētniecības institūtu sadarbību;
21. aicina Komisiju apkopot konkrētu informāciju par to, kā pašlaik dažādās dalībvalstīs notiek zinātnieku un zvejnieku dialogs, kā arī noteikt labāko praksi;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

22. uzsver, ka reģionu konsultatīvajām padomēm ir būtiska loma lietišķās pētniecības kontekstā, un tāpēc vēlas, lai zinātnieki varētu būt pilnvērtīgi šo organizāciju biedri;
23. ar bažām norāda, ka dalībvalstu maksājumu kopējā summa datu vākšanai zivsaimniecības nozarē no 2006. gada nepārtraukti samazinās;
24. aicina Komisiju un dalībvalstis piešķirt Eiropas Savienības budžetā datu vākšanai zvejniecības jomā paredzētos līdzekļus īpaši atbilstīgi 11 07 02. budžeta posteņim "Zvejas resursu apsaimniekošanas atbalsta pasākumi (zinātniskās bāzes pilnveidošana)";
25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Eiropas profesionālā karte pakalpojumu sniedzējiem

P6_TA(2009)0066

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Eiropas profesionālo karti pakalpojumu sniedzējiem (2008/2172(INI))

(2010/C 76 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 15. decembra Lēmumu Nr. 2241/2004/EK par vienotu Kopienas pamatsistēmu kvalifikāciju un prasmju pārredzamībai (*Europass* sistēmu) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa ieteikumu par Eiropas Kvalifikāciju sistēmas izveidošanu saistībā ar mūžizglītību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 6. decembra paziņojumu "Mobilitāte — instruments darbavietu skaita un kvalitātes palielināšanai. Eiropas darba mobilitātes rīcības plāns (2007.–2010.)" (COM(2007)0773),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 11. decembra paziņojumu "Priekšlikums 2008.–2010. gada Kopienas Lisabonas programmai" (COM(2007)0804),
- ņemot vērā 2007. gada 23. maija rezolūciju par sekām un ietekmi, ko rada veselības aprūpes pakalpojumu izslēgšana no iekšējā tirgus pakalpojumu direktīvas ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.⁽²⁾ OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.⁽³⁾ OV L 390, 31.12.2004., 6. lpp.⁽⁴⁾ OV C 111, 6.5.2008., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 279. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā 2007. gada 27. septembra rezolūciju par pārrobežu pakalpojumu sniedzēju pienākumiem ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu (A6-0029/2009),
- A. tā kā ES pilsoņu tiesības apmesties vai sniegt pakalpojumus it visur ES teritorijā ir vienotā tirgus viena no pamatbrīvībām, kas nozīmē arī tiesības nodarboties ar savu profesiju kā pašnodarbinātam vai algotam darbiniekam citās dalībvalstīs, kurās šī profesionālā kvalifikācija netika iegūta;
- B. tā kā saskaņā ar Līguma 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu viena no Kopienas darbībām ir novērst personu brīvas pārvietošanās un pakalpojumu brīvas aprites šķēršļus starp dalībvalstīm;
- C. tā kā lielāka personu un pakalpojumu mobilitāte starp dalībvalstīm un reģioniem ir izšķiroši nozīmīga, lai īstenotu Lisabonas programmu attiecībā uz izaugsmi un nodarbinātību, un var veicināt produktivitāti, sekmējot jaunas perspektīvas, idejas un prasmes;
- D. tā kā mobilitātes līmenis ES joprojām ir zems — tikai 4 % darbaspēka jebkad ir dzīvojuši vai strādājuši citā dalībvalstī un aptuveni 2 % patlaban dzīvo un strādā citā dalībvalstī ⁽²⁾;
- E. tā kā tām personām, kas grib strādāt citā dalībvalstī, joprojām saglabājas nozīmīgi šķēršļi un 20 % no sūdzībām, kuras 2007. gadā saņēma SOLVIT, ir par profesionālās kvalifikācijas atzīšanu, kas ir nepieciešama, lai strādātu regulētā profesijā;
- F. tā kā Komisija saskaņā ar Līguma 226. pantu ir sākusi pienākumu neizpildes procedūras pret vairākām dalībvalstīm, jo tās nav ziņojušas Komisijai par pasākumiem, kas pieņemti, transponējot Direktīvu 2005/36/EK;
- G. tā kā Direktīvas 2005/36/EK 32. apsvērumā ir teikts: "Tas, ka Eiropas līmenī tiktu ieviestas profesionālo asociāciju vai organizāciju profesionālās kartes, varētu sekmēt profesionāļu mobilitāti, jo īpaši paātrinot informācijas apmaiņu starp uzņēmēju dalībvalsti un izcelsmes dalībvalsti. Šādām profesionālajām kartēm vajadzētu nodrošināt, ka ir iespējams pārraudzīt tādu profesionāļu darbību, kas veic darbību dažādās dalībvalstīs. Pilnībā ievērojot datu aizsardzības noteikumus, šādās kartēs varētu būt informācija par speciālista profesionālajām kvalifikācijām (apmeklētā universitāte vai mācību iestāde, iegūtās kvalifikācijas, profesionālā pieredze), viņa juridisko statusu, sankcijām, kas piemērotas saistībā ar profesiju, kā arī sīkākas ziņas par attiecīgo kompetento iestādi";
- H. tā kā Parlaments minētajā rezolūcijā par veselības aprūpes pakalpojumu izslēgšanu no direktīvas par pakalpojumiem iekšējā tirgū prasīja "izveidot Eiropas karti, kas sniegtu piekļuvi informācijai par veselības aprūpē strādājošo prasmēm, un padarīt šo informāciju pieejamu pacientiem";

Pārrobežu mobilitāte

1. atbalsta visas iniciatīvas, kuru mērķis ir veicināt pārrobežu mobilitāti, kā līdzekli pakalpojumu un darba tirgus efektīvai darbībai, un kā līdzekli, lai veicinātu ES ekonomisko izaugsmi;

⁽¹⁾ OV C 219 E, 28.8.2008., 312. lpp.

⁽²⁾ Eiropametra 2005. gada pārskats 64.1 par ģeogrāfisko un darba tirgus mobilitāti.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

2. uzsver, ka ES ir atbildīga par lielāku ģeogrāfiskās un profesionālās mobilitātes veicināšanu, palielinot pārredzamību, kvalifikāciju atzīšanu un atbilstību, kā arī par pacientu un patērētāju drošības garantēšanu;
3. tomēr uzsver — Komisijai jāpanāk lielāka un efektīvāka to iniciatīvu koordinācija, kuru mērķis ir veicināt un stimulēt kvalificēta darbaspēka mobilitāti starp dalībvalstīm, piemēram, *EUROPASS* (Eiropas parauga dzīves apraksts (*curriculum vitae*)), *EURES* (darba mobilitātes portāls) un Eiropas kvalifikāciju sistēmu, kā arī starp dažādiem saistītiem Kopienas finansētiem vai līdzfinansētiem tīkliem, kas iesaistīti šo jautājumu risināšanā, piemēram, *SOLVIT*, *IMI*, *EUROGUIDANCE* un *ENIC/NARIC*;
4. uzsver pilsoniskās sabiedrības līdzatbildību, tostarp darba devēju, arodbiedrību, profesionālo organizāciju un atbildīgo iestāžu līdzatbildību, atvieglojot un uzlabojot mobilitāti iekšējā tirgū;

Direktīvas 2005/36/EK transponēšana

5. mudina tās dalībvalstis, kuras kavējas ar Direktīvas 2005/36/EK transponēšanu, kas bija jāpabeidz līdz 2007. gada 20. oktobrim, nodrošināt, ka stājas spēkā nepieciešamie normatīvie un administratīvie akti;
6. aicina Komisiju aktīvāk rīkoties pret tām dalībvalstīm, kas vēl nav transponējušas Direktīvu 2005/36/EK;
7. aicina Komisiju novērtēt Direktīvas 2005/36/EK 7. panta piemērošanas ietekmi uz mobilitāti ziņojumā, ko tā sagatavos saskaņā ar šīs direktīvas 60. panta 2. punktu;
8. mudina dalībvalstis censties panākt daudz saskaņotāku pieeju attiecībā uz kvalifikāciju un kompetenču atzīšanu, vienkāršot attiecīgo administratīvo kārtību un samazināt izmaksas darbiniekiem;

Eiropas profesionālās kartes nepieciešamība

9. uzskata, ka Eiropas profesionālās kartes pievienotā vērtība, līdztekus pašreizējiem pasākumiem, kuru mērķis ir stimulēt mobilitāti, attiecībā uz lielāko daļu profesiju, vēl jāizveido;
10. atzīmē, ka dažās reglamentētās un saskaņotās profesijās, piemēram, juristi un veselības aizsardzības profesionāļi, profesionālās kartes jau darbojas vai tiek izstrādātas, bet citās nesaskaņotās vai mazāk saskaņotās profesijās profesionālo karšu ieviešana šķiet sarežģīta, jo noteikumi katrā dalībvalstī ir atšķirīgi un dati par kvalifikācijām ir vispirms juridiski jāapstiprina un abpusēji jāatzīst;
11. norāda, ka Eiropas profesionālā karte varētu radīt priekšrocības pat neregulētām un nesaskaņotām profesijām, jo tās uzdevums būtu sniegt informāciju, jo īpaši darba devējiem un patērētājiem, un tas attiektos uz brīvo profesiju vairākumu;
12. aicina Komisiju veikt inventarizāciju attiecībā uz dažādām iniciatīvām profesionālo karšu izstrādāšanai un ziņot Parlamentam par šo inventarizāciju;
13. aicina Komisiju izvērtēt profesiju pārstāvju iesniegtās iniciatīvas, lai saprastu vai Eiropas profesionālā karte, līdztekus citiem pasākumiem, varētu:
 - a) sekmēt pilsoņu drošību, viņiem nonākot saskarē ar pārrobežu pakalpojumu sniedzējiem, jo ar profesionālās kartes palīdzību pilsoņi varētu noteikt pakalpojumu sniedzēju identitāti un kvalifikāciju;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- b) nodrošināt administratīvo vienkāršošanu un izmaksu samazinājumu, kā arī ilgtermiņā aizstāt papīra formāta dokumentus un lietas, un uzlabot pārredzamību;
- c) stimulēt pagaidu pakalpojumu sniegšanu,
- d) stimulēt attiecīgu augstas kvalitātes pakalpojumu sniegšanu Eiropas Savienībā un trešās valstīs;
- e) kalpot kā līdzeklis attiecīgās informācijas novadīšanai pakalpojumu saņēmējiem, lai uzlabotu patērētāju veselību un drošību;
- f) būt par komunikācijas līdzekli, lai darba devējiem (valsts un privātajā sektorā) sniegtu pienācīgu informāciju, tādējādi veicinot pārrobežu nodarbinātību;

uzskata, ka vienam no turpmākajiem pasākumiem jābūt skaidram to profesiju veidu un īpašo vajadzību apraksta izveidei, uz kurām karti ir paredzēts attiecināt;

Eiropas profesionālās kartes raksturlielumi

14. uzskata, ka Eiropas profesionālajai kartei, ja ir pietiekams pieprasījums pēc tās izstrādes, jābūt pēc iespējas vienkāršai un liberālai, kā arī tādai, kas nerada papildu birokrātisko slogu, un ar tās palīdzību varētu atrast "kopīgu valodu" noteiktu profesiju kvalifikāciju jomā;

15. aicina nodrošināt, lai Eiropas profesionālajai kartei nebūtu negatīva ietekme uz pārrobežu mobilitāti, un tā jāizmanto vienīgi kā apliecinājums tiesībām pārvietoties, nevis kā nosacījums, lai pārvietotos; uzsver, ka atsevišķām grupām nevar liegt piedāvāt savus pakalpojumus citās dalībvalstīs, un jo īpaši karte nedrīkst radīt jaunus šķēršļus mazāk kvalificētiem vai ne tik specializētiem darba ņēmējiem;

16. uzsver, ka vienas vai vairāku Eiropas profesionālo karšu izmantošanai jābūt daudzveidīgai, piemēram, lai piemērotos atšķirībām starp profesijām un atšķirībām starp dalībvalstīm; uzskata, ka profesionālajām jomām pašām jāfinansē Eiropas profesionālās kartes izstrāde un īstenošana, ja tās uzskata, ka tā nepieciešama;

17. uzsver — ja attiecīgajai profesiju grupai jau ir izstrādāta valsts līmeņa profesionālā karte, praktisku apsvērumu dēļ valsts profesionālās kartes funkcijas varētu integrēt Eiropas profesionālajā kartē;

18. uzsver, ka informācijai Eiropas profesionālajā kartē jābūt uzticamai un valstu kompetento iestāžu juridiski apstiprinātai, un regulāri atjauninātai; uzskata, ka *EUROPASS CV* iekļautā informācija jāiekļauj arī Eiropas profesionālajā kartē;

19. uzsver, ka piekļuvei šādas kartes datiem jāatbilst visaugstākajiem privātās dzīves aizsardzības standartiem;

*

* *

20. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

Kopienas rīcība attiecībā uz vaļu medībām

P6_TA(2009)0067

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Kopienas rīcību attiecībā uz vaļu medībām (2008/2101(INI))

(2010/C 76 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1946. gada Starptautisko Konvenciju vaļu medību regulēšanai un Starptautiskās Vaļu medību komisijas (IWC) izveidi,
- ņemot vērā IWC nolīgumu par nulles nozveju ("moratoriju") vaļu komerciālajām medībām, kas stājās spēkā 1986. gadā,
- ņemot vērā vaļveidīgo iekļaušanu Starptautiskās dabas saglabāšanas savienības izstrādātajā 2008. gada apdraudēto sugu sarkanajā grāmatā,
- ņemot vērā Starptautiskās dabas saglabāšanas savienības sanāksmi 2008. gada 5.–14. oktobrī Barselonā,
- ņemot vērā EK līguma 37. un 175. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 19. decembra paziņojumu par Kopienas rīcību saistībā ar vaļu medībām (COM(2007)0823),
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 5. jūnijā pieņemto lēmumu, ar ko nosaka Kopienas nostāju par vaļu medībām ⁽¹⁾,
- ņemot vērā IWC 60. gadskārtējā sanāksmē 2008. gada jūnijā Santjago (Čīlē) izveidoto mazo darba grupu par IWC nākotnes perspektīvām ("darba grupa"),
- ņemot vērā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽²⁾ ("Dzīvotņu direktīva"),
- ņemot vērā 1997. gada Amsterdamas līguma, ar kuru izdarīja grozījumus Līgumā par Eiropas Savienību, Protokolu par dzīvnieku aizsardzību un labturību,
- ņemot vērā Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (CITES) pieņemto un ES īstenoto visu lielo vaļu sugu produktu starptautiskas tirdzniecības aizliegumu,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A6-0025/2009),

⁽¹⁾ Padomes lēmums, ar ko nosaka Kopienas nostāju 60. IWC sanāksmē 2008. gadā attiecībā uz priekšlikumiem grozīt sarakstu Starptautiskajā Konvencijā vaļu medību regulēšanai (Padomes dokuments Nr. 9818/2008).

⁽²⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- A. tā kā galvenajam mērķim ir jābūt bioloģiskās daudzveidības aizsardzībai, tostarp sugu saglabāšanai;
- B. tā kā vienmēr ir jāņem vērā dzīvnieku labturība;
- C. tā kā tomēr pastāv pārtikas nodrošinātības un apgādes jautājumi, jo īpaši kopienām, kas tradicionāli ir nodarbojušās ar vaļu medībām;
- D. tā kā saskaņā ar Dzīvotņu direktīvu Kopienas ūdeņos ir aizliegta visu vaļveidīgo "tīša traucēšana, medīšana vai nogalināšana";
- E. tā kā deviņas vaļveidīgo sugas norādītas kā apdraudētas vai īpaši apdraudētas un pašreiz par apdraudētu uzskata gandrīz katru ceturto vaļveidīgo sugu, un tā kā daudzu sugu un populāciju stāvoklis joprojām ir neskaidrs;
- F. tā kā — lai gan pēc moratorija ieviešanas noteiktās vaļu populācijās ir vērojami uzlabojumi —, citās to nav un nav zināma to spēja pielāgoties mainīgajiem vides apstākļiem;
- G. tā kā moratorijs sākotnēji bija paredzēts līdz tam laikam, kamēr tiks izveidota atbilstīga pārvaldības sistēma, ar mērķi sniegt pietiekami ilgu laiku, lai krājumi varētu atjaunoties;
- H. tā kā ne visi IWC dalībnieki moratoriju atbalsta;
- I. tā kā moratorijs nekādā gadījumā neattiecas uz vaļu nogalināšanu zinātniskiem mērķiem;
- J. tā kā kopš moratorija ieviešanas ar īpašajām atļaujām nogalināto vaļu skaits īstenībā ir palielinājies;
- K. tā kā IWC (vairāk nekā 30 rezolūcijās), vairākas NVO un citas iestādes ir izteikušas lielas bažas, ka pašreizējā īpašo atļauju vaļu medību sistēma ir "pretrunā vaļu komerciālo medību moratorija garam" (IWC 2003-2); šajās medībās iegūto vaļu gaļu nevajadzētu izmantot tirdzniecībā;
- L. tā kā, neraugoties uz nesenajiem uzlabojumiem, vaļu nogalināšanas metodes joprojām ir tālu no vēlamajām;
- M. tā kā vaļveidīgos apdraud ne tikai mednieki, bet arī klimata pārmaiņas, piesārņojums, sadursmes ar kuģiem, zvejas rīki, hidrolokatori un citi apdraudējumi;
- N. tā kā iepriekšminētais Padomes lēmums pamatojās tikai uz EK līguma 175. pantu un ir saistīts tikai ar iepriekšminēto IWC sanākumi Santjago (Čīlē) 2008. gada jūnijā,
1. atzinīgi vērtē iepriekšminēto Komisijas paziņojumu par Kopienas rīcību saistībā ar vaļu medībām un Padomē ar kvalificētu vairākumu pieņemto nostāju par vaļu medībām; atbalsta globālā moratorija uzturēšanu spēkā attiecībā uz vaļu komerciālām medībām un starptautiskas vaļu produktu tirdzniecības aizliegumu; prasa izbeigt "vaļu medības zinātniskās izpētes nolūkos", kā arī atbalsta plašu okeānu un jūru teritoriju noteikšana par rezervātiem, kuros noteikts visu veidu vaļu medību beztermiņa aizliegums;
 2. aicina Padomi pieņemt jaunu kopējo nostāju saskaņā ar EK līguma 37. un 175. pantu;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

3. uzskata, ka vaļu un pārējo vaļveidīgo saglabāšana galu galā ir atkarīga no tādiem pasākumiem, par kuriem panākta pietiekami plaša vienošanās, kuru varētu efektīvi īstenot;
4. aicina Padomi, Komisiju un darba grupā iesaistītās dalībvalstis strādāt pie šādas vienošanās;
5. uzskata, ka darba grupas diskusijām ir jābūt pēc iespējas pārredzamākām;
6. pauž cerību, ka darba grupa izskatīs jautājumu par vaļu medībām zinātniskiem nolūkiem, lai varētu atrast pamatojumu to izbeigšanai;
7. ņem vērā, ka medības ierobežotā apjomā ir nepieciešamas tām kopienām, kas ar to tradicionāli nodarbojas, lai nodrošinātos ar pārtiku, bet aicina daudz vairāk koncentrēties uz pētījumiem par humānākām nogalināšanas metodēm un to izmantošanu;
8. prasa šādas medības veikt, vienīgi izmantojot skaidri noteiktas un ar IWC Zinātniskās komitejas ieteikumiem pamatotas kvotas, tās stingri kontrolējot, pilnīgi reģistrējot un ziņojot IWC;
9. prasa arī piemērotās vietās pasaulē izveidot vairāk aizsargājamo jūras teritoriju, kuros vaļiem būtu īpaša aizsardzība;
10. atzīmē, ka Dzīvotņu direktīva, ar ko nosaka Kopienas nostāju attiecībā uz vaļiem (un delfiniem), aizliedz atsākt vaļu komerciālās medības no jebkura krājuma, kas atrodas ES ūdeņos;
11. vērš uzmanību uz vajadzību izmantot selektīvākus zvejas rīkus, lai izvairītos no citu sugu, jo īpaši vaļveidīgo, piezvejas;
12. uzskata, ka vaļu komerciālo medību traģiskā vēsture vienlaikus ar neskaitāmiem apdraudējumiem, ar ko saskaras vaļu populācijas mūsdienās (tostarp nejaušu nozveju zvejas laikā, sadursmēm ar kuģiem, globālajām klimata pārmaiņām un trokšņa piesārņojumu okeānā), skaidri parāda, ka ES svarīgos starptautiskos forumos koordinēti un saskaņoti jāveicina vaļu visaugstākā līmeņa aizsardzība pasaules mērogā;
13. prasa, lai tiktu risinātas arī problēmas saistībā ar vaļveidīgo apdraudējumu klimata izmaiņu, piesārņojuma, sadursmju ar kuģiem, zvejas rīku, antropogēnu okeāna trokšņu (tostarp hidrolokatoru, seismisko pētījumu un kuģu radīto trokšņu) un citu apstākļu dēļ ārpus šādām aizsargājamām teritorijām;
14. uzskata, ka pirms vispārējas rīcības Komisijai jau vajadzētu ierosināt turpmākus priekšlikumus par šādu apdraudējumu novēršanu Kopienas ūdeņos un attiecībā uz Kopienas kuģiem;
15. uzskata, ka Komisijai būtu jānosaka pārskatīti reglamentējoši noteikumi par vaļu vērošanas praksi, ko veic piekrastes reģioni un ar ko aizsargā to ekonomiskās un sociālās intereses, ņemot vērā šīs darbības neseno attīstību;
16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Starptautiskajai Vaļu medību komisijai, reģionālajām konsultatīvajām padomēm, Zivsaimniecības un akvakultūras padomdevējai komitejai un tām reģionālajām zvejas pārvaldības organizācijām, kurās iesaistījusies ES.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

Kopienas dalība Eiropas Audiovizuālajā observatorijā

P6_TA(2009)0068

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Kopienas dalību Eiropas Audiovizuālajā observatorijā (2008/2179(INI))

(2010/C 76 E/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 1992. gada 15. decembrī pieņemto Rezolūciju (92)70 par Eiropas Audiovizuālās observatorijas dibināšanu un 1997. gada 20. martā pieņemto Rezolūciju (97)4, ar ko apstiprina Eiropas Audiovizuālās observatorijas darbības turpināšanu, un rezolūcijas pielikumā iekļauto Observatorijas nolikumu,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2000. gada 21. septembrī pieņemto Rezolūciju (2000)7 par grozījumiem Eiropas Audiovizuālās observatorijas nolikumā,
 - ņemot vērā Padomes 1999. gada 22. novembra Lēmumu 1999/784/EK attiecībā uz Kopienas dalību Eiropas Audiovizuālajā observatorijā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Lēmumu Nr. 1718/2006/EK par atbalsta programmas īstenošanu Eiropas audiovizuālajā nozarē (MEDIA 2007) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. janvāra ziņojumu par to, kā īstenots Padomes 1999. gada 22. novembra Lēmums 1999/784/EK attiecībā uz Kopienas dalību Eiropas Audiovizuālajā observatorijā, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 2239/2004/EK (COM(2006)0835),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīvu 89/552/EEK par dažu audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanas noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu (A6-0010/2009),
- A. tā kā audiovizuālajai nozarei ir svarīga nozīme Eiropas jaunrades un zināšanu ekonomikā un būtiska loma kultūras dažādības un plurālisma veicināšanā Eiropas Savienībā;
- B. tā kā informācijas sabiedrības pakalpojumu un plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu, tīklu un iekārtu konverģence rada jaunus uzdevumus saistībā ar pastāvošajā tiesiskajā regulējumā ietverto tiesību un pienākumu pielāgošanu daudzās jomās, kā arī piedāvā virkni jaunu iespēju;
- C. tā kā pārredzamība un iespēja gūt ticamu un salīdzināmu informāciju par Eiropas audiovizuālo tirgu var veicināt nozares dalībnieku, jo īpaši MVU, konkurētspēju, uzlabojot izpratni par nozares potenciālu, un dot labumu lietotājiem;

⁽¹⁾ OV L 307, 2.12.1999., 61. lpp.⁽²⁾ OV L 327, 24.11.2006., 12. lpp.⁽³⁾ OV L 298, 17.10.1989., 23. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- D. tā kā Eiropas Audiovizuālā observatorija (turpmāk tekstā — “Observatorija”) sekmē Eiropas audiovizuālās industrijas konkurētspēju, apkopojot un izplatot detalizētu informāciju par audiovizuālo nozari;
- E. tā kā Observatorijas plašais piedāvājumu klāsts, tostarp tiešsaistes pakalpojumi, publikācijas un datubāzes, ir izrādījis visai noderīgs gan nozares pārstāvjiem, gan politikas veidotājiem valstu un Kopienas līmenī;
- F. tā kā Kopienas rīcība, kas vērsta uz audiovizuālās nozares konkurētspējas veicināšanu, palīdzēs sasniegt Lisabonas stratēģijā noteiktos mērķus,
1. atzīst, ka Observatorija ir vienīgā Eiropas mēroga organizācija, kuras uzdevums ir apkopot un izplatīt informāciju par Eiropas audiovizuālo nozari, un tai ir būtiska nozīme, sniedzot detalizētu informāciju par nozari gan sabiedriskām, gan privātām struktūrām, kas darbojas šajā jomā;
 2. uzsver, ka informācijas sabiedrības pakalpojumu un plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu, tīklu un ierīču konverģence ir radījusi jaunus uzdevumus ar audiovizuālo nozari saistītajai pētniecībai un šim apstāklim ir jāatspoguļojas Observatorijas darbībā;
 3. atkārtoti uzsver, ka audiovizuālajā nozarē arvien lielāku nozīmi iegūs multivide un jaunās tehnoloģijas un ka Observatorijai, lai saglabātu savu svarīgo nozīmi nozarē, ir laikus jānostiprina spēja sekot šīm attīstības tendencēm;
 4. uzsver, ka Observatorijai ir jāpiesūta nepieciešamie resursi, lai tā varētu turpināt īstenot savus mērķus un neatpalikt no multivides un jauno tehnoloģiju attīstības;
 5. šajā sakarībā aicina Observatoriju izvērst savu darbību, sevišķi pievēršoties jaunākajiem uzdevumiem, ko radījusi plašsaziņas līdzekļu konverģence un jaunākās attīstības tendences, un īpašu uzmanību veltīt digitalizācijas ietekmes analīzei filmu un audiovizuālajā nozarē kopumā, kā arī audiovizuālo tiešsaistes pakalpojumu, mobilās televīzijas un videospēļu analīzei;
 6. uzsver, ka, nodrošinot “pievienoto vērtību”, liela nozīme ir saziņai un koordinācijai ar valstu regulatoriem un audiovizuālo mediju nozarē iesaistītajām ieinteresētajām personām;
 7. atzinīgi vērtē Observatorijas publikāciju par autortiesībām un blakustiesībām un ierosina Observatorijai arī turpmāk sistemātiski pievērsties šiem jautājumiem un, ciktāl iespējams, ņemot vērā UNESCO Konvenciju par kultūras daudzveidību⁽¹⁾, paplašināt ziņojumā aplūkojamo jautājumu jomu, iekļaujot tajā nodokļu un darba tiesības Eiropas audiovizuālajā nozarē;
 8. aicina Observatoriju kā struktūru, kurai ir attiecīga pieredze, nākt klajā ar ierosinājumiem un iespējamām politiskām risinājumiem, uz kuriem varētu balstīt Eiropas politiku, ņemot vērā citos pasaules reģionos, kuros vērojamas līdzīgas attīstības tendences (piemēram, Āzijā vai Ziemeļamerikā), īstenoto labāko praksi audiovizuālo mediju jomā;
 9. atzinīgi vērtē Observatorijas pētījumu par trešās valsts tapušo audiovizuālo darbu nozīmi Eiropas tirgū un iesaka analizēt iespējas plašāk izvērst sadarbības modeļus ar trešo valstu partneriem, lai īstenotu UNESCO Konvenciju par kultūras daudzveidību un iepriekš minēto Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvu attiecībā uz minētās direktīvas 1. panta n) apakšpunktā minētajiem Eiropas darbiem, izmantojot izmēģinājuma projektu “*Media International*”;

⁽¹⁾ ANO Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas (UNESCO) Konvencija par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu (2005).

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

10. atzīst, ka starp dalībvalstīm pastāv kultūras atšķirības, kuru dēļ ir iespējama atšķirīga pieeja, kā rīkoties ar kaitīgiem vai aizvainojošiem audiovizuālajiem materiāliem, īpaši attiecībā uz nepilngadīgajiem, ievērojot Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvā noteikto obligāto saskaņošanu nepilngadīgo aizsardzības jomā, kā arī pasākumus saistībā ar programmu "Safer Internet plus", kuras mērķis ir veicināt drošāku interneta un jauno tiešsaistes tehnoloģiju lietošanu, īpaši attiecībā uz bērniem, un cīnīties pret nelegālu un lietotājam nevēlamu saturu;
11. šajā sakarībā aicina Observatoriju veikt dažādo (juridisko) instrumentu pārraudzību un izstrādāt iespējamās politikas risinājumus;
12. mudina plašāk izplatīt Observatorijas publikācijas, īstenojot intensīvāku saziņas politiku, lai veicinātu izpratni par Observatorijas darbību;
13. atzinīgi vērtē nodomu sīki pārstrādāt Observatorijas interneta vietni, atspoguļojot tajā jaunākos un augstākos multivides un tehnoloģiju standartus, un atbalsta iecerētos centienus uzlabot tās dizainu un interaktivitāti, lai vietni padarītu informatīvāku un lietotājdraudzīgāku;
14. atzīst — kaut arī atsevišķas jomas, piemēram, plašsaziņas līdzekļu lietotprasme, pašlaik neietilpst Observatorijas darbības jomā, būtu jāparedz šādu jautājumu izpēti;
15. mudina Observatoriju sadarbībā ar tās locekļiem sniegt vairāk datu par īpašiem audiovizuālajiem pakalpojumiem, kuri paredzēti personām ar invaliditāti, piemēram, par subtitru, audioaprakstu un zīmju valodas pieejamību;
16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Eiropas Padomei un Eiropas Audiovizuālajai observatorijai.

Iespējamā CIP veiktā Eiropas valstu izmantošana, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus

P6_TA(2009)0073

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus

(2010/C 76 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā starptautiskos, Eiropas un valsts instrumentus par cilvēktiesībām un pamatbrīvībām un par patvaļīgas apcietināšanas, piespiedu pazušanas un spīdzināšanas aizliegumu, piemēram, 1966. gada 16. decembra Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un 1984. gada 10. decembra ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu, un attiecīgos protokolus,
- ņemot vērā tā 2007. gada 14. februāra rezolūciju par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus ⁽¹⁾, kā arī citus ziņojumus un rezolūcijas par šo tematu, tostarp Eiropas Padomes darbu šajā jautājumā,
- ņemot vērā 2009. gada 4. februāra rezolūciju par Gvantanamo ieslodzījuma vietas gūstekņu atpakaļnosūtīšanu un pārmitināšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā EP priekšsēdētāja vēstuli valsts parlamentiem par dalībvalstu pārbaudēm saistībā ar Parlamenta 2007. gada 14. februāra rezolūciju,

⁽¹⁾ OV C 287 E, 29.11.2007., 309. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0045.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā Parlamenta 2007. gada 14. februāra rezolūcija ietvēra 46 sīki izstrādātus ieteikumus dalībvalstīm, Padomei un Komisijai;
- B. tā kā kopš 2007. gada 14. februāra rezolūcijas pieņemšanas, dalībvalstīs šajā ziņā ir noticis jauns pavērsiens, ietverot
 - Apvienotās Karalistes ārlietu ministra paziņojumus par diviem ārkārtas pārsūtīšanas lidojumiem, kas notika 2002. gadā, pārvedot 2 ieslodzītos un nolaižoties Apvienotās Karalistes teritorijā, kā arī aizdomīgo lidojumu saraksta izveidi, ko paredzēts nosūtīt ASV varas iestādēm, lūdzot sniegt īpašus pierādījumus, ka šie lidojumi nav izmantoti ārkārtas pārsūtīšanai, kā arī premjerministra paziņojumus šajā jautājumā; Apvienotās Karalistes Iekšlietu ministra izskatīšanai ģenerālprokuratūrā nodoto lietu saistībā ar iespējamajām M15 un CIP veiktajām kriminālsodāmajām darbībām pret Binyam Mohamed; Augstās Tiesas 2009. gada 5. februāra nolēmumu par to, ka nebija iespējams publiskot informāciju par Binyam Mohamed iespējamo spīdzināšanu, jo Apvienotās Karalistes ārlietu ministrs apgalvoja, ka ASV ir izteikusi draudus Apvienotajai Karalistei par kopīgas pretterorisma izlūkdarbības bloķēšanu, un nolēmuma apstrīdēšanu, pamatojoties uz šaubām par šāda apgalvojuma patiesumu;
 - Polijas premjerministra lēmumu iesniegt prokuratūrā dokumentus par CIP organizētiem lidojumiem un cietumiem un Polijas prokuratūras iegūtos datus, kas liecina, ka notikuši vairāk nekā 12 CIP organizēti lidojumi, izmantojot Šimanu lidostu, kas tādējādi apstiprina datus, ko ieguvusi Parlamenta pagaidu komiteja;
 - *El País* publicētos Spānijas ārlietu ministra paziņojumus Spānijas Parlamentā, precizējot informāciju par militāriem lidojumiem;
 - dažu valdību piemērotās valsts noslēpuma prasības informācijai par izmeklēšanām saistībā ar ārkārtas pārsūtīšanu, kā tas noteikts Itālijā, kur pašreiz ir pārtraukts tiesas process par *Abu Omar* ārkārtas pārsūtīšanu un tiek gaidīts Konstitucionālās tiesas lēmums par valsts noslēpuma piemērošanas likumību;
- C. tā kā par tiesiskuma, brīvības un drošības jautājumiem atbildīgais ES komisārs 2009. gada 3. februārī paziņoja Eiropas Parlamentā, ka viņš ir ierosinājis virkni pasākumus, lai īstenotu Parlamenta ieteikumus, tostarp viņš ir rakstījis Polijas un Rumānijas iestādēm, lūdzot pilnībā izskaidrot nostāju par iespējamo slepeno cietumu atrašanos to teritorijā, un viņš ir sagatavojis paziņojumu par jaunu pasākumu ierosināšanu civilās aviācijas jomā;
- D. tā kā ārkārtas pārsūtīšana un slepena ieslodzīšana ir pretrunā starptautiskajām tiesībām, ANO Konvencijai pret spīdzināšanu, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai un Eiropas Savienības Pamattiesību hartai, un tā kā ASV varas iestādes pašreiz pārskata šo praksi;
- E. tā kā tās personas, kuras tikušas nolaupītas dažās dalībvalstīs saistībā ar ārkārtas pārsūtīšanas programmu, ar ASV varas iestāžu ziņu ir pārvestas uz Gvantanamo vai citiem ASV štatiem, izmantojot militāros vai CIP organizētus lidojumus, kuros bieži vien ir šķērsota ES teritorija, un dažos gadījumos ir arī notikusi nolaišanās atsevišķās dalībvalstīs; tā kā uz trešām valstīm pārvestās personas ir spīdzinātas vietējos cietumos;
- F. tā kā dažas dalībvalstis ir vērsušās pie ASV varas iestādēm ar lūgumu atbrīvot un repatriēt personas, kuras ir pārsūtītas ārkārtas veidā un kuras ir šo valstu valstspiederīgās vai kuras iepriekš ir pastāvīgi dzīvojušas šo valstu teritorijā; tā kā dažu dalībvalstu ierēdņi ir apmeklējuši ieslodzītos Gvantanamo vai citās ieslodzījuma vietās un ir šos ieslodzītos iztaujājuši, lai noskaidrotu, vai ASV iestādes ir viņiem izvirzījušas apsūdzību, tādējādi padarot likumīgu šādu ieslodzījuma vietu eksistenci;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- G. tā kā tā 2007. gada 14. februāra rezolūcijā pausts un turpmākie notikumi apstiprinājuši, ka dažas ES dalībvalstis ir bijušas iesaistītas vai arī aktīvi vai pasīvi sadarbojušās ar ASV varas iestādēm, CIP vai ASV armijai nelegāli pārvadājot ieslodzītos uz Gvantanamo un/vai turot ieslodzījumā Gvantanamo vai slepenos cietumos, kuru pastāvēšanu ir atzinis prezidents Dž. Bušs — kā to liecina nesen sniegtā informācija par to, ka valdības ir piekritušas ASV lūgumiem atļaut lidojumus pār šo valstu teritorijām, un to apstiprina arī valdību rīcībā esošā informācija par slepenajiem cietumiem —, un ka ES dalībvalstis nes zināmu daļu politiskās, morālās un tiesiskās atbildības par šo Gvantanamo un slepenās ieslodzījuma vietas ieslodzīto pārvešanu un apcietināšanu;
- H. tā kā ASV Senāts ir ratificējis ES un ASV Nolīgumus par izdošanu un tiesu iestāžu savstarpēju palīdzību, ko ratificējušas visas dalībvalstis, izņemot Itāliju;
- I. tā kā prezidenta B. Obamas 2009. gada 22. janvārī izdotie rīkojumi, kas, lai gan ir ievērojams sasniegums, tomēr pilnībā neatrisina ar slepenu ieslodzīšanu, nolaupīšanu un spīdzināšanu saistītās problēmas,
1. nosoda, ka dalībvalstis un Padome līdz šim nav veikušas pasākumus, lai atklātu patiesību par ārkārtas pārsūtīšanas programmu un īstenotu Parlamenta ieteikumus; nosoda, ka Padome 2009. gada 3. februārī nav sniegusi Parlamentam izsmeltošu atbildi;
 2. aicina dalībvalstis, Padomi un Komisiju pilnībā īstenot ieteikumus, kas ietverti Parlamenta 2007. gada 14. februāra rezolūcijā, un aicina palīdzēt atklāt patiesību, sākot izmeklēšanu vai sadarbību ar kompetentajām iestādēm, atklājot un sniedzot visu būtisko informāciju un nodrošinot efektīvu parlamentāro kontroli pār slepeno dienestu darbību; prasa Padomei publicēt visu būtisko informāciju par gūstekņu pārvešanu un nelikumīgu aizturēšanu, tostarp informāciju, ko ieguvusi Padomes darba grupa starptautisko publisko tiesību jautājumos (COJUR); aicina dalībvalstis un ES iestādes sadarboties ar visām kompetentajām starptautiskajām iestādēm, tostarp ar ANO un Eiropas Padomes struktūrām, un aicina šajā lietā sniegt Parlamentam visu būtisko informāciju, parlamentārās izmeklēšanas ziņojumu vai spriedumu;
 3. aicina Eiropas Savienību un ASV nostiprināt transatlantisko dialogu par jaunu kopīgu pieeju, lai risinātu terorisma problēmu, īstenojot starptautisku sadarbību, kuras pamatā ir tādas kopīgās vērtības kā starptautisko cilvēktiesību ievērošana, demokrātija un tiesiskums;
 4. uzskata, ka ES un ASV nolīgumi par izdošanu un tiesu iestāžu savstarpēju palīdzību ir nozīmīgs instruments, lai īstenotu juridiski pamatotu tiesībaizsardzību un tiesu iestāžu sadarbību cīņā pret terorismu; tādēļ atzinīgi vērtē šo nolīgumu ratificēšanu ASV Senātā un aicina Itāliju tos ratificēt pēc iespējas drīz;
 5. atzinīgi vērtē prezidenta B. Obamas trīs izpildrīkojumus par Gvantanamo ieslodzījuma vietas slēgšanu, militāro komiteju procedūru pārtraukšanu, spīdzināšanas neizmantošanu un slepeno cietumu slēgšanu ārpus ASV;
 6. tomēr uzsver, ka pastāv dažas neskaidrības attiecībā uz apcietināšanas shēmu un slepeno ieslodzījuma vietu izmantošanu ierobežotā apjomā, un pauž pārliecību, ka tiks precizēta informācija par citu slepeno ieslodzījuma vietu slēgšanu, kuras tieši vai netieši pārvalda ASV varas iestādes ASV teritorijā vai ārpus tās; atgādina, ka slepena ieslodzīšana jau pati par sevi nopietns cilvēka pamattiesību pārkāpums;
 7. atkārtoti pauž pārliecību, ka saskaņā ar ANO Konvencijas pret spīdzināšanu 14. pantu ikviens spīdzinātais ir tiesīgs vērsties ar prasību tiesā un saņemt taisnīgu un pienācīgu kompensāciju;
 8. atzinīgi vērtē par tiesiskuma, brīvības un drošības jautājumiem atbildīgā komisāra, Čehijas prezidentūras pārstāvju un ES pretterorisma koordinators gaidāmo vizīti ASV, kas notiks 2009. gada 16. un 17. martā, un aicina ES pārstāvjus apspriest ar ārkārtas pārsūtīšanu un slepenām ieslodzījuma vietām saistītos jautājumus, jo tie ir smagi starptautisko un Eiropas cilvēktiesību pārkāpumi; aicina Tieslietu un iekšlietu padomi 2009. gada 26. februārī šajā lietā paust ciešu apņēmību, kā arī apspriest jautājumu par Gvantanamo slēgšanu un ieslodzīto pārvietošanu, pienācīgi ņemot vērā apsvērumus, kas ietverti Parlamenta 2009. gada 4. februāra rezolūcijā par šo jautājumu;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

9. aicina Eiropas Savienību, dalībvalstis un ASV varas iestādes izmeklēt un pilnībā noskaidrot starptautisko un valsts tiesību aktu un cilvēktiesību ļaunprātīgas izmantošanas gadījumus un pārkāpumus, aizliegt spīdzināšanu un necilvēcīgu izturēšanos, cilvēku piespiedu nozušanu un nodrošināt tiesības uz taisnīgu tiesu saistībā ar cīņu pret terorismu, lai noskaidrotu personas, kuras ir atbildīgas par slepenajām ieslodzījuma vietām, tostarp par Gvantanamo, un ārkārtas pārsūtīšanas programmu, un nodrošināt, ka šādi pārkāpumi neatkārtojas turpmāk un ka cīņa pret terorismu tiek veikta, nepārkāpjot cilvēktiesības, pamatbrīvības un demokrātijas un tiesiskuma principus;

10. aicina Padomi, Komisiju un ES pretterorisma koordinātoru pēc ES delegācijas vizītes ASV ziņot Parlamentam par nolīgumiem par izdošanu un tiesu iestāžu savstarpēju palīdzību, kā arī par ES un ASV sadarbību pretterorisma jomā, vienlaikus nodrošinot cilvēktiesību pilnīgu ievērošanu, lai kompetentās komitejas šos jautājumus var ietvert ziņojumā, kas *inter alia* sagatavots, pamatojoties uz Parlamenta 2007. gada 14. februāra rezolūcijas 232. punktu;

11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Augstajam pārstāvim kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā, ES pretterorisma koordinātoram, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, NATO ģenerālsēkretāram, Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas ģenerālsēkretāram un priekšsēdētājam, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram un Amerikas Savienoto Valstu prezidentam un Kongresam.

2007. gada ziņojums par KĀDP svarīgākajiem aspektiem un pamatvirzieniem

P6_TA(2009)0074

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Padomes ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un prioritātēm 2007. gadā, kuru Eiropas Parlamentam iesniedza, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma G daļas 43. punktu (2008/2241(INI))

(2010/C 76 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 21. pantu,
- ņemot vērā ar Padomes 2007. gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un prioritātēm, kuru Eiropas Parlamentam iesniedza, piemērojot Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ G daļas 43. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2003. gada 12. un 13. decembrī pieņemto Eiropas drošības stratēģiju (EDS),
- ņemot vērā Parlamenta 2005. gada 14. aprīļa ⁽²⁾, 2006. gada 2. februāra ⁽³⁾, 2007. gada 23. maija ⁽⁴⁾ un 2008. gada 5. jūnija ⁽⁵⁾ rezolūcijas par Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par KĀDP galvenajiem aspektiem un pamatvirzieniem izvēli,
- ņemot vērā Reglamenta 112. panta 1. punktu,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 33 E, 9.2.2006., 573. lpp.

⁽³⁾ OV C 288 E, 25.11.2006., 59. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 309. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0254.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A6-0019/2009),
- A. tā kā skaidra ES kopējo interešu noteikšana ir būtiski svarīga, lai sasniegtu ES ārējās darbības mērķus un jo īpaši tās kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) mērķus;
- B. tā kā ikreiz, kad ES ir paudusi vienotu nostāju, tai ir bijusi ievērojama autoritāte, tā ir panākusi taustāmus rezultātus un tā ir būtiski ietekmējusi notikumu attīstību atbilstīgi tās ekonomiskajam potenciālam;
- C. tā kā kopējā ārpolitikā un drošības politikā, kuras pamatā šobrīd ir konsolidēti operatīvi instrumenti, sākas jauns attīstības posms, kuru raksturo lielāks uzsvars uz stratēģisku domāšanu un skaidri noteiktas darbības prioritātes;
- D. tā kā, lai uzlabotu ES darbību efektivitāti un konsekvensi pasaules līmenī, tai pirmām kārtām ir nepieciešami Lisabonas līgumā paredzētie ārpolitikas instrumenti; tā kā, lai stiprinātu ES ārējo darbību institucionālo saskaņotību, tomēr jāizmanto visas spēkā esošo līgumu piedāvātās praktiskās iespējas un ir vajadzīga stipra politiskā griba;
- E. tā kā Padome un Komisija jau ir izstrādājušas iniciatīvas par lielākas sinerģijas un saskaņotības veicināšanu savā starpā; tā kā šā iemesla dēļ Parlamentam ir jāveic līdzīgi pasākumi, lai izvairītos no iekšējas sadrumstalotības ārējo attiecību jomā;

Principi

1. atkārtoti norāda, ka KĀDP pamatā jābūt vērtībām, kuras ievēro Eiropas Savienība un tās dalībvalstis, proti, demokrātijai, tiesiskumam un cilvēka cieņas, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanai, kā arī miera un efektīvas daudzpusības veicināšanai;
2. uzsver, ka ES vajadzētu izmantot KĀDP, lai aizstāvētu tās pilsoņu vispārējās intereses, tostarp viņu tiesības dzīvot mierā un drošībā tīrā vidē, kā arī tiesības uz diversificētu piekļuvi tādiem būtiski svarīgiem resursiem kā enerģija;
3. ir stingri pārliecināts, ka Eiropas Savienībai var būt ietekme tikai tādā gadījumā, ja tā pauž vienotu nostāju, tai ir piemēroti instrumenti, tā vēl vairāk stiprina sadarbību ANO un tai piemīt spēcīga demokrātiskā leģitimitāte, ko nodrošina pamatota uzraudzība, kuru veic gan Eiropas, gan dalībvalstu parlamenti to attiecīgajos līmeņos un atbilstoši to pilnvarām; šajā sakarā uzskata, ka Eiropas Parlamentam vajadzētu regulāri aicināt dalībvalstu parlamentu ārlietu un aizsardzības komiteju locekļus ar to tikties, lai, pamatojoties uz piemērotiem analītiskiem instrumentiem un metodoloģijām, kopīgi izpētītu galvenos notikumus saistībā ar KĀDP; uzskata, ka nepieciešami jauni centieni, lai vairotu Eiropas pilsoņu informētību par KĀDP;
4. uzskata arī, ka Parlamentam ir jāpārskata savas struktūrvienības un organizācija, lai apkopotu un labāk izmantotu visu pieredzi ar KĀDP saistītajos jautājumos, tādējādi dodot efektīvāku un saskaņotāku ieguldījumu stratēģiski pilnīgākas un demokrātiskākas KĀDP attīstībā;

Budžeta aspekti

5. pauž nožēlu par to, ka KĀDP budžetā būtiski trūkst līdzekļu, un atgādina — lai KĀDP būtu uzticama un piepildītu ES pilsoņu cerības, šai politikas jomai jāpiesūta līdzekļi, kas būtu samērīgi ar tās mērķiem un īpašajiem uzdevumiem;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

6. atzinīgi vērtē regulārās KĀDP apspriežu sanāksmes, kurās piedalās Eiropas Parlaments un Padomes prezidentvalsts, kā to paredz minētais lēstāžu nolīgums; tomēr uzsver, ka šīs sanāksmes jāuztver kā iespēja apmainīties viedokļiem par vajadzībām nākotnē, paredzētajiem pasākumiem KĀDP jomā un vidēja termiņa un ilgtermiņa ES stratēģijām trešās valstīs;

7. vēlētos saņemt no Padomes vairāk informācijas par darbībām, ko finansē no Padomes budžeta vai ar *Athena* mehānisma palīdzību, un jo īpaši par to, kā šīs apropriācijas papildina ES budžetā iekļautos līdzekļus, kas paredzēti KĀDP darbībām;

8. prasa, lai KĀDP budžets būtu pilnībā pārredzams budžeta lēmējstādei, kas apstiprina budžeta izpildi; atkārtoti pauž bažas par praksi pārnest neizmantotās KĀDP nodaļas apropriācijas un aicina Komisiju laicīgi informēt Parlamentu par iekšējiem pārvietojumiem, īpaši tādēļ, ka tagad lielākā daļa KĀDP misiju, starp kurām var izcelt ES Uzraudzības misiju (*EUMM*) Gruzijā vai ES Tiesiskuma misiju (*EULEX*) Kosovā, ir politiski jutīgas un risina plaši atspoguļotas krīzes;

Padomes 2007. gada ziņojums par KĀDP

9. ar gandarījumu atzīmē, ka pirmo reizi Padome regulāri atsaucas uz Eiropas Parlamenta pieņemtajām rezolūcijām; tomēr pauž nožēlu par to, ka Padome neiesaistās pastāvīgā dialogā par Parlamenta nostāju, kā arī neatsaucas uz šīm rezolūcijām darba dokumentos, piemēram, vienotajās rīcībās vai kopējās nostājās;

10. uzskata, ka tā vietā, lai sīki uzskaitītu paveiktās darbības, Padomes gada ziņojumā vajadzētu paredzēt iespēju uzsākt dialogu ar Eiropas Parlamentu, lai tādējādi izstrādātu stratēģiskāku pieeju KĀDP, pamatojoties uz galveno problēmu, kā arī turpmāko darbību prioritāšu un mērķu noteikšanu;

11. tāpēc mudina Padomi pārskatīt ziņojuma pamatprincipus un specifisko formātu, lai nodrošinātu, ka tajā tiek iekļauts visaptverošs novērtējums saistībā ar ES politiku attiecībā uz trešām valstīm vai reģionālajiem blokiem un ES reakciju humanitāro un drošības krīžu gadījumā, kā arī īpaši priekšlikumi turpmākajām darbībām;

Jaunā transatlantiskā darba kārtība

12. uzskata, ka turpmākie mēneši sniegs ES unikālu iespēju kopā ar jauno ASV administrāciju izstrādāt jaunu transatlantisko darba kārtību, tajā iekļaujot tādas abas puses interesējošus stratēģiskus jautājumus kā jauna iekļaujošāka un efektīvāka pasaules pārvaldība, kuras pamatā būtu ietekmīgākas daudzpusējās organizācijas, finanšu krīze, jaunu Eiroatlantisko iestāžu un dziļa, visaptveroša transatlantiskā tirgus izveide, pasākumi klimata pārmaiņu novēršanai, energoapgādes drošība, ilgstoša miera veicināšana Tuvajos Austrumos, situācija Irānā, Irākā un Afganistānā, terorisma un organizētās noziedzības apkarošana, ieroču neizplatīšana un kodolatbrūņošanās, kā arī Tūkstošgades attīstības mērķi;

KĀDP horizontālie aspekti

13. uzskata, ka KĀDP arī turpmāk vajadzētu koncentrēties uz cilvēktiesību atbalstīšanu, miera un drošības veicināšanu Eiropas kaimiņvalstīs un pasaules līmenī, efektīvas daudzpusības un starptautisko tiesību ievērošanas atbalstīšanu, terorisma apkarošanu, masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšanu un atbrūņošanu, kā arī uz klimata pārmaiņām un energoapgādes drošību, jo šie jautājumi ir visproblemātiskākie mūsu planētai un tāpēc ir tieši saistīti ar Eiropas pilsoņu bažām;

14. saistībā ar islāma teroristu veikto personu nolaupīšanu un ķīlnieku nogalināšanu uzsver, ka ES dalībvalstu, ASV un NATO pretterorisma policijas spēkiem ir pastiprināti jāsadarbojas un jāsaskaņo sava darbība, lai tādējādi jo īpaši uzlabotu ķīlnieku dzīvības glābšanai uzsāktu operāciju efektivitāti;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

15. aicina Padomi apņēmīgi īstenot Eiropas Parlamenta ierosinājumus attiecībā uz Eiropas kopējās ārpolitikas enerģētikas jomā izveidi, jo īpaši sekmējot Eiropas vienotību sarunās ar enerģijas piegādātājiem un tranzitvalstīm un aizsargājot ES vispārējās intereses, izstrādājot efektīvu diplomātiju enerģētikas jomā un iedarbīgākus mehānismus krīzes situāciju risināšanai, kā arī, visbeidzot, nodrošinot energoresursu piegādes diversifikāciju, ilgtspējīgu enerģijas izmantošanu un atjaunojamo enerģijas avotu attīstību;

16. atzinīgi vērtē to, ka pašreizējā EDS pārskatā tiek ņemtas vērā jaunās problēmas drošības jomā, piemēram, energoapgādes drošība, klimata pārmaiņas un kibernetiskā drošība, kā arī to, ka tā mērķis ir uzlabot pašas stratēģijas īstenošanas kvalitāti; šajā sakarā atzīmē Padomes, Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu uzsāktās debātes par Eiropas drošības nākotni; uzsver, ka tā vietā, lai mēģinātu izveidot radikāli jaunu sistēmu, šīm debatēm, kurās piedalās ES, ASV, Krievija un EDSO dalībvalstis, kas nav ES dalībvalstis, vajadzētu balstīties uz Eiropas Savienības sasniegumiem un vērtībām, kas noteiktas Līgumā par Eiropas Savienību 11. pantā un ietvertas Helsinku Nobeiguma aktā un Parīzes hartā;

17. uzskata arī, ka karš Gruzijā apstiprina nepieciešamību saistībā ar EDS pārskatīšanu turpmāk attīstīt ES preventīvo diplomātiju, to papildinot ar piemērotiem krīžu novēršanas instrumentiem, tostarp, Stabilitātes instrumentu, neparedzētu izdevumu plānošanu un uzticamu ilgtermiņa finansējumu, kā arī nepieciešamību pilnībā izmantot ES spējas un pieredzi katastrofu un krīžu pārvaldē;

ES galvenās bažas drošības jomā

Rietumbalkāni

18. atgādina, ka Kosovas stiprināšana pēc tās statusa noteikšanas ir ļoti svarīga, lai Rietumbalkānos tiktu panākta stabilitāte; tāpēc atzinīgi vērtē ANO Drošības padomē 2008. gada 26. novembrī panākto konsensu, kas ļāva Kosovā izvietot EULEX misiju, un mudina Padomi sadarbībā ar ANO pagaidu administrācijas misiju Kosovā (UNMIK) panākt skaidras darba attiecības un vieglu pilnvaru nodošanu starp abām misijām tiesiskuma jomā; aicina EULEX ātri panākt rezultātus saistībā ar organizētās noziedzības apkarošanu un kara noziegumos apsūdzēto saukšanu pie atbildības; pauž arī atbalstu Eiropas Savienības īpašā pārstāvja Kosovā darbam un mudina viņu turpināt veikt pilnvaras un veicināt pragmatiskas sadarbības atmosfēru starp Prištinas un Belgradas iestādēm Kosovā dzīvojošo serbu kopienu labā;

19. atkārtoti apstiprina, ka ES mērķis Bosnijā un Hercegovinā ir nodrošināt stabilitu, miermīlīgu un etniski daudzveidīgu valsti, kas neatgriezeniski uzsāk ceļu uz pievienošanos ES; mudina Bosnijas un Hercegovinas politiskos vadītājus īstenot 2008. gada 8. novembrī panākto vienošanos, lai tādējādi ātri panāktu Miera īstenošanas padomes mērķus un nosacījumus, kas vēl nav izpildīti un kas nepieciešami, lai līdz 2009. gada vidum tiktu īstenota pāreja no Augstā pārstāvja biroja uz ES īpašā pārstāvja biroju; pauž bažas par starptautiskās kopienas iespējamo atbrīvošanos no saistību pildīšanas Bosnijā un Hercegovinā; uzskata, ka starptautisko līdzdalību iespējams pārtraukt tikai tad, ja ir panākta visaptveroša vienošanās ar Bosnijas iestādēm un Bosnija un Hercegovina beidzot kļūst par stabilitu labi valsti ar iestādēm, kas darbojas veiksmīgi;

Austrumu partnerība

20. atkārtoti pauž pārliecību, ka jāpastiprina stimuli, kas var mudināt Eiropas kaimiņattiecību politikas partnerus veikt reformas, un uzskata, ka nesenā krīze Dienvidkaukāzā ir skaidri parādījusi, ka ir nepieciešama noteiktāka ES līdzdalība tās austrumu kaimiņvalstīs; tāpēc atbalsta Komisijas pieeju, kas izteikta tās 2008. gada 3. decembra paziņojumā par Austrumu partnerību (COM(2008)0823, kuras mērķis ir visaptverošas un pilnīgas brīvās tirdzniecības zonas izveide, pakāpeniska šķēršļu novēršana personu brīva kustībai (tostarp iespējama vīzu režīma atcelšana), kā arī sadarbība saistībā ar visiem drošības aspektiem, jo īpaši energoapgādes drošību; uzskata, ka Austrumu partnerībai un Melnās jūras reģiona sadarbībai vajadzētu vienai otru pastiprināt, tādējādi radot miera, drošības, stabilitātes telpu un nodrošinot teritoriālās integritātes ievērošanu; uzskata, ka, veidojot šādas partnerattiecības, ir jādivkāršo ES finansiālā palīdzība un jāstiprina politiskā dimensija, kuras neatņemamai sastāvdaļai jābūt EURONEST — apvienotajai parlamentārajai asamblejai, kuras sastāvā ir Eiropas Parlamenta un kaimiņvalstu parlamentu deputāti;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

21. atbalsta Padomes lēmumu atjaunot sadarbību ar Baltkrievijas iestādēm, vienlaikus turpinot dialogu ar visiem valsts demokrātiskajiem spēkiem, ja vien Baltkrievijas iestādes pozitīvi reaģē uz šo priekšlikumu, sasniedzot taustāmus rezultātus saistībā ar demokrātisko vērtību, tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu; ņemot to vērā, uzskata, ka ir jāsteno pakāpeniska sadarbība, pamatojoties uz nosacījumu stingru ievērošanu, tādējādi pakāpeniski iesaistot Baltkrieviju Austrumu partnerībā; mudina Komisiju un Padomi nekavējoties veikt iedarbīgus pasākumus, lai atvieglotu vīzu iegūšanas procedūras Baltkrievijas pilsoņiem, tostarp samazinot viņiem izdevumus, kas saistīti ar iebraukšanu Šengenas zonā;

Gruzija

22. atzinīgi vērtē to, ka Padomes prezidentvalsts Francija nodrošināja Eiropas Savienības ievērojamu līdzdalību kara izbeigšanā Gruzijā; aicina ES un jo īpaši tās īpašo pārstāvi Gruzijas krīzes risināšana ievērot Gruzijas teritoriālās integritātes principu un minoritāšu tiesības, vienlaikus atbalstot tāda risinājuma panākšanu, kurš paredz efektīvus mehānismus, lai nodrošinātu iekšzemē pārvietoto personu un bēgļu drošu atgriešanos, kā arī reģiona drošības efektīvu uzraudzību;

23. mudina Padomi prasīt, lai pilnībā tiktu ievērota vienošanās par uguns pārtraukšanu, un nodrošināt, ka ES novērotājiem tiek garantēta pilnīga piekļuve konflikta skartajiem rajoniem, ievērojot EUMM pilnvaras; uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai Parlamentu regulāri un pilnīgi informētu par EUMM sagatavotajiem ziņojumiem;

24. uzskata, ES vajadzētu cieši uzraudzīt citus iespējamus konfliktus šajā ES kaimiņvalstu daļā, kā arī apņemties piedalīties to risināšanā, tostarp dibinot kontaktus un uzsākot dialogu ar visiem iesaistītajiem reģionālajiem dalībniekiem; šajā sakarībā uzsver, ka ciešāk jāsadarbojas ar Turciju;

Krievija

25. uzskata, ka ES partnerattiecībām ar Krieviju vajadzētu balstīties uz saskaņotu stratēģiju un abu pušu skaidru apņemšanos darboties tā, lai tiktu pilnībā ievērotas starptautiskās tiesības un to divpusējie un daudzpusējie nolīgumi; ņemot vērā Eiropadomes prezidentvalsts 2008. gada 15. un 16. oktobra secinājumus, uzsver, ka Krievijai jāievēro saistības, ko tā apņēmas pildīt atbilstoši 2008. gada 12. augusta un 8. septembra nolīgumiem; tāpēc pauž pārliecību, ka ES un Krievijas attiecību normalizācijai nepieciešams, lai Krievija piekristu tam, ka starptautiskie novērotāji uzrauga situāciju Dienvidosetijā un Abhāzijā, un pilnībā ievērotu sešu punktu plāna noteikumus; uzskata arī, ka stratēģiskas partnerattiecības nav iespējamas, ja demokrātijas, cilvēktiesību ievērošanas un tiesiskuma vērtības netiek pilnībā ievērotas; aicina Komisiju šīs vērtības padarīt par pamatu pašreiz notiekošajās sarunās par jauno partnerības un sadarbības nolīgumu ar Krieviju;

Tuvie Austrumi

26. pauž nožēlu par situācijas pasliktināšanos Tuvajos Austrumos un par lielo skaitu bojā gājušo civiliedzīvotāju Gazas joslas bruņotajā konfliktā, kā arī par to, ka miera procesā nav panākts ievērojams progress; brīdina, ka līdz Anapolisas konferencē noteiktā termiņa beigām ir atlicis ļoti maz laika, un ir pārliecināts, ka pastiprināta transatlantiskā sadarbība var sniegt pievienoto vērtību Anapolisas procesā; uzskata, ka Eiropas Savienībai vajadzētu uzņemties stipru un skaidru lomu reģionā atbilstoši finanšu resursiem, ko tā ir ieguldījusi, jo īpaši lai risinātu dramātisko humanitāro krīzi Gazas joslā; aicina Padomi censties panākt pastāvīgu mieru Gazas joslā atbilstoši ANO Drošības padomes Rezolūcijai Nr. 1860 (2009), lai tādējādi būtu iespējams uzsākt miera sarunas starp Izraēlas un Palestīniešu teritoriju iedzīvotājiem un sadarbībā ar citiem reģionālajiem dalībniekiem; mudina Padomi apsvērt visas iespējas ilgstoša miera veicināšanai reģionā, tostarp EDAP (Eiropas drošības un aizsardzības politikas) misijas izvietojumu;

27. atzinīgi vērtē Padomes nodomu atjaunot ES Policijas misijas palestīniešu teritorijās mandātu un uzskata, ka vēl joprojām ir nepieciešams lielāks atbalsts tiesiskuma un policijas spēku kapacitātes attīstībai; turklāt atzīmē Padomes lēmumu pagarināt Eiropas Savienības Robežkontroles misijas Rafā mandātu, kā arī tās apņemību un gatavību atjaunot šās misijas darbību; uzskata, ka šādai apņemībai vajadzētu izpausties konkrētās iniciatīvās ar mērķi atjaunot pārvietošanās brīvību Palestīniešu teritorijās;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

Savienība Vidusjūrai

28. pauž gandarījumu par 2008. gada 3. un 4. novembra Eiropas - Vidusjūras valstu ministru sanāksmē Marselā panākto, precīzāk nosakot Savienības Vidusjūrai iestāžu sistēmu; uzskata, ka jautājumus, kas saistīti ar cilvēktiesībām, mieru un drošību Vidusjūras reģionā, nevar risināt izolēti; uzsver, ka politiskajam un kultūras dialogam, ekonomiskajiem sakariem, migrācijas plūsmu pārvaldībai, vides politikai un drošībai, tostarp terorisma apkarošanai, vajadzētu būt nozīmīgiem jautājumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona sadarbības darba kārtībā; aicina Padomi un Komisiju piešķirt Turcijai nozīmīgu un atbilstošu lomu Savienībā Vidusjūrai; uzskata, ka ir svarīgi, lai Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārā asambleja tiktu iekļauta Savienības Vidusjūrai strukturā kā tās parlamentārā dimensija;

Plašāks Tuvo Austrumu reģions

29. uzskata, ka ES vajadzētu stiprināt tās līdzdalību Irākā un sadarbībā ar Irākas valdību un ANO atbalstīt demokrātisko iestāžu izveides procesu, tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu, kā arī veicināt izlīguma panākšanas procesu ne tikai pašā Irākā, bet arī starp Irāku un tās kaimiņvalstīm; atzinīgi vērtē ES tiesiskuma misijas Irākā (*EUJUST LEX*) darbības pagarināšanu un panāktos rezultātus, sagatavojot vēsturē pirmo tirdzniecības un sadarbības nolīgumu starp ES un Irāku;

30. aicina ES attīstīt efektīvākas un visaptverošākas attiecības ar Irānu, ņemot vērā, ka šajās attiecībās papildus kodolenerģijas jautājumiem vajadzētu risināt arī jautājumus saistībā ar tirdzniecību un sadarbību enerģētikas jomā, reģionālo stabilitāti, kā arī — kas ir ne mazāk būtiski — labu pārvaldi un cilvēktiesību ievērošanu;

31. uzskata, ka ES vajadzētu veicinātu jaunu pieeju Afganistānai un sadarboties ar jauno ASV administrāciju, kas sniegtu iespēju risināt sarunas starp Afganistānas valdību un tiem grupējumiem, kas vēlas pieņemt konstitūciju un atteikties no vardarbības; atzīmē, ka palīdzībai vajadzētu vairāk koncentrēties uz tiesiskumu, labu pārvaldi, pamata pakalpojumu nodrošināšanu, īpašu uzmanību pievēršot veselības aprūpei, kā arī ekonomikas un lauku rajonu attīstību, tostarp veicinot reālas alternatīvas opija ražošanai;

32. pauž bažas par drošības stāvokļa pasliktināšanos Afganistānā; atgādina par steidzamo nepieciešamību pārvarēt institucionālos šķēršļus un uzlabot sadarbību starp ES un NATO, lai tādējādi atvieglotu ES policijas misijas Afganistānā (*EUPOL*) darbību; uzskata, ka ES un ASV vajadzētu labāk saskaņot to attiecīgās iniciatīvas policijas reformu jomā; atzinīgi vērtē ES dalībvalstu apņemšanos palielināt *EUPOL* personālu un aicina to ātri izvietot; pauž pārliecību, ka operācijas veiksmīgs iznākums ir ļoti svarīgs transatlantiskās alianses nākotnei un ka, paturot to prātā, visām ES dalībvalstīm vajadzētu vairāk iesaistīties stabilitātes nodrošināšanā Afganistānā;

Āfrika

33. aicina Padomi paplašināt sadarbības ar Āfriku programmu, tajā iekļaujot vairāk politikas virzienu nekā pašreiz, un to padarīt par ES ārējās darbības prioritāti;

34. uzskata, ka ES atbalsts Apvienoto Nāciju Organizācijai Čadas austrumu rajonos vēl joprojām ir ļoti svarīgs, lai tiktu rasts reģionāla līmeņa risinājums Darfūrā; atzīmē, ka Eiropas Savienības spēki (*EUFOR*) Čadā pakāpeniski pārtrauks savu darbību, kā plānots, un nodos savas pilnvaras ANO vadītai misijai; aicina Padomi veicināt vieglu pāreju un saskaņoti apsvērt jautājumu par to, kā Eiropas Savienība ANO misijas izvietojanas laikā varētu palīdzēt pašlaik pārslogotajai Miera uzturēšanas operācijai;

35. pauž nopietnas bažas par katastrofālo humanitāro stāvokli Somālijā; aicina ES apsvērt, kā tā ciešā sadarbībā ar Āfrikas Savienību varētu palīdzēt ANO, lai ātri novērstu šo drošības, politisko un humanitāro problēmu; vērs uzmanību uz pieaugošajiem pirātisma draudiem Somālijas piekrastē un šajā sakarībā atzinīgi vērtē ES pieņemto lēmumu Eiropas drošības un aizsardzības politikas ietvaros uzsākt jūras operāciju;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

36. pauž bažas par vardarbības un konflikta pastiprināšanos Kongo Demokrātiskajā Republikā, jo tas varētu izraisīt nopietnu humanitāro krīzi; aicina visas puses, tostarp valdības karaspēku, pārtraukt visaptverošo vardarbību un pret civiliedzīvotājiem vērstos cilvēktiesību pārkāpumus, no jauna iesaistīties miera sarunās, kas tika uzsāktas Gomā un Nairobi, un atbalstīt Kongo Nacionālās asamblejas pieņemto programmu; uzskata, ka ES līdzdalībai Kongo Demokrātiskajā Republikā nevajadzētu aprobežoties ar tehnisko palīdzību, ko sniedz EUSEC (ES drošības sektora reformas misija) un EUPOL (Eiropas Savienības policijas misija) Kongo Demokrātiskajā Republikā, un ka tai vajadzētu sniegt reālu atbalstu ANO miera uzturēšanas misijai, kura līdz šim nav spējusi pārtraukt vardarbību;

Āzija

37. atzinīgi vērtē ievērojamo saspīlējuma samazināšanos Taivānas jūras šauruma zonā un pašreiz notiekošo dialogu starp Pekinu un Taibei par to divpusējām attiecībām, kā arī Taivānas nozīmīgo līdzdalību starptautiskajās organizācijās; noteikti atbalsta Padomes 2008. gada 19. septembra deklarāciju, kurā atkārtoti pausts atbalsts Taivānas līdzdalībai specializētos daudzpusējos forumos, tostarp atbalstot novērotāja statusa piešķiršanu gadījumos, kad Taivānas dalība nav iespējama;

38. atzīmē, ka ES un Ķīnas ekonomiskās attiecības ir pakāpeniski paplašinājušās un ka tiešie personiskie kontakti ir padziļinājušies un kļuvuši intensīvāki; vienlaikus pauž nopietnas bažas par Ķīnas iestāžu nevēlēšanos novērst daudzos cilvēktiesību pārkāpumus un nodrošināt iedzīvotājiem pamattiesības un pamatbrīvības; šajā sakarā pauž patiesu sarūgtinājumu par Ķīnas iestāžu sniegto pamatojumu lēmumam par Ķīnas un ES 11. augstākā līmeņa sanāksmes atlikšanu; norāda, ka jauno ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanākumi ir paredzēti rīkot 2009. gada pirmajā pusē, un pauž cerību, ka šajā sakarībā progresu var panākt visās sadarbības jomās;

39. pauž nožēlu par Ķīnas iestāžu lēmumu pārtraukt sarunas ar Dalailamas pārstāvjiem un atgādina tām par saistībām, ko Ķīna apņēmas pildīt pēc 2008. gada marta traģiskajiem notikumiem pirms Olimpiskajām spēlēm; vēlreiz aicina Padomi nozīmēt īpašo sūtni, kas nodarbotos ar Tibetas jautājumiem, jo tas ļautu cieši sekot situācijai un atvieglotu dialoga atsākšanu starp pusēm;

Latīņamerika

40. atgādina par priekšlikumiem, kas izklāstīti Parlamenta 2001. gada 15. novembra rezolūcijā par vispārējām partnerattiecībām un kopēju stratēģiju Eiropas Savienības un Latīņamerikas attiecībām ⁽¹⁾ un atkārtoti iekļauti Parlamenta 2006. gada 27. aprīļa ⁽²⁾ un 2008. gada 24. aprīļa ⁽³⁾ rezolūcijās, kuras pieņēma saistībā ar ES un Latīņamerikas un Karību reģiona valstu augstākā līmeņa sanāksmēm Vinē un Limā, t.i., priekšlikumiem sagatavot Eiropas un Latīņamerikas miera un drošības hartu, kuras pamatā būtu ANO Statūti un kura ļautu uzsākt kopējas politiskas, stratēģiskas un ar drošību saistītas darbības un iniciatīvas; aicina Padomi un Komisiju aktīvi darboties, lai panāktu šo tālejošo mērķi;

41. atzinīgi vērtē centienus noslēgt starpreģionu asociācijas nolīgumus ar Latīņameriku, kas ir pirmie šāda veida nolīgumi, ko ES plāno noslēgt;

*

* *

42. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, NATO ģenerālsekretāram, EDSO pašreizējam priekšsēdētājam, EDSO Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, Eiropas Padomes Ministru komitejas priekšsēdētājam, kā arī Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam.

⁽¹⁾ OV C 140 E/13.6.2002., 569. lpp.

⁽²⁾ OV C 296 E, 6.12.2006., 123. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0177.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

Eiropas drošības stratēģija un EDAP

P6_TA(2009)0075

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Eiropas drošības stratēģiju un EDAP (2008/2202(INI))

(2010/C 76 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu,
- ņemot vērā Lisabonas līgumu,
- ņemot vērā Eiropadomes 2003. gada 12. decembrī pieņemto Eiropas Drošības stratēģiju (EDS) "Droša Eiropa labākā pasaulē",
- ņemot vērā 2003. gada 12. decembrī Eiropadomes pieņemto ES stratēģiju pret masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanu,
- ņemot vērā 2008. gada 11. un 12. decembra Eiropadomes prezidentūras secinājumus, kas apstiprina Padomes ģenerālsekretāra/ES Kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) Augstā pārstāvja 2008. gada 11. decembra ziņojumu par Eiropas Drošības stratēģijas īstenošanu. - Sniegt drošību mainīgā pasaulē ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes 2008. gada 12. decembrī pieņemtos secinājumus par Eiropas Drošības un aizsardzības politiku (EDAP),
- ņemot vērā Augstā pārstāvja un Komisijas 2008. gada 14. martā Eiropadomei iesniegto dokumentu "Klimata pārmaiņas un starptautiskā drošība" ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 10. novembra vienoto rīcību 2008/851/KĀDP par Eiropas Savienības militāro operāciju ar mērķi palīdzēt Somālijas piekrastē novērst un apkarot pirātismu un bruņotas laupīšanas, un atturēt no šādiem nodarījumiem ⁽³⁾, (tā sauktā "operācija Atlanta"),
- ņemot vērā 2005. gada 14. aprīļa rezolūciju par Eiropas Drošības stratēģiju ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 16. novembra rezolūciju par Eiropas Drošības stratēģijas īstenošanu saistībā ar EDAP ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par Eiropas Drošības stratēģijas un EDAP īstenošanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 10. jūlija rezolūciju par Kosmosu un drošību ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,

⁽¹⁾ S407/08.⁽²⁾ S113/08.⁽³⁾ OV L 301, 12.11.2008., 33. lpp.⁽⁴⁾ OV C 33 E, 9.2.2006., 580. lpp.⁽⁵⁾ OV C 314 E, 21.12.2006., 334. lpp.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0255.⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0365.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

— ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A6-0032/2009),

Vispārēji apsvērumi

1. norāda, ka Eiropas Savienībai ir jāizveido sava stratēģiskā autonomija, izmantojot spēcīgu un efektīvu ārlietu, drošības un aizsardzības politiku, lai tā varētu veicināt mieru un starptautisko drošību, aizstāvēt savas intereses pasaulē, aizsargāt savu iedzīvotāju drošību, sniegt ieguldījumu efektīvās daudzpusējās attiecībās, uzlabot cilvēktiesību un demokrātisko vērtību ievērošanu visā pasaulē un aizsargāt mieru pasaulē;

2. atzīst, ka ES ir jāpilda šie mērķi, izmantojot daudzpusēju sadarbību starptautiskās organizācijās, īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijā, un partnerību ar citām svarīgām pusēm atbilstīgi Apvienoto Nāciju Organizācijas hartām, Helsinku Nobeiguma akta principiem un Parīzes Hartas mērķiem;

3. atkārtoti uzsver, ka ir nepieciešama Apvienoto Nāciju Organizācijas reforma, lai tā būtu spējīga pildīt visus savus pienākumus un rīkoties efektīvi, risinot globālas problēmas un reaģējot uz nopietniem draudiem;

4. atkārtoti uzsver to, cik svarīgas ir transatlantiskās attiecības un atzīst nepieciešamību koordinēt EDAP un NATO darbības, taču tajā pašā laikā uzsver, ka jāpanāk līdzsvarotāka partnerība, kurā nav konkurences un kurā abas puses respektē viena otras autonomiju un spēj panākt savstarpēju saprašanos gadījumos, kad pusēm ir atšķirīgi stratēģiski apsvērumi;

5. uzskata, ka daudzi no jaunajiem draudiem nav tikai militāri un tos nav iespējams novērst tikai ar militāriem līdzekļiem vien;

6. norāda, ka šajā politikā ir jāiekļauj kā civiliedzīvotāju, tā militāro resursu un iespēju izmantošana un ka ir vajadzīga cieša un saskaņota visu iesaistīto pušu sadarbība;

7. izmanto ANO 2005. gadā pieņemto jēdzienu "pienākums aizsargāt" un jēdzienu "cilvēku drošība", kurš pamatojas uz principu, ka prioritāte ir nevis valsts, bet indivīds; uzsver, ka šie jēdzieni ietver gan praktiskas sekas, gan spēcīgas politiskās pamatnostādnes, nosakot Eiropas drošības politikas stratēģisko virzību, lai krīžu laikā būtu iespējama efektīva rīcība; tomēr uzsver, ka nav ne automātiska pienākuma, ne pieejamu līdzekļu, lai ES izvietotu EDAP misijas visās krīzes situācijās neatkarīgi no tā, vai krīze ir civila vai militāra;

8. uzsver, ka pasākumu un iespēju apvienošana ES līmenī ir būtiski svarīga, lai pārvarētu aizsardzības apriņķojuma cenu pieauguma un aizsardzības izdevumiem noteikto ierobežojumu radītās sekas;

9. norāda, ka kopējai aizsardzības politikai Eiropā ir nepieciešami integrēti Eiropas bruņotie spēki, kuri savukārt jāapbruņo ar kopējām ieroču sistēmām, lai nodrošinātu vienotu rīcību un savietojamību;

10. uzsver, ka, lai nodrošinātu sabiedrības atbalstu Eiropas aizsardzības jautājumiem, ir būtiski svarīga pārredzamība un rentabilitāte, kā arī parlamentārā pārskatatbildība un starptautisko cilvēktiesību un humānāro tiesību ievērošana; šajā sakarā uzsver to, cik ļoti svarīga ir EDAP parlamentārā uzraudzība, kuras īstenošanā Eiropas Parlaments cieši sadarbojas ar dalībvalstu parlamentiem;

11. uzskata, ka uzlabotajai EDS un nākamajai NATO Stratēģiskajai koncepcijai ir jābūt savstarpēji saskaņotām un ka tas jāatspoguļo deklarācijā, kas tiks pieņemta 2009. gada 3. un 4. aprīlī Strasbūrā un Kēlā paredzētajā NATO 60 gadu jubilejas augstākā līmeņa sanāksmē;

12. uzsver, ka EDS pilnīga un savlaicīga īstenošana ir ārkārtīgi svarīga;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

13. atzinīgi vērtē Padomes ziņojumu par EDS īstenošanu; tomēr norāda uz to, ka tādēļ, ka daudzi no 2003. gadā pieņemtās EDS mērķiem nav pilnībā izpildīti, Eiropas Savienībai, balstoties uz Lisabonas līgumu, ir jāuzņemas aktīvāka loma starptautisku pārvaldes organizāciju likumīguma, pārredzamības un efektivitātes uzlabošanā;

14. atzinīgi vērtē iepriekš minēto EDAP ATLANTA misijas sākšanu, kas vērsta pret pirātiem pie Somālijas krastiem; tomēr atgādina Padomei, Komisijai un ES dalībvalstīm, ka pirātisma problēmas cēloņiem šajā reģionā ir dziļākas saknes, tostarp nabadzība valsts sabrukuma apstākļos, un pieprasa aktīvāku Eiropas rīcību, lai risinātu šīs problēmas;

15. saistībā ar islāmistu teroristu veikto ķīlnieku nolaupīšanu un nogalināšanu uzsver nepieciešamību pastiprināt sadarbību un pretterorisma politikas koordināciju starp ES dalībvalstīm, ASV un NATO, lai jo īpaši uzlabotu tādu glābšanas operāciju efektivitāti, kuras uzsāk, lai glābtu ķīlnieku dzīvību;

16. uzstājīgi atgādina par savu prasību, ka ar EDS un EDAP ir jāsniedz visas garantijas, lai nodrošinātu sekmīgu ANO Drošības Padomes 2000. gada 31. oktobra rezolūcijas Nr. 1325 (S/RES/1325) un 2008. gada 19. jūnija rezolūcijas Nr. 1820 (S/RES/1820) īstenošanu, uzlabojot līdzvērtīgu sieviešu līdzdalību visos jautājumos un visu lēmumu pieņemšanā, kas attiecas uz mieru un drošību, kā arī sistemātisku seksuālu vardarbību pret sievietēm konflikta situācijās iekļaušanu kategorijā "kara noziegums un noziegums pret cilvēci"; pauž nožēlu par to, ka dzimumu līdztiesības principa ieviešana EDAP operācijās notiek pārāk lēni;

Eiropas drošības intereses

17. norāda, ka pārāk daudzos gadījumos dalībvalstis domā tikai par nacionālajām drošības interesēm un līdz ar to netiek pievērsta uzmanība kopīgajam pienākumam aizsargāt kopējās Eiropas intereses; uzskata, ka šī pieeja ir neproduktīva un mudina dalībvalstis paplašināt domāšanu un nodrošināt efektīvākus Eiropas drošības mehānismus, lai ES varētu kļūt par nozīmīgāku dalībnieku starptautiskajā arēnā;

18. tādēļ uzskata, ka ir nepieciešams definēt Eiropas Savienības kopējās drošības intereses; uzsver, ka tikai tad, kad ES būs skaidrība par tās kopīgajām interesēm, tā varēs izveidot saskaņotāku un efektīvāku kopējo politiku;

19. uzskata, ka bez 2003. gada pieņemtajām EDS apzinātajām problēmām Eiropas Savienības drošības interesēs ietilpst arī tādi jautājumi kā tās iedzīvotāju aizsardzība un tās interešu aizsardzības ES un ārpus tās, kaimiņvalstu drošība, ārējo robežu un svarīgāko infrastruktūras objektu aizsardzība, kā arī uzlabot kibernetisko drošību, energoapgādes un jūras līniju drošību, Kosmosa resursu aizsardzību un aizsardzību pret klimata pārmaiņu sekām;

Eiropas drošības mērķi

20. norāda, ka ES atzīst starptautisko kārtību, kas balstās uz efektīvu daudzpusēju sadarbību, ievērojot starptautiskās tiesības, un ka tādā veidā izpaužas Eiropas pārliecība, ka neviena valsts nav spējīga pretoties jaunajiem draudiem viena pati;

21. uzskata, ka Eiropas Savienībai ir skaidrāk jāformulē tālejoši mērķi saistībā ar tās lomu pasaulē; uzskata, ka Eiropas Savienībai ir nevis jācenšas kļūt par tādu lielvaru kā ASV, bet jāstrādā pie kaimiņvalstu stabilitātes nodrošināšanas un jāsniedz ieguldījums daudzpusējā globālajā drošības sistēmā, ko izveidojusi Apvienoto Nāciju Organizācija, nodrošinot starptautisko tiesību ievērošanu un efektīvas krīžu un konfliktu novēršanas, kā arī pēckonflikta pārvaldības un konfliktu atrisināšanas principus;

22. uzsver, ka Eiropas Drošības un aizsardzības politikā Eiropas Savienība par prioritāti ir izvirzījusi krīžu novēršanu; norāda, ka drošība un tiesiskums ir neaizstājami priekšnoteikumi attīstībai un ilgtermiņa stabilitātei;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

Eiropas drošības stratēģijas izstrāde

23. norāda, ka 2003. gada Eiropas drošības stratēģijā ir uzsvars uz nopietnākajiem Eiropas Savienības draudiem (terorisms, masu iznīcināšanas ieroču izplatīšana, reģionāli konflikti, valsts sabrukums un organizētā noziedzība), kā arī apzināti stratēģiskie mērķi, kuri kļuvuši par pamatu apakšstratēģijām;

24. pauž gandarījumu par ES Francijas prezidentūras iniciatīvām attiecībā uz EDAP; norāda uz iepriekš minēto Augstā pārstāvja 2008. gada 11. decembra ziņojumu par EDS īstenošanu, kuru Eiropadome apstiprināja, un atzinīgi vērtē to, ka ir ņemtas vērā daudzas no iepriekšējos Parlamenta ziņojumos iekļautajām prasībām attiecībā uz EDS un EDAP, īpaši saistībā ar:

- kibernetdrošību;
- energodrošību, tostarp piegādēm Eiropai;
- neatrisinātiem reģionālajiem konfliktiem ES kaimiņvalstīs;
- Āfrikas kontinenta problēmām;
- klimata pārmaiņu sekām;
- cīņu par dabas resursiem;
- projektiem civilo un militāro iespēju uzlabošanai;
- Kosmosa nozīmi mūsu kopējā drošībā;
- jūras satiksmes drošību;

25. atzinīgi vērtē Padomes apņēmību panākt to, ka Eiropas Savienība tuvākajos gados spēj izpildīt izvirzītos mērķus un cita starpā 60 dienu laikā dislocēt 60 000 kareivju lielus spēkus lielām operācijām, kas tiek īstenotas saistībā ar Pamatmērķi 2010. gadam un Civilo pamatmērķi 2010. gadam, un vienlaikus spēj plānot un īstenot:

- divas lielas stabilizācijas un atjaunošanas operācijas ar piemērotu civilo komponentu, ko vismaz divus gadus atbalsta ne vairāk kā 10 000 kareivju;
- divas ierobežota ilguma ātrās reaģēšanas operācijas, citu starpā izmantojot ES kaujas vienības;
- ES valstu valstspiederīgo steidzamas evakuācijas operāciju (ne vēlāk kā desmit dienu laikā), paturot prātā katras dalībvalsts primāro lomu attiecībā uz saviem valstspiederīgajiem un izmantojot konsulārās vadītājvalsts koncepciju;
- jūras vai gaisa spēku veiktu uzraudzības vai piegāžu bloķēšanas misiju;
- civilmilitāru humānās palīdzības misiju, kas var ilgt līdz 90 dienām;
- ap duci dažāda veida EDAP civilās misijas (citu starpā policijas, tiesiskuma, civilās pārvaldes, civilās aizsardzības, drošības sektora reformas un novērošanas misijas), tostarp gadījumos, kad nepieciešama ātra reaģēšana, paredzot vienu apjomīgu misiju (kurā eventuāli iesaistās līdz pat 3 000 ekspertu), kas varētu ilgt vairākus gadus;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

26. tomēr pauž nožēlu par neskaidro veidu, kādā formulēti secinājumi par EDS un EDAP (nevis viens, bet četri dokumenti); pauž nožēlu par bieži vien neskaidro formulējumu un to, ka tā arī nav izveidota reāla stratēģija; pauž kritiku par to, ka Padome nav izpildījusi Parlamenta prasību izstrādāt Balto grāmatu un ka tādēļ, visticamāk, netiks uzsāktas auglīgas un plašas sabiedriskas diskusijas;

27. turklāt pauž nožēlu par to, ka Padome nav izskatījusi prasības, kas iekļautas iepriekšējos Parlamenta ziņojumos par EDS un EDAP, īpaši tādus jautājumus kā:

- kopējo Eiropas drošības interešu definīcija;
- EDAP misiju sākšanas kritēriju definēšana;
- priekšlikumi jaunai ES un NATO partnerībai;
- nacionālo atrunu problēmas risināšana;

28. ierosina pārskatīt EDS ik pēc pieciem gadiem — katra jauna Eiropas Savienības likumdošanas perioda sākumā;

29. pauž nožēlu, ka pēc 2003. gada ir panākts salīdzinoši neliels progress ES sadarbības nostiprināšanā aizsardzības jomā; tādēļ atkārtoti aicina izveidot Eiropas drošības un aizsardzības Balto grāmatu, ko varētu izmantot, lai sāktu plašas sabiedriskas debates un nodrošinātu, ka EDS īstenošana ir efektīva;

30. pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz rūpīgo sagatavošanu, strupceļā nonākušā Lisabonas līguma dēļ EDS pārskatīšana zaudēja tempu un tā vietā, lai izveidotu jaunu stratēģisko orientāciju, tiek atspoguļotas ikdienā aktuālas politikas problēmas; norāda, ka ir paplašināts draudu loks, citu starpā iekļaujot tajos kibernetikas un pirātisma problēmas; atzinīgi vērtē tādus pārskatīšanas rezultātā ietvertus jaunus aspektus kā uzsvāra uz klimata pārmaiņām, energodrošību (tostarp kodoljomā — atbalsts daudzpusējam kodoldegvielas ciklam un daudzpusējam nolīgumam, ar kuru aizliedz skaldmateriālu ražošanu kodolieročiem) un Starptautisko Ieroču tirdzniecības nolīgumu, kā arī jauno Oslo Konvenciju par kasešu munīciju;

31. uzskata par nepieņemamu to, ka, pirms tika pieņemts ziņojums, kurā ierosināta EDS pārskatīšana, ir notikušas tikai visai ierobežotas parlamentārās debates, bet sabiedriska apspriešana vispār nav notikusi;

Attiecības ar Krieviju

32. uzskata, ka aprimušu konfliktu vardarbīgi uzliesmojumi Dienvidosetijā un Abhāzijā un tas, ka Krievija to rezultātā atzina šo provinču neatkarību, pastiprina steidzamo nepieciešamību sniegt ieguldījumu ilgtspējīgā šādu konfliktu politiskā atrisināšanā mūsu kaimiņvalstīs; atkārtoti pauž viedokli, ka konfliktus Kaukāzā nevar atrisināt ar militāriem līdzekļiem un asi nosoda visus tos, kuri konflikta laikā izmantoja vardarbību; uzsver, ka Eiropas Savienības stratēģiskās partnerības ar Krieviju turpmākajā attīstībā ir jāietver nopietns dialogs par drošības jautājumiem, kas balstīts uz abu pušu pausto apņemšanos ievērot kopīgās vērtības, respektēt starptautiskās tiesības un teritoriālo integritāti un pildīt pušu saistības un pienākumus, ko tām uzliek Helsinku Nobeiguma akts;

33. uzsver, ka ES un Krievijas attiecību drošības dimensija un KĀDP un EDAP loma nav skatāma atrauti no plašākas Eiropas drošības struktūras, kurā ietilpst NATO, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) un tādi starptautiski mehānismi kā Pretballistisko raķešu nolīgums un Līgums par konvencionālajiem bruņotajiem spēkiem Eiropā; uzskata, ka attiecīgā plašākas drošības struktūras attīstība ir jāpanāk, risinot dialogu gan ar Krieviju, gan ASV, un aicina Padomi izveidot atklātu un konstruktīvu pieeju iespējamajām sarunām starp ES, ASV, Krieviju un tām EDSO dalībvalstīm, kas nav ES dalībvalstis, lai atjaunotu transatlantisko konsensu drošības jomā, par pamatu ņemot Helsinku Nobeiguma aktu;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

34. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības saskaņoto rīcību, kļūstot par vidutāju starp Krieviju un Gruziju, lai risinātu Gruzijas kara radītās problēmas; norāda, ka ātrā Eiropas Savienības reakcija un vienotība, kuras rezultātā tika noslēgts pamiers un saistībā ar EDAP nekavējoties nosūtīta uzraudzības misija, ir pierādījusi, ka ES ir spējīga uz krīžu vadību un vienotu rīcību; atzinīgi vērtē ES Francijas prezidentūras lomu kopējas Eiropas nostājas saglabāšanā;

35. atzinīgi vērtē 2008. gada 2. decembra Padomes lēmumu izveidot neatkarīgu komisiju, ko vadīs Eiropas Savienība, lai izvērtētu Gruzijas konflikta cēloņus;

36. norāda uz Baltijas valstu paustajām bažām un pieņem zināšanai NATO un tās dalībvalstu skaidri pausto apstiprinājumu, ka tās arī turpmāk pildīs Ziemeļatlantijas līguma 5. pantā paredzētās saistības;

37. atzinīgi vērtē NATO lēmumu atkal izmantot esošos sakaru kanālus un atjaunot NATO un Krievijas Padomes darbību;

38. uzskata, ka gan ES, gan NATO ir jārisina atklāts un reālistisks dialogs ar Krieviju jautājumos, kas skar reģionālo drošību, enerģētiku, pretraķešu aizsardzību, masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšanu, bruņoto spēku skaitliskā sastāva samazināšanu un Kosmosa izmantošanas politiku;

39. uzskata, ka ir svarīgi uzlabot daudzpusējo dialogu par drošības jautājumiem Eiroatlantijas partnerības padomes ietvaros;

40. norāda, ka savas ģeopolitiskās atrašanās vietas, militārās varas, politiskās nozīmes, enerģijas resursu un ekonomiskā potenciāla dēļ Krievija Eiropā ir stratēģiski svarīga;

Eiropas iespēju palielināšana

41. uzsver, ka Eiropas Savienībai ir nepieciešami līdzekļi, lai tā varētu īstenot savus politikas virzienus, un ka tādēļ līdztekus diplomātisko iespēju nostiprināšanai tai ir vajadzīgas kā civilās, tā militārās iespējas, lai nostiprinātu EDAP un pildītu savus starptautiskos pienākumus;

42. norāda, ka kopš EDAP izveides ir īstenotas 22 misijas, starp tām 16 civilās misijas; uzsver EDAP civilā komponenta nozīmi; šajā sakarā atzinīgi vērtē Civilās plānošanas un īstenošanas centra izveidi Eiropas Savienības Padomē; aicina dalībvalstis palielināt savus pasākumus, lai EDAP civilajām misijām būtu pieejams kvalificēts personāls; šajā sakarā uzsver Civilā pamatmērķa 2010. gadam nozīmi;

43. uzsver arī to, ka, tā kā liels uzsvars tiek likts uz EDAP militāro dimensiju, civilo iespēju un konfliktu novēršanas jomā progress ir pārāk lēns, un tādēļ Padomei un Komisijai steidzami jānāk klajā ar priekšlikumiem dinamiskas palielināšanai šajā jomā;

44. aicina turpināt miera izveides partnerības pārveidi par Eiropas civilo miera uzturēšanas korpusu;

45. uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāturpina palielināt iespējas, balstoties uz civilajiem un militārajiem pamatmērķiem; jāpanāk, lai Eiropas Savienībai pastāvīgi būtu pieejami spēki, kuru sastāvā ir 60 000 kareivju; atkārtoti apstiprina priekšlikumu, ka šo spēku kodolam ir jābūt *Eurocorps*, ko vajadzības gadījumā var pastiprināt ar papildu jūras un gaisa komponentiem; atzinīgi vērtē vienošanos, kas noslēgta starp Vāciju un Franciju, par Francijas un Vācijas brigādes saglabāšanu kopīgajos operāciju punktos; turklāt uzskata, ka Eiropas Savienībai jānodrošina, ka vienmēr ir pieejams pietiekams skaits policistu, tiesnešu un prokuroru; uzskata par mulsinošu to, ka kaujas vienību koncepcija un konkrēti iespējamo misiju scenāriji neparedz kaujas vienību izmantošanu ES ārējās operācijās;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

46. uzsver, ka ES dalībvalstis kopā aizsardzībai tērē vairāk nekā EUR 200 000 000 000 gadā — vairāk nekā pusi no ASV gada izdevumiem aizsardzībai; turpina paust nopietnas bažas par to, ka trūkst efektivitātes un koordinācijas šīs naudas izmantošanā; tādēļ aicina vēltīt vairāk pūļu, lai novērstu nevajadzīgu dalībvalstu izdevumu dubultošanu, proti, panākot specializāciju, esošo iespēju kopīgu izmantošanu un dalīšanos ar tām, kā arī kopīgi veidojot jaunas iespējas; atzinīgi vērtē Eiropas Aizsardzības aģentūru (EAA) un tās līdzšinējo izcilo darbību un aicina ES dalībvalstis pilnībā izmanto EAA potenciālu;

47. uzsver, ka ar iespējām saistītās bruņoto spēku, robežsardzes, svarīgāko infrastruktūras objektu aizsardzības un glābšanas dienestu vajadzības tehnoloģiski bieži vien ir līdzīgas vai vienādas; uzsver, ka tas paver jaunas iespējas izmantot sinerģijas un palielināt bruņoto spēku un drošības struktūru savietojamību;

48. noteikti pieprasa, lai Eiropas Savienība un tās dalībvalstis pievērstu uzmanību kopējām iespējām, kas izmantojamas gan aizsardzības, gan drošības mērķiem; šajā sakarā uzskata, ka šiem mērķiem būtiski svarīgi ir ar satelītu palīdzību iegūti izlūkdati, uzraudzības un brīdināšanas iekārtas, bezapkalpes lidaparāti, helikopteri un telekomunikāciju iekārtas, kā arī gaisa un jūras transports; prasa ieviest vienotu tehnisko standartu aizsargātām telekomunikāciju iekārtām un līdzekļus svarīgāko infrastruktūras objektu aizsardzībai;

49. atzinīgi vērtē EAA valdes 2008. gada 10. novembrī pieņemto lēmumu izveidot Eiropas gaisa transporta floti un norāda uz nodoma deklarāciju par dalību šajā iniciatīvā, ko parakstījuši 12 dalībvalstu aizsardzības ministri;

50. uzskata, ka ir jāļauj izmantot *Galileo* un *GMES* (Globālais vides un drošības monitorings) sistēmas arī drošības un aizsardzības vajadzībām;

51. piekrīt turpmākai dinamiskai sadarbības attīstībai starp nacionālajiem bruņotajiem spēkiem, lai tie kļūtu aizvien sinhronizētāki; ierosina šim procesam un bruņotajiem spēkiem dot nosaukumu *SAFE* — “*Synchronised Armed Forces Europe*” (Eiropas sinhronizētie bruņotie spēki);

52. uzskata, ka *SAFE* piedāvā pietiekami daudz iespēju gan neitrālām ES dalībvalstīm, gan dalībvalstīm, kas ir kādas militāras alianses sastāvā, tām, kam jau ir cieša sadarbība, un arī tām, kas pagaidām sadarbībā iesaistās negribīgi; ierosina *SAFE* organizēt, balstoties uz brīvprātīgas iestāšanās modeli un intensīvāku brīvprātīgu sinhronizāciju;

53. atbalsta ideju par Eiropas statūtiem, kas attiektos uz *SAFE* kareivjiem un viņu apmācības standartiem, operāciju doktrīnu un operatīvās darbības brīvību, jautājumiem, kas skar pienākumus un tiesības, kā arī ekipējuma kvalitātes līmeni, medicīnisko aprūpi un sociālo nodrošinājumu nāves, ievainojuma vai invaliditātes gadījumā;

54. attiecībā uz *SAFE* piekrīt darba dalīšanai militāro iespēju jomā visas Eiropas mērogā;

55. atbalsta ciešāku Eiropas valstu sadarbību tādās jomās kā apmācība, uzturēšana un loģistika, jo šīs jomas ir būtiski svarīgs priekšnoteikums efektīvākam līdzekļu izmantojumam aizsardzības jomā;

Nepieciešamība pēc jaunām struktūrām

56. uzskata, ka ir jāuzlabo Eiropas Savienības iespējas veikt autonomas darbības ārlietu un drošības politikas jomā, mērķu veidā palielinot iespējas tādās jomās kā analīze, plānošana, vadība un izlūkošana; šajā sakarā atzinīgi vērtē Eiropadomes lēmumu strādāt pie tā, lai izveidotu integrētu civilās un militārās stratēģiskās plānošanas struktūru EDAP operācijām un misijām;

57. atzinīgi vērtē arī Eiropadomes lēmumu izveidot neformālu augsta līmeņa ES un NATO grupu, kuras uzdevums būtu pragmatiskā veidā nostiprināt sadarbību starp šīm organizācijām;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

58. aicina izveidot neatkarīgu un patstāvīgu ES operāciju štābu, kas spēj veikt stratēģisko plānošanu un vadīt EDAP operācijas un misijas;

59. atbalsta ieceri izveidot Aizsardzības ministru padomi, lai saskaņotu dažādās dalībvalstu aizsardzības politikas, tādējādi palielinot dalībvalstu ieguldījumu EDAP īstenošanā; uzsver, ka mērķis ir nodrošināt EDAP misiju un operāciju parlamentāro uzraudzību, tostarp Eiropas Parlamenta uzraudzību;

60. pauž stingru atbalstu Eiropas aizsardzības un drošības preču tirgus nostiprināšanai, pieņemot normatīvus Komisijas priekšlikumus par publisko iepirkumu un preču pārdošanu Kopienā, un ierosina nākt klajā ar citām iniciatīvām, lai sasniegtu šo mērķi, īpaši piegāžu drošības un informācijas drošības jomā;

61. šajā sakarā atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta Padomes 2008. gada 8. decembra Kopējā nostāja 2008/944/KĀDP, ar ko izveido kopīgus noteikumus, kas reglamentē militāru tehnoloģiju un ekipējuma eksporta kontroli⁽¹⁾, kā rezultātā Ieroču eksporta rīcības kodekss ir kļuvis par juridiski saistošu instrumentu; turklāt atzinīgi vērtē to, ka ES dalībvalstis arī turpmāk varēs pieņemt stingrākus pasākumus;

62. atgādina, ka kopējas ieroču sistēmas jānodrošina spēcīgai Eiropas aizsardzības preču ražošanas nozarei, kas spētu apmierināt Eiropas bruņoto spēku šodienas un nākotnes prasības un ļautu Eiropai kļūt pašpietiekamai un neatkarīgai;

63. prasa palielināt Kopienas finansējumu pētījumiem drošības jomā un izveidot kopēju Komisijas un EAA pētniecības programmu;

Nepieciešamība pēc jauna gara

64. uzskata, ka ir īpaši svarīgi nostiprināt Eiropas Drošības un aizsardzības koledžu un pārveidot to par pastāvīgu struktūru, kas turpinās veicināt specifiskas Eiropas drošības kultūras nostiprināšanu; mudina Komisiju arī pēc 2009. gada turpināt finansēt ES līmeņa apmācību civilās krīžu vadības jomā;

65. prasa, lai tiktu izveidotas turpmākas iniciatīvas saistībā ar kopēju apmācību un kopējiem standartiem personālam, kas tiks iekļauti civilās un militārās operācijās un darbosies tajās kopā, palielināta ES dalībvalstu bruņoto spēku un civilā personāla sadarbība, ar krīzēm saistītās apmācības koordinācija, apmācības programmu apmaiņa starp Eiropas bruņotajiem spēkiem un tiktu nodrošināta iespēja dienēt bruņotajos spēkos citu ES dalībvalstu pilsoņiem;

66. pauž stingru atbalstu tādām sekmīgām Eiropas programmām kā *Eurofighter*, kas nākamajās desmitgadēs kalpos par pamatu piecu Eiropas valstu gaisa spēku kaujas spējai; tādēļ uzskata, ka ES dalībvalstīm ir jāveicina un jāatbalsta šādas iniciatīvas;

*

* *

67. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas, Ziemeļatlantijas līguma organizācijas un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas ģenerālsēkretāriem un Eiropas Padomei.

(1) OV L 335, 13.12.2008., 99. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

NATO loma ES drošības sistēmā

P6_TA(2009)0076

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par NATO lomu ES drošības sistēmā (2008/2197(INI))

(2010/C 76 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2002. gada 16. decembra ES un NATO kopīgo deklarāciju,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus,
- ņemot vērā 1949. gada 4. aprīlī Vašingtonā parakstīto Ziemeļatlantijas līgumu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu,
- ņemot vērā 2007. gada 13. decembrī parakstīto Lisabonas līgumu, kuru ir ratificējusi lielākā daļa ES dalībvalstu,
- ņemot vērā plašo sistēmu, uz kuru pamatojas ES un NATO pastāvīgās attiecības un par kuru 2003. gada 17. martā vienojās Padomes ģenerālsēkretārs / Augstais pārstāvis kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā un NATO ģenerālsēkretārs;
- ņemot vērā Eiropadomē 2003. gada 12. decembrī pieņemto Eiropas drošības stratēģiju (EDS),
- ņemot vērā 2008. gada 3. aprīlī Bukarestē Ziemeļatlantijas Padomes augstākā līmeņa sanāksmē pieņemto deklarāciju,
- ņemot vērā ES Padomes prezidentūras 2007. gada 11. decembrī un 2008. gada 16. jūnijā publicētos ziņojumus par Eiropas drošības un aizsardzības politiku,
- ņemot vērā 2005. gada 14. aprīļa rezolūciju par Eiropas drošības stratēģiju ⁽¹⁾, 2006. gada 16. novembra rezolūciju par Eiropas drošības stratēģijas īstenošanu saistībā ar EDAP ⁽²⁾, 2007. gada 25. aprīļa rezolūciju par transatlantiskajām attiecībām ⁽³⁾, 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par Eiropas drošības stratēģijas un EDAP īstenošanu ⁽⁴⁾ un 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par gaidāmo ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmi ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A6-0033/2009),

A. tā kā ES un NATO ir dibinātas uz kopīgām vērtībām — brīvību, demokrātiju, cilvēktiesībām un tiesiskumu — un visā savā pastāvēšanas laikā ir veiksmīgi kalpojušas, lai nepieļautu karus Eiropas teritorijā; tā kā pēc jaunā Amerikas Savienoto Valstu prezidenta ievēlēšanas abpus Atlantijas okeānam pieaug vienprātība par aizvien mazāku kodolieroču lietderīgumu, saskaroties ar pašreizējo apdraudējumu, un satraukums saistībā ar nepieciešamību samazināt kodolieroču arsenāla apmērus atbilstīgi saistībām, kas noteiktas Kodolieroču neizplatīšanas līguma VI pantā;

⁽¹⁾ OV C 33 E, 9.2.2006., 580. lpp.

⁽²⁾ OV C 314 E, 21.12.2006., 334. lpp.

⁽³⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 670. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0255.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0256.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- B. tā kā saskaņā ar ANO Statūtiem vispārējā atbildība par starptautisko mieru un drošību ir ANO Drošības padomei; tā kā ar Statūtiem ir nodrošināts juridiskais pamats NATO izveidei; tā kā, parakstot Ziemeļatlantijas līgumu, NATO dalībvalstis apliecināja savu uzticību Apvienoto Nāciju Statūtos paredzētajiem mērķiem un principiem, apņemoties starptautiskajās attiecībās atturēties no draudiem vai spēka izmantošanas jebkāda veidā, kas neatbilstu Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem;
- C. tā kā ES dalībvalstis atzīst ANO sistēmu kā pamatu starptautiskajām attiecībām; tā kā tās aizvien ir apņēmības pilnas saglabāt mieru un stiprināt starptautisko drošību saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtiem, Helsinku Noslēguma akta principiem un Parīzes Hartas mērķiem, kā arī panākt demokrātijas un tiesiskuma pilnveidošanu un nostiprināšanu un cilvēktiesību un pamatbrīvību ieviešanu; tā kā ES dalībvalstis par prioritāti ir noteikušas pasākumus Apvienoto Nāciju Organizācijas reformēšanai un stiprināšanai, lai nodrošinātu tās spēju pildīt savus pienākumus un efektīvi rīkoties, rodot risinājumus globālām problēmām un reaģējot uz lielākajiem draudiem;
- D. tā kā NATO veido Eiropas militārās drošības pamatu un ES ir pietiekams potenciāls, lai atbalstītu tās darbības, un tādējādi Eiropas aizsardzības spēju stiprināšana un sadarbības padziļināšana sniegs labumu abām organizācijām;
- E. ņemot vērā to, ka Eiropas drošības sistēmā ietilpst arī Eiropas Drošības un sadarbības organizācija (EDSO) un tādi starptautisko tiesību instrumenti kā Līgums par konvencionālajiem bruņotajiem spēkiem Eiropā;
- F. tā kā NATO ir tādu demokrātisku valstu starpvaldību organizācija, kurās tiek ievērots princips "pilsoniskā sabiedrība pieņem lēmumus un militārās struktūras tos izpilda";
- G. tā kā 94 procenti no ES iedzīvotājiem ir NATO dalībvalstu pilsoņi, 21 no 27 ES dalībvalstīm ir pievienojusies NATO, bet 21 no 26 NATO dalībvalstīm ir ES dalībvalsts, un ilggadīgā NATO dalībvalsts Turcija ir ES kandidātvalsts;
- H. tā kā 2007. un 2008. gadā Padome pieņēma svarīgus lēmumus saistībā ar EDAP, lai turpinātu uzlabot tās darbības spējas; tā kā ar ilgi gaidīto Lisabonas līguma stāšanās spēkā EDAP jomā tiks ieviesti pamatīgi jauninājumi, kas padarīs Eiropas sadarbību šajā jomā saskaņotāku un efektīvāku;
- I. tā kā ES un NATO ir jāuzlabo sava sadarbība un būtu jārada lielāka iespēja maksimāli izmantot abu organizāciju vērtības un nodrošināt efektīvu sadarbību, izbeidzot iestāžu ķīviņus;
- J. tā kā galīgo atbildību par mieru un drošību uzņemas Apvienoto Nāciju Organizācija, lai gan NATO pašlaik ir apspriežu forums un organizācija, kam visbiežāk uztic īstenot kopīgas militāras operācijas, kurās iesaista Eiropas un Amerikas partnerus;
- K. tā kā EDAP misijām piešķirtais karaspēks un aprīkojums vairāk vai mazāk ir tāds pats kā NATO operācijām piešķirtais karaspēks un aprīkojums;
- L. tā kā NATO kopumā nav iesaistījies EDAP operācijās; tā kā ES, veicot šādu operāciju, izvēlēties, vai neizmanto NATO līdzekļus un iespējas saskaņā ar tā dēvēto "Berlīne plus" (*Berlin Plus*) nolīgumu;
- M. tā kā uz "Berlīne plus" nolīgumu pamatotā ES un NATO sadarbība līdz šim nav bijusi veiksmīga, jo nav atrisinātas problēmas saistībā ar faktu, ka dažas NATO dalībvalstis nav ES dalībvalstis;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- N. tā kā gadījumos, uz kuriem neattiecas "Berlīne plus" nolīgums, NATO un ES jānodrošina efektīva krīžu vadība un jāpilnveido sadarbība, lai rastu pēc iespējas labāko risinājumu krīzēm, piemēram, Afganistānā un Kosovā;
- O. tā kā ES un NATO vajadzētu vēl vairāk uzlabot savas attiecības, ES iesaistot EDAP īstenošanā dalībvalstis, kuras nav NATO dalībvalstis, un NATO iesaistot ES un NATO sarunās ES dalībvalstis, kuras nav NATO dalībvalstis; tā kā jāstiprina ES un ASV attiecības;
- P. tā kā NATO un ES paplašināšanās procesiem, lai gan tie ir atšķirīgi, jābūt savstarpēji stipriņiem, lai nodrošinātu Eiropas kontinentā stabilitāti un labklājību;
- Q. tā kā ES un NATO attiecību svarīgs elements ir atbalsts valstu centieniem pilnveidot un izmantot militārās iespējas krīžu pārvarēšanā, šos centienus savstarpēji pastiprinot, tādējādi sekmējot galvenā uzdevuma - dalībvalstu teritoriālās aizsardzības un drošības interešu nosargāšanas, izpildi;
- R. tā kā ES un NATO sinerģiju noteiktās militāro iespēju jomās varētu uzlabot, īstenojot kopīgus izmēģinājuma projektus;
- S. tā kā Eiropas kolektīvā aizsardzība ir balstīta uz konvencionālo bruņoto spēku un kodolieroču apvienojumu, kuru vajadzētu daudz pamatīgāk pielāgot mainīgajai drošības situācijai;
- T. tā kā gan ES, gan NATO pašlaik no jauna izvērtē savas drošības stratēģijas (EDS un Deklarācija par alianses drošību);
- U. tā kā Lisabonas līgumā ir paredzēts, ka dalībvalstis ar savām civilajām un militārajām spējām atbalsta EDAP īstenošanu, ka valstis ar lielākām militārām spējām veido pastāvīgu strukturētu sadarbību aizsardzības jomā, ka valstis apņemas pakāpeniski uzlabot savas militārās spējas, ka tiek palielināta Eiropas Drošības aģentūras nozīme, ka gadījumos, kad kādai dalībvalstij uzbrūk, pārējām dalībvalstīm ir pienākums sniegt tai palīdzību (neskarot noteiktu valstu neitralitāti vai dalību NATO), ka ES mērķi (Petersbergas uzdevumi) tiek papildināti, iekļaujot tajos cīņu pret terorismu, un, visbeidzot, ka teroristu uzbrukumam vai dabas katastrofu gadījumos tiek nodrošināta savstarpēja solidaritāte,

Stratēģisks pārskats

1. uzsver, ka visām Eiropas Savienības politikas pamatnostādņēm ir pilnībā jāatbilst starptautiskajām tiesībām;
2. uzsver, ka Eiropas Savienības pastāvēšanas jēga ir miera veidošana tās teritorijā un ārpus tās, apņemoties īstenot efektīvu daudzpusēju sadarbību un ievērot ANO Statūtu noteikumus un principus; norāda, ka efektīva drošības stratēģija ir atbalsts demokrātijai un pamattiesību aizsardzībai; norāda, ka, savukārt, neefektīvas drošības stratēģijas rezultātā nevajadzīgi cieš cilvēki; uzskata, ka ES spēja veidot mieru ir atkarīga no pareizas drošības stratēģijas vai politikas attīstības, tai skaitā spējas darboties autonomi un veidot efektīvas un papildinošas attiecības ar NATO;
3. tāpēc aicina ES turpināt nosūtīt misijas, vienlaicīgi nodrošinot lielāku EDAP noturību, lai novērstu konfliktus, veicinātu stabilitāti un sniegtu atvieglojumu, kur tas nepieciešams, pamatojoties uz vienprātīgu ES dalībvalstu vienošanos vai strukturētu sadarbību; uzskata, ka ES un NATO joprojām ir nepieciešams pilnveidot visaptverošu pieeju krīžu vadībai;
4. atzīst, ka interešu daudzveidība, kas raksturīga Eiropas Savienībai, kurā ir 27 vai vairāk dalībvalstu, jeb, citiem vārdiem sakot, ES mozaikai līdzīgā uzbūve rada unikālas īpašības un potenciālu iejaukties, uzņemties starpniecību un palīdzēt krīžu situācijās dažādās pasaules vietās; aicina pilnveidot ES pastāvošos militāros krīžu vadības instrumentus un cer, ka ES dalībvalstu militārās spējas kļūs integrētākas, rentablākas un efektīvākas militārā ziņā, jo tikai tad Eiropas Savienība spēs sakopot pietiekamus spēkus, lai izmantotu savas vienreizējās spējas konfliktu novēršanā un atrisināšanā un papildinātu tās civilo krīžu pārvarēšanas mehānismu plašo klāstu;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

5. spēcīgi atbalsta ES dalībvalstu lielāku solidaritāti kopīgu drošības un aizsardzības stratēģiju veidošanā;
6. ir pārliecināts, ka spēcīgas un dinamiskas eiroatlantiskās attiecības ir vislabākais Eiropas drošības un stabilitātes garants un visveiksmīgāk nodrošina demokrātijas principu, cilvēktiesību, tiesiskuma un labas pārvaldības ievērošanu;
7. ir pārliecināts, ka demokrātiska brīvība un tiesiskums ir atbilde uz cilvēku centieniem visā pasaulē; uzskata, ka šādu nākotnes perspektīvu nedrīkst liegt nevienai valstij, jo ikvienam cilvēkam ir tiesības dzīvot demokrātiskā valstī, kurā valda tiesiskums;
8. atzinīgi vērtē Eiropas drošības stratēģijas atjaunināšanu kā daļu no Eiropas Savienības saistībām noteikt un aizsargāt Eiropas drošības intereses un stiprināt efektīvu daudzpusējo sadarbību, tādējādi nodrošinot, ka Eiropas Savienībai ir stratēģija 21. gadsimtam raksturīgo risku novēršanai; norāda, ka patiesa, visaptveroša un demokrātiska Eiropas Savienības un NATO vienprātība, ir būtisks elements šīs stratēģijas īstenošanā, kuras pamatā ir ES un Amerikas Savienoto Valstu vienota nostāja drošības jautājumos, kas atspoguļo kopīgas vērtības, mērķus un prioritātes, proti, cilvēktiesību un starptautisko tiesību prioritāro lomu;
9. uzsver, ka vēl jo svarīgāk to ir panākt, ņemot vērā nesenos notikumus Kaukāza reģionā, izmaiņas Eiropas nostājā pret NATO, ASV vadības maiņu un darba uzsākšanu pie NATO stratēģiskās koncepcijas pārskatīšanas;
10. uzskata, ka vienlaicīgajai ES un NATO drošības stratēģiju pārskatīšanai ir jābūt ne tikai savstarpēji papildinošai, bet arī saplūstošai, savstarpēji pastiprinot katras stratēģijas potenciālu;
11. uzskata, ka gan NATO, gan ES kā to kopīgais ilgtermiņa mērķis ir jāatbalsta apņemšanās veidot drošāku pasauli gan savu dalībvalstu, gan pārējiem iedzīvotājiem saskaņā ar ANO Statūtu noteikumiem un principiem un arī aktīvi jānovērš un jāreaģē uz plaša mēroga vardarbību un reģionālajiem konfliktiem, kas joprojām rada daudzu cilvēku ciešanas;
12. pastāv uz to, ka visām demokrātiskām valstīm Apvienoto Nāciju Organizācijas vadībā jāapvieno savi centieni stabilitātes un miera veidošanā;
13. atzīst, ka drošība un attīstība ir savstarpēji atkarīgas un ka nepastāv skaidri noteiktas notikumu kārtības ilgtspējīgas attīstības panākšanai konfliktu zonās, un norāda, ka praktiski visi instrumenti tiek izmantoti paralēli; tāpēc aicina Komisiju veikt turpmāku izpēti par militāro un civilo intervencu secības nozīmi konfliktu zonās un iekļaut šīs izpētes rezultātus savās drošības un attīstības politikās;

NATO un ES drošības sistēmas attiecības

14. atzīst NATO svarīgo nozīmi Eiropas drošības sistēmā gan pagātnē, gan arī šobrīd; norāda, ka vairākus ES dalībvalstu, kuras ir arī NATO dalībvalstis, alianse joprojām ir to kolektīvās aizsardzības pamats un ka transatlantiskās alianses saglabāšana turpina sniegt priekšrocības Eiropas kā viena veseluma drošībai neatkarīgi no atsevišķu tās dalībvalstu individuālās nostājas; tāpēc uzskata, ka ES kolektīvo aizsardzību nākotnē cik vien iespējams vajadzētu organizēt sadarbībā ar NATO; uzskata, ka ASV un ES ir nepieciešams pastiprināt un paplašināt divpusējās attiecības, iekļaujot tajās jautājumus, kas saistīti ar mieru un drošību;
15. norāda, ka drošības apdraudējumu modernajā pasaulē aizvien biežāk raksturo tādas parādības kā starptautiskais terorisms, masveida iznīcināšanas ieroču izplatīšana, valstu sabrukums, neatrisināmi konflikti, organizētā noziedzība, kibernetiskie draudi, vides piesārņojums un ar to saistītie drošības riski, dabas un citas katastrofas un ka šo apdraudējumu novēršanai ir nepieciešama vēl ciešāka sadarbība un koncentrēšanās uz ES un NATO pamatspēju stiprināšanu, kā arī ciešāka koordinācija plānošanas, tehnoloģijas, ekipējuma un apmācības jomās;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

16. uzsver, ka pieaug EDAP nozīme un ka EDAP palīdzēs uzlabot ES spēju novērst 21. gadsimtam raksturīgos drošības apdraudējumus, jo īpaši apvienotajās civilmilitārajās operācijās un krīžu pārvarēšanas pasākumos, sākot no krīžu pārvarēšanas darbībām, pamatojoties uz izlūkdatiem, un beidzot ar drošības sektora reformām, policijas un tiesu iestāžu reformām un militārām darbībām;

17. uzskata, ka ES un NATO var stiprināt viena otru, izvairoties no konkurences un pilnveidojot plašāku sadarbību krīžu pārvaldības operācijās, kuras pamatā būtu praktiska darba dalīšana; uzskata, ka lēmums par to, kura organizācija nosūta spēkus, jāpieņem, pamatojoties uz abu organizāciju izteikto politisko gribu, operatīvajām vajadzībām un politisko leģitimitāti uz vietas, kā arī uz to spēju ieviest mieru un stabilitāti; norāda, ka sadarbība jaunās EDS un jaunās NATO stratēģiskās koncepcijas izstrādē ir būtiska šā mērķa sasniegšanai;

18. uzskata, ka ES ir jāpilnveido savas drošības un aizsardzības spējas, kas ļaus daudz labāk uzņemties pienākumus kopā ar partneriem ārpus Eiropas un atbilstošāk reaģēt uz tām drošības problēmām un apdraudējumiem, kas skar vienīgi ES dalībvalstis;

19. aicina ES pilnveidot drošības stratēģijas instrumentus, sākot no diplomātiskas krīžu novēršanas un ekonomiskās un attīstības palīdzības un beidzot ar civilajām spējām stabilizācijas un atjaunošanas jomā, kā arī militāros līdzekļus; turklāt uzskata, ka ES kaimiņu reģionos vajadzētu stratēģiski izmantot miermīlīgas ietekmēšanas līdzekļus;

20. norāda, ka "Berlīne plus" nolīgumu, ar kuru ES tiek dota iespēja izmantot NATO līdzekļus un spējas, ir nepieciešams uzlabot, lai ļautu abām organizācijām iejaukties un efektīvi sniegt palīdzību pašreizējo krīžu situācijās, kuru pārvarēšanai ir nepieciešams veikt kompleksus civilmilitāros pasākumus; tāpēc uzskata, ka ir nepieciešams turpināt pilnveidot NATO un ES attiecības, izveidojot pastāvīgas sadarbības struktūras, vienlaicīgi respektējot abu organizāciju neatkarību un autonomiju un neliedzot iespēju piedalīties visām NATO dalībvalstīm un visām ES dalībvalstīm, kuras vēlas iesaistīties šajā sadarbībā;

21. aicina Turciju beigt ES un NATO sadarbības kavēšanu;

22. aicina ES, izstrādājot Balto grāmatu par Eiropas drošību un aizsardzību, izvērtēt arī to, cik saskaņotas ir Eiropas ārējās operācijas, jo īpaši tās, kas notiek sadarbībā ar citiem starptautiskajiem partneriem krīžu zonās;

NATO un ES sadarbība drošības un aizsardzības jautājumos

23. ļoti atzinīgi vērtē Francijas iniciatīvu attiecībā uz formālu atgriešanos pie NATO militārajām struktūrām un ES Padomes prezidentvalsts Francijas centienus, reaģējot uz jauniem pārbaudījumiem drošības jomā, tuvināt ES un NATO; atzinīgi vērtē prezidentvalsts Francijas centienus pieņemt konkrētas iniciatīvas, lai apvienotu Eiropas aizsardzības spējas; atzinīgi vērtē arī neseno Amerikas Savienoto Valstu pozitīvo nostāju attiecībā uz ES aizsardzības spēju nostiprināšanu;

24. mudina abu organizāciju dalībvalstis būt elastīgākām, mērķtiecīgākām un pragmatiskākām ES un NATO partnerības īstenošanā; tāpēc atbalsta Francijas valdības priekšlikumu nodrošināt sistemātisku NATO un ES Padomes ģenerālsēkretāru sazināšanos, jo īpaši, lai izvairītos no sajukuma, kad, ES un NATO paralēli darbojoties dažādās misijās, nepieciešams sasniegt kopīgus mērķus tajā pašā teritorijā, piemēram, Kosovā un Afganistānā;

25. uzsver, ka ES ir ļoti svarīga NATO partnere, kas, pateicoties tai pieejamo instrumentu — civilo operāciju, sankciju, humānās palīdzības, attīstības un tirdzniecības politiku un politiskā dialoga — specifiskajai kombinācijai; tāpēc aicina ES un NATO, gaidot Lisabonas līguma ratifikāciju, pastiprināt centienus, lai izveidotu pamatu integrētai sadarbībai;

26. atzīst to, cik ārkārtīgi svarīgi ir uzlabot NATO dalībvalstu un ES partneru izlūkdatu kopīgu lietošanu;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

27. norāda, ka ES iedzīvotāji atbalsta misijas, kuru mērķis ir atvieglot cilvēku ciešanas konfliktu zonās; norāda, ka pilsoņi netiek pietiekami informēti par ES un NATO misijām un to mērķi; tāpēc aicina ES un NATO sniegt pilsoņiem vairāk informācijas par savām misijām un šo misiju nozīmi drošības un stabilitātes veidošanā visā pasaulē;

28. norāda, ka sadarbības nostiprināšanas nolūkā gan NATO, gan Eiropas Savienībai vajadzētu koncentrēt uzmanību uz savu pamatspēju stiprināšanu, sadarbības uzlabošanu un savu doktrīnu saskaņošanu, plānošanu, tehnoloģijām, ekipējumu un apmācības metodēm;

ES operāciju štābs

29. atbalsta to, ka tiktu izveidota ES operāciju štābs, kas būtu pakļauts Komisijas priekšsēdētāja vietniekam / Augstajam pārstāvim, kura pilnvarās ietilptu arī EDAP militāro operāciju plānošana un vadīšana;

30. uzsver, ka ES operācijās gūtā pieredze rāda, ka spēja pastāvīgi plānot un vadīt ES operācijas palielinātu ES operāciju efektivitāti un uzticamību; atgādina, ka, ņemot vērā ES civilmilitāro ievirzi, ar šādu struktūru netiks dublēts nekas no tā, kas jau ir izveidots; turklāt atgādina, ka NATO štābs ir galvenokārt paredzēts militārajai plānošanai, turpretī ES ir pieredze civilo, militāro un civilmilitāro operāciju plānošanā un vadīšanā, ko pašlaik nespēj veiksmīgi īstenot neviens pasaules līmeņa dalībnieks;

31. uzsver, ka, izveidojot ES operāciju galveno mītņi, būtu jāpapildina NATO pavēlniecības struktūras un netiktu apgrūtināta NATO transatlantiskā integrācija;

32. ierosina, ka, vienojoties ar NATO, katrai ES dalībvalstij, kura ir arī NATO dalībvalsts, vajadzētu nodalīt tos spēkus, kurus var nosūtīt tikai dalībai ES operācijās, lai izvairītos no tā, ka šādu spēku nosūtīšanu bloķē NATO dalībvalstis, kuras nav ES dalībvalstis; uzskata, ka vajadzētu izvairīties no šo spēku dubultas izmantošanas;

Iespējas un militārie izdevumi

33. uzskata, ka ES un NATO kopīgais uzdevums ir izmantot valstu līdzekļu vienotu kopfondu personālam un militārajām spējām; aicina ES un NATO nodrošināt, ka šos ierobežotos līdzekļus izmanto vispiemērotākajām spējām, lai risinātu pašreizējos sarežģītos uzdevumus, izvairoties no darba dublēšanas un veicinot vienotību; uzskata, ka stratēģiskajiem gaisa pārvadājumiem, kas ir īpaši labs piemērs relatīvi grūti pieejamam un dārgam operatīvam resursam, vajadzētu būt jomai, kurā ES un NATO dalībvalstis varētu sadarboties; aicina ES dalībvalstis apvienot un kopīgi izmantot un pilnveidot militārās spējas, lai novērstu līdzekļu izšķiešanu, izveidotu apjomradītus ietaupījumus un stiprinātu Eiropas aizsardzības tehnoloģisko un rūpniecisko bāzi;

34. uzskata, ka papildus nepieciešamībai daudz efektīvāk izmantot militāros resursus ir būtiski nepieciešams, ka Eiropas drošības interesēs, radot sinerģiju, tiek labāk un efektīvāk koordinēti ieguldījumi aizsardzībā; aicina ievērojami palielināt kopīgo izmaksu īpatsvaru visās NATO un ES militārajās operācijās; norāda uz ievērojamo aizsardzības izdevumu apmēra un efektivitātes atšķirību NATO Eiropas dalībvalstīs un ASV; aicina ES uzņemties saistības, kas nodrošinātu taisnīgāku pienākumu sadali pasaules mērogā; turklāt aicina ASV izrādīt lielāku gribu apspriesties ar saviem Eiropas partneriem par jautājumiem, kas saistīti ar mieru un drošību;

35. atzīst svarīgo potenciālo ieguldījumu, ko Eiropas Aizsardzības aģentūra, kuru stiprinās Lisabonas līgums, varētu sniegt bruņojuma rentabla publiskā iepirkuma un uzlabotas sadarbības nodrošināšanā;

Dalības NATO un ES saderība

36. pastāv uz to, ka kopīgajās ES un NATO sanāksmēs bez jebkādas diskriminācijas jāpiedalās visām ES dalībvalstīm; uzsver, ka vērtību un drošības pasākumu vienotība ir svarīgs faktors Eiropas miera, stabilitātes un labklājības nodrošināšanā;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

37. ierosina, ka tās NATO dalībvalstis, kuras ir ES kandidātvalstis, vajadzētu daudz ciešāk iesaistīt EDAP un Eiropas Aizsardzības aģentūras darbā;
38. norāda, ka ir būtiski risināt problēmu, kas saistīta ar tādu valstu savienojamību, kuras nav ES dalībvalstis, bet ir NATO dalībvalstis, un kuras nav NATO dalībvalstis, bet ir ES dalībvalstis, tā lai nekaitētu ES un NATO sadarbības īstenošanai;
39. īpaši pauž nožēlu par faktu, ka Turcijas un Kipras domstarpības joprojām pamatīgi apgrūtina ES un NATO sadarbības pilnveidošanu, ņemot vērā to, ka, no vienas puses, Turcija atsakās ļaut Kīprai piedalīties EDAP misijās, kurās tiek izmantoti NATO izlūkdati un resursi, un, no otras puses, uz to reaģējot, Kīpra atsakās ļaut Turcijai iesaistīties vispārējā EDAP attīstībā atbilstīgi Turcijas militārajai un stratēģiskajai nozīmei Eiropā un Ziemeļatlantijas aliansē;
40. mudina Kipru kā ES dalībvalsti pārskatīt savu politisko nostāju attiecībā uz tās dalību programmā "Partnerattiecības mieram" un aicina NATO dalībvalstis atturēties no veto tiesību izmantošanas, lai novērstu ES dalībvalstis pievienoties NATO;
41. atzinīgi vērtē faktu, ka NATO augstākā līmeņa sanāksmē Bukarestē partneri atzina spēcīgākas un spējīgākas Eiropas ieguldījumu un ka alianse joprojām ir atvērta turpmākam paplašināšanās procesam; norāda, ka Eiropas kaimiņattiecību politikas valstīm austrumos, ņemot vērā to demokrātisko attīstību un tiesiskuma veidošanu, ir ārkārtīgi svarīga Eiropas perspektīvas politika un līdz ar to arī Eiropas austrumu valstu partnerības projekts;
42. uzskata, ka attiecībā uz turpmāku NATO paplašināšanos, katru gadījumu jāizvērtē, ņemot vērā tā pamatotību; tomēr Eiropas drošības interesēs iebilst pret organizācijas paplašināšanos, uzņemot tajā valsti, kuras dalību NATO neatbalsta tās iedzīvotāji vai kurai ir nopietnas neatrisinātas domstarpības teritoriālos jautājumos ar savām kaimiņvalstīm;
43. norāda, ka daudzām ES kaimiņvalstīm dalība NATO un dalība ES ir reāli un saderīgi mērķi, kaut arī tos iespējams sasniegt tikai ilgtermiņā;
44. uzskata, ka ES un NATO jāturpina veidot patiesu un atklātu dialogu ar Krieviju, tostarp par cilvēktiesībām un tiesiskumu, reģionālo drošību, enerģētiku, pretraķešu aizsardzību, masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšanu, bruņoto spēku ierobežošanu un kosmosa politiku; uzskata, ka, ja Krievija kļūtu par patiesi demokrātisku valsti, un atteiktos no militāra iebrukuma kā politiska līdzekļa attiecībā uz tās kaimiņiem, Krievijas un ES sadarbība sasniegtu nepieredzētu dziļumu, tostarp iespēju, ka Krievija iekļausies visās eiroatlantiskajās struktūrās;
45. ar prieku gaida iespējas, kuras gaidāmā NATO augstākā līmeņa sanāksme Strasbūrā un Kēlā sniegs alianses atjaunošanai un tās attiecību ar Eiropas Savienību stiprināšanai;

*

* *

46. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ES dalībvalstu un NATO valstu parlamentiem, NATO parlamentārajai asamblejai un Apvienoto Nāciju Organizācijas, NATO, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas un Eiropas Padomes ģenerālsēkretāriem.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

Barselonas process - Savienība Vidusjūras reģionam

P6_TA(2009)0077

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Barselonas procesu – Vidusjūras reģiona valstu savienību (2008/2231(INI))

(2010/C 76 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Barselonā 1995. gada 27. un 28. novembrī notikušās Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ārlietu ministru konferences laikā pieņemto Barselonas deklarāciju, ar ko izveido Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerību,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 20. maija paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Barselonas process – Vidusjūras reģiona valstu savienība”(COM(2008)0319),
- ņemot vērā to, ka Briseles 2008. gada 13.–14. marta Eiropadome apstiprināja Barselonas procesu – Vidusjūras reģiona valstu savienību,
- ņemot vērā Parīzē 2008. gada 13.jūlijā notikušās augstākā līmeņa sanāksmes, kas veltīta Vidusjūras reģiona valstīm, kopīgo deklarāciju,
- ņemot vērā Vidusjūras reģiona valstu savienības 2008. gada 3. un 4. novembrī Marselā notikušās ārlietu ministru sanāksmes nobeiguma deklarāciju,
- ņemot vērā 2007. gada 5.–6. novembrī Lisabonā notikušās Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ārlietu ministru konferences secinājumus,
- ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu augstākā līmeņa sanāksmi, kas notika 2005. gada 27. un 28. novembrī, lai atzīmētu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerības desmito gadskārtu,
- ņemot vērā Vidusjūras reģiona valstu parlamentārās asamblejas (EVPA) Prezidija 2008. gada 12. jūlija deklarāciju, EVPA 2008. gada 13. oktobra deklarāciju par Vidējo Austrumu miera procesu un EVPA 2008. gada 13. oktobra ieteikumu Barselonas procesa – Vidusjūras reģiona valstu savienības pirmajai ārlietu ministru sanāksmei,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2008. gada 9. oktobra atzinumu,
- ņemot vērā Rabatā 2008. gada 16. oktobrī notikušās Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Ekonomikas un sociālās padomes augstākā līmeņa sanāksmes deklarāciju,
- ņemot vērā EVPA prezidentūras nobeiguma deklarāciju, kā arī EVPA ieteikumus, ko tā pieņēma ceturtajā plenārsēdē 2008. gada 27. un 28. martā Atēnās,
- ņemot vērā 2008. gada 16. un 17. novembrī Strasbūrā notikušo *EuroMedScola* partnervalstu un Eiropas Savienības valstu jauno pilsoņu sanāksmi,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Eiropas Savienības politiku attiecībā uz Vidusjūras reģionu un konkrēti 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par Barselonas procesu:Vidusjūras reģiona valstu savienība ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0257.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 21. maija paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “ES cilvēktiesību un demokratizācijas pasākumu pastiprināšana kopā ar Vidusjūras reģiona partneriem – Stratēģiskās pamatnostādnes” (COM(2003)0294),
 - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 4. decembra paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Par Eiropas kaimiņattiecību politikas nostiprināšanu” (COM(2006)0726),
 - ņemot vērā 2007. gada 15. novembra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas nostiprināšanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā tā EVPA prezidentūras prioritātes (2008. gada marts – 2009. gada marts),
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu, kā arī Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Konstitucionālo jautājumu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0502/2008),
- A. tā kā Vidusjūras baseinam ir īpaša nozīme un tā kā globalizācijas un miermīlīgas līdzāspastāvēšanas uzdevumu dēļ palielinās Eiropas Savienības un partnervalstu kopējo interešu skaits, un tā kā līdz ar to ir jānodrošina lielāka reģionālā kohēzija un jāizstrādā kopēja politiskā stratēģija reģionā,
- B. tā kā Eiropas Savienībai ir jāturpina īstenot apņemšanos sasniegt ANO Tūkstošgades attīstības mērķus,
- C. tā kā ekonomiskās, politiskās un kultūras atšķirības starp Vidusjūras ziemeļu un dienvidu krastiem aizvien paplašinās un tā kā šī nevienlīdzība ir jānovērš, lai būtu iespējams izveidot kopīgu miera, drošības un labklājības telpu,
- D. tā kā ir pašos pamatos un uz rezultātiem orientētā veidā jāpārveido un jāpadziļina Eiropas Savienības un Vidusjūras reģiona valstu attiecības, piešķirot nozīmi vienlīdzībai starp partneriem un izmantojot jau paveikto, taču arī ņemot vērā līdz šim īstenotos politikas virzienu ierobežojumus un trūkumus, it īpaši neapmierinošos Barselonas procesa rezultātus,
- E. tā kā Eiropas kaimiņattiecību politikai ar Vidusjūras reģiona valstīm ir ierobežojumi, kas, sniedzot priekšroku divpusējām attiecībām, ir izrādījušies nelīdzsvaroti un nespējīgi sniegt ieguldījumu kopējā būtisko reformu procesā reģionā,
- F. tā kā ir jāizveido tādas Eiropas Savienības un Vidusjūras reģiona valstu attiecības visā Vidusjūras baseinā, kuras balstītos uz ciešām partnerattiecībām un kuru pamatā būtu cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošana,
- G. tā kā kopš Barselonas procesa uzsākšanas dažās partnervalstīs nav gūti būtiski panākumi attiecībā uz vairāku kopēju vērtību un principu ievērošanu, kas uzsvērti 1995. gada Barselonas deklarācijā, kurai šīs valstis ir pievienojušās, it īpaši attiecībā uz demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu,
- H. tā kā ir nepieciešams veicināt teritoriālo un ekonomisko integrāciju starp Vidusjūras baseina valstīm; tā kā patiesu reģionālo un ekonomisko integrāciju var panākt tikai tad, ja ir gūti konkrēti panākumi pašreizējo konfliktu atrisināšanā un demokrātijas un cilvēktiesību jomā,

⁽¹⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 443. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- I. tā kā ciešākas attiecības starp Eiropas Savienības un Vidusjūras reģiona valstīm ir radījušas būtisku tirdzniecības pieaugumu starp šīm valstīm, tomēr neatjaunojot un nemodernizējot attiecīgo infrastruktūru,
- J. tā kā valstu un valdību vadītāji 2008. gada 13. jūlijā Parīzes Augstākā līmeņa sanāksmes par Vidusjūru kopīgajā deklarācijā atzina, ka EVPA būs likumīga Barselonas procesa – Vidusjūras reģiona valstu savienības parlamentārā izpausme, tajā pašā laikā paužot stingru atbalstu EVPA nozīmes pastiprināšanai tās attiecībās ar Vidusjūras reģiona partnervalstīm,
- K. uzsverot, ka valdību līmenis ir nepietiekams, lai risinātu visas politiskās attiecības starp Eiropas un Vidusjūras reģiona valstīm,
- L. uzsverot EVPA nozīmīgo lomu kā vienīgajai parlamentārajai asamblejai, kas veicina dialogu un sadarbību Eiropas un Vidusjūras valstu reģionā, lai apvienotu 27 Eiropas Savienības dalībvalstis un visas Vidējo Austrumu miera procesā iesaistītās puses,
- M. tā kā ir svarīgi nodrošināt vietējo pašvaldību un reģionālo iestāžu līdzdalību Barselonas procesa – Vidusjūras reģiona valstu savienības izstrādātajos projektos un iniciatīvās un ņemt vērā šo iestāžu nesenos ieteikumus,
- N. tā kā ir svarīgi nodrošināt sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības līdzdalību Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu attiecību atjaunošanā,
- O. atgādinot, ka nav jāpalielina jau pastāvošo instrumentu, politikas virzienu un institucionālo līmeņu skaits un ka tiem nav jāpārklājas, un ka ir jānodrošina saskaņa visā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu sistēmā,
- P. uzsverot nepieciešamību pēc ātras un mierīgas visu konfliktu atrisināšanas, kuros iesaistītas Vidusjūras reģiona valstis, un ņemot vērā kultūru dialoga saglabāšanas nozīmi šajā sakarībā,
- Q. tā kā nesena Izraēlas un Palestīnas konflikta ietekmē Eiropas un Vidusjūras reģiona partnervalstu politisko dialogu un var apdraudēt vairāku jaunās struktūras paredzēto mērķu īstenošanu,
- R. tā kā ielgušais risinājuma trūkums dziļajai politiskajai spriedzei Rietumsahārā neveicina Eiropas un Vidusjūras reģiona partnerības atjaunošanu;

1. uzskata, ka kopīgā deklarācija, ko pieņēma valstu un to valdību vadītāji 2008. gada 13. jūlijā Parīzē notikušajā Vidusjūras reģiona valstu augstākā līmeņa sanāksmē, ir ieguldījums miera nodibināšanā un pārticībā un būs solis uz priekšu ekonomiskās un teritoriālās integrācijas virzienā, kā arī sadarbībā ar ekoloģiju un klimatu saistītos jautājumos starp Vidusjūras reģiona valstīm, ja izdosies īstenot šajā priekšlikumā paustos solījumus un sasniegt konkrētus un redzamus rezultātus; norāda, ka procesā neiesaistīto valstu pievienošanās partnerībai palielina iespējas sasniegt mērķi izveidot vienlīdzīgas attiecības starp Eiropas Savienību un Vidusjūras reģiona partnervalstīm un plaši risināt reģiona problēmas;

2. atgādina 2009. gada 15. janvāra rezolūcijā par situāciju Gazas joslā pausto nostāju⁽¹⁾ un pauž bažas par Izraēlas un Palestīnas konflikta padziļināšanos, kas jau ir skāris politisko dialogu starp Eiropas un Vidusjūras reģiona partnervalstīm; uzskata, ka ir svarīgi nepieļaut turpmāku kavēšanos šajā Savienības Vidusjūrai sākotnējā posmā, un pauž cerību, ka sadarbība atkal atjaunosies cik vien iespējams drīz, sniedzot ieguldījumu kopīgā mērķa īstenošanā nodibināt mieru Tuvajos Austrumos; uzsver, ka, ņemot vērā principus, par kuriem tika panākta vienošanās 2008. gada 13. jūlijā sanāksmē Parīzē un iepriekšminētajā ārlietu ministru 2008. gada 3. un 4. novembra sanāksmē Marseļā, Savienības Vidusjūrai jaunajām iestādēm būtu skaidri jākoncentrējas uz projektiem orientētu dimensiju, kas ir būtiska tās pievienotā vērtība;

(1) Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0025.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

3. atzīmē, ka 2008. gada 3. un 4. novembrī Marselā notikušajā ārlietu ministru sanāksmē tika ierosināts dēvēt Barcelonas procesu – Vidusjūras reģiona valstu savienību par Vidusjūras reģiona valstu savienību; uzskata, ka šāds aicinājums ļaus piešķirt lielāku nozīmi vienlīdzībai partnerībā ar mērķi īstenot ekonomiskās un teritoriālās integrācijas projektus; tomēr uzskata, ka Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu attiecību stratēģiskā vērtība un Barcelonas procesā sasniegtais, it īpaši pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanās, būtu no jauna jāapstiprina politikas virzienos, ko Eiropas Savienība ir jau izstrādājusi kopā ar Vidusjūras reģiona partnervalstīm, izmantojot reģionālas un apakšreģionālas programmas un kopīgas pamatnostādnes, uz kurām balstās divpusējā sadarbība;
4. šajā sakarībā prasa Padomei un Komisijai nodrošināt saskaņotu Eiropas Savienības rīcību, it īpaši attiecībā uz iespējamo institucionālo attīstību (konkrēti Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos kā Komisijas priekšsēdētāja vietnieka lomu) un Kopienas budžeta izmantošanu;
5. atzinīgi vērtē to, ka Vidusjūras reģiona valstu savienības izveidošana tika atbalstīta Eiropas Savienības iestādēs;
6. apstiprina lēmumu sniegt priekšroku daudzpusējai sistēmai, nosakot dažus vērienīgus projektus, kas jāveic, izmantojot jaunus Barcelonas procesa – Vidusjūras reģiona valstu savienības instrumentus; tomēr ņem vērā to, ka pašās Vidusjūras baseina valstīs nepastāv ekonomiskas un teritoriālās integrācijas stratēģijas, ar ko varētu atbalstīt šos projektus;
7. uzskata, ka, lai īstenotu šos projektus, ir jāpieņem “līgumu par programmām” formula, kas atbilstīgi subsidiaritātes principam skaidri nosaka dažādu institucionālo līmeņu, proti, Eiropas Savienības, dalībvalstu, reģionu, uzņēmumu, sociālo partneru līmeņa atbildību finansējuma, pārvaldes un kontroles jomā;
8. norāda, ka Vidusjūras reģiona valstu savienības finansētie projekti ir jāatbalsta, izmantojot Kopienas un partnervalstu līdzekļus, kā arī privāto finansējumu; šajā sakarībā aicina Padomi un Komisiju precizēt un pastiprināt Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ieguldījumu un partnerības instrumenta (FEMIP), kas ar investīciju programmām veicina ekonomisko atvērību un modernizāciju, nozīmi un iniciatīvas; atkārtoti pauž atbalstu Eiropas un Vidusjūras reģiona investīciju bankas izveidei un saskaņošanai ar starptautiskajiem investoriem; uzsver, ka ir svarīgi pārvest Vidusjūras dienvidu valstu migrantu ietaupījumus uz viņu izcelsmes valstīm, un uzskata to par izcilu un līdz šim nepietiekami izmantotu līdzekli attīstībai;
9. uzskata, ka, gaidot finanšu plāna pārskatīšanu, Eiropas Savienībai ir jānodrošina finanšu atbalsts projektiem Vidusjūras reģionā un ka tas nevar notikt uz pašreizējo un paredzēto Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu reģionālo programmu rēķina, kuras Eiropas Parlaments vairākkārt ir aicinājis pastiprināt; šajā sakarībā uzsver Eiropas Parlamenta kompetenci Eiropas Savienības budžeta procedūrā; vēlas, lai Parlaments tiktu pastāvīgi informēts par projektu attīstību;
10. uzskata, ka sekretariāts, izmantojot savu darbības spēju un sastāva politisko vērtību, varēs būtiski ietekmēt Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu attiecību atjaunošanu; aicina nekavējoties uzsākt sekretariāta darbību, lai pierādītu, ka ir iespējams pārvarēt pašreizējo spriedzi, veicinot reālus un konkrētus savstarpējās sadarbības projektus; atzinīgi vērtē to, ka tika panākta vienprātīga vienošanās par sekretariāta mītni; atgādina, ka Barcelonas pilsēta ir vieta, kur tika uzsāktas Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu attiecības;
11. piekrīt, ka no ES viedokļa līdzpresidentūrai būtu jāatbilst Eiropas Savienības ārējai pārstāvībai saskaņā ar spēkā esošajiem Līguma noteikumiem; šajā sakarībā, pieņemot, ka Lisabonas līgums stāsies spēkā, pauž cerību, ka Eiropas Savienība nodrošinās konsekvenci un nepārtrauktību tās pārstāvībā Savienības Vidusjūrai jaunajās iestādēs;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

12. pauž atzinību par 2008. gada 3. novembra ministru konferences lēmumu, kurā tika ņemts vērā EVPA 2008. gada 13. oktobrī Jordānijā pieņemtais ieteikums; atbalsta lēmumu piešķirt Vidusjūras reģiona valstu savienībai spēcīgu parlamentāro dimensiju, kas šādi stiprinātu tās demokrātisko likumību, par pamatu ņemot EVPA, kas būtu vēl jāpastiprina, un līdz ar to darbība labāk jāaskaņo ar partnerības citu iestāžu darbību, apsverot iespēju tai piešķirt juridiskas personas statusu, tiesības iesniegt priekšlikumus un novērtēt ekonomiskās un teritoriālās integrācijas stratēģijas un projektus un iespēju iesniegt ieteikumus ārlietu ministru sanāsmēs; sagaida, ka EVPA institucionālu atzīšanu arī atspoguļos tās līdzdalība kā novērotājai visās izpildu, valstu un valdību, ministru, kā arī augstākā līmeņa ierēdņu sagatavošanās sanāsmēs;

13. atzinīgi vērtē Vidusjūras reģiona valstu savienības ārlietu ministru lēmumu iekļaut Arābu valstu līgu kā dalībvalsti visās visu līmeņu sanāsmēs, ņemot vērā tās pozitīvo ieguldījumu miera, labklājības un stabilitātes mērķu sasniegšanā Vidusjūras reģionā;

14. uzsver nepieciešamību iekļaut reģionālās un vietējās iestādes jaunajā institucionālajā sistēmā; atzinīgi vērtē Reģionu komitejas atzinumu un priekšlikumu izveidot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu reģionālo un vietējo asambleju (ARLEM);

15. uzskata, ka vienlaicīgi ar parlamentārā aspekta stiprināšanu ir jāveic līdzīgi pasākumi, lai nodrošinātu pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanos atbilstīgā Vidusjūras reģiona valstu savienības institucionālajā struktūrā, jo īpaši izmantojot mehānismus, lai nodrošinātu apspriešanos ar pilsonisko sabiedrību un sociālajiem partneriem par projektu izraudzīšanos, īstenošanu un uzraudzību; šajā sakarībā aicina EVPA ciešāk iesaistīt tās darbā Vidusjūras ziemeļu un dienvidu valstu pilsonisko sabiedrību; prasa piešķirt lielāku nozīmi sociālajiem partneriem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ekonomikas un sociālo lietu komitejas izveidē;

16. norāda, ka vairākas valstis, kas piedalās Barselonas procesā – Vidusjūras reģiona valstu savienībā, nepiedalījās Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerībā; šajā sakarībā ierosina Padomei, Komisijai un visām Vidusjūras reģiona valstu savienības dalībvalstīm ieviest saskaņotu attiecību sistēmu, kas būtu balstīta uz Eiropas Savienības un visu Vidusjūras reģiona valstu ekonomisko un teritoriālo integrāciju; aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai visām Barselonas procesa – Vidusjūras reģiona valstu savienības dalībvalstīm būtu pieejamas reģionālās programmas, kas jau bija paredzētas Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerībā;

17. uzsver, ka līdzdalība Vidusjūras reģiona valstu savienībā nav alternatīva ES paplašināšanās procesam un neskar nevienas pašreizējās vai nākamās kandidātvalsts pievienošanās perspektīvas, uzskata, ka Vidusjūras reģiona valstu savienība nekavēs citas reģionālās sadarbības iniciatīvas;

18. uzsver, ka ir padziļināti jāpārskata visa Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu politika, pastiprinot politisko dimensiju un kopīgu attīstību, un atgādina, ka Barselonas procesa – Vidusjūras reģiona valstu savienības iniciatīva nekādā gadījumā neierobežos šīs politikas plašāku darbības jomu;

19. atgādina, ka Vidusjūras reģiona valstu savienībai būtu jāpastiprina pašreizējās sadarbības formas, ko paredz Eiropas un Vidusjūras reģiona partnerība, lai nodrošinātu visām partnervalstīm iespējas piedalīties Eiropas Savienības reģionālajās programmās un attiecīgajos politikas virzienos, par pamatu ņemot prioritātes un mērķus, kas noteikti pēc savstarpējas vienošanās, atgādina, ka ir svarīgi paplašināt un pastiprināt Kopienas programmu jomu, iekļaujot partnervalstu līdzdalību, it īpaši izglītības, pētniecības un profesionālās apmācības jomā (studentu apmaiņa utt.);

20. uzskata, ka jautājumi, kas saistīti ar mieru un drošību, cilvēktiesībām un demokrātiju, kā arī sadarbību kultūras jomā, ir jārisina, sadarbojoties Eiropas un Vidusjūras valstīm; atkārtoti apstiprina, ka Vidusjūras reģiona valstu savienības uzdevums ir risināt teritoriālās, infrastruktūras un vides problēmas ar stratēģiskiem plāniem un īpašiem projektiem; vēlas, lai šī konkrētā dimensija palīdzētu atjaunot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerību;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

21. atgādina pirmās ierosmes, kas tika izteiktas Parīzes augstākā līmeņa sanāksmē par Vidusjūru, kura notika 2008. gada 13. jūlijā: Vidusjūras attīrīšana, jūras transporta maģistrāles un sauszemes maģistrāles, civilā aizsardzība, saules enerģijas izmantošanas plāns, augstākā izglītība un pētniecība, Vidusjūras reģiona uzņēmumu attīstības iniciatīva;
22. atgādina, ka Barselonas procesa vērienīgo mērķu sasniegšanai ir nepieciešams steidzami paplašināt sadarbības jomas, iekļaujot ūdens resursu pārvaldību, lauksaimniecību, pārtikas apgādes drošību, enerģētiku, profesionālo apmācību, kultūru, veselību, tūrismu utt.;
23. stingri atbalsta Barselonas procesa – Vidusjūras reģiona valstu savienības vides dimensiju un ar to saistītās iniciatīvas un projektus, piemēram, jauno Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu iniciatīvu Vidusjūras attīrīšanai no piesārņojuma un Vidusjūras reģiona projektu saules enerģijai;
24. uzskata, ka visu Vidusjūras reģiona valstu iekļaušana Vidusjūras reģiona valstu savienībā sniegs iespēju plašāk risināt problēmas reģionā un efektīvāk saistīt un saskaņot procesu ar jau pastāvošām programmām, piemēram, ANO Vides programmas (UNEP) Vidusjūras reģiona valstu rīcības plānu;
25. atzinīgi vērtē EVPA 2008. gada 27. un 28. marta ceturtais plenārsēdes prezidentūras nobeiguma deklarācijā ietvertu priekšlikumu izveidot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu enerģijas kopienību, ko atbalstīja EVPA; atzīst, ka ir būtiski stiprināt sadarbību enerģētikas jomā starp Eiropas un Vidusjūras reģiona partnervalstīm un ka ir jāattīsta reģionālais enerģijas tirgus, lai īstenotu plašus atjaunojamās enerģijas infrastruktūras projektus Eiropas un Vidusjūras reģionā;
26. cer, ka Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu attiecību pastiprināšana veicinās miera un labklājības telpas izveidošanu; uzsver, ka miers un politiskā stabilitāte Vidusjūras reģionā ir īpaši svarīga kolektīvajai un individuālajai drošībai tālu aiz Vidusjūras krastiem; uzsver, ka tikai sarunu rezultātā panākts un vispārīgs konfliktu risinājums reģionā palīdzēs īstenot šo mērķi; uzskata, ka Savienībai ir jāuzņemas vadošā loma šo konfliktu atrisināšanā, iegūstot visu iesaistīto pušu uzticību; uzsver nepieciešamību oficiāli turpināt sadarbību starptautiskā terorisma, narkotiku tirdzniecības, organizētās noziedzības un cilvēku tirdzniecības apkarošanā; atzinīgi vērtē Marseļas deklarācijas aicinājumu iesaistītajām pusēm pielikt pūles ar mērķi īstenot pakāpenisku reģiona demilitarizācijas un atbrūošanās procesu, lai it īpaši izveidotu no kodolieročiem un masu iznīcināšanas ieročiem brīvu zonu;
27. uzskata, ka, lai samazinātu spriedzi Vidusjūras reģionā, tā tautām ir jāuzlabo izpratne par savām kultūrām un sabiedrībām, un ka tādēļ ir jāatbalsta tādas iniciatīvas kā Civilizāciju alianse kā galvenais forums dialogam, kas sniegtu ieguldījumu reģiona stabilizācijā; prasa Padomei un Komisijai iesniegt stratēģijas, lai attīstītu šādu dialogu; mudina atjaunot sakarus starp EVPA un Annas Lindas fondu, tostarp rīkot sanāksmes starp Annas Lindas fonda vadošajiem tīkliem un EVPA Kultūras komiteju;
28. norāda, ka viens no galvenajiem Eiropas un Vidusjūras reģiona politikas mērķiem ir veicināt tiesiskuma, demokrātijas, cilvēktiesību un politiskā plurālisma ievērošanu, un norāda, ka joprojām notiek ļoti smagi pārkāpumi; atgādina, ka ir svarīgi veicināt cilvēktiesības un tiesisku valsti; vēlas, lai tiktu novērtēti līdz šim iegūtie rezultāti un partnerībā piemēroto instrumentu atbilstība; prasa Komisijai noteikt precīzus kritērijus šo instrumentu atbilstīgumam, arī to instrumentu atbilstīgumam, kas piemēroti attiecībās ar citām starptautiskajām organizācijām, piemēram, Eiropas Padomi, un ieviest efektīvu sistēmu, lai pārraudzītu to īstenošanu; šajā sakarībā aicina puses, uz kurām attiecas šī iniciatīva, sekmēt un veicināt reliģijas brīvības ievērošanu visiem un jo īpaši to attiecīgajām reliģiskajām minoritātēm; piekrīt kopīgas politiski institucionālas sistēmas izveidei, kas ļautu paaugstināt savstarpīguma dimensijas nozīmi gan problēmu noteikšanas, gan kopīgu risinājumu atrašanas līmenī;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

29. tādēļ aicina Padomi un Komisiju šīs jaunās iniciatīvas mērķos skaidri nostiprināt cilvēktiesību ievērošanas un demokrātijas veicināšanu, nostiprināt pašreizējo mehānismu, piemēram, asociācijas nolīgumos iekļauto cilvēktiesību klauzulu, īstenošanu un cilvēktiesību apakškomiteju izveidi un izveidot mehānismu šīs klauzulas piemērošanai jaunās paaudzes nolīgumos un EKP divpusējos rīcības plānos; uzsver, ka cilvēktiesību veicināšanas instrumenti, kas pieejami saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku, ir jāizmanto pilnībā, nodrošinot Eiropas iestāžu plašāku politisko kohēziju;

30. aicina visas partnerībā iesaistītās valstis, Komisiju un topošās Vidusjūras reģiona valstu savienības iestādes piešķirt jaunu impulsu kopējiem migrācijas politikas virzieniem, lai labāk izmantotu cilvēku resursus un stiprinātu apmaiņu starp Vidusjūras reģiona tautām, atsakoties no pieejas "drošība pirmajā vietā"; uzskata, ka imigrācijas jautājumu pamatā jābūt likumīgas migrācijas iespējām, nelegālas migrācijas plūsmu apkarošanai, sekmīgākai imigrantu grupu integrācijai un patvēruma tiesību izmantošanai; uzsver ciešas sadarbības un līdzatbildības gara nozīmi starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Vidusjūras reģiona dienvidu valstīm; atzinīgi vērtē Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ministru konferences par migrāciju sarīkošanu 2007. gada novembrī un uzskata, ka Vidusjūras reģiona valstu savienībai ir jāpiešķir prioritāte migrācijas plūsmu strukturētai pārvaldībai;

31. norāda uz Parīzes 2008. gada 13. jūlija Augstākā līmeņa sanāksmes laikā par Vidusjūru valstu un valdību vadītāju kopīgajā deklarācijā pausto, ka Barselonas process – Vidusjūras reģiona valstu savienība iezīmē apņēmību atbalstīt cilvēkresursu un nodarbinātības attīstību saskaņā ar Tūkstošgades attīstības mērķiem, tostarp mazinot nabadzību, kā arī sagaida jaunas iniciatīvas, programmas un finanšu noteikumus šajā sakarībā;

32. uzskata, ka Vidusjūras reģiona valstu savienības ekonomiskajām un tirdzniecības iniciatīvām izveidot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu savstarpēji izdevīgas brīvās preču tirdzniecības zonu ir jāveicina reģiona tautsaimniecības izaugsme, tā labāka iekļaušanās pasaules ekonomikā un plaisas likvidēšana starp Vidusjūras ziemeļu un dienvidu krastu, vienlaikus stiprinot sociālo kohēziju;

33. uzsver, ka sistemātiski jāizvērtē un jāņem vērā liberalizācijas procesa ietekme uz sociālo jomu, jo īpaši attiecībā uz nodrošinātību ar pārtiku; uzsver arī, ka šī ietekme dažādās nozarēs un dažādās valstīs var būt ļoti atšķirīga;

34. uzsver ēnu ekonomikas un masu ekonomikas nozīmi Vidusjūras dienvidu un austrumu valstīs; uzskata, ka reģiona attīstībai nepieciešams atbalstīt pakāpenisku šo darbību iekļaušanu oficiālajā ekonomikā;

35. vērš uzmanību uz to, ka jauno dalībvalstu, kuras pievienojās ES 2004. un 2007. gadā, un to Vidusjūras reģiona partneru sadarbība tirdzniecības jomā nemitīgi paplašinās; prasa ņemt vērā šo tendenci un partnerībā to atbalstīt;

36. uzsver nepieciešamību mudināt jauniešus veidot mazus uzņēmumus, tostarp atvieglojot piekļuvi kredītiem un mikrokredītiem; turklāt uzskata, ka jāstiprina atbalsts Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ieguldījumam un partnerības instrumentam (FEMIP);

37. atzīmē, ka nolīgums starp Eiropas Savienības dalībvalstīm, no vienas puses, un Vidusjūras reģiona valstīm, no otras puses, paredz sadarbības pasākumus imigrācijas un politiskā patvēruma jomā, tostarp imigrācijas centru finansēšanu, un prasa Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm pārliecināties, vai šajos centros tiek pilnīgā ievērotas pamatbrīvības;

38. uzskata, ka ir īpaši svarīgi īstenot konkrētus un reālus mērķus sociālajā jomā; šajā sakarībā atgādina, ka mērķi izveidot brīvās tirdzniecības zonu nevar vērtēt tikai saistībā ar ekonomisko izaugsmi, bet vispirms tas ir jāvērtē no darba vietu izveides viedokļa; atgādina, ka bezdarbs jauniešu un sieviešu vidū ir vissteidzamāk risināmā sociālā problēma Vidusjūras reģiona valstīs;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

39. aicina Vidusjūras reģiona dienvidu valstis attīstīt dienvidu–dienvidu tirdzniecību, par piemēru izmantojot Agadiras ekonomisko nolīgumu, ko parakstīja Ēģipte, Jordānija, Maroka un Tunisija, un uzsver, ka Eiropas Savienības iestādēm ir pozitīvi jāreaģē uz tehniskā atbalsta pieprasījumiem, lai veicinātu šādu dienvidu–dienvidu ekonomisko integrāciju;

40. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī visu Vidusjūras reģiona valstu savienības partnervalstu valdībām un parlamentiem.

Eiropas kaimiņattiecību instrumenta pārskatīšana

P6_TA(2009)0078

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta pārskatīšanu (2008/2236(INI))

(2010/C 76 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Regulu (EK) Nr. 1638/2006, ar ko paredz vispārējos noteikumus Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta izveidošanai ⁽¹⁾ (EKPI),
- ņemot vērā Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) attīstību kopš 2004. gada un it īpaši Komisijas progresa ziņojumus par tās īstenošanu,
- ņemot vērā kopīgi ar Armēniju, Azerbaidžānu, Ēģipti, Gruziju, Izraēlu, Jordāniju, Libānu, Moldovu, Maroku, Palestīniešu pašpārvaldi, Tunisiju un Ukrainu pieņemtos rīcības plānus,
- ņemot vērā Partnerības un sadarbības nolīgumu, ar ko izveido partnerību starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses, kurš stājās spēkā 1997. gada 1. decembrī, un 2008. gada decembrī notikušās sarunas, lai noslēgtu atjaunotu partnerības un sadarbības nolīgumu,
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2008. gada septembra un oktobra sanāksmēs pieņemtos lēmumus par dialoga atjaunošanu ar Baltkrievijas varas iestādēm un ceļošanas ierobežojumu atcelšanu vadošām amatpersonām uz sešiem mēnešiem, ņemot vērā politiskās atbrīvošanas un nelielus uzlabojumus parlamenta vēlēšanu norisē,
- ņemot vērā Barselonas deklarāciju, kuru pieņēma Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ārlietu ministru konferencē, kas notika Barselonā 1995. gada 27. un 28. novembrī, un ar kuru izveidoja Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerību,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 20. maija paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Barselonas process — Vidusjūras reģiona valstu savienība” (COM (2008)0319),
- ņemot vērā atbalstu Barselonas procesam — Vidusjūras reģiona valstu savienība, kas šim paziņojumam tika pausts Eiropadomes Briseles sanāksmē 2008. gada 13. un 14. martā,
- ņemot vērā deklarāciju, ko pieņēma Vidusjūras reģionam velūtājā Parīzes augstākā līmeņa sanāksmē, kura notika Parīzē 2008. gada 13. jūlijā,
- ņemot vērā deklarāciju par pārvaldību, projektiem un reģionālo politisko dialogu, kuru pieņēma ministru konferencē “Barselonas process — Vidusjūras reģiona valstu savienība”, kas notika Marselā 2008. gada 3. un 4. novembrī,

⁽¹⁾ OV L 310, 9.11.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 4. decembra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Eiropas kaimiņattiecību politikas nostiprināšanu (COM(2006)0726) un 2007. gada 5. decembra paziņojumu par stipru Eiropas kaimiņattiecību politiku (COM(2007)0774),
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 11. aprīļa paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Melnās jūras reģiona sinerģija — jauna reģionālās sadarbības iniciatīva” (COM(2007)0160) un Komisijas 2008. gada 19. jūnija paziņojumu (COM(2008)0391), kurā sniegts ziņojums par šīs iniciatīvas īstenošanas pirmo gadu,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. decembra paziņojumu “Austrumu partnerība” (COM(2008)0823),
 - ņemot vērā komisāres *Benita Ferrero-Waldner* 2006. gada 26. aprīļa vēstuli Parlamenta Ārlietu komitejai,
 - ņemot vērā rezolūcijas par EKP un ES paplašināšanās stratēģiju,
 - ņemot vērā agrākās rezolūcijas par ES kaimiņvalstīm un reģioniem,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas, Budžeta kontroles komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A6-0037/2009),
- A. tā kā 2006. gada reforma par finanšu instrumentiem un nolīgums par jaunu ārējās palīdzības satvaru paredzēja Komisijai pienākumu veikt EKPI Regulas īstenošanas termiņa vidusposma pārskatīšanu pirms 2009. gada Eiropas Parlamenta vēlēšanām un piešķirā Parlamentam lielākas pārbaudes pilnvaras attiecībā uz Kopienas palīdzību;
- B. tā kā 2006. gadā Ārlietu komiteja izveidoja darba grupas saistībā ar Dienvidu EKPI un Austrumu EKPI, lai veidotu strukturētu dialogu ar Komisiju par īstenošanas dokumentiem, kuros izklāstīts politiskais satvars palīdzības sniegšanai saskaņā ar EKPI;
- C. tā kā kopš pašreizējā finanšu plāna sākuma 2007. gadā EKPI mērķis ir bijis atbalstīt EKP un it īpaši EKP rīcības plānu īstenošanu, kā arī stratēģisko partnerību ar Krievijas Federāciju, atbalstot ceļvežu īstenošanu attiecībā uz četrām kopējām telpām;
- D. tā kā EKP galvenais mērķis ir izveidot draudzīgu vidi Eiropas Savienības tuvākajos reģionos; tā kā kaimiņvalstis no ģeogrāfiskā aspekta var iedalīt divās grupās — dienvidu un austrumu valstīs, kurām ir atšķirīgi mērķi un pieeja Eiropas Savienībai; tā kā piemērs šādam dalījumam ir abas nesen ierosinātās iniciatīvas, proti, Savienība Vidusjūras reģionam un Austrumu partnerība;
- E. tā kā EKPI bija paredzēts arī pārrobežu un starpvalstu programmu finansēšanai EKPI reģionā ar mērķi cita starpā atbalstīt tādas iniciatīvas kā Melnās jūras sinerģija, Savienība Vidusjūras reģionam un Austrumu partnerība;
- F. tā kā EKP joprojām ir viena no galvenajām Eiropas Savienības ārpolitikas prioritātēm un visām iesaistītajām valstīm sniedz iespēju ciešāk integrēties ar ES;
- G. tā kā EKP ir neatkarīga, bet ne noslēgta attiecībā uz pievienošanās procesu, un ir solis uz priekšu ES un tās kaimiņvalstu ekonomisko un politisko attiecību tuvināšanā;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

H. tā kā straujais demogrāfiskais pieaugums ES kaimiņvalstīs, kurš izraisa šo valstu iedzīvotāju arvien lielāku urbanizāciju, ir jauns uzdevums, kas jārisina ar EKPI palīdzību,

Vispārējas piezīmes

1. uzskata, ka kopumā EKPI Regulas noteikumi ir adekvāti un piemēroti sadarbībai ar kaimiņvalstīm un citām daudzpusējām organizācijām;
2. aicina Komisiju kopā ar partnervalstu valdībām tālāk pilnveidot mehānismus konsultācijām ar pilsonisko sabiedrību un vietējām varas iestādēm, lai tās sekmīgāk iesaistītu EKPI un valsts reformu programmu izstrādē un to īstenošanas uzraudzībā; lūdz Komisiju paātrināt gada rīcības programmu publicēšanu tās interneta vietnē un pārliecināt partnervalstu valdības regulāri nodrošināt to valsts plānošanas dokumentu pieejamību sabiedrībai;
3. aicina Padomi sadarbībā ar Parlamentu izstrādāt elastīgu un pārredzamu instrumentu informācijas sniegšanai šajā jomā un savlaicīgi nosūtīt tam pieņemto lēmumu protokolus;
4. mudina Komisiju un valsts, reģionālās un vietējās varas iestādes veicināt pilsētu un reģionu mērķsadarbības programmas un šajā sakarībā nodrošināt tām pienācīgu palīdzību, lai kaimiņvalstīs uzlabotu vietējā un reģionālā līmeņa administratīvo veiktspēju un veicinātu pilsoniskajai sabiedrībai paredzētas apmaiņas programmas un mikroprojektus;
5. atzinīgi vērtē to, ka Komisija saskaņā ar EKPI ir sākusi īstenot jauno Sadarbības pilsētu attīstībā un dialogā (*CIUDAD*) programmu, lai tādējādi varētu atbalstīt konkrētus Eiropas pilsētu un EKPI aptverto pilsētu sadarbības projektus; norāda, ka šāda veida iniciatīva ir ļoti piemērota dialoga un demokratizācijas procesa veicināšanai; šajā nolūkā aicina, veicot finanšu plāna termiņa vidusposma pārskatīšanu 2008. un 2009. gadā, atvēlēt lielākas summas šo iniciatīvu stiprināšanai;
6. uzskata, ka, īstenojot mērķtiecīgu saziņu ar ieinteresētajām pusēm un plašu sabiedrību, būtu jāpalielina Kopienas palīdzības redzamība, un iesaka šajā nolūkā veidot kontaktus ar pilsonisko sabiedrību un vietējām varas iestādēm, jo tās ir tuvāk pilsoņiem un tāpēc uzskatāmas par kompetentu un efektīvu darbības līmeni;
7. aicina saskaņā ar EKP rīcības plānos noteiktajiem mērķiem aktīvāk īstenot ikgadējās darbības programmas demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību jomā, lai nepieļautu būtiskas atšķirības līdzekļu piešķirumā austrumu un Vidusjūras reģiona partneriem; uzskata, ka būtu aktīvāk jācenšas pārliecināt partnervalstu valdības uzņemties saistības šajās jomās;
8. uzsver nepieciešamību visos pašlaik apspriežamajos EKP rīcības plānos noteikt skaidrus, konkrētus un izvērtējamus mērķus; uzsver, ka ir nepieciešama saikne starp visām šo rīcības plānu sadaļām, lai nodrošinātu vienmērīga progressa panākšanu visās sadaļās; šajā sakarībā atkārtoti aicinājumu pēc vispārējas cilvēktiesību un demokrātijas politikas, kas ietvertu visus šajā jomā esošos instrumentus;
9. uzskata, ka — lai gan Kopienas palīdzības instrumentu elastība un vienkāršība ir uzlabojusies, par ko it īpaši liecina Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instruments⁽¹⁾, — ar EKPI saistītās procedūras un termiņi pilsoniskās sabiedrības organizācijām un vietējām varas iestādēm joprojām ir apgrūtināši; aicina Komisiju veikt citu lielo līdzekļu devēju piemēroto procedūru salīdzinošu analīzi un iepazīstināt Parlamentu ar tās rezultātiem;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1889/2006 par finanšu instrumenta izveidi demokrātijas un cilvēktiesību atbalstam visā pasaulē (OV L 386, 29.12.2006., 1.lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

10. uzskata, ka nozaru un vispārējā budžeta atbalsts saistībā ar EKPI jādara pieejams tikai tām valstīm, kuras to spēj izmantot pārredzami, efektīvi un atbildīgi un kurās tas rada reālu stimulu; aicina Komisiju pārskatīt budžeta atbalsta pamatotību valstīs, kurās ir problēmas budžeta pārvaldības un kontroles procedūru jomā un augsts korupcijas līmenis; aicina Komisiju nodrošināt atbilstošu līdzsvaru starp elastību un pārredzamību EKPI programmu atlasē, īstenošanā un uzraudzībā;

11. uzsver, ka katrai valstij ir nepieciešama individuāla pieeja attiecībā uz politisko nosacītību, kas paredzēta, lai cita starpā veicinātu demokrātiju, tiesiskumu un pareizu pārvaldību, cilvēktiesību un minoritāšu tiesību ievērošanu un tiesu sistēmas neatkarību; tādēļ uzskata, ka ir jāpublisko un jāiesniedz Parlamentam padziļināts un vispusīgs visu to "tiesas" projektu novērtējums, kurus finansē saskaņā ar šo instrumentu;

12. atzinīgi vērtē pārrobežu sadarbības iekļaušanu EKPI regulas darbības jomā kā stratēģisku līdzekli kopīgu projektu izstrādei un EKP valstu un ES dalībvalstu attiecību stiprināšanai; tomēr uzstāj, ka ir jāizveido īpaši instrumenti, lai nodrošinātu kopīgo darbības programmu pārvaldības un īstenošanas procesa regulāru uzraudzību ES robežas abās pusēs;

13. aicina Komisiju sagatavot detalizētu pārskatu par visām kopīgajām darbības programmām, kas apstiprinātas laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam, un novērtējumu tam, cik lielā mērā projektu īstenošanā ir ievēroti pārredzamības, efektivitātes un partnerības principi; mudina Komisiju sagatavot to visbiežāk sastopamo problēmu sarakstu, ar kurām saskaras pārvaldes iestādes ES pierobežas reģionos un EKP valstīs, lai nākamajā plānošanas periodā noteiktu atbilstošākus risinājumus šīm problēmām;

14. mudina Komisiju veicināt pieredzes un paraugprakses apmaiņu pārrobežu sadarbībā starp EKP programmām un projektiem un darbībās, ko veic saskaņā ar "Eiropas teritoriālās sadarbības" mērķi un jau pabeigto Kopienas *Interreg III A* iniciatīvu; it īpaši uzskata, ka ir jāveicina mācību, tostarp kaimiņvalstu valodu, programmas, un mērķsadarbības iniciatīvas valsts civildienesta ierēdņiem; šajā sakarībā ierosina periodiski analizēt uzlabojumus, kas panākti iestāžu veiktspējas palielināšanā ES robežas abās pusēs;

15. uzsver, cik svarīgi ir precizēt saikni starp EKP kā vienu no politikas pamatvirzieniem un tādām reģionālām EKP iniciatīvām kā Melnās jūras sinerģija, Savienība Vidusjūras reģionam un gaidāmā Austrumu partnerība un uzlabot šo iniciatīvu un dažādu Kopienas palīdzības instrumentu koordināciju un papildināmību; aicina uzlabot EKPI programmu un dalībvalstu un starptautisko organizāciju finansiālās sadarbības sinhronizāciju;

16. uzsver nepieciešamību pastiprināt EKPI valstu sadarbību ar ES aģentūrām un palielināt EKPI valstu iespējas piedalīties Kopienas programmās ar nosacījumu, ka ir izpildīti EKP rīcības plānu mērķi; aicina Komisiju veikt efektīvus pasākumus, lai samazinātu finansiālo slogu, ar ko saskaras trešās valstis, kuras vēlas piedalīties šajās Kopienas programmās;

17. uzsver, ka ir jānodrošina saistībā ar EKPI veikto maksājumu pārredzamība pa valstīm, reģioniem un prioritārajām jomām;

18. aicina lielāku uzmanību pievērst pastiprinātai mobilitātei, it īpaši, izveidojot mobilitātes partnerības ar EKPI valstīm, un tiešajiem personiskajiem kontaktiem, it īpaši izglītības, pētniecības un izstrādes, kā arī uzņēmējdarbības un politiskā dialoga jomā; atbalsta steidzamu rīcību vīzu nodevu samazināšanai visu EKPI valstu pilsoņiem un rezidentiem, par galīgo mērķi izvirzot vīzu režīma atcelšanu;

19. atbalsta Komisijas pieeju ekonomiskajai integrācijai, kura ietver mērķi izveidot dziļu un plašu brīvās tirdzniecības zonu;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

20. atzīmē, ka — neraugoties uz dažu EKPI valstu centieniem veicināt dzimumu līdztiesību un sieviešu iesaistīšanos politiskajā, sociālajā un ekonomiskajā dzīvē — Vidusjūras reģiona kaimiņvalstīs un dažās Eiropas austrumu kaimiņvalstīs šādi pasākumi vēl nav radījuši būtiskus uzlabojumus; aicina Komisiju EKPI plānošanā un īstenošanā sistemātiskāk risināt problēmas dzimumu līdztiesības jomā;
21. atbalsta Komisijas pieeju energoapgādes drošības jautājumam, kuras mērķis ir vidēji ilgā laikposmā izveidot Eiropas Savienībai un tās kaimiņvalstīm savstarpēji izdevīgu savienotu un dažādotu enerģijas tirgu; tomēr uzsver, ka vienlaikus ar partnervalstu enerģijas politikas un tiesību aktu turpmāku saskaņošanu ar ES praksi un *acquis communautaire* īpaša uzmanība ir jāpievērš enerģijas infrastruktūras modernizēšanai šajās valstīs;
22. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas priekšlikumā Austrumu partnerībai ir paredzēts izveidot tematiskās platformas (demokrātija, laba pārvalde un stabilitāte, ekonomiskā integrācija un konverģence ar ES politikas virzieniem, energoapgādes drošība, kontakti starp cilvēkiem), kas atbilst galvenajām sadarbības jomām;
23. uzsver nepieciešamību palielināt kopējo EKPI paredzēto finansējumu, lai varētu īstenot arvien tālejošākos EKP mērķus un atbalstīt jaunās reģionālās iniciatīvas; prasa, lai šādā gadījumā atbalstu varētu saņemt gan Vidusjūras reģiona valstīs, gan Austrumeiropas valstīs;
24. aicina izvērtēt izdevumu pašreizējo efektivitāti un ietekmi plašākā kontekstā, piemēram, saistībā ar trešo valstu atbalsta darbībām;
25. aicina Komisiju sagatavot novērtējumu par trešo valstu, it īpaši Ķīnas un Krievijas, ārvalstu palīdzības politikas ietekmi EKP valstīs un finanšu krīzes ietekmi uz visām EKPI valstīm;
26. aicina Komisiju stingri izvērtēt to valstu patiesās vajadzības, kurām tā pašlaik sniedz oficiālo atbalstu attīstībai un līdzīgu atbalstu, it īpaši, ņemot vērā IKP un ekonomiskās izaugsmes rādītājus saņēmējās valstīs;
27. aicina dalībvalstis finansiāli atbalstīt EKP rīcības plānos izklāstīto reformu programmu, veicot papildu iemaksas Kaimiņattiecību ieguldījumu mehānisma un līdzīgu EKPI iniciatīvu finansēšanai un palielinot divpusējo palīdzību;
28. atgādina, ka Parlaments, piedaloties sarunās par ENPI tiesisko pamatu, puda pamatotas bažas par to, kā vidēja termiņa un īstermiņa stratēģijas dokumentus un valsts dokumentus, kuros bieži vien norādīts paredzamais finansējums, varētu pakļaut parlamentārai pārbaudei; aicina izvērtēt, kā šis paredzamais finanšu saistības tika pildītas pēdējos divos gados;
29. šajā kontekstā pauž bažas par daudzajiem pieprasījumiem pēc budžeta līdzekļu pārvietojumiem budžeta 1908. nodaļā, kuri jau tagad par 2007. un 2008. gadu veido kopējo palielinājumu EUR 410 miljonu apmērā saistību apropriācijās un EUR 635 miljonu apmērā maksājumu apropriācijās;
30. ar gandarījumu atzīmē to, ka EKPI aptvertās valstis ir tiesīgas saņemt Eiropas Investīciju bankas (EIB) aizdevumus⁽¹⁾ un ka šīm finanšu operācijām ir jābūt saskaņā ar ES ārpolitiku, tostarp specifiskiem reģionāliem mērķiem, kā arī jāatbalsta tā; atgādina, ka pašreizējā EIB finanšu operāciju maksimālā pieļaujamā summa EKPI valstīm laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam ir EUR 12,4 miljardi un tā ir iedalīta divās paredzamajās maksimālajās apakšsummās — EUR 8,7 miljardi Vidusjūras reģiona valstīm un EUR 3,7 miljardi Austrumeiropas valstīm un Krievijai; aicina kopā ar EIB izvērtēt šo aizņēmumu izmantošanu;

(1) Padomes 2006. gada 19. decembra Lēmums 2006/1016/EK, ar ko Eiropas Investīciju bankai paredz Kopienas garantiju attiecībā uz zaudējumiem, ko var radīt ārpus Kopienas īstenotiem projektiem piešķirti aizdevumi un aizdevumu garantijas (OV L 414, 30.12.2006., 95. lpp.)

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

31. ar gandarījumu atzīmē, ka Tiesa — pēc tam, kad Parlaments bija apstrīdējis sākotnējo tiesisko pamatu ⁽¹⁾, — nesen atcēla to un nolēma, ka šādos aizņēmumos ir jāpiemēro koplēmuma procedūra saskaņā ar EK līguma 179. un 181.a pantu; uzsver, ka vienlaikus ir jāpārskata EKPI un jāpieņem regula, ar ko aizstāj atcelto Padomes lēmumu par Kopienas garantiju EIB aizdevumiem, jo šie instrumenti ir savstarpēji papildinoši attiecībā uz ES kaimiņattiecību politiku, kā arī jānovērš pretrunīgu un neefektīvu noteikumu pieņemšana;

32. atkārtoti pauž bažas par iespējamiem trūkumiem pārskatatbildības jomā un Kopienas līdzekļu izšķērdēšanas risku gadījumos, kad ES palīdzību novirza caur daudzu līdzekļu devēju ieguldījumu fondiem; uzsver to, cik liela nozīme ir saprātīgai publisko finanšu sistēmai, kas balstās uz pārredzamību un demokrātisku pārskatatbildību; tādēļ aicina Komisiju pēc iespējas atturēties no līdzekļu novirzīšanas, izmantojot šādu starpnieku pakalpojumus, ja pastāv labāki un pārredzamāki līdzekļu novirzīšanas veidi;

Piezīmes par konkrētām valstīm un reģioniem

33. atzīmē progresu, kas sasniegts saistībā ar iniciatīvu “Savienība Vidusjūras reģionam”, tomēr uzsver, ka:

— EKPI finansējumu EKP iniciatīvai, kas paredzēta dienvidu un austrumu reģioniem, nevajadzētu izmantot tādā veidā, ka, piešķirot līdzekļus vienam reģionam, otram tie tiktu atņemti;

— Parlamentam jābūt atbilstoši informētam par tiem projektiem attiecībā uz Savienību Vidusjūras reģionam, kurus finansē no EKPI;

— izmantojot EKPI finansējumu, īpaši svarīga ir citu avotu, tostarp privātā finansējuma, pārredzamība;

34. atgādina, ka EKP Vidusjūras reģiona komponentei ir jāpapildina Barselonas process un ka ir skaidrāk jānosaka EKP mērķi, lai pastiprinātu Barselonas procesu, atbalstot daudzpusēju reģionālo pieeju;

35. uzskata, ka — lai pastiprinātu saistībā ar EKPI īstenojamo reģionālo, daudzpusējo un pārrobežu projektu efektivitāti — ir jāparedz dalības paplašināšana šajās programmās, iesaistot tajās Savienības Vidusjūras reģionam visas jaunās partnervalstis;

36. uzskata, ka nesenie ģeopolitiskie notikumi ES austrumu kaimiņvalstīs uzsver to, cik svarīgi ir turpināt EKP pilnveidošanu, to labāk pielāgojot partneru vajadzībām, tostarp pastiprinātai ES ieinteresētībai Melnās jūras reģionā un aktīvai Austrumu partnerībai; uzsver, ka ir jāpaātrina brīvās tirdzniecības zonas izveide, it īpaši attiecībā uz Armēniju, Azerbaidžānu, Gruziju, Moldovu un Ukrainu, tiklīdz partnervalstis tam būs gatavas, pēc iespējas drīzāk jāpabeidz pasākumi vīzu režīma atcelšanai ar ES un jāpastiprina reģionālā sadarbība, lai veicinātu stabilitāti un labklājību Eiropas kaimiņvalstīs;

37. ierosina sadarbībā ar Eiropas Parlamentu un pēc *Euromed* un *EuroLat* asambleju parauga izveidot Eiropas austrumu kaimiņvalstu asambleju (*Euroeast*), lai Austrumeiropas valstīs, proti, Armēnijā, Azerbaidžānā, Gruzijā, Moldovā, Ukrainā un Baltkrievijā, īstenotu EKPI;

38. norāda, ka iesaldētie konflikti ir šķērslis EKP pilnīgai īstenošanai attiecībā uz Dienvidkaukāzu, un aicina Padomi aktīvāk iesaistīties šo konfliktu risināšanā;

⁽¹⁾ 2008. gada 6. novembra spriedums lietā C-155/07, Eiropas Parlaments v Eiropas Savienības Padome (OV C 327, 20.12.2008., 2.lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

39. uzsver, ka ES ir jāuzņemas stingrākas saistības, ja tā izvirza sev mērķi palīdzēt atrisināt dažus no Melnās jūras reģiona konfliktiem un pastiprināt sadarbību ar šī reģiona valstīm; uzskata, ka pastiprinātai sadarbībai Melnās jūras reģionā jābūt vienai no EKP, kā arī dažādu ES uzsāktu reģionālo iniciatīvu pamatprioritātēm; ar nepacietību gaida "Melnās jūras reģiona sinerģijas" turpmāku īstenošanu; aicina Melnās jūras reģionā pastiprināt sadarbību ar Turciju, ņemot vērā tās stratēģisko nozīmi un iespējamo nākotnes lomu kopējā ārpolitikā un drošības politikā, kā arī ar Krieviju, uzsverot nepieciešamību šīs abas valstis pilnībā iesaistīt reģionālo konfliktu risināšanā un miera un stabilitātes veicināšanā Eiropas kaimiņvalstīs; uzskata, ka saistībā ar šo sadarbību varētu īstenot vairākus kopīgu interešu projektus;

40. atzinīgi vērtē to, ka Austrumu partnerība sniedz būtiskāku stimulu ambiciozām partnervalstīm, piemēram, Ukrainai; īpaši atzinīgi vērtē jauno vispusīgo institūciju attīstības programmu, kas paredzēta administratīvās veikspējas uzlabošanai attiecīgajās sadarbības jomās;

41. uzskata, ka Austrumu partnerībai nevajadzētu kavēt pievienošanos ES tām kaimiņvalstīm, kuras vēlas kandidēt, pamatojoties uz ES līguma 49. pantu;

42. atbalsta Komisijas priekšlikumu, ka jaunas attiecības ar Austrumu partnerības valstīm jāveido, pamatojoties uz katrai valstij atsevišķi sagatavotiem jauniem asociācijas nolīgumiem, kuri ļautu efektīvāk reaģēt uz partneru centieniem nodibināt ciešākas attiecības;

43. atzinīgi vērtē to, ka energoapgādes drošība ir būtiska Austrumu partnerības priekšlikuma daļa attiecībās ar austrumu partneriem; atbalsta minētā 2008. gada 3. decembra paziņojuma par Austrumu partnerību galvenos mērķus, piemēram, sarunu par Ukrainas un Moldovas dalību Enerģijas kopienā ātru pabeigšanu un politisko attiecību pastiprināšanu ar Azerbaidžānu, lai panāktu tās konvergenci ar ES enerģijas tirgu un infrastruktūras integrāciju; norāda, ka visas EKP valstis būtu jāiesaista pasākumos saistībā ar sadarbību enerģētikas jomā;

44. atbalsta Kopienas budžetā paredzēto ekonomikas atlabšanas un stabilitātes paketi, kas laikposmā no 2008. līdz 2010. gadam nodrošinās līdz EUR 500 miljonus Gruzijas atjaunošanai pēc kara postījumiem un iekšēji pārvietoto personu ekonomiskās rehabilitācijas nodrošināšanai, līdz viņi varēs atgriezties savās mājās un pie saviem īpašumiem; uzsver, ka nolūkā garantēt palīdzības piešķiršanu vissteidzamākajām Gruzijas vajadzībām, Kopienas finansējums būtu jāpapildina ar atbilstošiem nosacītības un uzraudzības mehānismiem; uzsver, ka šī palīdzība būtu jānovirza EKP rīcības plānā noteiktās reformu programmas un EKPI plānošanas dokumentu atbalstam, kas vēl joprojām ir ļoti aktuāli;

45. uzsver nepieciešamību pārskatīt Baltkrievijai paredzētā finansējuma kopsummu, lai noskaidrotu, vai sadarbību var paplašināt, tajā ietverot arī jomas, kas nav saistītas ar enerģiju, vidi un migrāciju, lai īstenotu Padomes 2008. gada septembrī ierosināto atkārtotas iesaistīšanas politiku; atgādina, ka ES un Baltkrievijas attiecības lielā mērā būs atkarīgas no Baltkrievijas valdības apņemšanās ievērot demokrātijas vērtības; uzsver nepieciešamību pēc efektīvas politiskās nosacītības un garantijām, ka palīdzībai būs tūlītēja pozitīva ietekme uz pilsoņiem un ka varas iestādes to ļaunprātīgi neizmantos pret saviem politiskajiem pretiniekiem; uzsver, ka ES ir efektīvāk jāatbalsta pilsoniskā sabiedrība un politiskās partijas, kas aizstāv demokrātiju;

46. uzskata, ka sarunās par jauno ES un Krievijas Partnerības un sadarbības nolīgumu ES uzmanība jākoncentrē uz šādiem jautājumiem:

— ciešāka Krievijas sadarbība, nosakot skaidras finansiālās sadarbības prioritātes, kas nodrošinātu labāku atbalsta plānošanu, arī vairākiem gadiem;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- garantijas, ka jebkāda Krievijas varas iestādēm piešķirtā finansiālā palīdzība veicinās demokrātijas standartu stiprināšanu Krievijas Federācijā;
- finansēšanai paredzēto projektu kopīgas pārvaldības veicināšana;

*

* *

47. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu un EKPI valstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Padomei, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai un Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārajai asamblejai.

Prioritātes cīņā pret Alcheimera slimību

P6_TA(2009)0081

Eiropas Parlamenta deklarācija par prioritātēm cīņā pret Alcheimera slimību

(2010/C 76 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Reglamenta 116. pantu,
 - A. tā kā Alcheimera slimība pašlaik skar 6,1 miljonu Eiropas iedzīvotāju un tā kā šis skaits iedzīvotāju novecošanas dēļ līdz 2050.gadam divkārsosies vai trīskārsosies,
 - B. tā kā šī slimības galvenā problēma ir atkarība,
 - C. tā kā politiskā apņemšanās ir īpaši svarīga pētniecības, profilakses un sociālās aizsardzības jomā,
1. prasa Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām atzīt Alcheimera slimību par vienu no prioritātēm Eiropas sabiedrības veselības jomā un izstrādāt Eiropas rīcības plānu, lai:
- veicinātu visā Eiropā pētniecību par Alcheimera slimības cēloņiem, profilaksi un ārstēšanu;
 - uzlabotu agrīno diagnosticēšanu;
 - atvieglotu procedūras pacientiem un aprūpētājiem un uzlabotu viņu dzīves kvalitāti;
 - veicinātu Alcheimera slimības asociāciju nozīmi un pastāvīgi tās atbalstītu.
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām, kā arī attiecīgajām valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

Parakstija

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Gabriele Albertini, Georgs Andrejevs, Laima Liucija Andrikenė, Emmanouil Angelakas, Alfredo Antoniozzi, Kader Arif, Stavros Arnautakis, Richard James Ashworth, Robert Atkins, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Peter Baco, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Paolo Bartolozzi, Domenico Antonio Basile, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Glenn Bedingfield, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennahmias, Maria Berger, Slavi Binev, Johannes Blokland, Sebastian Valentin Bodu, Guy Bono, Vito Bonsignore, Mario Borghezio, Erminio Enzo Boso, Costas Botopoulos, John Bowis, Sharon Bowles, Emine Bozkurt, Iles Braghetto, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, André Brie, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Udo Bullmann, Nicodim Bulzesc, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Niels Busk, Cristian Silviu Buşoi, Philippe Busquin, Simon Busuttill, Milan Cabrnach, Maddalena Calia, Martin Callanan, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Giorgio Carollo, David Casa, Paulo Casaca, Jean-Marie Cavada, Alejandro Cercas, Giles Chichester, Giulietto Chiesa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Fabio Ciani, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Thierry Cornillet, Michael Cramer, Jan Cremers, Gabriela Creţu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Joseph Daul, Dragoş Florin David, Bairbre de Brún, Jean-Luc Dehaene, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marielle De Sarnez, Marie-Hélène Descamps, Nirj Deva, Christine De Veyrac, Mia De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Giorgos Dimitrakopoulos, Alexandra Dobolyi, Bert Doorn, Brigitte Douay, Den Dover, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Konstantinos Droutsas, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, James Elles, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Jonathan Evans, Robert Evans, Carlo Fatuzzo, Emanuel Jardim Fernandes, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Brigitte Fouré, Janelly Fourtou, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Kinga Gál, Milan Gaľa, Gerardo Galeote, Vicente Miguel Garcés Ramón, José Manuel García-Margallo y Marfil, Elisabetta Gardini, Salvador Garriga Polledo, Patrick Gaubert, Jean-Paul Gauzès, Jas Gawronski, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Monica Giuntini, Ioannis Gklavakis, Robert Goebbels, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Dariusz Maciej Grabowski, Luis de Grandes Pascual, Martí Grau i Segú, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Mathieu Grosch, Françoise Grossetête, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Zita Gurmai, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Gyula Hegyi, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Esther Herranz García, Luis Herrero-Tejedor, Jens Holm, Mary Honeyball, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Milan Horáček, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Ville Itälä, Carlos José Iturgaiz Angulo, Caroline Jackson, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Aurelio Juri, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Metin Kazak, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Timothy Kirkhope, Christa Klauß, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Magda Kósáné Kovács, Sergej Kozlík, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Carl Lang, Esther De Lange, Raymond Langendries, Anne Laperrouze, Kurt Joachim Lauk, Henrik Lax, Johannes Lebech, Roselyne Lefrançois, Bernard Lefebvre, Fernand Le Rachinel, Katalin Lévai, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Marie-Noëlle Lienemann, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Eleonora Lo Curto, Antonio López-Istúriz White, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Florencio Luque Aguilar, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mairead McGuinness, Jamila Madeira, Eugenijus Maldeikis, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Marian-Jean Marinescu, Catuscia Marini, Sérgio Marques, Maria Martens, David Martin, Jean-Claude Martinez, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Jiří Maštálka, Véronique Mathieu, Marios Matsakis, Yiannakis Matsis, Maria Matsouka, Iosif Matula, Mario Mauro, Manolis Mavrommatis, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Gay Mitchell, Nickolay Mladenov, Viktória Mohácsi, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Elisabeth Morin, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Juan Andrés Naranjo Escobar, Bill Newton Dunn, Annemie Neyts-Uyttebroeck, James Nicholson, Angelika Niebler, Lambert van Nistelrooij, Ljudmila Novak, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Ria Oomen-Ruijten, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Óry, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Athanasios Pafilis, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Vladko Todorov Panayotov, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Papanizov, Georgios Papastamkos, Aldo Patriciello, Bogdan Pęk, Alojz Peterle, Maria Petre, Sirpa Pietikäinen, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Hubert Pirker, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, José Javier Pomés Ruiz, Miguel Portas, Horst Posdorf, Bernd Posselt, Christa Prets, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Luís Queiró, Bilyana Ilieva Raeva, Miloslav Ransdorf, Poul Nyrup

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

Rasmussen, Vladimír Remek, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Giovanni Robusti, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raül Romeva i Rueda, Dagmar Roth-Behrendt, Libor Rouček, Paul Rübig, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saïfi, Aloyzas Sakalas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Salvador Domingo Sanz Palacio, Jacek Saryusz-Wolski, Gilles Savary, Lydia Schenardi, Agnes Schierhuber, Margaritis Schinas, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Inger Segelström, Esko Seppänen, Czesław Adam Siekierski, José Albino Silva Peneda, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Nina Škottová, Csaba Sógor, Renate Sommer, Søren Bo Søndergaard, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Peter Šťastný, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Dimitar Stoyanov, Daniel Strož, Margie Sudre, David Sumberg, Gianluca Susta, Eva-Britt Svensson, Hannes Swoboda, József Szájer, Andrzej Jan Szejna, István Szent-Iványi, Csaba Sándor Tabajdi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Salvatore Tatarella, Michel Teychenné, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Georgios Toussas, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Vladimir Urutchev, Nikolaos Vakalis, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ioannis Varvitsiotis, Ari Vatanen, Armando Veneto, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Alejo Vidal-Quadras, Kristian Vigenin, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Graham Watson, Henri Weber, Andrzej Wielowieyski, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Bernard Wojciechowski, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Francis Wurtz, Anna Záborská, Jan Zahradil, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapałowski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Vladimír Železný, Gabriele Zimmer, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU, STRUKTŪRU, BIROJU UN AĢENTŪRU
SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Komiteju iesaistīšana (Reglamenta 47. un 149. panta interpretācija)

P6_TA(2009)0080

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra lēmums par Parlamenta Reglamenta 47. panta un 149. panta 4. punkta interpretāciju par komiteju iesaistīšanu, jo īpaši attiecībā uz deputātiem, kas iesnieguši pieprasījumu konstatēt kvorumu

(2010/C 76 E/18)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas priekšsēdētāja 2009. gada 27. janvāra un 2009. gada 13. februāra vēstuli,

— ņemot vērā Reglamenta 201. pantu,

1. pieņem šādu turpmāk izklāstītu Reglamenta 47. panta interpretāciju:

“Komiteju iesaistīšanu, kas noteikta saskaņā ar Reglamenta 47. pantu un ko izmanto starptautiska nolīguma kontrolei atbilstīgi Reglamenta 83. pantam, nevar piemērot Reglamenta 75. pantā paredzētajai piekrišanas procedūrai.”;

2. pieņem šādu turpmāk izklāstītu Reglamenta 149. panta 4. punkta interpretāciju:

“Deputātiem, kas iesnieguši pieprasījumu konstatēt kvorumu, ir jāatrodas sēžu zālē tajā brīdī, kad šis pieprasījums tiek izteikts.”

3. uzdod tā priekšsēdētājam informēšanas nolūkā nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Kopienas tiesiskais regulējums, ko piemēro Eiropas pētniecības infrastruktūrai *

P6_TA(2009)0058

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par Kopienas tiesisko regulējumu, ko piemēro Eiropas pētniecības infrastruktūrai (ERI) (COM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))

(2010/C 76 E/19)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0467),
 - ņemot vērā EK līguma 171. pantu un 172. panta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C6-0306/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu (A6-0007/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apsprieties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1
Regulas priekšlikums
3. apsvēruma

(3) Tradicionāli Eiropas pētniecības infrastruktūru izmantošana un attīstīšana ir atbalstīta, piešķirot dotācijas dalībvalstīs izveidotām pētniecības infrastruktūrām, taču pēdējos gados acīmredzama ir kļuvusi vajadzība pēc papildu centieniem jaunu struktūru izveides stimulēšanai, radot attiecīgu Kopienas tiesisko regulējumu, kam būtu jāveicina to izveidošana un darbība.

(3) Tradicionāli Eiropas pētniecības infrastruktūru izmantošana un attīstīšana ir atbalstīta, piešķirot dotācijas dalībvalstīs izveidotām pētniecības infrastruktūrām, taču pēdējos gados acīmredzama ir kļuvusi vajadzība pēc papildu centieniem jaunu struktūru izveides stimulēšanai **vai pastāvošo struktūru atjaunināšanai, lai optimizētu to izmantošanu**, radot attiecīgu Kopienas tiesisko regulējumu, kam būtu jāveicina to izveidošana un darbība.

Grozījums Nr. 2
Regulas priekšlikums
4. apsvēruma

(4) Šo vajadzību politiskā līmenī vairākkārt ir minējušas gan dalībvalstis, gan Kopienas iestādes, kā arī dažādi Eiropas pētniecības aprindu pārstāvji, piemēram, uzņēmumi, pētniecības centri **un** universitātes.

(4) Šo vajadzību politiskā līmenī vairākkārt ir minējušas gan dalībvalstis, gan Kopienas iestādes, kā arī dažādi Eiropas pētniecības aprindu pārstāvji, piemēram, uzņēmumi, pētniecības centri, universitātes **un īpaši Eiropas Pētniecības infrastruktūru stratēģijas forums (ESFRI)**.

Grozījums Nr. 3
Regulas priekšlikums
6.a apsvēruma (jauns)

(6a) **Pētniecības infrastruktūrai, kas ir jāizveido saskaņā ar šo regulu kā Eiropas pētniecības infrastruktūra (šeit un turpmāk ERI), būtu jāatvieglo un jāveicina Eiropas nozīmes pētniecība. Tas būtu jā dara bez ekonomiskiem apsvērumiem, t.i., nepiedāvājot uzsākt darbu vai nodrošināt apgādi un/vai pakalpojumus, kas varētu kropļot konkurenci. Tomēr, lai veicinātu jauninājumus un zināšanu un tehnoloģiju tālātkošanu, ir jāatļauj ERI ar konkrētiem nosacījumiem veikt saimniecisko darbību ierobežotā apjomā.**

Grozījums Nr. 4
Regulas priekšlikums
7. apsvēruma

(7) Pretstatā kopuzņēmumu veidā īstenotām Kopīgām tehnoloģiju ierosmēm (KTI), kurās Kopiena ir dalībniece un kurās tā veic finanšu iemaksas, **Eiropas pētniecības infrastruktūra (turpmāk "ERI")** nebūtu jāveido kā Kopienas struktūra Finanšu regulas 185. panta nozīmē, bet gan kā tiesību subjekts, kurā Kopienai nav obligāti jābūt dalībniecei un kurā tā neveic finanšu iemaksas Finanšu regulas 108. panta 2. punkta f) apakšpunkta nozīmē.

(7) Pretstatā kopuzņēmumu veidā īstenotām Kopīgām tehnoloģiju ierosmēm (KTI), kurās Kopiena ir dalībniece un kurās tā veic finanšu iemaksas, ERI nebūtu jāveido kā Kopienas struktūra Finanšu regulas 185. panta nozīmē, bet gan kā tiesību subjekts, kurā Kopienai nav jābūt dalībniecei un kurā tā neveic finanšu iemaksas Finanšu regulas 108. panta 2. punkta f) apakšpunkta nozīmē. **To nepiemēro, ja Kopiena kļūst par ERI un veic attiecīgu finanšu ieguldījumu, kas minēts Finanšu regulas 185. panta 1. punktā. Jebkurā gadījumā ikviens ERI finansējums no Kopienas būtu jāveic atbilstīgi Finanšu regulas attiecīgajiem noteikumiem.**

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 5
Regulas priekšlikums
8. apsvērums

(8) Ņemot vērā dalībvalstu un Kopienas ciešo sadarbību attiecīgo pētniecības pasākumu plānošanai un īstenošanai savstarpēji papildinošā veidā, kā izklāstīts Līguma 164. un 165. pantā, ieinteresētajām dalībvalstīm (**vienām pašām vai kopā ar citiem kvalificētiem tiesību subjektiem**) jābūt iespējai noteikt savas vajadzības pētniecības infrastruktūru izveidei, pamatojoties uz to pētniecības un tehnoloģiju attīstības pasākumiem un Kopienas prasībām. Šo pašu iemeslu dēļ ERI ir jābūt atvērta, lai tajā varētu iesaistīties ieinteresētās dalībvalstis un, iespējams, kvalificētas trešās valstis un specializētas starpvaldību organizācijas.

(8) Ņemot vērā dalībvalstu un Kopienas ciešo sadarbību attiecīgo pētniecības pasākumu plānošanai un īstenošanai savstarpēji papildinošā veidā, kā izklāstīts Līguma 164. un 165. pantā, ieinteresētajām dalībvalstīm *būtu* jābūt iespējai noteikt savas vajadzības pētniecības infrastruktūru izveidei, pamatojoties uz to pētniecības un tehnoloģiju attīstības pasākumiem un Kopienas prasībām. Šo pašu iemeslu dēļ ERI *būtu* jābūt atvērta, lai tajā varētu iesaistīties ieinteresētās dalībvalstis un, iespējams, kvalificētas trešās valstis un specializētas starpvaldību organizācijas.

Grozījums Nr. 6
Regulas priekšlikums
9. apsvērums

(9) *Saskaņā ar šo regulu izveidotas Eiropas pētniecības infrastruktūras (turpmāk "ERI") uzdevumam jābūt pētniecības infrastruktūras izveidošanai un izmantošanai. Lai novērstu konkurences kropļojumus, tās darbībai nav jābalstās uz ekonomiskiem apsvērumiem. Lai veicinātu jauninājumus un zināšanu un tehnoloģiju tālāk nodošanu, ir jāatļauj ERI ar konkrētiem nosacījumiem veikt saimniecisko darbību ierobežotā apjomā. Pētniecības infrastruktūru izveidošana ERI statusā neizslēdz to, ka Eiropas nozīmes pētniecības infrastruktūras, kurām ir cita juridiskā forma, arī var tikt atzītas par tādām, kas palīdz rīkoties saskaņā ar ceļvedi, ko izstrādājis Eiropas Pētniecības infrastruktūru stratēģijas forums (ESFRI), un virzīt Eiropas pētniecību. Komisija nodrošinās to, ka ESFRI dalībnieki un citas ieinteresētās personas tiek informētas par alternatīvām juridiskajām formām.*

(9) Pētniecības infrastruktūru izveidošana ERI statusā *saskaņā ar šo regulu* neizslēdz to, ka Eiropas nozīmes pētniecības infrastruktūras, kurām ir cita juridiskā forma, arī var tikt atzītas par tādām, kas palīdz virzīt Eiropas pētniecību. Komisija nodrošinās to, ka ieinteresētās personas tiek informētas par alternatīvām juridiskajām formām.

Grozījums Nr. 7
Regulas priekšlikums
10. apsvērums

(10) Pētniecības infrastruktūrām ir jāpalīdz saglabāt zinātnisko izcilību Kopienas pētniecībā un tās ekonomikas konkurētspēju atbilstīgi vidēja termiņa un ilgtermiņa prognozēm, efektīvi atbalstot Eiropas pētniecības pasākumus. Lai to panāktu, tām jābūt faktiski atvērtām plašām Eiropas pētnieku aprindām un jātiecas uz mērķi vairot Eiropas zinātniskās spējas, pārsniedzot pašreizējos sasniegumus, un tādā veidā palīdzot izveidot Eiropas pētniecības telpu.

(10) Pētniecības infrastruktūrām *būtu* jāpalīdz saglabāt zinātnisko izcilību Kopienas pētniecībā un tās ekonomikas konkurētspēju atbilstīgi vidēja termiņa un ilgtermiņa prognozēm, efektīvi atbalstot Eiropas pētniecības pasākumus. Lai to panāktu, tām *saskaņā ar to statūtos paredzētajiem noteikumiem būtu* jābūt faktiski atvērtām plašām Eiropas pētnieku aprindām un jātiecas uz mērķi vairot Eiropas zinātniskās spējas, pārsniedzot pašreizējos sasniegumus, un tādā veidā palīdzot izveidot Eiropas pētniecības telpu, *it īpaši veicinot sinerģiju ar ES kohēzijas politiku.*

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 8
Regulas priekšlikums
10.a apsvēruma (jauns)

(10a) It īpaši jaunās pētniecības infrastruktūrās vajadzības gadījumā būtu jāņem vērā, ka ir būtiski izmantot zinātniskās izcilības potenciālu konverģences reģionos kā līdzekli, lai ilgtermiņā stiprinātu ES spējas pētniecības, jauninājumu un ekonomiskās konkurētspējas jomā.

Grozījums Nr. 9
Regulas priekšlikums
12. apsvēruma

(12) Pārredzamības labad lēmums par ERI izveidošanu ir jāpublicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Šā paša iemesla dēļ minētajam lēmumam jāpievieno izraksts no statūtiem, kurā atspoguļoti to būtiskākie elementi.

(12) Pārredzamības labad lēmums par **pētniecības infrastruktūras** izveidošanu ERI **statusā** būtu jāpublicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Šā paša iemesla dēļ minētajam lēmumam *būtu* jāpievieno izraksts no statūtiem, kurā atspoguļoti to būtiskākie elementi.

Grozījums Nr. 10
Regulas priekšlikums
14. apsvēruma

(14) ERI dalībnieku vidū ir jābūt vismaz **trim** dalībvalstīm, un to vidū var būt arī kvalificētas trešās valstis un specializētas starpvaldību organizācijas. Tāpēc ERI jāpiešķir starptautiskas struktūras vai organizācijas statuss, lai varētu piemērot Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvu 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, saskaņā ar noteikumiem par valsts atbalstu. ERI pētniecības pasākumu efektīvākam atbalstam dalībvalstīm un iesaistītajām trešām valstīm ir jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai šādām ERI piešķirtu visplašākos atbrīvojumus no citiem nodokļiem.

(14) ERI dalībnieku vidū ir jābūt vismaz **divām** dalībvalstīm, un to vidū var būt arī kvalificētas trešās valstis un specializētas starpvaldību organizācijas. Tāpēc **būtiskam šīs Regulas nosacījumam būtu jābūt tam, ka** ERI *būtu* jāpiešķir starptautiskas struktūras vai organizācijas statuss, lai varētu piemērot Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, Padomes Direktīvu 92/12/EEK (1992. gada 25. februāris) par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, saskaņā ar noteikumiem par valsts atbalstu. ERI pētniecības pasākumu efektīvākam atbalstam, **tādējādi padarot tos konkurētspējīgākus pasaulē**, dalībvalstīm un iesaistītajām trešām valstīm *būtu* jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai šādām ERI piešķirtu visplašākos atbrīvojumus no citiem nodokļiem.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 11
Regulas priekšlikums
17. apsvērumš

(17) Ir jānodrošina, ka, no vienas puses, ERI ir tiesības grozīt statūtus, un, no otras puses, Kopiena, kas izveido ERI, saglabā kontroli pār konkrētiem būtiskiem elementiem. Ja grozījums attiecas uz jautājumu, kas ietverts lēmumam par ERI izveidošanu pievienotajā statūtu izrakstā, šāds grozījums pirms tā stāšanās spēkā jāapstiprina ar Komisijas lēmumu, kas pieņemts, ievērojot to pašu procedūru, saskaņā ar kuru izveido ERI, jo izrakstā ietvertā informācija tiek uzskatīta par būtisku. Visi pārējie grozījumi jāpaziņo Komisijai, kurai ir iespējas iebilst, ja tā uzskata, ka grozījums ir pretrunā šai regulai. Ja iebildumi nav izteikti, jāpublicē attiecīgs paziņojums, kam pievienots šis grozījuma kopsavilkums.

(17) Ir jānodrošina, ka, no vienas puses, ERI ir tiesības grozīt statūtus, un, no otras puses, Kopiena, kas izveid **pētniecības infrastruktūru ERI statusā**, saglabā kontroli pār konkrētiem būtiskiem elementiem. Ja grozījums attiecas uz jautājumu, kas ietverts lēmumam par ERI izveidošanu pievienotajā statūtu izrakstā, šāds grozījums pirms tā stāšanās spēkā jāapstiprina ar Komisijas lēmumu, kas pieņemts, ievērojot to pašu procedūru, saskaņā ar kuru izveido ERI, jo izrakstā ietvertā informācija tiek uzskatīta par būtisku. Visi pārējie grozījumi jāpaziņo Komisijai, kurai ir iespējas iebilst, ja tā uzskata, ka grozījums ir pretrunā šai regulai. Ja iebildumi nav izteikti, jāpublicē attiecīgs paziņojums, kam pievienots šis grozījuma kopsavilkums.

Grozījums Nr. 12
Regulas priekšlikums
20. apsvērumš

(20) ERI var saņemt līdzfinansējumu no kohēzijas politikas finanšu instrumentiem saskaņā ar Padomes 2006. gada 11. jūlijs Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999.

(20) ERI var saņemt līdzfinansējumu no kohēzijas politikas finanšu instrumentiem saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999, un Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1084/2006 par Kohēzijas fonda izveidi ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OJ L 210, 31.7.2006, 79. lpp.

Grozījums Nr. 13
Regulas priekšlikums
22. apsvērumš

(22) Tā kā ERI ir izveidota saskaņā ar Kopienas tiesībām, tai ir jābūt pakļautai Kopienas tiesību aktiem, tāpat arī tās valsts tiesību aktiem, kurā ir tās statūtos noteiktā atrašanās vieta. Tomēr ERI darbības **vieta** varētu atrasties **citā valstī**. Tādā gadījumā attiecīgie **valsts** tiesību akti jāpiemēro attiecībā uz sabiedrības veselību, arodveselību un darba drošību, vides aizsardzību, rīkošanos ar bīstamām vielām un vajadzīgo atļauju izdošanu. Turklāt ERI darbībai jābūt reglamentētai tās statūtos, kas pieņemti atbilstīgi iepriekš minētajiem tiesību aktiem, un šo statūtu īstenošanas noteikumus.

(22) Tā kā ERI ir izveidota saskaņā ar Kopienas tiesībām, tai **būtu** jābūt pakļautai Kopienas tiesību aktiem, tāpat arī tās valsts tiesību aktiem, kurā ir tās statūtos noteiktā atrašanās vieta. Tomēr ERI darbības **vietas** varētu atrasties **citās valstīs**. Tādā gadījumā **šo valstu** tiesību akti **būtu** jāpiemēro attiecībā uz sabiedrības veselību, arodveselību un darba drošību, vides aizsardzību, rīkošanos ar bīstamām vielām un vajadzīgo atļauju izdošanu. Turklāt ERI darbībai **būtu** jābūt reglamentētai tās statūtos, kas pieņemti atbilstīgi iepriekš minētajiem tiesību aktiem, un šo statūtu īstenošanas noteikumus.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 14
Regulas priekšlikums
24. apsvēruma

(23) Lai nodrošinātu pietiekamu kontroli pār atbilstību šai regulai, ERI ir jāsniedz Komisijai gada ziņojums **par ERI** un visa informācija par apstākļiem, kas var nopietni apdraudēt **ERI uzdevumu** izpildi. Ja Komisija gada ziņojumā vai citos avotos saskata pazīmes, ka ERI rīkojas, nopietni pārkāpjot šo regulu vai citus piemērojamos tiesību aktus, tā pieprasa paskaidrojumus un/vai ERI darbību, un/vai tās dalībnieku darbību. Ekstrēmās gadījumos, kā arī tad, ja darbība stāvokļa labošanai netiek veikta, Komisija var atsaukt lēmumu par ERI izveidošanu; ar to tiek uzsākta ERI likvidācija.

(23) Lai nodrošinātu pietiekamu kontroli pār atbilstību šai regulai, ERI *būtu* jāsniedz Komisijai gada ziņojums un visa informācija par apstākļiem, kas var nopietni apdraudēt **tās mērķa** izpildi. Ja Komisija gada ziņojumā vai citos avotos saskata pazīmes, ka ERI rīkojas, nopietni pārkāpjot šo regulu vai citus piemērojamos tiesību aktus, tā pieprasa paskaidrojumus un/vai ERI darbību, un/vai tās dalībnieku darbību. Ekstrēmās gadījumos, kā arī tad, ja darbība stāvokļa labošanai netiek veikta, Komisija var atsaukt lēmumu par ERI izveidošanu; ar to tiek uzsākta ERI likvidācija.

Grozījums Nr. 15
Regulas priekšlikums
23.a apsvēruma (jauns)

(23a) Pamatojoties uz pastāvīgo ESFRI pamatnostādņu atjaunināšanas praksi, Komisijai būtu pastāvīgi jāinformē Eiropas Parlaments par ERI attīstību Eiropas pētniecības telpā, kā arī jāsniedz novērtējums un ieteikumi šajā jomā.

Grozījums Nr. 16
Regulas priekšlikums
24. apsvēruma

(24) Ņemot vērā to, ka veicamās rīcības mērķi, t. i., izstrādāt tiesisko regulējumu vairāku dalībvalstu izveidotām Eiropas pētniecības infrastruktūrām, atsevišķas dalībvalstis nevar pietiekami labi īstenot valsts konstitucionālo sistēmu ietvaros, problēmas starptautiskā rakstura dēļ šos mērķus iespējams labāk sasniegt Kopienas līmenī. Tāpēc Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(24) Ņemot vērā to, ka veicamās rīcības mērķi, t. i., izstrādāt tiesisko regulējumu dalībvalstu **kopīgi** izveidotām Eiropas pētniecības infrastruktūrām, *nevar pietiekami labi īstenot atsevišķās dalībvalstīs to valsts konstitucionālo sistēmu ietvaros, un ka* problēmas starptautiskā rakstura dēļ šos mērķus iespējams labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

Grozījums Nr. 17
Regulas priekšlikums
1. pants

1. Ar šo regulu **izveido regulējumu, kurā paredzētas prasības un procedūras Eiropas pētniecības infrastruktūras (turpmāk "ERI") izveidošanai un tās izveides rezultātu reglamentēšanai.**

2. **To piemēro Eiropas nozīmes pētniecības infrastruktūrām.**

1. Ar šo regulu **nosaka** prasības un procedūras **Eiropas nozīmes pētniecības infrastruktūrai, kas jāizveido** Eiropas pētniecības infrastruktūras (turpmāk "ERI") **statusā.**

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 18

Regulas priekšlikums

1. pants – 2.a punkts (jauns)

2a. Eiropas nozīmes pētniecības struktūra ir veidojums, tostarp resursi un saistītie pakalpojumi, ko zinātnieku aprindas var izmantot, lai veiktu augstas klases pētniecību attiecīgajās jomās. Šī definīcija aptver nozīmīgu pētniecības aprīkojumu vai instrumentu kopumu; uz zināšanām balstītus resursus kā kolekcijas, arhīvus vai strukturētu zinātnisko informāciju; uz IST balstītās iespējošanas infrastruktūras, piemēram, tīklu, datortehniku, programmatūra un sakaru tehniku; ikvienu citu unikālu komponentu, kas ir būtisks izcilības sasniegšanai pētniecībā. Šādas pētniecības infrastruktūras var būt izvietotas vienkopus vai izkliedētas (organizēts resursu tīkls).

Grozījums Nr. 19

Regulas priekšlikums

2. pants - virsraksts

Uzdevums un citas darbības

ERI mērķis un darbības

Grozījums Nr. 20

Regulas priekšlikums

2. pants – 1. punkts

1. ERI **uzdevums** ir pētniecības **infrastruktūras izveidošana** un **darbība**.

1. ERI **mērķis** ir **atvieglot** un **veicināt Eiropas nozīmes pētniecību vai nu pašreizējā Eiropas infrastruktūrā, vai arī jaunā infrastruktūrā, kuru kopīgi izveidojušas vairākas dalībvalstis.**

Grozījums Nr. 21

Regulas priekšlikums

2. pants – 2. punkts

2. ERI **veic savu uzdevumu, nebalstoties uz ekonomiskiem apsvērumiem**. Tomēr ierobežotā apjomā tā var veikt saimniecisko darbību, kas ir cieši saistīta ar tās **uzdevumu**, ja tā neapdraud minētā **uzdevuma** izpildi.

2. ERI **neveic saimnieciska rakstura darbību**. Tomēr ierobežotā apjomā tā var veikt saimniecisko darbību, kas ir cieši saistīta ar tās **mērķi**, ja tā neapdraud minētā **mērķa** izpildi **un ja ienākumus no šādām darbībām izmanto vienīgi ERI mērķa sasniegšanai**.

Grozījums Nr. 22

Regulas priekšlikums

2. pants – 3.a punkts (jauns)

3a. ERI **pievērš īpašu uzmanību patentiem un citām būtiskām intelektuālā īpašuma tiesībām un interesēm, kuras rodas ERI darbības laikā, un ikgadējā ziņojumā informē Komisiju par šādām intelektuālā īpašuma tiesībām.**

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 23
Regulas priekšlikums
3. pants - virsraksts

*Ar infrastruktūru saistītas prasības**Vispārīgas prasības*

Grozījums Nr. 24
Regulas priekšlikums
3. pants - 1. punkts - ievaddaļa

ERI *veidojamā* pētniecības infrastruktūra atbilst šādām prasībām:ERI *statusā izveidojamā* pētniecības infrastruktūra atbilst šādām prasībām:

Grozījums Nr. 25
Regulas priekšlikums
3. pants – 1. punkts - b) apakšpunkts

(b) tā rada pievienoto vērtību Eiropas pētniecības telpas veidošanā un būtisku starptautiska mēroga uzlabojumu attiecīgajās zinātnes un tehnoloģijas jomās;

(b) tā, *tostarp izmantojot pētniecības potenciālu visos ES reģionos un uzlabojot pētniecības metodes*, rada pievienoto vērtību Eiropas pētniecības telpas veidošanā un būtisku starptautiska mēroga uzlabojumu attiecīgajās zinātnes un tehnoloģijas jomās;

Grozījums Nr. 26
Regulas priekšlikums
3. pants - 1. punkts – c) apakšpunkts

(c) tai faktiski var piekļūt Eiropas pētnieku aprindas, pie kurām pieder pētnieki no dalībvalstīm un Kopienas pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu programmās asociētām trešām valstīm; *un*(c) tai faktiski var piekļūt Eiropas pētnieku aprindas, pie kurām pieder pētnieki no dalībvalstīm un Kopienas pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu programmās asociētām trešām valstīm *saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti tās statūtos;*

Grozījums Nr. 27
Regulas priekšlikums
3. pants - 1. punkts – ca) apakšpunkts (jauns)

(ca) tā sniedz ieguldījumu jaunu pētnieku apmācībā; un

Grozījums Nr. 28
Regulas priekšlikums
3. pants – 1. punkts - da) apakšpunkts (jauns)

(da) tas uzlabo starpnozaru pētniecības efektivitāti, koncentrējot pētniecības projektus attiecīgā periodā.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 29**Regulas priekšlikums****3. pants – 1.a punkts (jauns)**

ERI statusā izveidojamā pētniecības infrastruktūra iesniedz ietekmes izvērtējumu un pieteikumu.

Grozījums Nr. 30**Regulas priekšlikums****3. pants – 1.b punkts (jauns)**

ERI statusā izveidojamas pētniecības infrastruktūras dalībnieki apņemas nodrošināt vajadzīgos cilvēku un finanšu resursus tās izveidei un darbībai.

Grozījums Nr. 31**Regulas priekšlikums****4. pants - virsraksts**Pieteikums *par ERI izveidošanu*

Pieteikums

Grozījums Nr. 32**Regulas priekšlikums****4. pants – 1. punkts - ievaddaļa**

1. Tiesību subjekti, kas pretendē uz ERI izveidošanu, (turpmāk "pretendenti") iesniedz pieteikumu Komisijai. Pieteikumu iesniedz rakstiski vienā no Kopienas oficiālajām valodām un tajā iekļauj:

1. Tiesību subjekti, kas pretendē uz **pētniecības infrastruktūras** izveidošanu ERI statusā, (turpmāk "pretendenti") iesniedz pieteikumu Komisijai. Pieteikumu iesniedz rakstiski vienā no Kopienas oficiālajām valodām un tajā iekļauj:

Grozījums Nr. 33**Regulas priekšlikums****4. pants – 1. punkts – a) apakšpunkts**

(a) Komisijai adresētu lūgumu par ERI izveidošanu;

(a) Komisijai adresētu lūgumu par **pētniecības infrastruktūras** izveidošanu ERI **statusā**;**Grozījums Nr. 34****Regulas priekšlikums****4. pants – 1. punkts – c) apakšpunkts**

(c) tehnisko un zinātnisko aprakstu par pētniecības infrastruktūru, **kas jāizveido un jāizmanto** ERI, jo īpaši pievēršoties 3. pantā izklāstītajām prasībām;

(c) tehnisko un zinātnisko aprakstu par pētniecības infrastruktūru, kas jāizveido un jāizmanto ERI **statusā, kā arī sociālekonomisko ietekmi un ieguldījumu ES konverģences mērķu sasniegšanā**, jo īpaši pievēršoties 3. pantā izklāstītajām prasībām;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 35

Regulas priekšlikums
4. pants – 2. punkts

2. Komisija izvērtē pieteikumu. Izvērtēšanas laikā tā var pieprasīt neatkarīgu ekspertu viedokli, jo īpaši ERI plānoto darbību jomā. Šāda izvērtējuma rezultātus paziņo pretendentiem, kurus, ja vajadzīgs, uzaicina pieņemt termiņā papildināt vai grozīt pieteikumu. *deleted*

Grozījums Nr. 36

Regulas priekšlikums
5. pants - virsraksts

Lēmums par pieteikumu

Izvērtējums un lēmums par pieteikumu

Grozījums Nr. 37

Regulas priekšlikums
5. pants – 1. punkts (jauns)

-1. Komisija izvērtē pieteikumu. Izvērtēšanas laikā tai ir jāpieprasa neatkarīgu ekspertu viedoklis, jo īpaši ERI plānoto darbību jomā. Šāda izvērtējuma rezultātus paziņo pretendentiem, kurus, ja vajadzīgs, uzaicina pieņemt termiņā papildināt vai grozīt pieteikumu.

Grozījums Nr. 38

Regulas priekšlikums
5. pants – 1. punkts - ievaddaļa

1. Komisija, ņemot vērā 4. panta 2. punktā minētā izvērtējuma rezultātus un rīkojoties saskaņā ar 21. pantā minēto procedūru:

1. Komisija, ņemot vērā 5. panta -1. punktā minētā izvērtējuma rezultātus un Eiropas stratēģijas forumā par pamatnostādņēs pētniecības infrastruktūrām (ESFRI) noteiktās vajadzības un rīkojoties saskaņā ar 21. pantā minēto procedūru:

Grozījums Nr. 39

Regulas priekšlikums
5. pants – 1. punkts – a) apakšpunkts

(a) pēc pārlicināšanās, ka šajā regulā izklāstītās prasības ir izpildītas, pieņem lēmumu par ERI izveidošanu vai vai

(a) pēc pārlicināšanās, ka šajā regulā izklāstītās prasības ir izpildītas, pieņem lēmumu par **pētniecības infrastruktūras** izveidošanu ERI **statusā** vai

Grozījums Nr. 40

Regulas priekšlikums
5. pants – 2. punkts

2. Lēmumu par pieteikumu dara zināmu pretendentiem. Lēmumu par ERI izveidošanu publicē Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša L sērijā.

2. Lēmumu par pieteikumu dara zināmu pretendentiem. Lēmumu par **pētniecības infrastruktūras** izveidošanu ERI **statusā** publicē Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša L sērijā. **Noraidījuma gadījumā pieteikuma iesniedzējiem ir pieejams novērtējuma ziņojums.**

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 42
Regulas priekšlikums
6. pants – 1.a punkts (jauns)

1a. Attiecībā uz infrastruktūrām ar citu juridisko formu sākotnējā juridiskā persona pārtrauc pastāvēt 1. punktā norādītajā dienā, un ERI darbojas kā tās pilnvaru pārņēmējs, pārņemot juridisko pēctecību.

Grozījums Nr. 43
Regulas priekšlikums
7. pants – 2. punkts

2. ERI ir nosaukums, kurā iekļauti vārdi "Eiropas pētniecības infrastruktūra" vai saīsinājums "ERI".

2. ERI ir nosaukums, kurā iekļauti vārdi "Eiropas pētniecības infrastruktūra" vai saīsinājums "ERI"**un atsauce uz tās pētniecības jomu.**

Grozījums Nr. 44
Regulas priekšlikums
8. pants – 2. punkts

2. ERI dalībnieku vidū vienmēr jābūt vismaz trim dalībvalstīm. Citas dalībvalstis var kļūt par dalībniekiem jebkurā laikā, izpildot taisnīgus un pieņemamus nosacījumus, kas precīzi norādīti statūtos.

2. ERI dalībnieku vidū vienmēr jābūt vismaz trim dalībvalstīm. Citas dalībvalstis, **trešās valstis un starptautiskās organizācijas** var kļūt par dalībniekiem jebkurā laikā, izpildot taisnīgus un pieņemamus nosacījumus, kas precīzi norādīti statūtos.

Grozījums Nr. 45
Regulas priekšlikums
8. pants – 4. punkts

4. Attiecībā uz īpašu ERI dalībnieka tiesību īstenošanu un saistību izpildi ikvienu dalībvalsti vai trešo valsti var pārstāvēt viens vai vairāki tiesību subjekti, tostarp reģioni, vai privātas struktūras, kas pilda publisko pasūtījumu.

4. Attiecībā uz īpašu ERI dalībnieka tiesību īstenošanu un saistību izpildi ikvienu dalībvalsti vai trešo valsti **dalībnieku asamblejā** var pārstāvēt viens vai vairāki tiesību subjekti, tostarp reģioni, vai privātas struktūras, kas pilda publisko pasūtījumu.

Grozījums Nr. 46
Regulas priekšlikums
8. pants – 5. punkts

5. Trešās valstis un starpvaldību organizācijas, kas pretendē uz dalību ERI, atzīst ERI juridiskās personas statusu un tiesībspēju un rīcībspēju saskaņā ar 6. panta 1. un 2. punktu, un tās pakļautību noteikumiem, kas noteikti, piemērojot 16. pantu.

5. Trešās valstis un starpvaldību organizācijas, kas pretendē uz dalību ERI, atzīst ERI juridiskās personas statusu un tiesībspēju un rīcībspēju **to attiecīgajās teritorijās un organizācijās** saskaņā ar 6. panta 1. un 2. punktu, un tās pakļautību noteikumiem, kas noteikti, piemērojot 16. pantu.

Ja ERI izmanto Kopienas finansējumu, starptautiskie vai starpvaldību ERI dalībnieki saglabā ERI statusu tikai tad, ja tie apņemas nosūtīt savu iekšējo un ārējo revīziju rezultātus Revīzijas palātai un Komisijas iekšējam revidentam.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 47

Regulas priekšlikums

8. pants – 6.a punkts (jauns)

6a. Ja Kopiena tieši vai ar starpniecību kļūst par ERI dalībnieci, Komisija nekavējoties par to informē abas budžeta lēmējinstiucijas.

Grozījums Nr. 48

Regulas priekšlikums

9. pants – 1. punkts – b) apakšpunkts

(b) ERI *uzdevumi* un darbības;

(b) ERI *mērķis* un darbības;

Grozījums Nr. 49

Regulas priekšlikums

9. pants – 1. punkts – e) apakšpunkts

(e) dalībnieku tiesības un pienākumi, tostarp pienākums veikt iemaksas līdzsvarotā budžetā;

(e) dalībnieku tiesības un pienākumi, tostarp pienākums veikt iemaksas līdzsvarotā budžetā **un tiesības balsot**;

Grozījums Nr. 50

Regulas priekšlikums

9. pants – 1. punkts – h) apakšpunkts – i) daļa

(i) lietotāju piekļuves politikā,

(i) lietotāju piekļuves politikā, **balstoties uz zinātnisko izcilību**;

Grozījums Nr. 51

Regulas priekšlikums

9. pants – 1. punkts - h) apakšpunkts - ia) daļa (jauna)

(ia) *investīciju politikā*,

Grozījums Nr. 52

Regulas priekšlikums

9. pants – 1. punkts - h) apakšpunkts via) daļa (jauna)

(via) *antidiskriminācijas politikā, it īpaši ņemot vērā dzimumu vienlīdzību un vienlīdzīgas iespējas invalīdiem*;

Grozījums Nr. 53

Regulas priekšlikums

A9. pants – 1. punkts - ja) apakšpunkts (jauns)

(ja) *vienošanās par privātpersonu, kam ir atļauts strādāt ar patentiem un citām intelektuālā īpašuma tiesībām un interesēm, kuras rodas ERI darbības laikā, un ienākumu no šādām tiesībām izmantojums*;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 54**Regulas priekšlikums****13. pants – 6. punkts**

6. ERI noslēdz piemērotu apdrošināšanas līgumu, lai segtu visus tās darbībai raksturīgos riskus.

6. ERI noslēdz piemērotu apdrošināšanas līgumu, lai segtu visus **infrastrukturās izveidei un** tās darbībai raksturīgos riskus.

Grozījums Nr. 55**Regulas priekšlikums****14. pants**

Kopienas finansējumu ERI var piešķirt tikai saskaņā ar VI sadaļu Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam. Finansējumu iespējams piešķirt arī saskaņā ar kohēzijas politiku, ievērojot attiecīgo Kopienų tiesību aktu prasības.

Kopienų finansējumu ERI var piešķirt tikai saskaņā ar VI sadaļu Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulā (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam. Finansējumu iespējams piešķirt arī saskaņā ar kohēzijas politiku, ievērojot attiecīgo Kopienų tiesību aktu prasības.

Ja Kopiena jebkurā laikā tieši vai ar starpniecību kļūst par ERI dalībnieci, šī ERI ir jāuzskata par struktūru, kas ir juridiska persona, saskaņā ar Finanšu regulas 185. pantu. Tas arī attiecas uz ERI, kas saņem ieguldījumu (operatīvās dotācijas) saskaņā ar Finanšu regulas 185. pantu.

Grozījums Nr. 56**Regulas priekšlikums****16. pants – 1. punkts – a) apakšpunkts**

(a) Kopienų tiesību akti, jo īpaši šī regula un lēmumi, kas minēti 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 10. panta 1. punktā;

(a) Kopienų tiesību akti, jo īpaši šī regula un lēmumi, kas minēti 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 10. panta 1. punktā, **kā arī attiecīgā gadījumā Finanšu regula;**

Grozījums Nr. 57**Regulas priekšlikums****18. pants – 5. punkts**

5. Ja darbību stāvokļa labošanai neveic, Komisija var atsaukt lēmumu, ar ko izveido ERI. Šādu lēmumu paziņo ERI un publicē Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša L sērijā. Ar to tiek uzsākts ERI likvidācijas process.

5. Ja darbību stāvokļa labošanai neveic, Komisija var atsaukt lēmumu, ar ko izveido **pētniecības infrastruktūru ERI statusā**. Šādu lēmumu paziņo ERI un publicē Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša L sērijā. Ar to tiek uzsākts ERI likvidācijas process.

Grozījums Nr. 58**Regulas priekšlikums****18. pants – 5.a punkts (jauns)**

5a. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ikgadējo darbības pārskatu, kā arī jebkuru lēmumu, kas pieņemts attiecībā uz apstākļiem, kuri minēti 3.–5. punktā.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

Konvencija par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumatlantijas zvejniecībā *

P6_TA(2009)0059

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par tādu grozījumu apstiprināšanu Konvencijā par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumatlantijas zvejniecībā, ar kuriem ļauj noteikt strīdu izšķiršanas procedūras, paplašināt Konvencijas darbības jomu un pārskatīt Konvencijas mērķus (COM(2008)0512 – C6-0338/2008 – 2008/0166(CNS))

(2010/C 76 E/20)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2008)0512),
 - ņemot vērā EK līguma 37. pantu un 300. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C6-0338/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu un 83. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A6-0009/2009),
1. apstiprina grozījumus Konvencijā par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumatlantijas zvejniecībā;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli *I**

P6_TA(2009)0069

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko nosaka sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli (COM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))

(2010/C 76 E/21)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0249),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 63. panta 3. punkta b) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0143/2007),

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0026/2009),
1. apstiprina 2009. gada 4. februārī grozīto Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾;
 2. apstiprina pievienoto Kopīgo paziņojumu;
 3. prasa Komisijai vēlreiz iesniegt savu priekšlikumu, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0043.

P6_TC1-COD(2007)0094

Eiropas Parlamenta Nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 19. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko nosaka minimālos standartus sankcijām un pasākumiem pret darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi

(Tā kā Parlaments un Padome panāca vienošanos, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst pēdējam tiesību aktam, Direktīvai 2009/52/EK.)

PIELIKUMS

Eiropas Parlamenta un Padomes Kopīgais paziņojums

Parlaments un Padome paziņo, ka noteikumi par apakšuzņēmuma līgumiem, par kuriem panākta vienošanās šīs direktīvas 8. pantā [bijušais 9. pants] neskar šīs jomas citus noteikumus, kurus pieņems turpmākos likumdošanas instrumentos.

Kultūraugu statistika ***I

P6_TA(2009)0070

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kultūraugu statistiku (COM(2008)0210 – C6-0179/2008 – 2008/0079(COD))

(2010/C 76 E/22)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0210),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 285. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0179/2008),

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A6-0472/2008),
- 1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
- 2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
- 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0079

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 19. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, kas attiecas uz statistiku par augkopības kultūrām un ar ko atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 837/90 un (EEK) Nr. 959/93

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. 543/2009.)

Noteikumiem attiecībā uz aromatizētu vīnu, aromatizētus vīnus saturošiem dzērieniem un aromatizētus vīnus saturošiem kokteiļiem (pārstrādāta versija) *I**

P6_TA(2009)0071

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par vispārīgiem noteikumiem attiecībā uz aromatizētu vīnu, aromatizētus vīnus saturošu dzērienu un aromatizētus vīnus saturošu kokteiļu definēšanu un to nosaukumu un noformējumu veidošanu (pārstrādāta versija) (COM(2007)0848 – C6-0006/2008 – 2007/0287(COD))

(2010/C 76 E/23)

(Koplēmuma procedūra – Pārstrādāta versija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0848),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 37. pantu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0006/2008),
- ņemot vērā saistības par grozītā priekšlikuma pieņemšanu, kuras Padomes pārstāvis uzņēmis savā 2009. gada 2. februāra vēstulē saskaņā ar EK līguma 251. panta 2. punkta otrās daļas pirmo ievilkumu,
- ņemot vērā 2001. gada 28. novembra Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- ņemot vērā Reglamenta 80.a pantu un 51. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumu (A6-0216/2008),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvā darba grupa uzskata, ka šis priekšlikums neietver nekādus citus būtiskus grozījumus kā vienīgi tajā skaidri norādītos grozījumus un tā kā attiecībā uz iepriekšējo tiesību aktu kopā ar šiem grozījumiem neizmainīto normu kodifikāciju priekšlikums paredz vienīgi esošo aktu kodifikāciju, nemainot to būtību,
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu, kas pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
 2. prasa Komisijai vēlreiz iesniegt savu priekšlikumu, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2007)0287

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 19. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par vispārīgiem noteikumiem attiecībā uz aromatizētu vīnu, aromatizētus vīnus saturošu dzērienu un aromatizētus vīnus saturošu kokteiļu definēšanu un to nosaukumu un noformējumu veidošanu (pārstrādāta versija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr.)

Samazinātas pievienotās vērtības nodokļa likmes *

P6_TA(2009)0072

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK saistībā ar samazinātām pievienotās vērtības nodokļa likmēm (COM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS))

(2010/C 76 E/24)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0428),
- ņemot vērā EK līguma 93. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0299/2008),
- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumu (A6-0047/2009),

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 6**Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts
4. apsvēruma**

(4) Minētajā paziņojumā bija secināts, ka vietēji sniegtiem pakalpojumiem piemērotās dažādās PVN likmes nerada **vērā ņemamu kaitējumu** iekšējā tirgus nevainojamai darbībai. Tāpēc ir lietderīgi ļaut visām dalībvalstīm izmantot iespēju piemērot samazinātas PVN likmes tādiem pakalpojumiem kā darbietilpīgie pakalpojumi, uz kuriem tagad attiecas pagaidu noteikumi, kas ir spēkā līdz 2010. gada beigām, ar mājokļu nozari *saistītajiem* pakalpojumiem, personīgās higiēnas un restorānu pakalpojumiem. **Šīs izmaiņas sniegs iespēju dalībvalstīm piemērot samazinātas PVN likmes atjaunošanas un remonta darbiem, kuri vērsti uz energotaupības un energoefektivitātes uzlabošanu.**

(4) Minētajā paziņojumā bija secināts, ka vietēji sniegtiem pakalpojumiem piemērotās dažādās PVN likmes nerada **būtisku apdraudējumu** iekšējā tirgus nevainojamai darbībai **un ka tās varētu labvēlīgi ietekmēt darbavietu izveidi un cīņu pret ēnu ekonomiku.** Tāpēc ir lietderīgi ļaut visām dalībvalstīm izmantot iespēju piemērot samazinātas PVN likmes tādiem pakalpojumiem kā darbietilpīgie pakalpojumi, uz kuriem attiecas pagaidu noteikumi, kas ir spēkā līdz 2010. gada beigām, ar mājokļu nozari *saistītiem* pakalpojumiem **un** personīgās higiēnas un restorānu pakalpojumiem. **Samazinātas PVN likmes šajās jomās labvēlīgi ietekmētu daudzu pakalpojumu nozaru pārveidošanu, jo tās samazinātu nedeklarētā darba apmēru. Dalībvalstīm būtu jānodrošina uzņēmumiem skaidras un pieejamas vadlīnijas par samazinātu PVN likmju piemērošanas jomu.**

Grozījums Nr. 7**Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts
4.a apsvēruma (jauns)**

(4a) **Attiecībā uz mājokļu sektoru šī direktīva dalībvalstīm nodrošina iespēju piemērot samazinātas PVN likmes atjaunošanas un remonta darbiem, kuru mērķis ir energotaupības un energoefektivitātes palielināšana.**

Grozījums Nr. 2**Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts
Pielikums – 5.a punkts (jauns)**

Direktīva 2006/112/EK
III pielikums – 11. punkts

(5a) **Pielikuma 11. punktu aizstāj ar šādu tekstu:**

“11) **tādu preču piegāde un tādu pakalpojumu sniegšana, kuri parasti ir paredzēti izmantošanai lauksaimnieciskajā ražošanā, tostarp mašīnu piegāde, izņemot ražošanas līdzekļus, tādus kā ēkas;**”

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 5

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

Pielikums – 7. punkts

Direktīva 2006/112/EK

III pielikums – 16. punkts

- 16) apbedīšanas uzņēmumu pakalpojumu vai kremēšanas pakalpojumu sniegšana un ar tiem saistītu preču piegāde;
- 16) apbedīšanas uzņēmumu pakalpojumu vai kremēšanas pakalpojumu sniegšana un ar tiem saistītu preču, **tādu kā kapa pieminekļi un kapakmeņi**, piegāde **un apkope**;

Grozījums Nr. 4

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

Pielikums – 7.a punkts (jauns)

Direktīva 2006/112/EK

III pielikums – 18.a punkts (jauns)

(7a) Pievieno šādu 18.a punktu:

“18.a bērnu apgērbis un apavi;”

Eiropas Savienības Oficiālo publikāciju biroja struktūra un darbība

P6_TA(2009)0079

Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra lēmums par Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas, Tiesas, Revīzijas palātas, Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas lēmuma projektu par Eiropas Savienības Oficiālo publikāciju biroja struktūru un darbību (2008/2164(ACI))

(2010/C 76 E/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšsēdētāja 2008. gada 1. oktobra vēstuli,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas, Tiesas, Revīzijas palātas, Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas lēmuma projektu par Eiropas Savienības Oficiālo publikāciju biroja struktūru un darbību (SEC(2008)2109 - C6-0256/2008),
- ņemot vērā EK līguma 254. panta 1. un 2. punktu,
- ņemot vērā Deklarāciju Nr. 3 par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 10. pantu, kas pievienota Starpvaldību konferences, kurā tika pieņemts Nicas līgums, Nobeiguma aktam,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 26. janvāra vēstuli, ar kuru pārējās iestādes un struktūras, kas atbildīgas par Publikāciju biroja izveidi, tiek informētas par dažiem pārļabojumiem lēmuma projektā, kuru Publikāciju biroja pārvaldības komiteja apstiprināja 2001. gada 9. janvārī un Padome pieņēma 2009. gada 19. janvārī ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 120. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A6-0426/2008),

⁽¹⁾ Dokuments Nr. 14485/1/08 REV 1 un REV 2.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- A. tā kā Eiropas Kopienu Oficiālo publikāciju biroju (EKOPB, turpmāk tekstā — “Publikāciju birojs”) dibināja 1969. gadā ar Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas, Tiesas un Ekonomikas un sociālo lietu komitejas Lēmumu 69/13/ Euratom/EOTK/EEK ⁽¹⁾,
- B. tā kā 1980. gadā šo lēmumu grozīja ⁽²⁾ un 2000. gadā atcēla un aizstāja ar jaunu lēmumu ⁽³⁾,
- C. tā kā Parlaments 2004. gada 29. janvāra rezolūcijas par 2001. gada budžeta izpildes apstiprināšanu ⁽⁴⁾ 45. punktā ir iekļāvis šādu apsvērumu: “[Parlaments...] uzskata, ka ir īpaši grūti noteikt skaidru politisko atbildību attiecībā uz starpiestāžu struktūrām, kā to pierāda EKOPB gadījums; tāpēc aicina iestādes pārskatīt tiesību normas, kuras tiek piemērotas starpiestāžu struktūrām, tomēr neapstrīdot iestāžu sadarbības principu, kuru ievērojot Eiropas budžetā tiek ietaupīti ievērojami līdzekļi; tāpēc aicina Eiropas iestādes mainīt starpiestāžu struktūru tiesisko pamatojumu tā, lai varētu skaidri sadalīt administratīvo un politisko atbildību;”,
- D. tā kā Komisija ir iesniegusi jauna lēmuma projektu, ar kuru atsauktu un aizstātu pašreiz spēkā esošo Lēmumu 2000/459/EK, EOTK, Euratom,
- E. tā kā lēmuma projektā ir paredzēts precīzāk noteikt Eiropas Savienības Publikāciju biroja kompetences un uzdevumus, iestāžu atbildību, kā arī pārvaldības komitejas un biroja direktora lomu,
- F. tā kā birojs ir struktūra, kas izveidota iestāžu savstarpējas vienošanās rezultātā, un tādējādi atbilst iestāžu nolīguma kritērijiem,
- G. tā kā iesaistīto iestāžu ģenerāļsekretāri 2008. gada 18. aprīlī apstiprināja lēmuma projektu un 2008. gada 3. septembrī to apstiprināja Parlamenta Prezidijs,
- H. tā kā Reglamenta 120. panta 1. punktā paredzēts, ka iestāžu nolīgumus paraksta priekšsēdētājs pēc tam, kad tos ir izvērtējusi komiteja, kuras pārziņā ir konstitucionālie jautājumi, un kad tos ir apstiprinājis Parlaments,
1. apstiprina lēmuma projektu ar pielikumā pievienotajiem Padomes pārlabojumiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu informācijai nosūtīt Padomei, Komisijai, Tiesai, Revīzijas palātai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

⁽¹⁾ OV L 13, 18.1.1969., 19. lpp.

⁽²⁾ 1980. gada 7. februāra Lēmums 80/443/EEK, Euratom, EOTK, ar ko groza 1969. gada 16. janvāra Lēmumu, ar kuru izveido Eiropas Kopienu Oficiālo publikāciju biroju (OV L 107, 25.4.1980., 44. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas, Tiesas, Revīzijas palātas, Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas 2000. gada 20. jūlija Lēmums 2000/459/EK, EOTK, Euratom par Eiropas Kopienu Oficiālo publikāciju biroja struktūru un darbību (OV L 183, 22.7.2000., 12. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 29. janvāra rezolūcija par Komisijas veiktajiem pasākumiem saistībā ar apsvērumiem, kas minēti rezolūcijā, kura ir pievienota lēmumam par Eiropas Savienības 2001. gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu (OV C 96 E, 21.4.2004., 112. lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

PIELIKUMS

Projekts

**EIROPAS PARLAMENTA, PADOMES, KOMISIJAS, TIESAS, REVĪZIJAS PALĀTAS, EIROPAS
EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAS UN REĢIONU KOMITEJAS LĒMUMS**

(... gada...)

par Eiropas Savienības Oficiālo publikāciju biroja struktūru un darbību

EIROPAS PARLAMENTS,

PADOME,

KOMISIJA,

TIESA,

REVĪZIJAS PALĀTA,

EIROPAS EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJA,

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Kopienų Oficiālo publikāciju birojs (turpmāk "Birojs") atrodas Luksemburgā, tas ir noteikts 8. pantā dalībvalstu valdību pārstāvju 1965. gada 8. aprīļa lēmumā par dažu Kopienų iestāžu un struktūrvienību pagaidu atrašanās vietu ⁽¹⁾. Minēto noteikumu pēdējo reizi īstenoja ar Lēmumu 2000/459/EK, EOTK, *Euratom* ⁽²⁾.
- (2) Uz Biroju attiecas noteikumi un reglaments, ko piemēro Eiropas Kopienų ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem. Būtu jāņem vērā jaunākie grozījumi šajos noteikumos un reglamentā.
- (3) Eiropas Padomes Regula (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽³⁾, (turpmāk "Finanšu regula") paredz īpašus noteikumus saistībā ar Biroja darbību.
- (4) Izdošanas pakalpojumu jomā ir notikusi ievērojama tehnoloģiskā attīstība, kas jāņem vērā Biroja darbībā.

⁽¹⁾ OV 152, 13.7.1967., 18. lpp.

⁽²⁾ OV L 183, 22.7.2000., 12. lpp.

⁽³⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

(5) Skaidrības labad Lēmums 2000/459/EK, EOTK, *Euratom* ir jāatceļ un jāaizstāj ar šo lēmumu,

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Publikāciju birojs

1. Eiropas Savienības Oficiālo publikāciju birojs (turpmāk "Birojs") ir starpiestāžu birojs, kura uzdevums ir cik vien iespējams efektīvi publicēt Eiropas Kopienu un Eiropas Savienības iestāžu publikācijas.

Šim nolūkam Birojs, no vienas puses, ļauj iestādēm pildīt to pienākumus tiesību aktu publicēšanas jomā un, no otras puses, veicina informācijas un komunikācijas politikas tehnisko risinājumu un īstenošanu savas kompetences jomās.

2. Biroju vada direktors atbilstoši stratēģiskajām pamatnostādnēm, ko noteikusi pārvaldības komiteja. Izņemot šajā lēmumā paredzētos noteikumus par Biroja starpiestāžu funkcijām, Birojs piemēro Komisijas administratīvās un finanšu procedūras. Minēto procedūru izveidošanā Komisija ņem vērā Biroja specifiku.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "publicēšana" – visas darbības jebkāda veida un formas publikāciju izstrādei, pārbaudei, starptautisku standarta numuru un/vai kataloga numuru piešķiršanai, šo publikāciju izdošanai, katalogu sagatavošanai, indeksēšanai, izplatīšanai, veicināšanai, pārdošanai, uzglabāšanai un arhivēšanai ar jebkādiem pašreizējiem vai nākotnē izmantojamiem līdzekļiem;
- 2) "publikācijas" – visi teksti, kas publicēti jebkurā formātā un jebkuros datu nesējos un kam ir starptautisks standarta numurs un/vai kataloga numurs;
- 3) "obligātās publikācijas" – publikācijas, kas izdotas saskaņā ar Līgumiem vai citiem tiesību aktiem;
- 4) "neobligātās publikācijas" – publikācijas, kas izdotas katras iestādes prerogatīvu ietvaros;
- 5) "autortiesību pārvaldība" – apstiprinājums, ka autoru dienestiem ir autortiesības vai atkārtotas izmantošanas tiesības, un Biroja veikta šo tiesību pārvalde attiecībā uz publikācijām, kuru izdošana uzticēta Birojam;
- 6) "tīrie ieņēmumi no pārdošanas" – kopējā rēķinu summa, no kuras atņemtas piešķirtās tirdzniecības atlaides, kā arī pārvaldības, iekasēšanas un banku pakalpojumu izmaksas;
- 7) "iestādes" – ar Līgumiem vai saskaņā ar tiem izveidotās iestādes, biroji un aģentūras.

3. pants

Biroja pilnvaras

1. Biroja pilnvaras aptver šādas jomas:

- a) *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* (turpmāk "Oficiālais Vēstnesis") izdošana un tā autentiskuma nodrošināšana;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- b) citu obligāto publikāciju izdošana;
 - c) Birojam uzticēto neobligāto publikāciju izdošana vai kopīga izdošana katras iestādes prerogatīvu ietvaros, jo īpaši saistībā ar iestāžu komunikācijas pasākumiem;
 - d) publikāciju izdošana vai kopīga izdošana pēc savas iniciatīvas, iekļaujot publikācijas, kuru mērķis ir veicināt paša Biroja pakalpojumus; šajā saistībā Birojs var nodrošināt tulkojumus, izmantojot pakalpojumu līgumu;
 - e) sabiedrībai paredzēto elektroniskās versijas izdevumu izstrāde, uzturēšana un atjaunināšana;
 - f) visu tiesību aktu un citu oficiālo tekstu piekļuves nodrošināšana sabiedrībai;
 - g) iestāžu visu publikāciju uzglabāšana un piekļuves nodrošināšana sabiedrībai elektroniskā formātā;
 - h) starptautisku standarta numuru un/vai kataloga numuru piešķiršana iestāžu publikācijām;
 - i) iestāžu publikāciju pavairošanas un tulkošanas tiesību pārvalde;
 - j) to publikāciju un pakalpojumu veicināšana un pārdošana, ko Birojs piedāvā sabiedrībai.
2. Birojs iestādēm sniedz padomus un palīdzību saistībā ar:
- a) šo iestāžu publikāciju programmu izstrādi un plānošanu;
 - b) izdošanas projektu īstenošanu, neraugoties uz izdošanas veidu;
 - c) izdevumu projektu izkārtojuma un dizaina veidošanu;
 - d) informācijas nodrošināšanu par publikāciju tirgus tendencēm dalībvalstīs, ka arī par tematiem un virsrakstiem, kas varētu piesaistīt visplašākās publikas interesi;
 - e) tirāžas noteikšanu un izplatīšanas plānu sagatavošanu;
 - f) publikāciju cenu noteikšanu un to pārdošanu;
 - g) iestāžu bezmaksas vai maksas publikāciju veicināšanu, izplatīšanu un izvērtēšanu;
 - h) sabiedrībai paredzēto interneta vietņu un interneta pakalpojumu analīzi, izvērtēšanu un izveidi;
 - i) pamatlīgumu sagatavošanu attiecībā uz izdevējdarbību;
 - j) tehnoloģiskās pārraudzības nodrošināšanu saistībā ar publicēšanas sistēmām.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

4. pants

Iestāžu pienākumi

1. Lēmumi par katras iestādes publikāciju izdošanu ir vienīgi šīs iestādes ziņā.
2. Iestādes izdod savas obligātās publikācijas, izmantojot Biroja pakalpojumus.
3. Iestādes var izdod savas neobligātās publikācijas, neiesaistot Biroju. Šādā gadījumā iestādes Biroju lūdz piešķirt starptautiskus standarta numurus un/vai kataloga numurus un iesniedz Birojam jebkura formāta publikācijas elektronisko versiju, kā arī, vajadzības gadījumā, publikācijas divus eksemplārus papīra formā.
4. Iestādes apņemas garantēt jebkuru publikācijas sastāvdaļu visas pavairošanas, tulkošanas un izplatīšanas tiesības.
5. Attiecībā uz savām publikācijām iestādes apņemas sagatavot izplatīšanas plānu, ko apstiprina Birojs.
6. Iestādes ar Biroju var noslēgt nolīgumus par pakalpojumiem, lai noteiktu sadarbības kārtību.

5. pants

Biroja pienākumi

1. Biroja uzdevumu veikšanā iekļautas šādas darbības:
 - a) dokumentu apkopošana publicēšanai;
 - b) jebkura formāta un datu nesēja tekstu un citu elementu sagatavošana, grafiskais dizains, labošana, noformēšana un pārbaude saskaņā ar iestāžu norādījumiem un tipogrāfiskā un lingvistiskā noformējuma normām, kas noteiktas sadarbībā ar iestādēm;
 - c) publikāciju indeksācija un katalogizēšana;
 - d) *Oficiālajā Vēstnesī* publicēto tekstu un citu oficiālo tekstu dokumentārā analīze;
 - e) tiesību aktu konsolidācija;
 - f) daudzvalodu vārdnīcas *Eurovoc* pārvaldība, izveide, atjaunināšana un izplatīšana;
 - g) drukāšanas organizēšana, izmantojot līgumu partneru pakalpojumus;
 - h) darba izpildes uzraudzība;
 - i) kvalitātes kontrole;
 - j) pieņemšana saistībā ar kvalitāti un kvantitāti;

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

- k) *Oficiālā Vēstneša*, citu oficiālo tekstu un neobligāto publikāciju fiziskā un elektroniskā izplatīšana;
 - l) uzglabāšana;
 - m) fiziska un elektroniska arhivēšana;
 - n) izpārdoto publikāciju pārpublicēšana un drukāšana pēc pieprasījuma;
 - o) iestāžu publikāciju konsolidēta kataloga izveide;
 - p) pārdošana, tostarp rēķinu izrakstīšana, ieņēmumu iekasēšana un izmaksāšana un parādu pārvaldība;
 - q) pārdošanas veicināšanas pasākumi;
 - r) iestāžu adresātu sarakstu un mērķa adresātu sarakstu izveide, pirkšana, pārvaldība, atjaunināšana, uzraudzība un kontrole.
2. Savas kompetences ietvaros vai pamatojoties uz iestāžu piešķirtajām kredītrikotāja pilnvarām Birojs veic:
- a) valsts pasūtījumu piešķiršanu, ieskaitot juridisku saistību uzņemšanos;
 - b) ar līgumu partneriem noslēgto līgumu finanšu uzraudzību;
 - c) izdevumu nokārtošanu, tostarp pieņemšanu saistībā ar kvalitāti un kvantitāti, ko apliecina paraksts par maksājuma apstiprinājumu;
 - d) izdevumu apstiprināšanu;
 - e) ieņēmumu operācijas.

*6. pants***Pārvaldības komiteja**

1. Izveido Biroja pārvaldības komiteju, kurā ir pārstāvētas visas parakstītājas iestādes. Pārvaldības komitejā piedalās Tiesas sekretārs, Padomes ģenerālsēkretāra vietnieks, kā arī citu iestāžu ģenerālsēkretāri vai viņu pārstāvji. Eiropas Centrālā banka piedalās pārvaldības komitejas darbā kā novērotāja.
2. Pārvaldības komiteja kādu no saviem locekļiem ievēl par priekšsēdētāju uz diviem gadiem.
3. Pārvaldības komiteja sanāk pēc priekšsēdētāja iniciatīvas vai kādas iestādes pieprasījuma un vismaz četras reizes gadā.
4. Pārvaldības komiteja pieņem savu reglamentu, ko publicē *Oficiālajā Vēstnesī*.
5. Pārvaldības komitejā lēmumus pieņem ar vienkāršu balsu vairākumu, ja nav noteikts citādi.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

6. Katrai šā lēmuma parakstītājai iestādei pārvaldības komitejā ir viena balss.

7. pants

Pārvaldības komitejas uzdevumi un pienākumi

1. Atkāpjoties no 6. panta noteikumiem, iestāžu kopīgo interešu labad un savas kompetences ietvaros pārvaldības komiteja vienprātīgi pieņem šādus lēmumus:
 - a) pēc direktora priekšlikuma tā nosaka Biroja stratēģiskos mērķus un pieņem noteikumus, kas reglamentē Biroja darbību;
 - b) nosaka Biroja vispārējās politikas pamatnostādnes, jo īpaši attiecībā uz pārdošanu, izplatīšanu un publicēšanu, un nodrošina to, ka Birojs veicina informācijas un komunikācijas politikas izveidi un īstenošanu savas kompetences jomās.
 - c) pamatojoties uz Biroja direktora sagatavoto projektu, pieņem iestādēm paredzētu gada pārvaldes ziņojumu par Biroja stratēģijas īstenošanu un sniegtajiem pakalpojumiem; komiteja nosūta iestādēm ziņojumu par iepriekšējo finanšu gadu līdz katra gada 1. maijam;
 - d) saskaņā ar budžeta procedūru Biroja darbības budžetam komiteja apstiprina Biroja ienākumu un izdevumu tāmi;
 - e) apstiprina Biroja veiktās analītiskās uzskaites kritērijus, ko pieņem Biroja direktors;
 - f) iesniedz iestādēm priekšlikumus, kas varētu atvieglot Biroja darbību.
2. Pārvaldības komiteja ievēro nostādnes par komunikāciju un informāciju, ko šim nolūkam izstrādājušas starpiestāžu struktūras. Pārvaldības komitejas priekšsēdētājs ik gadu apspriežas ar šīm struktūrām.
3. Lai pieņemtu stratēģiskos lēmumus Biroja kompetences jomās, pārvaldības komitejas priekšsēdētājs, atbilstoši viņa kā starpiestāžu sadarbības pārstāvja pilnvarām, ir kontaktpersona sadarbībai ar iestādi, kas apstiprina budžeta izpildi.
4. Pārvaldības komitejas priekšsēdētājs un Biroja direktors, kopīgi vienojoties, izstrādā savstarpējas informēšanas un komunikācijas noteikumus, kas oficiāli apstiprina to sadarbību. Par šo vienošanos paziņo pārvaldības komitejas locekļiem zināšanai.

8. pants

Biroja direktors

Biroja direktors ir atbildīgs par Biroja nevainojamu darbību, rīkojoties pārvaldības komitejas pakļautībā un ievērojot tās pilnvaras. Administratīvo un finanšu procedūru piemērošanā direktors darbojas Komisijas pakļautībā.

9. pants

Biroja direktora uzdevumi un pienākumi

1. Biroja direktors pārvaldības komitejai nodrošina sekretariāta pakalpojumus un sniedz pārvaldības komitejai ceturksņa ziņojumus par savu pienākumu izpildi.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

2. Biroja direktors pārvaldības komitejai iesniedz priekšlikumus Biroja darbības uzlabošanai.
3. Apspriežoties ar pārvaldības komiteju, Biroja direktors nosaka to pakalpojumu veidus un attiecīgās izmaksas, ko Birojs par samaksu var sniegt iestādēm.
4. Pēc pārvaldības komitejas apstiprinājuma Biroja direktors nosaka Biroja analītiskās uzskaites kritērijus. Direktors nosaka procedūru, kādā Birojs sadarbojas ar iestādēm grāmatvedības jautājumos, to saskaņojot ar Komisijas grāmatvedi.
5. Biroja direktors saskaņā ar budžeta procedūru Biroja darbības budžetam izveido Biroja ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu. Pēc tam, kad pārvaldības komiteja šos priekšlikumus apstiprinājusi, tos iesniedz Komisijai.
6. Biroja direktors lemj par to, vai un kā var izdot trešo pušu publikācijas.
7. Biroja direktors piedalās iestāžu sadarbībā Biroja kompetencē esošās informācijas un komunikācijas jomās.
8. Attiecībā uz tiesību aktu un ar likumdošanas procesu saistītu oficiālo dokumentu, tostarp *Oficiālā Vēstneša*, publicēšanu Biroja direktors:
 - a) nodrošina to, ka katras iestādes kompetentās amatpersonas pieņem kopīgi piemērojamus pamatlēmumus;
 - b) iesniedz priekšlikumus par *Oficiālā Vēstneša* un oficiālo tiesību aktu struktūras un noformējuma uzlabošanu;
 - c) iesniedz iestādēm priekšlikumus par publicējamo tekstu noformējuma saskaņošanu;
 - d) pārbauda visus sarežģījumus, ar kuriem sastopas ikdienas darbā, kā arī dod nepieciešamos norādījumus Biroja darbībā un sniedz priekšlikumus iestādēm ar attiecīgiem ieteikumiem, lai pārvarētu šos sarežģījumus.
9. Biroja direktors saskaņā ar Finanšu regulu sagatavo gada darbības pārskatu, ietverot informāciju par to apropriāciju pārvaldīšanu, kuras piešķirusi Komisija un citas iestādes atbilstoši Finanšu regulai. Šo pārskata ziņojumu nosūta Komisijai un attiecīgajām iestādēm, kā arī informēšanas nolūkos — pārvaldības komitejai.
10. Komisijas apropriāciju piešķiršanas un budžeta izpildes nolūkos kopīgi vienojas par informēšanas un komunikācijas kārtību starp Komisijas locekli, kurš ir atbildīgs par sadarbību ar Biroju, un Biroja direktoru.
11. Biroja direktors ir atbildīgs par pārvaldības komitejas pieņemto stratēģisko mērķu īstenošanu, kā arī par Biroja pārvaldību, tā darbību un budžeta pienācīgu pārvaldi.
12. Ja Biroja direktors nav ieradies vai nav pieejams, piemēro aizstāšanas noteikumus, kuru pamatā ir pakāpe un darba stāžs, izņemot, ja pārvaldības komiteja pēc priekšsēdētāja vai Biroja direktora ierosinājuma nolemj par citu kārtību.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

13. Biroja direktors ceturkšņa ziņojumā informē iestādes par resursu plānošanu, izmantošanu un darba gaitu.

10. pants

Personāls

1. Iecelšanu ģenerāldirektora un direktora amatā Komisija veic pēc tam, kad iegūts pārvaldības komitejas vienprātīgs labvēlīgs atzinums. Komisijas noteikumi par augstākā līmeņa vadības mobilitāti un novērtēšanu attiecas uz ģenerāldirektoru un direktoriem (AD 16/AD 15/AD 14 pakāpe). Kad attiecīgajos noteikumos paredzētais parastais mobilitātes termiņš ierēdnim, kas ieņem šādu amatu, tuvojas beigām, Komisija informē pārvaldības komiteju, kura par šo lietu var sniegt vienprātīgu atzinumu.
2. Pārvaldības komiteja cieši iesaistās jebkurās procedūrās, kas jāpaveic pirms Biroja ierēdņi un citi darbinieki tiek iecelti ģenerāldirektora (AD 16/AD 15 pakāpe) un direktora amatā (AD 15/AD 14 pakāpe), jo īpaši paziņojuma par vakanci sagatavošanā, pieteikumu izskatīšanā un konkursu atlases komisiju izveidošanā.
3. Komisija īsteno iecelējinstiūcijas pilnvaras un tās iestādes pilnvaras, kura ir pilnvarota slēgt darba līgumus, saistībā ar Biroja ierēdņiem un citiem darbiniekiem. Komisija var dažas no šīm pilnvarām deleģēt Komisijas iekšienē un Biroja direktoram. Šāda deleģēšana notiek, ievērojot tādas pašas nosacījumus kā Komisijas ģenerāldirektoriem.
4. Saskaņā ar 2. pantu Komisijas pieņemtie noteikumi un procedūras, lai īstenotu Civildienesta noteikumus un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, Birojā nodarbinātajiem ierēdņiem un citiem darbiniekiem piemērojami ar tādiem pašiem nosacījumiem kā Luksemburgā nodarbinātajiem Komisijas ierēdņiem un citiem darbiniekiem.
5. Visus publicējamus paziņojumus par vakancēm Birojā dara zināmus ierēdņiem visās iestādēs tiklīdz iecelējinstiūcija vai iestāde, kura ir pilnvarota slēgt līgumus, ir nolēmusi šos amatus piedāvāt.
6. Biroja direktors pārvaldības komitejai katru ceturksni ziņo par personāla pārvaldību.

11. pants

Finansiālie aspekti

1. Birojam piešķirtās apropriācijas, kuru kopējo summu iekļauj atsevišķā budžeta pozīcijā vispārējā budžeta Komisijas iedaļā, sīki izklāsta minētās iedaļas pielikumā. Šo pielikumu veido kā ieņēmumu un izdevumu tāmi, ko iedala sīkāk tāpat kā budžeta iedaļas.
2. Biroja personāla plāns ir pievienots Komisijas personāla plāna pielikumā.
3. Katra iestāde darbojas kā kredītrīkotājs sava budžeta iedaļas "publicēšanas izdevumi" apropriācijām.
4. Katra iestāde var deleģēt kredītrīkotāja pilnvaras Biroja direktoram attiecībā uz tās sadaļā iekļauto apropriāciju pārvaldīšanu un nosaka robežas un nosacījumus šai pilnvaru deleģēšanai saskaņā ar Finanšu regulu. Biroja direktors pārvaldības komitejai katru ceturksni ziņo par pilnvaru deleģēšanu.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

5. Biroja budžeta un finanšu pārvaldību, tostarp to apropriāciju pārvaldību, kuras piešķirušas citas iestādes, izņemot Komisiju, īsteno saskaņā ar Finanšu regulu un tās īstenošanas kārtību, kā arī saskaņā ar Komisijā spēkā esošo finanšu shēmu.

6. Biroja pārskatus izveido saskaņā ar uzskaites noteikumiem un metodēm, ko apstiprinājis Komisijas grāmatvedis. Birojam ir atsevišķa grāmatvedība saistībā ar *Oficiālā Vēstneša* un publikāciju pārdošanu. Tiros ieņēmumus no pārdošanas nodod iestādēm.

12. pants

Kontrole

1. Iekšējā revidenta funkcijas Birojā veic Komisijas iekšējais revidents saskaņā ar Finanšu regulu. Birojs izveido iekšējās revīzijas resursus līdzīgi Komisijas ģenerāldirektorātiem un dienestiem paredzētajai kārtībai. Iestādes var Biroja direktoram lūgt Biroja iekšējās revīzijas darba programmā iekļaut īpašas revīzijas.

2. Birojs atbild uz visiem tā kompetencē esošiem jautājumiem saistībā ar Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) uzdevumiem. Lai nodrošinātu Eiropas Savienības interešu aizsardzību, pārvaldības komitejas priekšsēdētājs un OLAF direktors vienojas par savstarpējās informēšanas kārtību.

13. pants

Sūdzības un lūgumi

1. Birojs savas kompetences ietvaros ir atbildīgs sniegt atbildes uz Eiropas Ombuda un Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja lūgumiem.

2. Visas sūdzības tiesā Biroja kompetencē esošajās jomās izvirza pret Komisiju.

14. pants

Dokumentu publiskums

1. Biroja direktors pieņem lēmumus, kas minēti 7. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem⁽¹⁾. Atteikuma gadījumā lēmumus par apstiprinājuma pieteikumiem pieņem Komisijas ģenerālsēkretārs.

2. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 11. pantu Birojam ir dokumentu reģistrs.

15. pants

Atcelšana

Lēmumu 2000/459/EK, EOTK, *Euratom* atceļ.

Atsauces uz atcelto lēmumu uzskata par atsaucēm uz šo lēmumu.

16. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

Briselē un Luksemburgā,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Komisijas vārdā —
priekšsēdētājs*

*Revīzijas palātas vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

*Tiesas vārdā —
priekšsēdētājs*

*Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
vārdā —
priekšsēdētājs*

*Reģionu komitejas vārdā —
priekšsēdētājs*

2010/C 76 E/16	Eiropas kaimiņattiecību instrumenta pārskatīšana Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūcija par Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta pārskatīšanu (2008/2236(INI))	83
2010/C 76 E/17	Prioritātes cīņā pret Alzheimeru slimību Eiropas Parlamenta deklarācija par prioritātēm cīņā pret Alzheimeru slimību	90

II *Informācija*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU, STRUKTŪRU, BIROJU UN AĢENTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

2008.—2009. GADA SESIJA

2009. gada 18. un 19. februāra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti [OV C 202 E, 27.8.2009.](#)

PIEŅEMTIE TEKSTI

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

2010/C 76 E/18	Komiteju iesaistīšana (Reglamenta 47. un 149. panta interpretācija) Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra lēmums par Parlamenta Reglamenta 47. panta un 149. panta 4. punkta interpretāciju par komiteju iesaistīšanu, jo īpaši attiecībā uz deputātiem, kas iesnieguši pieprasījumu konstatēt kvorumu	93
----------------	--	----

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

Eiropas Parlaments

2008.—2009. GADA SESIJA

2009. gada 18. un 19. februāra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti [OV C 202 E, 27.8.2009.](#)

PIEŅEMTIE TEKSTI

Ceturtdiena, 2009. gada 19. februāris

2010/C 76 E/19	Kopienas tiesiskais regulējums, ko piemēro Eiropas pētniecības infrastruktūrai * Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par Kopienas tiesisko regulējumu, ko piemēro Eiropas pētniecības infrastruktūrai (ERI) (COM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))	94
----------------	---	----

2010/C 76 E/20	Konvencija par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumatlantijas zvejniecībā *	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par tādu grozījumu apstiprināšanu Konvencijā par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumatlantijas zvejniecībā, ar kuriem ļauj noteikt strīdu izšķiršanas procedūras, paplašināt Konvencijas darbības jomu un pārskatīt Konvencijas mērķus (COM(2008)0512 – C6-0338/2008 – 2008/0166(CNS))	107
2010/C 76 E/21	Sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli ***I	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko nosaka sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli (COM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))	107
	P6_TC1-COD(2007)0094	
	Eiropas Parlamenta Nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 19. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko nosaka minimālos standartus sankcijām un pasākumiem pret darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi	108
	PIELIKUMS	108
2010/C 76 E/22	Kultūraugu statistika ***I	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kultūraugu statistiku (COM(2008)0210 – C6-0179/2008 – 2008/0079(COD))	108
	P6_TC1-COD(2008)0079	
	Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 19. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, kas attiecas uz statistiku par augkopības kultūrām un ar ko atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 837/90 un (EEK) Nr. 959/93.	109
2010/C 76 E/23	Noteikumiem attiecībā uz aromatizētu vīnu, aromatizētus vīnus saturošiem dzērieniem un aromatizētus vīnus saturošiem kokteiļiem (pārstrādāta versija) ***I	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par vispārīgiem noteikumiem attiecībā uz aromatizētu vīnu, aromatizētus vīnus saturošu dzērienu un aromatizētus vīnus saturošu kokteiļu definēšanu un to nosaukumu un noformējumu veidošanu (pārstrādāta versija) (COM(2007)0848 – C6-0006/2008 – 2007/0287(COD))	109
	P6_TC1-COD(2007)0287	
	Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 19. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par vispārīgiem noteikumiem attiecībā uz aromatizētu vīnu, aromatizētus vīnus saturošu dzērienu un aromatizētus vīnus saturošu kokteiļu definēšanu un to nosaukumu un noformējumu veidošanu (pārstrādāta versija)	110
2010/C 76 E/24	Samazinātas pievienotās vērtības nodokļa likmes *	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK saistībā ar samazinātām pievienotās vērtības nodokļa likmēm (COM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS))	110
2010/C 76 E/25	Eiropas Savienības Oficiālo publikāciju biroja struktūra un darbība	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra lēmums par Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas, Tiesas, Revīzijas palātas, Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas lēmuma projektu par Eiropas Savienības Oficiālo publikāciju biroja struktūru un darbību (2008/2164(ACI))	112
	PIELIKUMS	114

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **|**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV